

நமக்கென்றொரு பெட்டகம்

தமிழ்த் தேசிய நூலகச் சிந்தனைகள்

என். செல்வராஜா

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

திரு. என். செல்வராஜா அவர்கள் நூலகம் சார் ஆழமான அறிவும் அனுபவமும் கொண்டவர். இலங்கையில் நீண்டகால நூலக சேவையின்பின்னர் புலம் பெயர்ந்து 1992 முதல் பிரித்தானியாவில் குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்து வருகின்றார். கடல் கடந்து வாழ்ந்த போதிலும் தன் தேசத்தில் நூலகங்களின் வளர்ச்சி பற்றியும், வாசிப்பை ஊக்குவிப்பது தொடர்பிலும் இடையறாது சிந்தித்துவருபவர். அவரது தனிப்பட்ட முயற்சியின் பயனாக 2006 முதல் இன்றுவரை இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பிரதேச பாடசாலைகள், பொது நூலகங்களுக்கு ஒரு வட்சத்திற்கும் அதிகமான சிறுவர் மற்றும் இளையோருக்கான ஆங்கில நூல்களை வழங்கிவந்துள்ளார். பன்னூலாசிரியரான அவரது 57ஆவது நூலை எங்கட புத்தகங்கள் வெளியீட்டின் இரண்டாவது பிரசுரமாக வெளியீடு செய்ய வாய்ப்பளித்த திரு. என். செல்வராஜா அவர்களுக்கும், சிறந்த முறையில் அதனை அச்சுப் பதிப்பு செய்து தந்த குமரன் புத்தக இல்லத்தினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள் சுருத்தியல் ரீதியாகவும், ஈழத்துப் புத்தகங்கள் சார்ந்த அவசியமான விடயப் பரப்பிலும், 'எங்கட புத்தகங்கள்' தனது செல்திசையில் தடம் மாறாமல் மேலும் முன்னேறிச் செல்ல மிகப் பெரிய உறுதுணையாக இருந்துவரும் திரு. என். செல்வராஜா அவர்களின் இந்தப் புத்தகம், எங்கட புத்தகங்களின் நூல் வெளியீட்டு முயற்சியின் மற்றுமொரு மைல்கல்லாக அமைகின்றது.

சுபீனா . இக்ராம்
13.08.2021

நமக்கென்றொரு பெட்டகம்:
குமிழ், சூரிய, நூலகம், சிறகைகள்

Digitized by Noolaham Foundation.

நமக்கென்றொரு பெட்டகம்

தமிழ் தேசிய நூலகச் சிந்தனைகள்

என். செல்வராஜா

வெளியீடு

நூல்முகம்: நமக்கென்றொரு பெட்டகம் :
தமிழ்த் தேசிய நூலகச் சிந்தனைகள்
ஆசிரியர்: என்.செல்வராஜா

வெளியீடு:

பக்கம்: xii +155

முதற் பதிப்பு: மே 2021

பதிப்புரிமை: என்.செல்வராஜா

பிரதிகள்: 300

அட்டை வடிவமைப்பு: குலசிங்கம் வசீகரன்

நூல் பதிப்பு: குமரன் அச்சகம்

நூல் அளவு: 15x22 cm

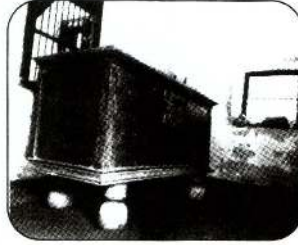
சர்வதேச நியம புத்தக இலக்கம் ISBN 978-624-97823-0-3

விலை: ரூபாய் 600.00

Copy Right 2021 by N.Selvarajah

All Right Reserved. No part of this publication may be reproduced or utilised or, stored in a retrieval system, or transported in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author.

சமர்ப்பணம்

ஈழத் தமிழர்களின் அறிவியல் முதுசொத்தை
தலைமுறை தலைமுறையாக பெட்டகங்களில் பேணிப்பாதுகாத்து
அடுத்த தலைமுறைக்குக் கையளித்து வந்த
எமது மூதாதையருக்கும்.

பெட்டகங்களையும், பெட்டகக் கலாச்சாரத்தையும் தொலைத்து நிற்கும்
எமது தலைமுறையினரின் முதுசொத்தை அடுத்த தலைமுறைக்குக்
கடத்த வழிதேடி அலையும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கும்.

பதிப்புரை

எங்கட புத்தகங்களின் இரண்டாவது வெளியீடாக திரு என். செல்வராஜா அவர்களின் “நமக்கென்றொரு பெட்டகம்: தமிழ் தேசிய நூலகச் சிந்தனைகள்” என்ற இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

திரு. என்.செல்வராஜா அவர்கள் நூலகம் சார் ஆழமான அறிவும் அனுபவமும் கொண்டவர். இலங்கையில் நீண்டகால நூலக சேவையின் பின்னர் புலம்பெயர்ந்து 1992 முதல் பிரித்தானியாவில் குடும்பத்தினருடன் வாழ்ந்துவருகின்றார். கடல் கடந்து வாழ்ந்த போதிலும் தன் தேசத்தில் நூலகங்களின் வளர்ச்சி பற்றியும், வாசிப்பை ஊக்குவிப்பது தொடர்பிலும் இடையறாது சிந்தித்து வருபவர். ஈழத்து நூல்களின் விபரங்களைத் தொகுத்து நூல் தேட்டம் என்ற பெயரில் 2002 முதல் பல தொகுதிகளாக வெளியிட்டுவருகிறார். உலகெங்கும் பரந்து வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களின் விபரங்களை தேடித்தேடி சேகரித்து, சர்வதேச நூலக நியமங்களின் பிரகாரம் அவற்றைத் தொகுத்து, பதினைந்து தொகுதிகளினூடாக 15000 புத்தகங்களை பதிவுசெய்துள்ளார். இவரது இந்தப் பணி ஈழத்து எழுத்திலக்கிய வரலாற்றில் தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும். நூலகவியல் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல் சார்ந்து ஐம்பத்தாறு புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ள இவரது 57 ஆவது பிரசுரத்தினை எங்கட புத்தகங்களின் இரண்டாவது வெளியீடாக வெளிக்கொணர்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஈழத்து நூல்கள் சார்ந்து தமிழ்த் தேசிய நூலகம் ஒன்றின் அவசியம் பற்றி இந்த நூலில் உள்ள சில கட்டுரைகள் பேசுகின்றன. இலங்கையை பொறுத்தவரை தேசிய நூலகமானது தமிழ் நூல்கள், படைப்பாளிகள் சார்ந்து சீரிய முறையில் செயற்படுவதில்லை. அவர்களின் கரங்கள் வடக்கு-கிழக்கை எட்டுவதில் பாரிய பின்னடைவுகள் உள்ளன. இவ்வாறான புறக்கணிப்புக்கள், சீரற்ற ஆவணமாக்கல் நடைமுறைகள் போன்றவற்றால் நாம் எத்தகைய இழப்புகளைச் சந்தித்து வருகின்றோம் என்பதை சில கட்டுரைகள் எமது சிந்த

னையைத் தூண்டுகின்றன. இதற்குத் தீர்வாக ஈழத்தவரின் தமிழ்த் தேசிய நூலகம் ஒன்றின் உலகளாவிய தேவையை திரு என். செல்வராஜா இக்கட்டுரைகளில் வலியுறுத்துகிறார்.

அவரது 57 ஆவது புத்தகத்தை எங்கட புத்தகங்கள் வெளியீட்டின் இரண்டாவது பிரசுரமாக வெளியீடு செய்ய வாய்ப்பளித்த திரு என். செல்வராஜா அவர்களுக்கும், சிறந்தமுறையில் அதனை அச்சுப்பதிப்பு செய்து தந்த குமரன் புத்தக இல்லத்தினருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

கருத்தியல் ரீதியாகவும், ஈழத்துப் புத்தகங்கள் சார்ந்த அவசியமான விடயப் பரப்பிலும், “எங்கட புத்தகங்கள்” தனது செல்திசையில் தடம் மாறாமல் மேலும் முன்னேறிச் செல்ல மிகப்பெரிய உறுதுணையாக இருந்துவரும் திரு. என். செல்வராஜா அவர்களின் இந்தப் புத்தகம், எங்கட புத்தகங்களின் நூல்வெளியீட்டு முயற்சியின் மற்றுமொரு மைல்கல்லாக அமைகின்றது. உங்கள் ஆதரவுடன் தொடர்ந்தும் வெளியீட்டுதலுறையில் தடம்மாறாமல் பயணிப்போம். நன்றி.

குலசிங்கம் வசீகரன்
எங்கட புத்தகங்கள்
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்

என்னுரை

இலங்கையில் தேசிய நூலகம் 27.04.1990 அன்று கொழும்பு சுதந்திரச் சதுக்கத்தில் சம்பிரதாயபூர்வமாக பொது மக்களுக்காகத் திறந்துவிடப்பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். 866 மீட்டர் நீளமான நூல்தட்டுகளில் 6,00,000 நூல்களுடன் அமைந்துள்ள இந்தத் தேசிய நூலகம் ஓரிரவில் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. 1970இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் 17ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் பிரகாரம் இலங்கை தேசிய நூலக சேவைகள் சபை ஒன்று முதலில் நிறுவப்பட்டது. இலங்கையிலும், உலகளாவிய ரீதியிலும் இலங்கை தொடர்பானதும் இலங்கையர் தொடர்பானதுமான நூல்களும் ஆவணங்களும் இச்சபையினால் படிப்படியாகச் சேகரித்துப் பாதுகாக்கப்பட்டன. அவை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், கண்டி பொது நூலகம், தேசிய சுவடிச்சாலை போன்ற பல்வேறு இடங்களில் தற்காலிகமாக சேகரித்துவரப்பட்டன. இவையே இருபது ஆண்டுகளின் பின்னர் 1990இல் தனக்கென ஒரு கட்டிடத்தை 11250 சதுர மீட்டர் தளப்பரப்பில் ஐந்து மாடிகளில் அமைத்துக்கொண்டதன் பின்னர் அவை அனைத்தும் அங்கே கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டன. தேசிய நூலக சேவைகள் சபை பின்னர் 1998இன் 51ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் பிரகாரம் தேசிய நூலகமும் ஆவணக்காப்பகமுமாக பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது,

தேசிய நூலகங்களின் உருவாக்கம் உலகெங்கும் இவ்வாறுதான் நிகழ்ந்துவந்துள்ளன. இலங்கையில் தமிழ்த்தேசிய இனத்துக்கானதொரு நூலகமும் இவ்வாறுதான் உருவாக்கப்படவேண்டும். தமக்கென்றொரு நாடில்லாதிருந்த யூதர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் தாம் வாழ்ந்த நாடுகளிலெல்லாம் தமது முதுசொங்களை பாதுகாத்து வைத்தார்கள். பின்னாளில் இஸ்ரேலின் உருவாக்கத்தின் பின்னர் அவை தமக்கான தொரு தேசிய நூலகமாக அங்கே கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அதே வேளை உலகப்பந்தில் தாம் வாழும் நாடுகளிலெல்லாம் தமது வரலாற்றை ஆவணமாகப் பேணிவருகின்றார்கள். கட்டிடம் கட்டியபின் தான் நூல்களைச் சேர்க்கத் தொடங்கவேண்டும் என்ற

கருத்தியலை நம்மவர்கள் இன்றும் கொண்டிருப்பதால் எமது முதுசொங்களை படிப்படியாக இழந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

அண்மைக்காலங்களில் கூட புலம்பெயர்ந்த எம்மவரின் உதவியுடன் ஏராளமான பணச்செலவில் தாயகத்தில் நூலகக்கட்டிடம் ஒன்றை கட்டிவிட்டு அதில் வைப்பதற்காக நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்கும்படி விளம்பரப்படுத்தியிருந்ததை அவதானிக்கமுடிகின்றது. நூலகம் என்றதும் கட்டிடம் ஒன்றே எமது மனதில் முதலில் எழுகின்றது. கட்டிடம் இல்லாத நூலக முறைமைகள் இன்று உருவாகிவிட்டன. நாம் விழித்தெழும் காலம் வந்துவிட்டது. அழிந்து செல்லும் எமது ஆவணங்களை முதலில் பாதுகாக்க வழிகளை கண்டறியவேண்டும். நூலகங்களுடன் ஆவணக்காப்பகங்களையும் பேணிவரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் கட்டிடம் இருந்தாலும் அதில் பாதுகாக்க ஆவணங்கள் எதுவும் இராது.

ஈழத்தமிழர்கள் உலகெங்கும் பரந்து வாழ்ந்த போதிலும் அவர்களால் தமது முதுசொத்தை பேணிப்பாதுகாக்கவொரு ஆவணக் காப்பகத்தையோ, சுவடிகள் காப்பகத்தையோ கட்டியமைத்துக் கொள்ள முடியாது திண்டாடுவதன் காரணமும் மேற்சொல்லப்பட்ட கட்டிடக் கனவிற்பாற்றப்பட்டதே.

நூலகங்களுக்கும் ஆவணக்காப்பகங்களுக்கும் இடையே பாரிய வேறுபாடுண்டு. நூலகங்கள் எமது அறிவுத் தேட்டத்தை சமகாலத்தில் படித்தறிய வகைசெய்வன. ஆனால் ஆவணக்காப்பகங்கள் அறிவுத் தேட்டத்தை காலம்காலமாகப் பாதுகாத்து 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் அது அழிந்துவிடாது பேணிவைத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளிக்கமுனைவன. ஆவணக்காப்பகங்கள் நூலகங்கள் அல்ல. இந்த நுணுக்கமான வேறுபாட்டினை நாம் புரிந்தகொள்ள வேண்டியுள்ளது.

ஈழத்தமிழரின் நிறுவனங்கள் பல உருவாகி செயற்பட்டு இன்று இல்லாது போய்விட்டன. அவை சிறப்புற இயங்கிய காலத்தில் அவை பேணிவந்த ஆவணங்கள், அறிக்கைகள் என்பன இன்று எங்கே என்று எவராவது தேட முனைந்தால் அவர்களுக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சும். எமக்கென்றொரு ஆவணக்காப்பகம் இருந்திருந்தால் இன்று அவற்றை அழிவிலிருந்து பாதுகாத்து வைத்திருந்திருக்கலாம் அல்லவா?

இன்று சுறுசுறுப்பாக இயங்கிவரும் பல்வேறு சமூக அமைப்புகளும் தத்தமது வரலாற்றாவணங்களை பாதுகாத்து வைக்கும் சுவடிச்சாலைகளை கண்டறிந்து அவற்றை பாதுகாக்க வேண்டும். தலைவர், செயலாளர்களின் இல்லங்களில் தஞ்சமடைந்திருக்கும் அவ்வரலாற்றாவணங்களின் கதி எதிர்காலத்தில் என்னாகும்? ஈழத் தமிழரின் வரலாறு எவ்வளவு வேகமாக எமது அக்கறையின்மையாலும், பொறுப்புணர்வின்மையாலும் அழிந்துசெல்கின்றது என்ற உண்மை உறைக்கும் போது காலம் கடந்துபோய்விடும்.

எனவே எமக்கென்றொரு ஆவணக்காப்பகத்தினை, ஈழத்தின் தமிழ்த் தேசிய நூலகத்தினை கூட்டு முயற்சியின் மூலம் கட்டியெழுப்ப உலகளாவிய ஈழத்தமிழர் முன்வரவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

ஈழத்தமிழர்களுக்கான தேசிய நூலகத்தினதும் ஆவணக் காப்பகத்தினதும் தேவையினை வலியுறுத்துவதற்காக இந்நூலில் தொகுத்திருக்கும் எனது ஆக்கங்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் உதவிசெய்யும். இதிலுள்ள கட்டுரைகள் பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் உலகளாவிய ஊடகங்களில் பிரசுரமானவை. இவற்றை ஒரிடப்படுத்தி தனிநூலாக வெளியிடவேண்டும் என்ற எனது ஆசை “எங்கட புத்தகங்கள்” அமைப்பினரால் நிறைவேறுகின்றது. அவர்களுக்கு எனது நன்றி.

01.04.2021

என்.செல்வராஜா
நூலியலாளர், லண்டன்

பொருளடக்கம்

பதிப்புரை	vii
என்னுரை	ix
1. வட-கிழக்கில் பிராந்திய நூலகச் சிந்தனைகள்	01
2. இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் தமிழ் சார்ந்த வெளியீடுகள்: தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியல்	09
3. மீண்டும் ஒரு தடவை கடந்து போயிற்று	18
4. வளரும்போதே அறிவையும் கொஞ்சம் தேடுவோம், வாருங்கள்	30
5. தடைசெய்யப்பட்ட நூல்களால் ஆனதொரு நினைவாலயம்	36
6. ஈழத்துத் தமிழ் நூலியல் உலகில் சிறப்பு மலர்கள், ஆண்டு மலர்களுக்கான வழிகாட்டிகள் மற்றும் சுட்டிகளின் பயன்பாடு	43
7. யாழ்ப்பாணத்தில் இந்தியப் புத்தகக் கண்காட்சியும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புலகமும்	50
8. ஒரு லண்டன் கடிதம்	58
9. ஆவணஞானி குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம்	67
10. பிரதேச வரலாற்று மூலங்களில் தீவகம்: ஓர் அறிமுகம்	76
11. புங்குடுதீவு பிரதேச வரலாறு கூறும் சில நூல்கள்	92
12. தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளும் தமிழின் பெருமை பேசும் மாநாடுகளும்: காலத்தின் தேவை என்ன?	109
13. மோகனாங்கி: வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ள ஈழத்தவர் படைப்பிலக்கியம் ஒன்று	119
14. திபெத்தின் மடாலயச் சுவர்களின் பின்னால் கரந்துறைந்த மாபெரும் பண்டைய நூலகம்	126
15. Revitalizing National Library Services through Regional Library and Documentation Centres (RLDCS)-Sri Lankan Perspectives	138

வட- கிழக்கில் பிராந்திய நூலகச் சிந்தனைகள்

27.10.2014 அன்று இலங்கையின் சிறந்த பொது நூலகத்துக்கான Swarna Purawara என்ற விருது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளூராட்சி அமைச்சு, மாகாண அரசுகள் என்பனவற்றின் அனுசரணையுடன் களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகவியல், தகவல் விஞ்ஞானப் பிரிவு இவ்விருதினை வழங்கியுள்ளது. ஆளுநர் சந்திரசிரியின் ஆட்சிக்காலத்தில் இது இடம் பெற்றுள்ளது. மூன்று ஆண்டுப் பழமையான செய்திதான் என்றாலும் பத்திரிகைகளில் பரவலாக இச்செய்தி வந்திராத நிலையில் எமக்கு இது இன்று புதிய செய்திதான்.

இச்செய்தியின் பின்னணியில் சில கருத்துக்களை பகிர்வது காலத்தின் தேவையாகின்றது. அதுவே இக்கட்டுரையின் நோக்கமுமாகும். எனது கருத்துக்களுக்கான பின்னணி பற்றிய புரிதலுக்காக இலங்கையின் சமகால நூலக சேவை பற்றிய சில தகவல்களை அறிந்திருத்தல் பயனளிக்கும்.

இலங்கை தேசிய நூலகத்தின் 2010ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள நூலகங்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:

நூலக வகை	வடக்கு	கிழக்கு	முழு இலங்கையில்
திணைக்கள நூலகங்கள்	0	0	34
பல்கலைக்கழக நூலகங்கள்	5	6	58
பாடசாலை நூலகங்கள்	888	972	9623
பொது நூலகங்கள்	115	139	1180
பௌத்த பிரிவினா நூலகங்கள்	0	20	712
ஆசிரியர் கல்லூரி நூலகங்கள்	4	4	30
தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நூலகங்கள்	2	5	37
விசேட நூலகங்கள்	0	0	65

(மூலம்: Statistical Handbook on Libraries in Sri Lanka, 2010. National Library)

இலங்கையின் நூலக சேவைகள் பல்வேறு துறைகளின் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. நூலக சேவையின் பயனீட்டாளர் பிரதான மூன்று பிரிவுகளுக்குள் அடங்குகின்றனர். பொது மக்களுக்கான நூலக சேவைகள் பொது நூலகங்களின் வாயிலாகவும், சனசமூக நிலையங்கள் உள்ளிட்ட சமூக அமைப்புகளின் வாயிலாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. மாணவர்களுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்குமாக கல்விசார் நூலக சேவை அந்தந்த நிறுவனங்களின் மூலமும் கல்வி அமைச்சு, உயர்கல்வி அமைச்சு ஆகியவற்றின் மூலமும் வழங்கப்படுகின்றன. தனியார் அமைப்புகள் தமது அங்கத்தவர்களுக்கான சிறப்பு நூலக சேவைகளை தத்தம் அமைப்புகளின் பிரிவுகளாக முன்னெடுக்கின்றன.

பொது நூலக சேவையை மேற்கொள்வதில் பிரதேச சபைகள், மாநகரசபைகள், நகரசபைகள், என்பன நிதிவளங்களுக்கேற்ப வரையறைகளுடன் தத்தமது பிரதேச மக்களுக்காக வழங்குகின்றன. இவர்களுக்கான நூலகர்களின் நியமனங்களை உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு மேற்கொள்கின்றது. அவர்களுக்கான வேதனத்திட்டத்தையும் இவ்வமைச்சே கையாள்கின்றது.

பாடசாலை நூலகங்களின் நூலகப் பணியாளர்களை கல்வி அமைச்சு கையாள்கின்றது. பாடசாலைகளின் தரத்துக்கேற்ப நூலகர்களை நியமிப்பதால் பெரும்பாலான நடுத்தரப் பாடசாலைகளில் தனியான நூலகர்கள் இருப்பதில்லை. சில இடங்களில்

நூலகராகப் பணியாற்றச் செல்பவர்கள் சூழ்நிலைக் கைதிகளாகி ஆசிரியராக மாறிவிடுவதும் உண்டு. 2010இல் ஆசிரிய நூலகர்கள் 1000பேருக்கான நியமனங்கள் இலங்கையில் வழங்கப்பட்டன. இவர்களில் பலர் இன்று தமது உயர்கல்வி வசதிகளுக்காக நூலகர் பணியைக் கைவிட்டு ஆசிரியர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்பதும் கவனத்திற்கும் கவலைக்குமுரியது. பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் அந்தந்தப் பல்கலைக்கழகப் பேரவையினால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. நூலகர்களுக்கான வேதனம் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவினால் வழங்கப்படுகின்றது.

தனியார் நூலகங்களும், ஆய்வு நூலகங்களும் தத்தமது நிறுவன வருவாய்க்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப தமது அங்கத்தினருக்கான நூலக சேவையை வழங்கும் தகுதிவாய்ந்த நூலகர்களை பணிக்கமர்த்திக் கொள்கின்றன.

இலங்கையின் பொது நூலக, பாடசாலை நூலக மற்றும் பல்கலைக்கழக நூலகங்களின் நிர்வாகத்தில் நேரடித் தலையீட்டை மேற்கொள்ளாது தேசிய நூலகம் ஒரு தேசிய மட்டத்திலான கண்காணிப்பு, துறைசார் ஆலோசனை வழங்கல் என்று தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. நூலகங்களுக்கும் அப்பால் இலங்கையின் அறிவார்ந்த பிரஜைகளை உருவாக்கும் பெரும்பொறுப்பு அதற்குண்டு. ஆக்க இலக்கியங்களையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் வளர்த்தெடுப்பது, அவர்களுக்கு வேண்டிய நிபுணத்துவ உதவிகளை வழங்குவது, வெளியீட்டுத்துறையை கண்காணிப்பது, தேசிய மட்டத்தில் நூல் வெளியீடுகளை பதிவுசெய்வது எனப் பல வேலைத் திட்டங்களை தேசிய நூலகம் முன்னெடுக்கின்றது.

தேசிய நூலகத்தின் பல நல்ல திட்டங்கள் இலங்கையின் அனைத்துப் பிரஜைகளையும் சென்றடைவதில்லை. குறிப்பாக வட-கிழக்கில் வாழும் தமிழருக்கு அதன் சேவைத்திட்டங்கள் கருத்தரங்குகளுடன் நின்றுவிடுகின்றன. காரணம் தமிழ் ஆங்கிலம் சிங்களம் என மும்மொழிகளிலும் பிரிந்துவாழும் பிரதேசங்களை சிங்கள மொழி மூலம் மாத்திரம் ஒன்றிணைப்பது எவ்வகையிலும் சாத்தியமானதொன்றன்று.

இன்று இலங்கைத் தேசிய நூலகம் எதிர்நோக்கியுள்ள பாரிய பிரச்சினை என்னவென்றால் இலங்கையின் தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் வெளியீட்டுத்துறையை அதனால் கட்டுப்படுத்தவும் பராமரிக்கவும்

இயலாமையாகும். ஈழத்தமிழர்களின் தனித்துவமான வெளியீட்டுப் பாரம்பரியம் என்னவென்றால் ஈழத்தவர்களின் நூல்கள் சிங்கள நூல்களைப் போலல்லாது புவியியல் வரம்பு கடந்து உலக அரங்கில் வெளியிடப்படுவதாகும். கையளவு தமிழ் தெரிந்த சிற்றூழியர்களை வைத்துக்கொண்டு இலங்கைத் தேசிய நூலகம் தமிழ் இனத்துக்குச் சேவையாற்றுவது என்பது சாத்தியமற்றதாகும். இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் எந்தவொரு தமிழ் ஊழியரும் தீர்மானமொன்றினை மேற்கொள்ளும் துறைத் தலைமைத்துவம் அற்றவர்களாகவே இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தில் உள்ளனர் என்பது சோகக் கதை.

தமது வசதிக்காக தமிழ்ப்பிரிவு என்று ஒரு பிரிவை வைத்திராமல் தமிழ் நூல்களையும் ஆங்கில மொழியில் தேடும்வகையில் transliteration செய்யப்பட்டு இலகுவில் நூலைக் கண்டறியமுடியாத நிலையை அங்கு செல்பவர்கள் அனுபவித்திருக்கலாம்.

கடந்த சில காலங்களுக்கு முன்னர் தேசிய நூலகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட எழுத்தாளர் விபரத் தொகுப்பு இலங்கையின் தேசிய நூலகம் எவ்வளவுதூரம் தமிழ் மக்களைச் சென்றடைந்திருக்கிறது அல்லது அம்மக்கள் பற்றி அறிந்திருக்கிறது என்பதற்கு நல்லதொரு உதாரணமாகும்.

இவ்வாறே இலங்கையின் பாடசாலை நூலகங்களின் வாசிப்புப் புள்ளிவிபரம் பற்றி Readership Survey of School Children in Sri Lanka என்ற ஆய்வினை 2014இல் தேசிய நூலகத்தினர் அறிக்கையிட்டிருந்தார்கள். (ISBN: 978-955-8383-90-2). பெருஞ்செலவில் நாடளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வில் வடக்கு-கிழக்கு தவிர்ந்த பிற மாநிலங்களின் 500 பாடசாலைகளை மட்டுமே தேர்வுசெய்து அவற்றின் மாணவர்களை ஆய்வில் பங்கேற்கவைத்திருந்தார்கள். போர் முடிவுற்று ஐந்தாண்டுகளின் பின்னர்கூட வடக்குக் கிழக்கு தகவல்களைப் பெறமுடியாமைக்கு உள்நாட்டுப் போரையே காரண மாக்குகின்றனர். இந்நிலையில் இவ்வறிக்கையின் தரவுகளோ முடிவுகளோ வடக்கு கிழக்கு பாடசாலைகளின் பங்கேற்பு இன்றி, மொத்த இலங்கைத் தமிழ் மாணவ சமூகத்தின் பாடசாலை வாசிப்புப் பற்றிய ஆய்வுக்கு எவ்வகையில் உதவமுடியும் என்பதற்கு தேசிய நூலகத்திடம் பதில் ஏதும் இல்லை.

சர்வதேச அமைப்புகள் இலங்கை பற்றிய அறிவியல் தேடலுக்கு முதலில் நாடும் நிறுவனம் அந்நாட்டின் தேசிய நூலகமாகும்.

அவ்வகையில் இலங்கையில் வெளியிடப்படும் நூல்களை ஆவணப்படுத்திவைக்கும் பெரும்பணி தேசிய நூலகத்தினுடையது. அதற்கான தனிப்பிரிவே அங்கு இயங்குகின்றது. இலங்கையில் வெளியிடப்படும் மும்மொழி நூல்களையும் பாதுகாத்து வைப்பதுடன் அவற்றின் நூலியல் தகவல்களை ஒரு நூல்விபரப்பட்டியலாக இலங்கைத் தேசிய நூற்பட்டியல் என்ற பெயரில் மாதாந்தம் அச்சிட்டு விநியோகிப்பதும் தேசிய நூலகத்தின் கடமையாகும். மாதாந்தம் வெளிவரும் இந்நூற்பட்டியலைப் பார்ப்போமானால் அதில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் எண்ணிக்கை விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியதாகவே உள்ளன. பெரும்பாலானவை அரசாங்கப் பாடநூல்களாகவும் பிற அரச திணைக்கள வெளியீடுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இதனை ஒரு தமிழ் நூலகத்தின் முழுமையான நூல்கொள்வனவுக்கு எவ்வகையிலும் நம்பகத் தன்மையுடன் பயன்படுத்த இயலாது.

இந்நிலையில் இன்று நாம் மாகாண நூலகங்கள் அல்லது பிராந்திய தேசிய நூலகங்கள் பற்றிய சிந்தனையை விரிவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

எமக்கான பிராந்திய தேசிய நூலகமொன்று தேவை என்றதும், எமது மனதில் முதலில் தோன்றுவது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகமும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகமுமேயாகும். இவை இரண்டும் வரையறைக்குட்பட்ட நிறுவனங்கள். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் பெயர் உலக அரங்கில் பேசப்பட்டாலும் அதன் வரையறைகள் யாழ்ப்பாண மாநகரசபை நிர்வாகத்தின் தீர்மானத்துக்கு உட்பட்டதேயாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் சேவைப்பரப்பு அதன் மாணவர்களினதும் அதன் ஆய்வாளர்களினதும் தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதாகவே அமைகின்றது. எனவே இவ்விரண்டு நிறுவனங்களையும் பிராந்திய நூலக சேவைத்திட்டத்தில் பொருத்திக்கொள்வதை தவிர்த்தே நாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

மாகாண அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அரசியல் உரிமைகளில் கல்விசார் நிறுவனங்கள்- நூலகங்களை நிறுவி வளர்த்தெடுக்கும் உரிமையும் உள்ளபோதிலும், மாகாண அரசின் எந்தவொரு துறையினரும் இதுபற்றிய திட்டங்களை உருவாக்கி வருவதாகத் தெரியவில்லை. அத்தகைய சிந்தனைத் தெளிவைப் பெற நாம் பிராந்திய தேசிய நூலகச் சிந்தனையை தீவிரமாக உள்வாங்கியாக

வேண்டும். இது இன்றைய சூழலில் எமது அறிவுசார் தேட்டங்களின் இழப்புகளைத் தடுக்க உதவும். ஏற்கெனவே இழந்துவிட்டதில் சிலவற்றையாவது மீள்பெற பிராந்திய தேசிய நூலகம் அல்லது மாகாண தேசிய நூலகம் உதவும்.

இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தை மாத்திரம் நம்பியிராமல் மாகாணமட்டத்தில் தேசிய நூலகமொன்று ஆவணக்காப்பகமாக வடக்கு மாகாணத்திலாவது முதலில் உருவாக்கப்படவேண்டும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துடன் கிளிநொச்சி, வவுனியா, முல்லைத்தீவு, மன்னார் மாவட்டங்களையும் இணைந்ததாக இந்தப் பிராந்திய தேசிய நூலகத்தை உருவாக்கலாம்.

பிராந்திய தேசிய நூலகமொன்றின் பணிகளாவன:

1. வட பிராந்தியத்தில் உள்ள சகல நூலகங்களுக்கும் தாய்ச்சங்கமாக இயங்குதல், அப்பிரதேச நூலகங்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் வழிகாட்டியாகவிருந்து கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகள், துறைசார் பயிற்சிகள் ஆகியவற்றை வழங்கி அத்துறையில் நூலகர்கள் மேலும் முன்னேற வழிவகை செய்தல்.
2. வடபிரதேசத்தில் வெளிவரும் நூல்கள் மற்றும் ஆவணங்களின் அதிகாரபூர்வமான சேமிப்புக் காப்பகமாகத் திகழ்தல். வடக்கு மாகாண சபையின் சட்டபூர்வமான ஆவணச் சேர்க்கைக் களஞ்சியமாக இயங்குதல்.
3. ஈழத்தமிழர்களால் உலக அரங்கில் வெளியிடப்படும் நூல்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்து பிராந்திய நூல்விபரப்பட்டியல் ஒன்றினை நம்பகத்தன்மை கொண்டதும், இற்றைப்படுத்தப்பட்டதுமான ஆவணமாக வெளியிடல்.
4. இன்றளவில் நூல்களையும் ஆவணங்களையும் பேணாது இயற்கை அழிவுக்கு உட்படுத்தப்படுவதை தடுத்து, அவற்றை பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்தும் வகையில் நவீன பிராந்திய சுவடிகள் காப்பகப் பிரிவொன்றினை இயக்குதல். பழுதடைந்த நூல்களை, ஏடுகளைப் புனரமைக்கும் பிரிவினை ஏற்படுத்தி பழைய ஆவணங்களைப் பாதுகாத்தல்.

5. பிராந்திய எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடும் வகையில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் நிதி ஆதரவும் வழங்கி ஈழத்துத் தமிழ்ப்பதிப்புலகச் சூழல் ஒன்றினை உருவாக்குதல். காலத்துக்குக் காலம் அவர்களது நூல்களை சந்தைப்படுத்தும் வகையில் கண்காட்சிகள், புத்தகச் சந்தைகளை மேற்கொள்ளத் தமது கட்டடத்திலேயே வழியமைத்துத் தருதல், தாயக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை தமிழகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களிடையே அறிமுகப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை அதிகாரபூர்வமாக மேற்கொள்ளல்.
6. தேசிய நூலகம் ஒரு பொது நூலகம் அல்ல என்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். அங்கு பொது நூலகமொன்றின் ஆவணச் சேர்க்கைகள் போன்று அயலக ஜனரஞ்சகங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுப் பேணப்படமாட்டாது. அதற்கென வடபிரதேசத்தில் உள்ள 115 பொது நூலகங்களும் இயங்கிவருகின்றன. அனைத்திலும் உள்ளூர் நூல்களைவிட அயலக நூல்களே அதிகம் என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். பிராந்திய தேசிய நூலகம் அப்பிராந்தியத்தின் தேசிய இனத்தின் தனித்துவத்தைப் பேணியும், பிற அமைப்புகளுடன் சுமுகமான அறிவுசார் தொடர்புகளைப் பேணியும் ஒரு தாய் அமைப்பாக வட பிராந்தியத்தில் உருவாக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்படவேண்டும். இதற்கான நிதியமொன்றினை உள்ளூர் வளங்களையும் புலம்பெயர் தமிழர்களின் நிதி ஆதரவையும் கொண்டு உருவாக்கிக்கொள்ளலாம்.
7. பிராந்திய தேசிய நூலகத்தின் செயற்பாட்டுக்கு உள்ளூர் அறிவு ஜீவிகளுடன் புலம்பெயர்ந்துவாழும் ஈழத்து அறிவுஜீவிகள் மற்றும் நூலகத் துறைசார் ஆர்வலர்களின் அங்கத்துவத்தையும் உள்வாங்கி அரசியல் சார்பற்ற ஒரு ஆலோசகர் குழுவை உருவாக்குவது முக்கியமானதாகும். பிராந்தியத் தேசிய நூலகம் எவ்வித அரசியல், கட்சி,கொள்கை சார்பானதாகவோ இருக்கக்கூடாது.
8. இப்பிராந்திய நூலக சேவைக்கான ஊழியர்கள் துறைசார் கல்விசார்ந்த அடிப்படையில் எவ்வித அரசியல் அழுத்தங்களுக்கும் இடம் அளிக்கப்படாமல் தேர்வுசெய்யப்படுவது மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

இத்தகைய பின்னணியில் உருவாகும் பிராந்திய தமிழ்த் தேசிய நூலகம் எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் எஞ்சிய மாகாணங்களுக்கும் முன்னோடியாகத் திகழும் என்று நம்பலாம். இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதுபோல, இலங்கையின் முதன்மையானதும் முன்னோடியானதுமான பிராந்திய நூலகமொன்றை உருவாக்கிவளர்த்தெடுத்து மீண்டும் ஈழத் தமிழர்களின் அறிவுத்தேட்டத்தை மேலெழச்செய்வோமா?

நன்றி:

ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, இதழ் 211, ஒளி 18, சுடர் 07, டிசம்பர் 2017: ப. 22-26.

தமிழர் தகவல் (கனடா): இளந்தளிர்ச் சுவடு, 27 ஆவது ஆண்டு மலர், பெப்ரவரி 2018: ப.121-123.

**இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின்
தமிழ்சார்ந்த வெளியீடுகள் - 1
தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியல்**

கடந்த நூற்றாண்டில் ஐரோப்பிய அமெரிக்க மிசனரிகளால் எமக்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட அகராதிக்கலை இன்று புதிய பரிமாணம் ஒன்றைப் பெற்று ஈழத்தமிழர்களினால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதை தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, ஐரோப்பா, கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா எனத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்த அனைத்து நாடுகளிலும் கண்டுவிட்டோம்.

இலக்கியம் தவிர்ந்த உசாத்துணை நூல்கள் பல இன்று தமிழர் செறிந்து வாழ்ந்து வர்த்தகம் செய்யும் புகலிட நாடுகளிலெல்லாம் வெளியிடப்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில் 1994இல் தொடங்கி 23 ஆண்டுகளாக வெளிவரும் தமிழ் ஓலைகள் என்ற ஆண்டிதழ், ஈழத்தமிழர்களுக்கானதொரு வர்த்தக வழிகாட்டி. இங்கிருந்து மற்றொரு வணிக வழிகாட்டியாக முரசம், 2002இல் தொடங்கி 2009 வரை ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து வெளிவந்து நின்றபோயிற்று. கனடாவில் இருந்தும் உலகத்தமிழர் வணிகம் 1997இல் இருந்து வெளிவருகின்றது. இத்தகைய வர்த்தக வழிகாட்டிகள், பஞ்சாங்கங்கள், உலகெங்கும் செழித்து வாழும் ஈழத்தமிழரின் வணிகத் தொடர்புகளுக்கு மட்டுமல்லாது தமிழரின் அன்றாட சமூக கலாச்சாரத் தொடர்புகளுக்கும் உதவும் வகையில் வெளிவருகின்றன.

அறுபதுகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த வரதரின் பலகுறிப்பு 1964-1971 காலகட்டத்தில் பொதுத் தகவல்களை தொகுத்து மூன்று ஆண்டுகள் வரையில் தொடர்ந்து வழங்கிவிட்டு 1971இல் தனது நான்காவது ஆண்டிதழுடன் முடங்கிப் போயிற்று. இலங்கையின் பிரம்மாண்டமான உசாத்துணைப் படைப்பான பேரரசுன் டிரெக்டரி லேக் ஹவுஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்தினால் 175 வருடங்களுக்கும் மேலாக 1999 வரை வெளியிடப்பட்டு வந்தது.

உலகெங்கிலும் பரந்து வாழும் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைப் பதிவு செய்யும் முயற்சியாக 2002இல் தொடங்கப் பட்ட நூல்தேட்டம் என்ற நூல்விபரப்பட்டியல் வெளியீட்டு முயற்சி 2021வரை 15 தொகுதிகளைக் கண்டு, 15000 ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களைப் பற்றிய வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுநிற்கின்றது. அதன் 16ம் தொகுதிக்கான நூல்கள் தற்போது பதிவுக்குள்ளாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுவரை ஈழத்தமிழர்களின் 15000 நூல்கள் குறிப்புரையுடன் நூல்தேட்டத் தொகுதிகளின் வழியாக நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா அவர்களால் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

உசாத்துணை வழிகாட்டிகளின் வரிசையில் 'Who's Who' என்ற வகையானதொரு வழிகாட்டி உள்ளது. இவ்வழிகாட்டி மக்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தருவதாகும். இதைத் தமிழில் "யார் எவர்?" என்று அழைக்கின்றோம்.

நான்காவது உலகத்தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் 1974இல் நடைபெற்றபோது அந்த மாநாட்டின் பேராளர்கள் பற்றிய விபரத்தை அவர்களின் புகைப்படம், அவரது சமூக, வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், கல்வித் தகைமை, அவரது துறையில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பு, வகித்த பதவி, எழுதிய நூல்கள் என்று இன்னோரன்ன பல தகவல்களை அந்த யார் எவர் நூல் கொண்டிருந்தது. தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை ஒட்டி வெளியிடப்பட்ட இந்த ஆவணம் தவிர காலத்துக்குக் காலம் மேலும் சில யார் எவர் நூல்களை அவ்வப்போது பலரும் தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தார்கள்.

இன்று உலகப் பிரசித்தி பெற்ற பிரித்தானிய கலைக்களஞ்சியம் 15வது பதிப்பு 30 தொகுதிகளில் வெளியாகிறது. ஆண்டு தோறும் முன்னைய ஆண்டின் நிகழ்வுகளைத் தனித்தனி ஆண்டு நூல்களாகத் தருகின்றது. காலத்திற்குக்காலம் முன்னைய

ஆண்டின் முக்கிய நிகழ்வுகளை உள்வாங்கிப் புதிய திருத்திய பதிப்பாகின்றது. இன்று பூதாகாரமாக வளர்ந்து நிற்கும் இந்தக் கலைக்களஞ்சியம் 1768-இல் தன் முதற் பதிப்பைத் தந்த போது இரண்டு பாகங்களையே வெளியிட்டிருந்தது. இதை ஏன் சொல்ல வருகின்றேன் என்றால் எந்த ஒரு உசாத்துணை சாதனமும் முதல் எடுப்பிலேயே முழுமை பெறுவதில்லை. அவை காலத்துக்குக் காலம் பட்டைதீட்டப்பெறுகின்றன. முதல்பதிப்பில் விடுபட்டுப் போனவை மறுபதிப்பில் சேர்கின்றன. முதல் பதிப்பில் தவறானவை அடுத்த பதிப்பில் நிவர்த்தி செய்யப்படுகின்றன. இது ஒரு ஆரோக்கியமான உசாத்துணை வெளியீட்டின் யதார்த்தநிலை யாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்த “வரதரின் தினக்குறிப்பு” அன்று ஒரு சில தொகுதிகளுடன் மாத்திரம் நின்று விட்டதால் அது ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகவே இன்றளவில் கருதப்படுகின்றது. “மானியம்பதியார் சந்ததி முறை” என்று மானிப்பாய் மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கூறும் வம்சாவளி ஆய்வு நூலொன்று 100 வருடங்களுக்கு முன்னர் வந்திருந்தது. அன்றைய காலகட்டத்தில் மானிப்பாய் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களின் தலைமுறைகளைத் தொகுத்துத் தந்த அரிய நூல் அது. ஒரு தொகுதியுடன் நின்று போன அந்த நூலும் இன்று வரலாறாகி விட்டது.

பொதுவாக, எழுத்தாளர்கள், படைப்பாளிகள் பற்றிய ஒரு அகராதியோ, யார் எவர் பிரசுரமோ வெளியாகும் போது, தனி நூலைப்போன்று அது ஒரு பதிப்புடன் நின்று விட முடியாது. இதற்கான வலிமையான காரணம் ஒன்றுண்டு. இத்தகைய தொகுப்புகள் அன்றாடம் வளரும் இயல்புடையன. தகவல்கள் மாறும் தன்மை கொண்டன. புதுப்புது எழுத்தாளர்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் முகிழ்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றார்கள். காலத்துக்குக் காலம் அவர்களை அறிமுகப்படுத்தும் பணி இத்தகைய ஆவணத் தொகுப்புகளுக்கு அவசியமானது. அதே வேளையில் ஒரு படைப்பாளி பற்றிய இறைப்படுத்தப்பட்ட தகவல்களையே ஆய்வாளரும் விரும்புவார்.

இலங்கையில் படைப்பாளிகள் மற்றும் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிய தகவல் பதிவுகள் பெரும்பாலும் கட்டுரை வடிவில், பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதியும் தொகுத்தும் தான் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றனவேயொழிய, பொதுமைப்பாடடைந்த தகவல்களுடனான யார் எவர் தொகுப்புக்களாக வெளிவரவில்லை. 1916இல் வெளிவந்த

அ.குமாரசாமிப் புலவரின் “தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்” தொடக்கம் அண்மையில் வெளிவந்த த.கலாமணியின் “எம்மவர்கள்: மறக்கப்பட முடியாத ஆளுமைகள்” வரையில் அறுநூறுக்கும் அதிகமான நூல்களை நூல்தேட்டம் இவ்வகையில் அடையாளப்படுத்துகின்றது.

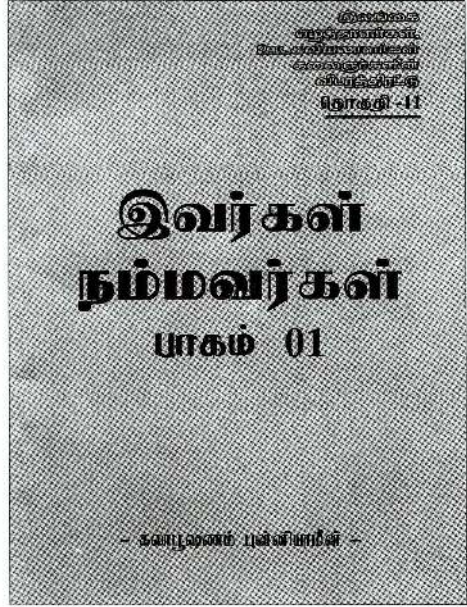
1886இல் வட்டுக்கோட்டை அ.சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள் தந்த “பாவவர் சரித்திர தீபகம்”, பின்னாளில் வெளிவந்த ந.சி.கந்தையா பிள்ளையின் “தமிழ்ப் புலவர் அகராதி” போன்று அகராதிகளுள் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்கான பதிவுகள் விரல்விட்டெண்ணக்கூடியதாகவே இருந்துள்ளன. அந்நாளில் ஈழத்தவர்- தமிழகத்தவர் என்ற வேறுபாட்டை எம்மவர் விரும்பியிராமையும், எம்மவரும் தம்மை தமிழகத்தின் தாய்மையுடன் இணைத்துக்கொள்ள விரும்பியமையும் இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம்.

பின்னாளில் ஒக்டோபர் 1994 இல் வெளிவந்த மொழிவாணனின் “முக்கியஸ்தர்களின் முகவரிகள்” என்ற நூல் கொழும்பு நவரசம் வீடியோ வெளியீடாக வெளிவந்தபோது, புதியதொரு “வழிகாட்டி” நூலுக்கான தேவை உணரப்பட்டது. இலங்கையில் பிரபல்யமானவர்களின் பெயர், முகவரி, புகைப்படம், ஆகியவற்றுடன் அவர்கள் சார்ந்துள்ள துறைகள், மற்றும் பெற்ற விருதுகள் பற்றிய குறிப்புகளும் மொழிவாணனின் நூலில் இடம்பெற்றிருந்தன. இந் நூலின் திருத்திய பதிப்பாக 268 பக்கங்களுடன் “முக்கியஸ்தர் முகவரி” என்ற நூலை மொழிவாணன் ஒக்டோபர் 2003 இல் மீண்டும் வெளியிட்டிருந்தார்.

மொழிவாணனின் நூல் வெளிவந்த காலகட்டத்தில் மலையக எழுத்தாளர் அந்தனி ஜீவா மலையக எழுத்தாளர்களின் சுயவிபரப் பட்டியல் ஒன்றினை “முகமும் முகவரியும்” என்ற தலைப்பில் கண்டி, மத்திய மாகாண செயலகத்தின் இந்து கலாச்சார அமைச்சின் மூலம், 68 பக்கங்களில் டிசம்பர் 1997இல் வெளியிட்டிருந்தார். இச்சிறு நூலில் 68 மலையக எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தகவல்கள் அடங்கியிருந்தன. புகைப்படங்களுடன் கூடிய இத்தொகுப்பில், எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள், புனைபெயர்கள், தொழில், பிறந்த திகதி, பிறந்த மாவட்டம், எழுதி வெளிவந்த நூல்கள், முக்கிய படைப்பு, சிறு குறிப்பு, முகவரி ஆகிய அம்சங்கள் உள்ளடங்கின. 1997இன் பின்னர் இந்நூல் இற்றைப்படுத்தப்படாததால் இதுவும் வரதரின் பலகுறிப்பின் நிலைக்கே தள்ளப்பட்டுவிட்டது.

2016இல் அமரத்துவ மடைந்த கலாபூஷணம் பீ.எம்.புன் னியாமீன் அவர்கள் மலையகத்தில் கட்டுகஸ்தொட்ட பகுதியில் உள்ள உடத்தலவின்ன என்ற கிராமத்திலிருந்து “இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டு” என்ற தலைப்பில் மூன்று தொகுதிகளில் இலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பற்றிய தொகுப்பொன்றினை 2004-2005 காலகட்டத்தில் வெளியிட்டிருந்தார். இவற்றில் மொத்தம் 112 முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் விரிவான கட்டுரைகளாக இடம்பெற்றிருந்தன.

பின்னாளில் இதனை விரிவாக்கி தமிழ் படைப்பாளிகளையும் உள்ளடக்கி, “இலங்கை எழுத்தாளர்கள், ஊடகவியலாளர்கள், கலைஞர்களின் விபரத்திரட்டு” என்ற தலைப்புடன், 4முதல் 10வது தொகுதிவரையில் 2006-2008 காலகட்டத்தில் ஏழு தொகுதிகளை வழங்கினார். பின்னர் தலைப்பின் பெயரை “இவர்கள் நம்மவர்கள்” என்று மாற்றி மேலும் ஐந்து தொகுதிகளை 2008-2009 காலகட்டத்தில் வெளியிட்டிருந்தார்.

இதேபோன்ற எழுத்தாளர்கள் பற்றிய கட்டுரைத் தொகுப்புப் பதிவொன்றினை லண்டனிலிருந்து முல்லை அமுதனும் மேற்கொண்டு அவற்றை “இலக்கியப்பூக்கள்” என்ற தலைப்பில் இதுவரை இரண்டு பாரிய தொகுதிகளில் வெளியிட்டுள்ளார். முறையே 2008, 2015ஆம் ஆண்டுகளில் இவை வெளிவந்தன.

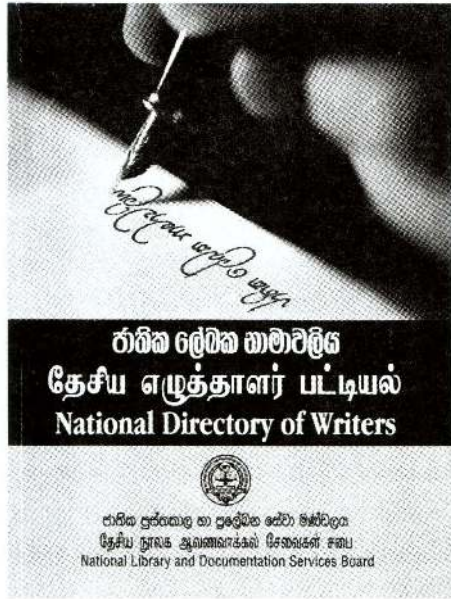
எழுத்தாளர்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தொகுக்கும் பணியில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கமும் 2003களில் சிலகாலம் ஈடுபட்டிருந்தது. இது நூலுருவில் வெளியிடப்படும் சாத்தியம் பற்றி இன்று வரை அறியமுடியவில்லை. இலண்டனிலிருந்தும் எழுத்தாளர் விபரத்தொகுப்புகள் மேற்கொள்ளும் ஆர்வம் தமிழ் தகவல் நிலையத்தைச் சார்ந்த சிலரிடம் 1990களில் தோன்றியிருந்தது. இவை எதுவும் இன்றுவரை செயலுருப்பெறவில்லை.

இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணியில் அண்மையில் இலங்கை தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை “தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியல்” என்ற நூலை 157 பக்கங்களில் 2015இல் வெளியிட்டுள்ளது. இது 2017இலேயே எமது பார்வைக்குக் கிட்டியது. “இலங்கை எழுத்தாளர் யார் எவர்?” என்ற வகையில் அல்லாது, ஒரு இலங்கை எழுத்தாளர் முகவரிப் பட்டியலாகவே இது வெளிவந்திருக்கின்றது.

இலங்கையர்களான எழுத்தாளர்களின் பெயர், நிரந்தர முகவரி, அலுவலக முகவரி, தொலைபேசி இலக்கங்கள், மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகிய தகவல்களை அகரவரிசையில் இந்நூலில் தந்துள்ளார்கள். இந்நூலுக்கு மும்மொழிகளிலும் தலைப்பிடப்பட்டிருப்பினும் தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள படைப்பாளர்களின் தனிப்பட்ட முகவரிகள், அலுவலக முகவரிகள், தொலைபேசி இலக்கங்கள், மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகியவை உள்ளிட்ட அனைத்துத் தகவல்களும் ஆங்கில மொழியிலும், ஆங்கில அகரவரிசைப் பட்டியல் ஒழுங்கிலும் காணப்பட்டுள்ளமை தேடலுக்கு இலகுவாக உள்ளது.

692 மொத்தப் பதிவுகளில் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் 94 பெயர் னும், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களில் 46 பெயர்களும் மாத்திரமே தேசிய மட்டத்தில், தேசிய நூலகத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்நூலில்

காணப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்பெயர்களில் ஒரு சில தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பெயர்களே பரிச்சயமான எழுத்தாளர்களாக எம்மால் இனங்காண முடிகின்றது. தேசியமட்டத்தில் எழுந்துள்ள இந்த நூல் ஒரு சாதாரண “முகவரிப் பதிவேடாகவோ (Address Book), தொலைபேசி இலக்கப் பதிவேடாகவோ (Telephone Directory) தான் எமக்குப் பயன்படப் போகின்றது என்பது கவலைக்குரியதாகும்.

இந்நூலை உருவாக்கிய வேளையில் தமக்கான தகவல் வளமாக கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்கான சர்வதேச தராதர நூல் எண் கோவையை தேசிய நூலகத்தின் ஊழியர்களான தொகுப்பாளர்கள் பயன்படுத்தியிருப்பதை அறியமுடிகின்றது. தமது நூல்களுக்காக ISBN இலக்கத்தினைப் பெறுவதற்கு இரண்டாண்டுகளுக்கு இடையில் விண்ணப்பித்திராத தமிழ்/ சிங்கள எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள் இப்பட்டியலில் இடம்பெற வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. ISBN இலக்கத்தினைப் பெறுவதில் அக்கறைகாட்டாத ஈழத்துத் தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் இப்பட்டியலில் பெரும்பாலும் இடம்பெறத் தவறிவிட்டார்கள்.

மேலும், வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள், உள்ளூர் முகவரிகளைத் தமக்கான சர்வதேச தராதர நூல் எண் பெறுவதற்குப் பயன்படுத்தியிருப்பதனால், அவர்களது முகவரி, தொலைபேசி எண் என்பன பாவனைக்கு உதவாதவையாகவே உள்ளன. (உதாரணம்- இரா. உதயணன். இவர் 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக லண்டனில் வாழ்பவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

புனைபெயரிலேயே அதிகம் அறியப்பெற்றுள்ள எழுத்தாளர்களின் இயற்பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் வாசகருக்கு விபரம் அறிவதில் சிக்கல் ஏற்படலாம். புனைபெயரைக் குறிப்பிட்டு

“பார்க்க” என்ற வழிகாட்டிக் குறிப்பினை பயன்படுத்தியிருக்கலாம். (உதாரணம்: மேமன்கவி. இவரது விபரம் Razak, A.K.A என்ற பெயரின் கீழ் காணப்படுகின்றது).

தகவல் வளமாக சர்வதேச தராதர நூல் எண் கோவையை பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்து, இலங்கையின் எழுத்தாளர் சங்கங்களை அணுகியிருந்தால் கணிசமான எழுத்தாளர் முகவரிகளைப் பெற்றிருக்கலாம் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. ஒரு சிறிய கேள்விக்கொத்தை வழங்கித் தகவல் பெறப்பட்டிருக்கலாம்.

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை, தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியலை ஒரு இதழோடு நிறுத்திவிட்டால் அதனை வரலாற்று ஆவணமாகக்கூட எதிர்காலத்தில் பயன்படுத்தமுடியாமல் போய்விடும் ஆபத்தும் இங்கு உள்ளது. எழுத்தாளர்கள் பற்றி அதில் உள்ள மூன்றே மூன்று தகவல்களான தபால் முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம், மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகியவை எப்போதும் நிரந்தரமானவை அல்ல.

தேசிய நூலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு இலங்கை எழுத்தாளர் யார் எவர் என்ற தொகுப்பை வருடாந்தம் வெளியிடுவதற்கான முழுத் தகுதியும் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, அது இலங்கையின் சட்டவரைவுள்ள அதிகாரபூர்வமான தலைமை நிறுவனம். இரண்டாவது, அதன் பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய ஆளணி, நிதி வசதி அனைத்தும் தன்னகத்தே கொண்டது. அந்த நிறுவனத்தின் வெளியீடுகள் சர்வதேச நூலக நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச அறிவுசார் நிறுவனங்களின் நம்பகமான முதல்நிலை மூலாதாரங்களாகக் கொள்ளத்தக்கன. எதிர்காலத்தில் “தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியலை” விரிவாக்கி “இலங்கைத் தேசிய எழுத்தாளர் யார் எவர்” என்ற பெயரில் தரமானதொரு தொடர் வெளியீடாக வெளியிடத் தேசிய நூலகம் துணியவேண்டும். இவை இலங்கையில் அல்லது புகலிடத்தில் வாழும் அல்லது மறைந்த படைப்பாளர்களின் விபரங்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அப்படி வெளியிடும் பட்சத்தில் அதன் ஒவ்வொரு பதிவும் ஆகக்குறைந்தது கீழ்க்கண்ட தகவல்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும்.

1. எழுத்தாளர் பெயர் (புனைபெயர்கள் அடைப்புக்குறிக்குள்)
2. பிறந்த திகதி - இறந்த திகதி, 3. நிரந்தர முகவரி, 4. தொலைபேசி இலக்கம், 5. மின்னஞ்சல் முகவரி, 6. தொழில், 7. தாய்மொழி

8. வெளியிட்ட நூல்களின் பட்டியல் (நூலின் தலைப்பு, முதற்பதிப்பு வெளியிட்ட ஆண்டு), 9. பெற்ற விருதுகள்/பட்டங்கள்.

ஊழியர்களின் பணியை எளிமைப்படுத்தும் நோக்கமிருப்பின், தமது தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியலைப் பின்பற்றி ஆங்கில மொழியில் மாத்திரம் பதிவுகளை மேற்கொள்ளலாம். நூல்களின் பெயர்களை ஆங்கில உச்சரிப்பிலேயே (Transliterate) வழங்கலாம்.

பட்டியலின் அகர வரிசை ஒழுங்கின் அடிப்படையில் புனைபெயர்களுக்கும் ஒரு பதிவை வழங்கி "பார்க்க" வழிகாட்டுதலை மூலப்பெயருக்கு வழங்கலாம்.

தேசிய எழுத்தாளர் பட்டியல்களோ (Directory) யார் எவர் (Who's Who) தொகுப்புகளோ என்றுமே முழுமையான பதிவுகளைக் கொண்டிருந்து என்பதை எவரும் அறிவர். ஏதாவது ஒரு புள்ளியிலிருந்து தொடங்கி வருடாந்தம் புதிய பதிப்பினை வெளியிடும்போது, முன்னைய தகவல்களையும் இற்றைப்படுத்திக்கொண்டு, புதிய தகவல்களையும் இணைத்து "இலங்கைத் தேசிய எழுத்தாளர் யார் எவர்" என்ற ஆவணத்தை சர்வதேச தரத்தை நோக்கி நகர்த்திச் செல்லலாம். வெறும் பட்டியல்களுடன் தேசிய நூலகத்தின் புனிதப்பணி நின்றுவிடக்கூடாது. இப்பணியை வரலாற்றுக் கடமையாகக்கொண்டு தேசிய நூலகத்தில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுவது அவர்களுக்குரிய தார்மீகக் கடமையாகும்.

நன்றி:

ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை (கொழும்பு), இதழ் 214, ஒளி 18, சடர் 10, மார்ச் 2018: ப. 33-37.

IBC தமிழ் பத்திரிகை (லண்டன்), இதழ் 07, 15.9.2017: ப.23.

மீண்டும் ஒரு தடவை கடந்து போயிற்று

யாழ்ப்பாணப் பொதுசன நூலகம் எரிக்கப்பட்டு, மற்றுமொரு ஆண்டுக்கான நினைவு நாளையும் கடந்துசென்றுவிட்டோம். முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக இதை மறக்காமல் நினைவுகூர்வதுடன், எமது சமூக அக்கறையானது மிஞ்சிப் போனால் ஒருசில பத்திரிகைக் கட்டுரைகளுடன் நின்றுவிடுகின்றது. போதாக்குறைக்கு நூலகம் எரிந்தது மே முப்பத்தொன்றிலா ஜூன் ஒன்றிலா என்ற பட்டிமன்றம் வேறு. நிகழ்ந்துவிட்ட இனவாதிகளின் தமிழர் மீதான கலாச்சாரப் படுகொலையை வரிக்கு வரி நினைவில் மீட்டெடுத்துப் பின்னர் எமது அன்றாட "சோலிகளுக்குள்" எம்மைத் தொலைத்துவிடப் பழகிக்கொண்டோம். இனி 39ஆம் நினைவுகூடலில் மீண்டும் வழமைபோலவே சந்தித்துக்கொள்வோம்.

இந்தக் கட்டுரையை நான் எழுதுவதன் நோக்கம் எனது பங்குக்கு யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பினை நினைவுகூர்வதல்ல. நாம் ஆண்டுதோறும் நினைவுகூர்வதால் மாத்திரம் எமது சமூகப் பங்களிப்பு முடிந்துவிடுவதில்லை என்ற செய்தியை ஆர்வமுள்ள ஒரு சில மனங்களிலாவது உறையவைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நூலக அழிப்பையொட்டிப் பிரசுரமாகும் ஒவ்வொரு ஞாபகார்த்தக் கட்டுரையிலும் இடம்பெறும் பிரதானமான சொல்லாடல் "கலாச்சாரப் படுகொலை" என்பதாகும். கலாச்சாரப் படுகொலை என்றால் என்ன என்பதற்கு எனது வரைவிலக்கணம் எளிமையானது.

“ஒரு இனத்தின் கலாச்சாரத்தை, இனத்துக்குரிய தனித்துவ அடையாளத்தை, அரசியல் தனித்துவத்தை, இனத்துக்குரிய மத அடையாளத்தை, இனத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உணர்வின் தூண்டுதலை படிப்படியாக மழுங்கடிக்கச் செய்வதன் மூலம் இன உணர்வற்றதொரு சமூகமாக அதனை காலக்கிரமத்தில் மாற்றிவிடுவது”

இலங்கையில் இதனை ஆரம்பத்தில் 1958 இனக்கலவரங்களின் மூலம் சாதிக்க முயன்றனர். 1974 இல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினைக் குழப்பியதன் மூலம் சாதித்தனர். இவை தந்த நம்பிக்கையை, 1981இல் யாழ் நூலக எரிப்பின் மூலமும், தமிழரின் உணர்வைத் தூண்டும் கோயில் தேர் எரிப்பு, புத்தகக் கடைகள் எரிப்பு, பத்திரிகைக் காரியாலய எரிப்பு என்று பலமுனைத் தாக்குதல்களின் மூலம் பின்னாளில் வளர்த்துக்கொண்டனர்.

இன்று என்னவென்றால், தமிழர்களின் கலாச்சாரச் சீரழிவைத் தமிழர்களின் மூலமே அரங்கேற்றிவருகின்றார்கள். வாள்வெட்டுக் கலாச்சாரம், சாதிய மீள்கட்டுமானம், ஹிந்துத்துவ/ தமிழ் பௌத்த சிந்தனை, பாலியல் சீர்கேடுகள், தமிழக “சினிமா ஹீரோ வழிபாடு” என்பன அதன் எச்சங்களே. எம்மவர்கள் அதனை உணர்ந்தும் எதுவும் செய்ய முன்வராத கையறுநிலையிலேயே அவர்களை வைத்திருக்கும் வகையில், அவர்களுக்கு அன்றாடம் புதுப்புதுப் பிரச்சினைகளை தோற்றுவித்தும், அதன்மூலம் சலிப்பை ஏற்படுத்தி, அவர்களது நேரான சிந்தனையை வெற்றிகரமாகத் திசைதிருப்பியும் வருகின்றனர்.

ஒரு குற்றத்தை நேரடியாக ஆதரிப்பதும், அக்குற்றம் நடப்பதை அறிந்தும் அறியாததுபோல இருந்து போலிமௌனம் காத்து அதனை மறைமுகமாக ஆதரிப்பதும், அக்குற்றமே நடக்கவில்லை என்று கண்களையும் காதுகளையும் மூடிக்கொண்டிருப்பதும் ஒரு வகையில் சமூகக் குற்றமாகும்.

யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்துக் கலாச்சாரப் படுகொலை நிகழ்த்தியதாக 38 ஆண்டுகளாக நினைந்தழுதுவரும் நாம், கடந்த 38 ஆண்டுகாலமாக எமது நூல்களையும் ஆவணங்களையும் பாதுகாக்க, குறிப்பாக எமது மக்களின், எமது மண்ணின் படைப்பாக்கங்களை அழிவிலிருந்து பாதுகாக்க என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைச் சற்றே எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். குறைந்தபட்சம் நாம் எழுதும் படைப்பாக்கங்களையாவது பாதுகாத்துவைத்து அடுத்த

தலைமுறைக்குக் காவிச்செல்ல ஏதேனும் ஏற்பாட்டைச் செய்தி
ருக்கிறோமா?

எம் முன்னவர்கள் படைத்தளித்த நூல்கள் எமது இனத்தின்
பண்பாட்டை, கலாச்சார விழுமியங்களை, அறிவியல் தேடலை
அளவிட உதவும் சாதனங்களாகும். அத்தகைய அறிவேடுகளின்
பாதுகாப்பு என்பது, எமது வளத்தை, அறிவின் தேட்டத்தை எமது
தலைமுறைக்கும், அடுத்து வரும் தலைமுறைகளுக்கும் எடுத்துச்
சொல்லும் வல்லமை படைத்தன. அத்தகைய ஒரு வரலாற்றுப்
பதிவை, ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்தின் அறிவுத்தேட்டத்தின் கனதியை,
எமக்கு எம் மூதாதையர் ஏடுகளாகவும், கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும்,
பெட்டகங்களில் பாதுகாத்து வைத்துக் கையளித்தனர். நவீன
தொழில்நுட்பம் வழக்கில் இல்லாதிருந்த அக்காலகட்டத்திலும்
பூச்சிகளிலிருந்தும் இயற்கை அழிவுகளிலிருந்தும் பாதுகாத்து எமக்கு
வழங்கப்பட்ட முதுசொத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு பாதுகாத்து
வழங்கவேண்டிய பொறுப்பு எமக்குள்ளது. அந்த எதிர்பார்ப்புடனேயே
முன்னோர்கள் எம்மிடம் அவற்றைக் கடத்தினார்கள். இன்று நாம்
அதனை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்தலாம் என்று பொது
நூலகங்களுக்கும் பல்கலைக்கழக நூலகங்களுக்கும் வழங்கிவிட்டு
நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகின்றோம். சுவடிச்சாலையொன்று செய்ய
வேண்டிய ஒரு பெரும்பணியை வரையறைகள், கட்டுப்பாடுகளுக்கு
உட்பட்டதொரு பொது நூலகத்தில் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிந்த மூன்றாண்டுகளில் 1984இல்
பருத்தித்துறை ஹார்ட்லி கல்லூரி நுலகமும் அழிக்கப்பட்டது.
இன்றும் அது முழுமையான வளர்ச்சியைக் காண முடியாதுள்ளது.

1987-மார்ச் மாதத்திலிருந்து 1990 வரை எமது மண்ணில்
நிலைகொண்டிருந்த இந்திய இராணுவத்தின் (IPKF) கட்டுப்பாட்டுக்குள்
வடக்கு-கிழக்கு திணறிக்கொண்டிருந்த ஒரு கால கட்டத்தில்
ஏற்படுத்திய பாரிய நூலக/ஆவண அழிப்புகளை இலங்கைத் தேசிய
நூலகமோ வேறெந்த அதிகார மையங்களோ கணக்கிட்டுப் பொது
அறிக்கையாகப் பகிரங்கப்படுத்தவும் இன்றுவரை எவரும் அழுத்தம்
கொடுக்கவில்லை.

மட்டக்களப்புப் பொது நூலகத்தின் வசமிருந்த 64000 நூல்கள்
இந்திய இராணுவக் காலத்தில் 24000 நூல்களாகக் குறைந்துவிட்டதற்கு
அந் நிறுவனத்தில் அக்கால கட்டத்தில் பணியாற்றிய நூலகரின்

மீது பழியைச் சுமத்தியதுடன் சரி. இன்றளவில் அன்பளிப்பாகத் தமிழகத்திலிருந்தோ பிற ஆசிய நாடுகளிடமிருந்தோ நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முயற்சி எடுக்க உதவிடும் அளவுக்கு அங்குள்ள புத்திஜீவிகளுக்கும் நேரமில்லை. அங்குள்ள நூல்களின் பராமரிப்பு நிலைமை மிகவும் வேதனைக்குரியதாக உள்ளது. (அங்கிருந்த நூலகரும் தற்போது இடமாற்றத்துக்குள்ளாகி விட்டதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. நீண்ட காலமாக வெற்றிடமாக உள் தரம்-1 நூலகரின் இடம் நிரப்பப்பட்டுவிட்டதாகத் தகவல் இல்லை).

இந்திய இராணுவம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் நிலைகொண்டிருந்த காலத்தில் நூலகம் சேதமாக்கப்பட்டபோது, அங்கிருந்த 64000 நூல்களில் 35000 நூல்களையே தம்மால் காப்பாற்றமுடிந்ததென அந்நாட்களில் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் பணியாற்றிய திருமதி ரோகிணி பரராஜசிங்கம் அவர்கள், துவஷ்யந்தினி கனகசபாபதிப்பிள்ளை (Passion Parade, 30.12.2013) என்பவருக்கு வழங்கிய ஆங்கில மொழிமூல நேர்காணலொன்றில் தனது உணர்வுகளை விரிவாகப் பதிவுசெய்திருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் திருநெல்வேலியில் இந்திய இராணுவ காலத்தில்தான் Dr. கிருஷ்ணானந்த சிவம் தன் உயிரும் உடலுமாகப் பேணிவளர்த்திருந்த ஊற்று நிறுவனம் அதன் பெறுமதிமிக்க ஆய்வறிக்கைகள், நூல்களுடன் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. அந்நிறுவனத்தின் வெளியீடாக பேராதனையிலும் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும் இருந்து வெளிவந்த “ஊற்று” சஞ்சிகை பாடசாலை உயர்வகுப்பு மாணவரிடையே எவ்வளவு செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது என்பதை பலரும் அறிவார்கள். இந்திய இராணுவத்தின் இந்த தமிழர் அறிவியல் நிறுவன அழிப்பை வருடாந்தம் நினைவுகூர்வார் எவருமில்லை.

தமிழகத்தில் இயங்கிய தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினரிடம் ஏராளமான இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் போராட்டம் பற்றிய ஆரம்பகால ஆவணங்கள் பேணப்பட்டிருந்தன. இந்திய இராணுவம் 1987இல் தமிழர் பிரதேசத்தில் காலூன்றியதும், “தமிழர் வாழ்வு சிறக்க வழி கண்டாயிற்று” என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்து அவர்களது ஆவணக்காப்பகத்தை இலங்கைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையின்போது, தமிழகத்தின் துறைமுக மொன்றில் வைத்தே அவர்களது மொத்த சேகரிப்புகளையும் இந்திய புலனாய்வுத்துறை பறிமுதல் செய்துவிட்டது. அவை இன்று எங்கே உள்ளதென்றே தெரியாத நிலையில் தமிழர் தகவல் நடுவம் (TIC)

தப்பிப் பிழைத்த சில ஆவணங்களுடன் லண்டனில் குடியேறி இன்றும் இயங்கி வருகின்றது. மூல ஆவணங்கள் மீளக்கிடைக்கவே யில்லை. எடுத்தவர்கள் திருப்பித் தரும் நோக்கிலா பறித்திருப்பார்கள்?

1995 ஒக்டோபரில் எமது தாயக மண்ணில் நிகழ்ந்த வலிகாமம் இடப்பெயர்வு பல நூலகங்களை கைவிட்டுச் செல்லும் நிலைமையை மக்களிடையே ஏற்படுத்தியிருந்தது. பொது நூலகங்கள் மாத்திரமன்றி, குடும்ப நூலகங்கள் இருந்த வீடுகளும் தான் அவ்வேளையில் கைவிடப் பட்டன. 1996இல் படிப்படியாக மக்கள் வீடு திரும்பியபொழுது பெரும்பாலான நூல்கள் சூறையாடப்பட்டிருந்தன. யார் சூறையாடினார்கள்? ஏன் பிற சொத்துக்களை விட தமிழர்களின் புத்தகங்களை கையகப்படுத்துவதில் அக்கறை கொண்டார்கள் என்ற கேள்வி எங்கள் மனதில் இன்றளவில் உறைக்கவில்லை. அத்தகைய இழப்பு களின் கணக்கீடும் பெயரளவில் கூட எவரும் இன்றுவரை நடத்தியிருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் சுண்டிக்குளி-மூர்வீதி நூலகங்களில் மாத்திரம் 29000 நூல்கள் இழக்கப்பட்டிருப்பதாக திருமதி ரூபா நடராஜா தனது "யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் அன்றும் இன்றும்" என்ற நூலில் (பக்கம் 118) குறிப்பிட்டுள்ளார். மற்றைய கிளைகள், மற்றும் பிரதான நூலகத்தில் இழப்புக்கள் பற்றிய ஏதும் புள்ளிவிபரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டனவா என்று தெரியவில்லை.

தமிழ் மண்ணில் இவ்வாறாக நூலக சேகரிப்புகள், தனியார் சேகரிப்புகள் இயற்கை அழிவுகளாலும், பராமரிப்புக் குறைபாடு களினாலும், போர் தந்த இடப்பெயர்வுகளாலும், குண்டுவிசுக்களாலும் தொடர்ச்சியாக அழிந்து செல்கின்றன. அவரவர் தமது இழப்புகளின் அனுபவங்களை கட்டுரைகளிலும் நூல்களிலும் எழுதும்போது தான் எமக்குச் சற்றே உறைக்கின்றது. எந்த எழுத்தாளரைக் கேட்டாலும் தான் இழந்த நூல்களையிட்டு கவலைப்படாதவர்களே இல்லை. இழந்தவை அனைத்தும் எதிர்காலத்தின் தேசியச் சொத்துக்களல்லவா?

2004இல் இலங்கைக் கரையோரங்களைத் தாக்கிய சுனாமியும் கூடத் தன் பங்குக்கு பலரது நூலகங்களைக் காவுகொண்டுவட்டது. எனது இலங்கைப் பயணத்தின் போது லண்டனில் ஒருவர் குறிப்பிட்டதற்கிணங்க ஏழாலை மேற்கிலுள்ள சித்தி விநாயகர் நூல் நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். இந்தப் போர்ச் சூழலிலும் எறிகணைகளிலிருந்தும், பாரிய இடப்பெயர்வுகளில் இருந்தும் அந்த

நூல்கள் தப்பிப் பிழைத்திருந்தன. அங்கு கணேசராஜா என்ற இளைப்பாறிய பாடசாலை அதிபரொருவர் தன் முதுமைக்காலத்திலும் அந்நூலகத்தை எவ்வித நிதி உதவிகளுமின்றிப் பாதுகாத்து வருகின்றார். இத்தகைய சிறு நூலகங்களில் எமது தேசியச் சொத்துக்கள், உதவும் கரங்களை எதிர்பார்த்து முடங்கிக் கிடக்கின்றன.

2015இல் கொழும்பு பொது நூலகத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். 2 வருடங்களுக்கு மேலாக எந்தவொரு வாகசகராலும் தீண்டப்படா திருந்த பல நூறு தமிழ் நூல்களை நூலகர் சிகப்பு நாடாவால் தனியாகக் கட்டி ஒதுக்குப்புறமாக வைத்து அவற்றை அப்புறப்படுத்த ஆயத்தங்கள் செய்துவைத்திருந்தார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நூலக ஆட்சிக் குழுவினருக்கு இதனை உடனடியாகத் தெரிவித்து அவர்களின் துரித முயற்சியினால் சில நூறு நூல்களை காப்பாற்றித் தமிழ்ச்சங்க நூலகத்திற்கு எடுக்க முடிந்தது. பொது நூலகங்களில் பாவனையில் இல்லாத நூல்களை அப்புறப்படுத்தி ஏலத்தில் விற்றுவிடுவதொன்றும் புதிய செய்தியல்ல. பராமரிப்புச் சிக்கல்கள், இடப் பற்றாக்குறை என்பவற்றால் இந்த நடைமுறை கனடா மற்றும் ஐரோப்பாவிலும் கூட வழக்கில் உள்ளது தான். நீங்கள் ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு நூலகத்திற்கு உங்கள் சேகரிப்பை வழங்கியிருந்தீர்களானால், இன்று அந்த நூலகத்திற்குச் சென்று உங்கள் நூல்களில் ஒன்றைத் தேடிப்பார்த்தால் இதனை நீங்கள் அனுபவமுலமாகக் கண்டுகொள்ள முடியும்.

பொது நூலகங்களில் மாத்திரமல்லாமல் பல்கலைக்கழக நூலகங்களிலும் கூட இந்த நடைமுறை நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ அமுலாக்கப்படுகின்றது. போர்க்காலப் பிரசுரங்களை பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக அப்புறப்படுத்தி சுயதணிக்கையை மேற்கொண்டுவரும் தமிழ்ப் பிரதேச நூலகங்கள் பலவுண்டு. பல அரிய நூல்களை பிரதேச சபை நூலகங்களில் இரவல் வழங்கும் பிரிவில் கண்டெடுத்து நூலகர்களிடமே அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைத் தெரியப்படுத்தி அவற்றை உசாத்துணைப்பிரிவுக்கு மாற்ற ஆலோசனை கூறிய அனுபவங்களும் எனக்குண்டு. அவற்றின் ஆயுளை மேலும் சிறிதுகாலம் நீடிக்கவைக்கும் நப்பாசையே காரணம்.

1983-2007 காலகட்டத்தில் நூற்றுக்கணக்கான போர்க்கால வெளியீடுகள் கிளிநொச்சி- அறிவு அமுது பதிப்பகம், தமிழ்த் தாய் வெளியீட்டகம், புதுக்குடியிருப்பு- சந்திரன் பதிப்பகம், பரந்தன் சுப்ரம் பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்-நங்கூரம் வெளியீடு எனப் பல

வெளியீட்டக/அச்சகங்களினால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தன. இவை அனைத்தும் பிரதேச சபை நூலகங்களில் இன்றும் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் தெரியாமல் கவனிப்பாரற்றிருக்கக்கூடும்.

இரவல் பகுதியில் வைக்கப்படும் நூல்கள் சாகாவரம் பெற்ற வையல்ல. அவை ஒரு சில ஆண்டுக் காலத்தில் பாவனைக்கு உதவாதவையாகிவிடும். ஆனால் அந்த நூல்களை என்றுமே எதிர் காலத்தில் அடுத்த தலைமுறையென்ன, இந்தத் தலைமுறையிலேயே மற்றொருமுறை காணமுடியாது போய்விடும் அபாயமும் உள்ளது. இத்தகைய நூல்களை பிரித்தெடுத்து அவற்றை பாதுகாத்து வைக்கவேண்டும் என்ற அறிவுறுத்தல்களை உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் அலுவலக நிர்வாகிகள் ஒரு சுற்றறிக்கை மூலமாக வழங்கித் தடுத்து நிறுத்திவிடலாம். அதனால் கணிசமான ஈழத்தவரின் நூல்களை அவற்றின் அழிவிலிருந்தும் பாதுகாக்கலாம். இதனை உயர் நிர்வாகிகள் உணராதவர்களா என்ன?

அண்மையில் வீ.பரந்தாமன் என்பவர் எழுதியிருந்த "கெரில்லாப் போர் விரகுகள்" (விரகுகள்- தந்திரோபாயம்) என்ற ஒரு சிறு நூலைத்தேடி, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அந்நூலாசிரியர் லண்டனில் உள்ள எனது இல்லத்துக்குத் தொலைபேசிமூலம் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். 1970களின் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட பல நூல்கள் இன்று பாதுகாக்கப்படாமல் அருகிவிட்டன. அதனைப் படைப்பவர்களும் எங்கோ ஒரு நூலகத்தில் அவை காலாதிகாலமாகப் பேணப்படும் என்ற கனவுடன் தன் வாழ்வை வாழ்ந்து முடித்துவிடுவார். அடுத்து வரும் தலைமுறையினர் அந்நூல்பற்றிய எவ்வித தகவலும் இன்றியே கைக்கெட்டிய நூல்களை வைத்துத் தமது ஆய்வுகளை ஒப்பேற்றி விடுவார்கள். இந்த நிலைக்கு யார்தான் காரணம்? இனவாத அரசு என்று மாத்திரம் குற்றஞ்சாட்டிவிட்டு நாம் தப்பிவிட முடியாது. எதிர்கால சந்ததியினர் எம்மை மன்னிக்கமாட்டார்கள். எமக்கும் பொறுப்புள்ளது.

இந்த இடத்தில் நூலகங்களுக்கும் ஆவணக் காப்பகங்களுக்கும் (சுவடிச்சாலைகள்) உள்ள பெரிய வித்தியாசத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தப் புரிதலை வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது ஒவ்வொரு ஈழத் தமிழனதும் கடமையாகும்.

நூலகங்கள் என்றுமே சுவடிக்காப்பகங்களாக இருப்பதில்லை. அவற்றின் நோக்கம் "வாசிக்க வருபவரின் வருகை ஏற்றும், மரியாதை

காட்டி அவர்க்கிருக்கை தந்தும், ஆசித்த நூல்தந்தும் புதிய நூல்கள், அழைத்திருந்தால் அதையுரைத்தும், நாளும் நூலை, நேசித்து வருவோர்கள் பெருகும் வண்ணம், நினைப்பாலும் வாக்காலும் தேகத்தாலும், மாசற்றதொண் டிழைப்பீர் சமுதாயச்சீர், மறுமலர்ச்சி கண்டதென முழக்கஞ் செய்வீர்” என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் தனது “நூல்நிலையம்” என்ற கவிதையில் கூறியிருப்பதுபோலத் தன் பணியை ஆற்றுவதாகும். மாநகர சபை, நகர சபை, பிரதேச சபை நூலகங்கள் அதனையே செய்கின்றன. யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம், மட்டக்களப்பு நூல்நிலையம் உள்ளிட்ட இலங்கையின் அனைத்துப் பிரதேச நூலகங்களும் ஒரு கட்டமைப்புக்குள்ளேயே அடங்கிவிடுபவை. அவற்றின் விரிவாக்கம் என்பது ஒரு எல்லை வரையிலுமே.

ஆவணக் காப்பகங்களின் பணிமுற்றிலும் வேறானது. அதன் பிரதான பணி காப்பகங்களாகச் செயற்படுவது மாத்திரமே. எமது மக்களால் எழுதப்பட்ட, அல்லது, எமது மக்களைப் பற்றி எழுதப் பட்ட நூல்கள், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், உள்ளிட்ட அனைத்து ஆவணங்களினதும் ஒவ்வொரு பிரதியை நிரந்தரமாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வைப்பது. ஆய்வுத்தேவைகளுக்கு மாத்திரம் மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளின் ஊடாக ஆய்வாளர்களுக்கு மாத்திரம் பார்வையிட அனுமதிப்பது. உலகில் அதன் பிரதிகள் அழிந்தொழிந்து போன அவசர நிலையில் அதற்கு புத்துயிர்கொடுக்க வேண்டிய நிலை வரும் வேளையில் பதிப்புரிமையாளர் கேட்டுக் கொள்ளுமிடத்து அவ்வாவணத்தை மிகுந்த அவதானிப்புடனும் கட்டுப்பாட்டுடனும் பிரதியெடுத்துக் கொடுத்தல். இவை அனைத்தும் ஒரு ஆவணக் காப்பகத்தை நூலகத்திலிருந்தும் வேறுபடுத்திக் காட்டும். இது ஒரு சுதந்திரமான, தனித்தியங்கும் நிறுவனமாகவே உலக நாடுகளில் செயற்படுகின்றன. பொதுவாக, தேசிய நூலக மொன்றின் அருகாமையில் ஆனால் எந்தவொரு நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி ஆவணக்காப்பகங்கள் சுதந்திரமாக இயங்குகின்றன. ஒரு ஆவணக்காப்பகப் பணியாளரின் பணி உலகின் எந்தவொரு நாட்டிலும் தமது தேசிய இனங்கள் தொடர்பான ஆவணங்கள் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் அதனைக் கண்டறிந்து, அதன் ஒரு பிரதியைப் பெற்றுப் பாதுகாப்பதுடன், உள்நாட்டில் வெளியிடப்படும் அனைத்து பிரசுரங்களிலும் ஒவ்வொரு பிரதியினை

அச்சக, பதிப்பக வெளியீட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் சட்டபூர்வமாகப் பெற்றுப் பாதுகாத்து வைத்தலாகும்.

மறைக்கப்பட்டுவரும் எமது வரலாற்றைப் பேணவும், அழிக்கப் பட்டுவரும் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணவும், "படுகொலை செய்யப்பட்டுவரும் எமது காலாச்சாரத்தை" பேணவும் எமக்குத் தேவைப்படுவது ஈழத்தமிழருக்கான சுதந்திரமானதொரு ஆவணக் காப்பகமே.

எமது அறிவுஜீவிகள் இதுபற்றிச் சிந்திக்கிறார்களோ இல்லையோ எமது அரசாங்கம் கட்சி வேறுபாடின்றி, மிகத் தீர்க்கதரிசனத்துடன் அதனையிட்டுச் சிந்தித்துவந்துள்ளது.

எவ்வகையிலும் ஈழத்தமிழர்களின் ஆவணங்கள் பேணப்படுவதையிட்டு அலட்டிக்கொள்ளாதவாறு இயங்கும் கொழும்பிலுள்ள சுவடிச்சாலையில் தமிழர் எவரும் ஊழியர்களாக இருப்பதை திட்டமிட்டுத் தவிர்த்தும் வருகின்றது. காலாதிகாலமாக, தேசிய நூலகத்திலோ, தேசிய சுவடிகள் காப்பகத்திலோ குறைந்தபட்சம் உதவி இயக்குநர் பதவிகளிலாவது ஒரு தமிழரை தீர்மானங்களை எடுக்கும் அதிகாரமுள்ளவராக நியமிக்காதிருப்பதன் பின்னாலுள்ள அரசியலை நாம் கவனமாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சட்டபூர்வமாக இலங்கையின் ஒவ்வொரு பதிப்பகமும், அச்சகமும், தனிப்பட்ட ஆசிரிய வெளியீட்டாளரும் தத்தமது நூல்களில் ஐந்து பிரதிகளை சுவடிகள் காப்பகத்திற்கு வழங்கியாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சட்டநடவடிக்கை எடுக்கப்பட நேரிடும். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் எந்தவொரு தமிழராவது பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் சட்டத்தின் முன் சுவடிகள் காப்பகத்தினால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களா?

மிக அண்மைக்காலத்தில்கூட மாகாண அரசின் அதிகாரப் பகிர்வுகளின் போது, கல்வி, கலாச்சார, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை, மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு வடமாகாணத்துக்கு வழங்கப்பட்டது. அதில் நூலகங்களை அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்த போதிலும், ஆவணக் காப்பகங்கள்-சுவடிச் சாலைகள் அமைப்பது சட்டத்தின்மூலம் தடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்குள் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. அது ஏன் என்பதில் உள்ள அரசியலையும் நாம் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

இந்நிலையில் ஒரு தேசிய இனமாக சுதந்திரமான இயங்கு நிலைக்குள் வைக்கப்பட்டிராத ஈழத்தமிழர்களின் ஆக்கபூர்வமான அனைத்து ஆவணங்களையும் இன்றைய காலகட்டத்தில் பாது காப்பதற்கு என்ன தான் வழி?

ஈழத்தமிழர்களின் ஆவணங்களை இலங்கையில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் சட்டபூர்வமாகப் பாதுகாக்க முடியாது. அதனை தேசிய சுவடிச்சாலைக்கு வழங்குவதன் மூலம் மாத்திரமே அது சாத்தியமாகும். இது திருடனின் கைகளிலேயே பணப்பெட்டிச் சாவியை பாதுகாக்கக் கொடுத்தவனின் கதைபோலாகி விடும். மேலும், போர்க்கால இலக்கியங்களையும் ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெற்றதுமான போராட்ட ஆவணங்களையும் பேணி அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்கும் பணியை தற்காலச் சூழலில் இலங்கை மண்ணில் நடைமுறைப்படுத்துவதென்பது சாத்தியமற்ற தொன்றாகும்.

இலங்கைக்கு வெளியே ஓரிடப்படுத்தி வைப்பதிலும் நடைமுறைச் சிக்கல்கள் நிறையவே உண்டு. புகலிடத் தமிழர் தமது வசதிக்காக தத்தம் நாடுகளில் ஆவணக் காப்பகங்களை நிறுவவே விரும்புவர். ஏற்கெனவே லண்டன் (முல்லை அமுதன் சேகரிப்புகள், ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும்), ஜேர்மனி (அன்ரன் ஜோசப் அவர்களின் ஆவணகம்), கனடா (வல்வை ஆவணக்காப்பகம்), அவுஸ்திரேலியா/இலங்கை (நூலகம் நிறுவனம்), ஆகிய இடங்களில் சேகரிப்புகள் தனித்தனியாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இவை பின்னாளில் பொது நூலகங்களாக பரிணாம வளர்ச்சிபெறாமல், சுவடிகள் காப்பகங்களாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டால் பயனுள்ளதாகும். எமது ஆவணங்களை உலகில் ஓரிடப்படுத்திப் பாதுகாத்து வைப்பதைத் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே முக்கியமானதாகும்.

தற்போது நூலகம் நிறுவனம் மின்வருடல் முறையில் ஈழத்தவரின் ஆவணங்களை மின்வருடல் செய்து வழங்கி மின்நூலகமாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது. இதற்கும் பதிப்புரிமைச் சட்டத்தின்கீழ் பல கட்டுப்பாடுகள், இயலாமைகள் இருப்பினும், ஆசிரியரின் எழுத்துமூல அனுமதியுடன் அவரது நூல்களை மின்வருடல் செய்து பாதுகாக்கின்றது. பல நூல்கள் கைவசம் மின்வருடலுக்காகக் காத்திருக்கும் நிலையில் நிதிப் பற்றாக்குறை, ஆளணிப் பற்றாக்குறை, கணனி வசதி என்பவற்றின் காரணமாக மின்வருடல் தரவேற்றம்

என்பவை மந்தகெதியிலேயே இடம்பெற்றுவருகின்றன. ஈழத் தமிழரின் தேசிய ஆவணக் காப்பகத்தின் ஓரங்கம் என்ற உணர்வுடன் போதிய நிதிவசதியை வழங்கி நூலகம் நிறுவனத்தின் பணியை துரிதப்படுத்துவதன் மூலமாக மின்நூல் ஆவணக்காப்பகத்தைக் கட்டி எழுப்பலாம்.

லண்டனில் (லாட்டன்) இயங்கும் ஐரோப்பிய தமிழர் ஆவணக் காப்பகமும் ஆய்வகமும் என்ற நிறுவனம் தனது சேகரிப்பில் 7000 ஆவணங்களைக் காத்து வருகின்றது. பெரும்பாலானவை ஈழத் தமிழர்களினதும், அவர்கள் சார்ந்த பன்னாட்டு படைப்பாளிகளினதும் ஆக்கங்களாகும். பிரித்தானிய அறக்கட்டளையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள போதிலும், நிரந்தர கட்டிட வசதியின்றி இயங்கும் இந்நிறுவனத்திற்குப் பொருத்தமான கட்டிட வசதி கிட்டியதும், ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசிய ஆவணக்காப்பகத்தின் ஓரங்கமாக அச்சிட்ட ஆவணங்களைப் பாதுகாத்துவரும் அங்கமாக இயங்கத் தலைப்படும்.

இவ்வாறே, யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் போன்ற அமைப்புகளும் தத்தம் பங்களிப்பாக தமது நிறுவனத்துக்குள்ளேயே ஒரு சுவடிகள் காப்பகப் பிரிவினை உருவாக்கி, தமது உசாத்துணைப் பிரிவிலிருந்து அரிய நூல்களை பிரித்தெடுத்து, அவற்றை சுவடிகள் பிரிவில் பாதுகாத்து, ஈழத்தமிழரின் ஆவணக் காப்பகத்தின் ஓரங்கமாகத் தம்மை இணைத்துக்கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு தனித்தனியாக கட்டமைக்கப்பட்டு இயங்கும் ஆவணக் காப்பகங்கள் தமது ஆவணச் சேர்க்கைகளை ஒரு மத்தியமயப்படுத்தப்பட்ட, கணனிமயப்படுத்தப்பட்டு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பட்டியலாக்கத்தின் மூலம் (Automated Union Catalogue) தம்மை ஈழத்துத் தமிழ்த் தேசிய சுவடிக்காப்பகமாக இணைத்துக்கொள்ளலாம். இதற்கான மின் பட்டியலாக்க நெறிமுறையொன்றை வகுத்து அதன் வழியாக உலகெங்கும் உள்ள ஈழத்தமிழரின் ஆவணக் காப்பகங்கள் தம்மை அங்கத்துவ நிறுவனங்களாகப் பதிவுசெய்துகொள்ளும் வழியொன்றை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இதற்கான இணையத் தொழில்நுட்ப அறிவுள்ள புத்திஜீவிகள் கைகொடுக்கவேண்டும்.

இத்தகையதொரு பின்புலத்தில் நின்று சமூக உணர்வுள்ள எமது புத்திஜீவிகள் இணைந்து ஈழத்தமிழர்களுக்கானதொரு ஆவணக்

காப்பகத்தினை உருவாக்கி வளர்த்தெடுக்க முன்வர வேண்டும். இதனை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தும் பணிகளில் ஈடுபட விரும்பு வோர் தம்மை எழுந்துநின்று அடையாளம்காட்டி ஒருங்கிணைய எழவேண்டும். எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் எமது கலாச்சாரப் படுகொலைகளுக்கு இனவாத அரக்கனையே குற்றஞ்சாட்டிக் கொண்டிருப்பது. நாம் கடந்துபோகும் ஒவ்வொரு நாளும், இலங்கையில் எங்கோ ஒரு மூலையில் ஆவணச்சொத்தொன்று அழிந்து போகின்றது. அதற்கு எமது அக்கறையின்மையே காரணமாகின்றது.

நன்றி:

ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை (கொழும்பு), இதழ் 230, ஒளி 20, சுடர் 02, ஜூலை 2019: ப. 22-28.

IBC தமிழ் பத்திரிகை (லண்டன்), இதழ் 30, ஒக்டோபர் 2019: ப.35. இதழ் 31, நவம்பர் 2019: ப.29.

வளரும்போதே அறிவையும் கொஞ்சம் தேடுவோம், வாருங்கள்

அன்புள்ளங்களே! நீங்கள் பாடசாலை மாணவர்கள். இப்பொழுது பாடசாலையும், பள்ளித்தோழர்களும், படிப்பும், விளையாட்டும், வீட்டுப்பாடமும் என்றே பெரும்பாலான நேரத்தை உங்கள் அன்றாட வாழ்வில் கழித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் பெற்றோரும் நீங்கள் வளர்ந்ததும் வைத்தியராகவோ, பொறியியலாளராகவோ, சட்டத்தரணியாகவோ, ஆசிரியராகவோ வரவேண்டும் என்ற கனவோடுதான் உங்களை ஒவ்வொரு நாளும் பாடசாலைக்கு அனுப்பிவைக்கின்றார்கள். உங்களில் பலருக்கும் அது புரிந்திருக்கும்.

உங்களில் சிலர் மற்ற மாணவர்களைவிட அதிகம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் இரவு நெடுநேரம் விழித்திருந்தோ, அதிகாலையில் மற்றவர்கள் விழித்தெழுவதற்கு முன்பே விழித்தெழுந்திருந்தோ படித்து வகுப்பில் முதன்மை மாணவர்களாக இருப்பீர்கள். வேறும் சிலர் இத்தகைய வகுப்பறைப் போட்டிகளில் அக்கறைப்படாமலும், ஏதோ பெற்றோரினதும் ஆசிரியரினதும் ஆக்கினை தாங்காமலும் படித்துத்தானே ஆகவேண்டும் என்ற நிலையில் பாடசாலைக்குப் போய் வருவீர்கள். சனி, ஞாயிறு உங்களுக்குக் கொண்டாட்டமாக இருக்கும். சோதினை காலத்தில்தான் கொஞ்சம் வயிற்றைக் கலக்கும்.

காலம் கடந்து போகின்றது. பாடசாலைக்கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி என்று கிட்டத்தட்ட பதினைந்து வருடங்களாக விழுந்து

விழுந்து படித்தபின்னர் நீங்கள் நல்ல நிலையில் சமூகத்தில் அங்கீகாரம்பெற்ற கௌரவமான தொழில்பெற்று வாழுகின்றீர்கள். அதே வேளையில், உங்கள் வகுப்பில் அடிமட்டத்தில் இருந்த உங்கள் வகுப்பறைத் தோழனும் சமூகத்தில் மிக நல்ல நிலையில் வாழ்வதைக் காணும் வாய்ப்பு உங்களுக்கு ஏற்படுகின்றது.

இது எப்படிச் சாத்தியம் என்று நினைக்கின்றீர்கள்? இதனை மேம்போக்காக “விதி” என்று சொல்லி ஒதுக்கிவிடுவீர்களா? கூடாது. உயர்நிலைக்கு வருவதற்கு அந்த மாணவனுக்கும் ஏதோவொரு வழி கிட்டியுள்ளதல்லவா? இது எப்படிச் சாத்தியம் என்பதற்கு அறிவுபூர்வமானதொரு காரணம் உள்ளது. ஆழமாகச் சிந்தித்தால் அது உங்களுக்குப் புலப்படும். இன்று அதைப்பற்றித் தான் உங்களிடம் பேசப்போகின்றேன்.

நீங்கள் சிறுவயது முதல் கற்கும் கல்வி பற்றிய ஒரு கோட்பாடு உண்டு. பாடசாலைக் கல்வி, திட்டமிட்ட முறையில் உலக அறிவை உங்களுக்குச் சிறப்பான பாடவிதானத்தின் ஊடாகப் புகட்டுகின்றது. அதற்காகப் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின்மூலம் அவ்வறிவு படிப்படியாக உங்கள் மூளைக்குச் செலுத்தப்படுகின்றது. வீட்டுப் பாடங்கள் மூலமும், டியுஷன்கள் மூலமும் அவை உங்களால் உரமேற்றப்பட்டு மனதில் இறுக்கமாகப் பதியம் வைக்கப்படுகின்றன. பாடசாலைகளில், உயர்கல்வி நிறுவனங்களில், பல்கலைக்கழகங்களில் அந்த அறிவு படிப்படியாக விரிவடைந்து உங்கள் வாழ்க்கையைச் செப்பனீட்டு வளர்க்க, முன்னேற மிகவும் உதவுகின்றது.

ஆயினும், கடலெனப் பெருகிவழியும் உலகின் அனைத்து அறிவும் பாடசாலைக் கல்வியின் மூலம் உங்களை வந்தடைவதில்லை. தேர்ந்தெடுத்த விடயங்களே உங்களுக்குப் பாடநூல்களின் வாயிலாக வழங்கப்படுகின்றன. அதனைச் சற்று அகலமாக உப பாடநூல்கள் உங்களுக்குப் புகட்டுகின்றன. எஞ்சிய அறிவு உங்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு வந்து சேர்கின்றது என்பதை நீங்கள் சிந்தித்ததுண்டா?

எனக்குத் தெரிந்ததொரு உதாரணத்தைச் சொல்கிறேன். யாழ்ப்பாணத்தில் புங்குடுதீவில் “சர்வோதயம்” என்றொரு சமூகத் தொண்டு நிறுவனம் இருக்கிறது. அதன் தாபகர் தான் அமரர் க.திருநாவுக்கரசு. எட்டாம் வகுப்பு வரைதான் அவர் படித்தார். அதன் பின்னர் சமூக சேவைக்காகத் தன்னை முழுவதும் அர்ப்பணித்துவிட்டார். அதன் பின்னர் அவர் கற்றதெல்லாம் அறிஞர்களின் அறிவுநூல்கள் தான்.

அவர் வாடகைக்கார் சாரதியாகச் சிலகாலம் பணியாற்றினார். வாடகைக்காக மரத்தடியில் அவர் காத்திருக்கும் வேளைகளில் அரட்டை அடிக்காமல் தான் வாங்கிச்சேர்த்த புத்தகங்களை வாசிப்பதில் தான் அவர் செலவிட்டார். அவரது வாடகைக்கார் ஒரு நடமாடும் நூலகமாகவே தோற்றமளித்தது. அவரை பின்னாளில் பெல்ஜியம் நாட்டின் அரச குடும்பத்தினர் அழைத்து கௌரவித்திருந்தனர். பள்ளிப்படிப்பை சிறுவயதில் துறந்த அவர் பின்னாளில் 1994இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர் விழாவில் கற்றோர் முன்னிலையில் சிறப்புரையாற்றும் வாய்ப்பையும் பெற்றிருந்தார். அவரின் பின்னால் ஒரு காலகட்டத்தில் வடமாகாணத்தின் அரச அதிகாரிகளே திரண்டுநின்று அவரது சமூக வேலைத்திட்டங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கினார்கள். இவரது மேடைப் பேச்சுக்கள் மிகவும் தரம் வாய்ந்தவை. பாடசாலையில் கிட்டாத தனது அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகமே காரணமாக இருந்தது என்று அக்கடி என்னிடம் கூறிவந்தார்.

அமரர் க.திருநாவுக்கரசு போலவே எம்மத்தியில் பல படிக்காத மேதைகள் வர்த்தக பிரமுகர்களாகவும், சமூக சேவையாளர்களாகவும் சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர்களாகவும், உயர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார்கள். கூர்ந்து பார்த்தீர்களாக இருந்தால் உங்கள் அயலிலேயே அத்தகைய பலரை உங்களால் இனம்காண முடியும். எப்பொழுதும் அறிவை வளர்க்கும் நோக்குடனேயே நீங்கள் காலையில் கண்விழிக்கவேண்டும். வகுப்பில் முதல் மாணாக்கர்களாக வந்தால் தான் வாழ்வில் ஜெயிக்கலாம் என்றில்லை. வாழ்வில் விடாமுயற்சியுடனும், பரந்த நூல் வாசிப்பு அறிவுடனும் வளர்ந்தால், எவருமே வாழ்வில் உயர்நிலையை அடையலாம் என்ற நம்பிக்கையை நீங்கள் வளர்த்துக்கொள்ளுங்கள்.

இங்கே நான் அறிவென்று குறிப்பிட்டு வருவது பாட நூல்களினாலும், ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டுதலாலும் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் கல்வி அறிவை மாத்திரம் அல்ல.

அன்றாட கல்விச் செயற்பாடுகளுடன் பரந்ததும் விரிவானதுமான பொதுஅறிவையும் சிறுவயது முதலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெற்றுக்கொண்டால் தான் நீங்களும் பின்னாளில் மேதைகளாகலாம். வாழ்க்கையில் ஆயிரத்தோடு ஆயிரத்தியொன்றாக எண்ணிக்கையில் மாத்திரம் வாழ்ந்துவிட்டுப் போகாமல், நீங்கள் வளர்ந்ததும் அந்த ஆயிரத்தில் ஒருவராகத் தனித்துவத்துடன் வாழ்ந்து உங்களை நீங்கள்

சார்ந்த சமூகம் அதிசயித்துத் திரும்பிப்பார்க்கச் செய்ய என்ன செய்யலாம் என்பதே அடுத்த கேள்வி.

அது தான் "கண்டதும் கற்கப் பண்டிதனாவான்" என்று எங்கள் முன்னோர்கள் சொன்ன மகாவாக்கியத்தின் அர்த்தமாகும். வாசிப்பு என்பது பாடப் புத்தகங்களைப் படிப்பது மாத்திரமல்ல. சிறுவர் சஞ்சிகைகள், விறுவிறுப்பான நாவல்கள் என்று முதலில் உங்கள் ஆர்வத்தை வாசிப்பில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியான தொரு ஆர்வத்தை புத்தகங்களின் பால் செலுத்தினால், பின்னாளில் புத்தகத்தைத் தூக்கியதும் தூக்கம் வரும் நிலை மறைந்துவிடும். இதற்கான பயிற்சியை வாசிப்புப் பழக்கம் உங்களை அறியாமலேயே உங்களுக்கு வழங்கிவிடும். இதன்பின்னர் நீங்கள் ஒருநாளேனும் புத்தகத்தின் துணை இல்லாமல் வாழமுடியாது போய்விடும்.

இன்று இதனை தமிழ்ச் சமூகத்தில் உங்களால் சுதந்திரமாகவும், எளிதாகவும் செய்யமுடியாது போவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அதனால் தான் இலங்கையில் தமிழர்களிடையே கல்வித் தரத்தில் பின்னடைவும், வாசிப்பின்பால் ஆர்வமின்மையும் தோன்று கின்றது. வாசிக்க யாரும் முன்வராமையால் நல்ல பல நூல்கள் பரவலாக வெளிவராமல் போய்விடுகின்றன. நூல்கள் வெளிவராமையால் நூல் பதிப்பகங்கள் இலங்கையில் நலிந்துபோய்க் கிடக்கின்றன.

இவை எல்லாம் ஏன் நடக்கின்றன என்று சிந்தியுங்கள். உங்க ளுக்கு வழிகாட்டிகளாக இருக்கும் ஆசிரியர்களில் பலர், பாடப் புத்தகங்களுக்கு அப்பால் புத்தக வாசிப்பில் ஈடுபாடு காட்டுவது குறைவு. அவர்களே தாங்களாக வாசிக்க விரும்பாதபோது, உங்களை எப்படி நல்ல வாசகராக மாற்றத் துணிவார்கள்? உங்கள் பாடசாலை நூலகத்தில் பணிபுரியும் நூலகரிடம் வாசிப்புப் பழக்கம் இல்லாது போனால் அவரும் உங்களை வளர்க்க முயற்சி எடுக்கமாட்டார் அல்லவா? நூலகரின் பணி பூதம் புதையலைக் காப்பது போன்று புத்தகங்களைப் பாதுகாத்து வைப்பதல்ல. தனது புனிதப் பணியின் மூலம் குறைந்தபட்சம் சில நல்ல இளம் வாசகர்களுையாவது ஆண்டுதோறும் உருவாக்கும் வலிமை அவரிடம் தேங்கிக்கிடக்கின்றது. அதனை இன்றுள்ள பெரும்பாலான நூலகர்களே அறியாதுள்ளனர்.

ஆசிரியர்களையும் நூலகர்களையும் விட மிக முக்கியமான பங்கை உங்கள் பெற்றோரே வகிக்கின்றார்கள். சிறுவயதில் நீங்கள் வீட்டில் குளப்படி செய்தால், அவர்கள் உங்களை ஓரிடத்தில் இருத்தி

பாடப்புத்தகத்தைத் திணித்து அசையவிடாமல் இருத்திப் படிக்க விடுவார்கள். உங்களுக்கு அது தண்டனையாக அமைந்துவிடும். இதுவே காலக்கிரமத்தில் ஒரு புத்தகத்தை வாசிப்பதே தண்டனை என்றாகிவிடும். புத்தகமும் காலக்கிரமத்தில் உங்கள் எதிரியாகிவிடும். பாடப் புத்தகத்தைக் கரைத்துக் குடித்து, நீங்களும் பெரியதொரு பதவியில் தொழில்வாய்ப்பிற்காக அமர்ந்துவிடுவீர்கள். ஆனால், பொது வாசிப்பில் ஏற்படும் இன்பத்தை, பரந்த வாசிப்பு அறிவினால் நீங்கள் பெற்றிருக்கக்கூடிய நட்பை, அந்த அழகிய இனிய உலகத்தைத் தரிசிக்காமலே நீங்கள் முதுமையை அடைந்துவிடுவீர்கள்.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை நீங்கள் அம்மாவின் வேண்டுகோளுக் கிணங்க கோவிலுக்குப் போகிறீர்கள். அங்கே அம்மா நவக்கிரகங்களைச் சுற்றி வலம் வந்து வணங்குகிறார். அவருக்கு நவக்கிரக தோஷமாம். நீங்களும் அம்மாவின் காலடித் தடத்தைப்பற்றி நவக்கிரகங்களைச் சுற்றி வருகிறீர்கள். நீங்கள் ஒரு புத்தகப்பிரியராக இல்லா திருந்தால் இந்தச் சம்பவம் இத்துடன் நின்று போய்விடும். ஆனால் நீங்களோ ஒரு நல்ல வாசகர். அறிவியல் நூல்களையும் சிறுவர் நூல்களையும் தேடித்தேடி வாசிப்பவர். பாடசாலையில் அண்டவெளி பற்றிப்படித்தபோது, பூமியையும், சந்திரனையும், பிற கோளங்களையும் பற்றிப் படித்திருக்கிறீர்கள். போதாக்குறைக்கு எழுத்தாளர் செங்கை ஆழியானின் 'சந்திரனின் கதை' என்ற நூலையும் நீங்கள் கருத் தூன்றிப் படித்துமுடித்துவிட்டீர்கள். இப்பொழுது அம்மாவுடன் கோவிலுக்குச் சென்று வந்த உங்கள் கதை தொடர்கின்றது. சந்திரனின் கதையில் கலாநிதி குணராசா குறிப்பிடும் கிரகங்களைத்தானே கோவிலில் பக்தி சிரத்தையுடன் அம்மாவுடன் சேர்ந்து சுற்றிவந்திருக்கிறீர்கள்? ஏற்கெனவே வாசித்திருப்பதால் அது பற்றி அம்மாவிடம் விளக்கம் கேட்கிறீர்கள், அவரிடம் தெளிவான விளக்கத்தைப்பெற முடியவில்லை. அப்பாவிடம், அண்ணாவிடம், ஆசிரியரிடம் என்று பலரிடமும் கேள்விகளைக் கேட்பீர்கள். தெளிவான அறிவியல் கருத்தைப் பெற்றதும் உங்கள் சந்தேகம் தெளிகின்றது. இப்பொழுது புதியதொரு உலகத்தைத் தரிசிக்கத் தொடங்கிவிடுவீர்கள். உங்கள் பரந்த வாசிப்பு இதற்கான வழியை உங்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது. அது உங்களை மேலும்மேலும் புதிய விடயங்களைத் தேடிச்செல்ல வழியமைக்கின்றது. பொதுவாசிப்பு, உங்களைச் சுற்றியுள்ள பல திரைகளை நீக்குகின்றது. தெரிந்ததிலிருந்து தெரியாததைக் கற்கத் தொடங்குவீர்கள். இனிப் புதியதொரு அறிவியல் அணு

குமுறையை உங்கள் சிந்தனை உங்களுக்கு வழங்கும். அது மற்றவர்களிடமிருந்து உங்களை வேறுபடுத்தி, உயர்த்திக்காட்டும். புதிய அறிவோர் வட்டமொன்றினுள் நீங்கள் உள்வாங்கப்படுவீர்கள். அதுவே வாசிப்பின் மகத்துவம்.

இந்தக் கட்டுரையை வாசிக்கும் நீங்கள் ஏற்கெனவே ஒரு நல்ல வாசகராவதற்குரிய பாதையைக் கண்டுகொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். இல்லாதுபோனால் இந்தப் பந்தி வரை எனது எழுத்துக்கள் உங்களை வாசிக்கத்தூண்டியிராது. வாசிப்பில் ஏற்பட்டுள்ள ஆர்வமே உங்களை இக்கட்டுரையின் பால் ஈர்த்துள்ளது. அந்த ஆர்வமே இந்தக் கட்டுரையின் வாயிலாக இலங்கையிலுள்ள உங்களையும் லண்டனிலுள்ள என்னையும் இணைத்திருக்கிறது. என்னைப்போல பலரை உங்கள் வாசிப்பு உலகம் விரைவில் அறிமுகப்படுத்தும். நீங்கள் அறிந்த விடயங்களை புத்தகம் வாசிப்பதில் அக்கறையில்லாத உங்கள் நண்பருக்கு தெரியப்படுத்துங்கள். அவரையும் அந்த நூலை வாசிக்கத் தூண்டுங்கள். இருவரும் வாசித்த ஒரு நூலைப்பற்றி ஆற அமர இருந்து உரையாடுங்கள். அதில் சொல்லப்பட்டவற்றில் எழும் சந்தேகங்களை உங்கள் ஆசிரியருடன் கதைத்துத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளுங்கள்.

இப்படித்தான் ஒரு நல்ல வாசகன் உலகில் உருவாகுகின்றான். அந்த நல்ல வாசகன் ஏன் நீங்களாக இருக்கக்கூடாது? சிந்தியுங்கள்.

நன்றி:

வெள்ளி மலை (சன்னாகம் பொது நூலக ஆண்டு வெளியீடு) 10.01.2020: 33-39

தடைசெய்யப்பட்ட நூல்களால் ஆனதொரு நினைவாலயம்

நூல்களை எரிப்பதும் நூலகங்களை எரிப்பதும் அறிவுஜீவிகளை அழிப்பதும் தமக்குப் பாதகமானதெனக் கருதும் மாற்றுக் கருத்தை இல்லாமல் செய்வதற்கான வழிமுறைகளாக உலகெங்கினும் உள்ள அரசியல் அதிகார வர்க்கங்களினால் நீண்டகாலமாகப் பின்பற்றப் பட்டு வந்துள்ளது.

மடாலயங்களில் சேகரித்து வைக்கப்பெற்ற நூல்களை எதிரிகள் அழித்தார்கள், அலைக்காந்திரியா நூலகத்தை நிரமூலமாக்கினார்கள் என்பதெல்லாம் நாம் அறிந்த வரலாறு. பப்பைரஸ் என்னும் பத்திரிகைத்தாளின் முன்னோடி அறியப்படாத அந்நாளில் இருந்த நூல் ஒரு பிரதியோ, சில பிரதிகளோ ஏடுகளிலும், களிமண் தகடுகளிலும் எழுதப்பட்டுப் பேணப்பட்டு வந்திருந்தன. அவற்றை அழிப்பதன் மூலம் அதிகார வர்க்கம் அதிலிருந்த கருத்துக்களை குழி தோண்டிப் புதைப்பதில் ஓரளவு வெற்றி கண்டிருக்கலாம். அன்று மட்டுமல்ல இன்று அச்சியந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிற்காலத்திலும் இந்த நடைமுறையைக் கைக்கொள்வதினால் இவர்கள் எதைச்சாதித்து விட்டார்கள்?

கி.மு. 213இல் புராதன சீனாவின் சக்கரவர்த்தி Shih Huang-ti. ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட பெருஞ்சீனப் பேரரசின் முதலாவது மன்னராகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டவர். இவர் தான் சீனப்பெருஞ்சுவரைக் கட்டுவிப்பதில் முன்னோடியாயிருந்தவர். தனது

ஆட்சிக்காலத்தில் தான் சீன வரலாறு எழுதப்படவேண்டும் என்ற நோக்கில் விவசாயம், விஞ்ஞானம் மற்றும் எதிர்வு கூறும் சாத்திர நூல்களைத் தவிர்த்த அனைத்து நூல்களையும் சீனாவில் எரித்துவிடும்படி உத்தரவிட்டிருந்தார். மாய மந்திரக்கலைகளின் பாலிருந்த இவரது அதீத ஈடுபாட்டுக்கு கன்பூசிய கொள்கையாளர்களினால் தெரிவிக்கப்பட்ட மாற்றுக் கருத்தும் இந்த முடிவுக்குக் காரணம் என வரலாற்றாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். தடைசெய்யப்பட்ட நூல்கள் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதே மரணதண்டனைக்குரிய குற்றமாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தார். இதன் மூலம் எதிர்பார்த்த நீடித்த ஆட்சி அவருக்குக் கிடைக்கவுமில்லை. பெருஞ்சீன வரலாறு திருத்தி எழுதப்படவுமில்லை. சீன உளவியல் கருத்துக்கள் உலகப்புக்ழ்பெறத் தவறவுமில்லை.

மாறாக, கி.மு.206 இன் பின் அவரது ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய ஆட்சியாளர்களால் சீன இலக்கியம் செழிக்கவைக்கப்பட்டது. ஆவணக்காப்பகங்கள் உருவாகின. பழைய வரலாறு பேண வழி கோலப்பட்டது.

கிரேக்கத்தில் அலெக்சாந்திரியா நூலகம் கி.மு.283இல் பல்லாயிரம் ஆவணச் சேகரிப்புகளால் பெருமை பெற்றிருந்தது. ஏதென்சின் பலநூறு நாடகப்பிரதிகள் அங்கிருந்தன. அரிஸ்டாட்டிலின் சொந்தச் சேர்க்கைகள் கிரேக்க இலக்கியங்கள் அனைத்தும் அந்த நூலகத்தில் பேணப்பட்டு வந்தன. நவீன பொது நூலகச் சிந்தனை இங்கு தோற்றம் பெற்றிருந்தது. பல்வேறு படையெடுப்புக்களால் இவை சேதமாக்கப்பட்ட போதும் கிரேக்க இலக்கியமோ அரிஸ்டாட்டிலின் தத்துவங்களோ மறைந்துவிடவில்லை என்பதை நாம் இன்று உணர்கின்றோம்.

தமிழகத்தில் சோழர் கால சாசன ஆவணங்களிலே அடிக்கடி இடம்பெறுகின்ற சரசுவதி பண்டாரகங்கள் என்பது அக்காலத்தில் இருந்த நூலகங்களே என்பது வரலாற்றாய்வாளர் கூற்று. இவை பின்னாளில் சரசுவதி மகாலயம் என்றும் குறிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. படையெடுப்புக்களால் நூலகங்கள் அழிந்த போதிலும் இங்கு பேணப்பட்டு வந்த தமிழ் இலக்கியங்கள், இந்து சமயத் திருமுறைகள் எனையும் அழியாமல் இன்றும் நிலை பெறுகின்றன.

(புகைப்படம்: பார்த்தெனன் (Parthenon) ஆலயம் கி.மு.447)

இந்தப் பின்னணியில் தான் ஜேர்மனியில் ஹிட்லரின் ஆட்சிக் காலகட்டத்தில் நாசி (Nazi) இயக்கத்தின் நூல் எரிப்புப் போராட்டத்தையும் பார்க்கவேண்டியுள்ளது. 19 மே 1933இல் ஜேர்மனியின் பல நகரங்களிலும் ஜேர்மனிய மாணவர் யூனியன் சம்பிரதாயபூர்வமாகத் தொடக்கிவைத்த இந்த நூல் எரிப்புப் போராட்டத்தில் நாசி சத்திற்கு எதிரானதும், அவர்களது கொள்கைகளுக்குப் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தக் கூடியவை என்று அவர்களால் கருதப்பட்டு தடைசெய்யப்பட்டிருந்த சுமார் 2000 நூல்களை அவர்கள் அன்றைய தினம் எரித்துத் தொலைத்தார்கள்.

அன்று ஹிட்லரின் நாசி ஆதரவாளர்களால் நூல்கள் பலாத்காரமாகப் பறிமுதல் செய்யப்பட்டும் சேகரித்தும் எரிப்பதற்காகப் பொது இடமொன்றில் மலையாகக் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த அறிவியல் மற்றும் வரலாற்று நூல்களின் முன்னால் நின்று அன்றைய நூல் எரிப்பு வைபவத்தை சம்பிரதாய பூர்வமாகத் தொடக்கி (எரித்து) வைத்துப் பேசும் போது ஜேர்மானிய கொள்கைத்திட்ட மந்திரி ஜோசப் கோயபெல்ஸ் (Joseph Goebbels) கூறிய வாசகங்கள் இவை.

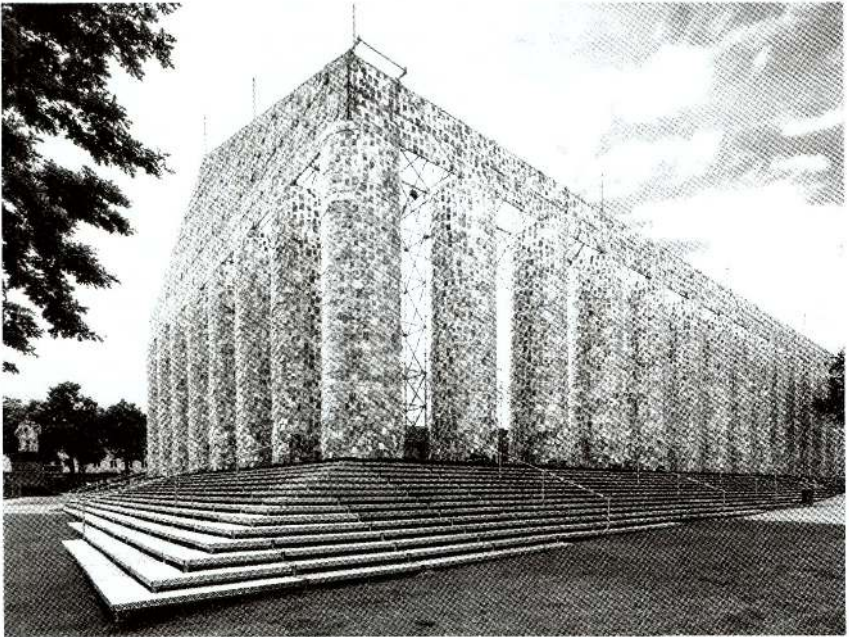
“அடுத்த ஆயிரம் வருடங்களுக்கு ஜேர்மானிய வாழ்க்கை முறையே உலகெங்கும் விதந்து பேசப்படப்போகின்றது. இன்று

கொழுந்து விட்டெரியப் போகும் இத்தீயின் சுவலைகள் ஒரு பழைய சகாப்தத்தின் முடிவைத் தெரிவிப்பதுடன் புதிய சகாப்தத்தின் மலர்வுக்கும் ஒளியூட்டப் போகின்றது. வரலாறு திருத்தி எழுதப்படுகின்றது.”

தமது அதிகார வலிமையால் ஜேர்மனியர்களின் பழைய வரலாற்றை இந்த நூல் எரிப்பால் ஜோசப் கொயபெல்ஸ்ஸாலும் அவரது அதிகாரவர்க்கத்தாலும் துடைத்தெறிய முடியவில்லை. மாறாக அந்த எரிப்பின் பின் எஞ்சிய சாம்பல் தான் அவர்களது முகங்களில் கரியாய் நிலைத்தது.

நாசிகளின் நூல் எரிப்பு ஒரே நேரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகரங்களில் ஜேர்மனிய மாணவர் யூனியன் முன்னெடுத்தபோதிலும், பெருமழை காரணமாக மத்திய ஜேர்மனியின் வடபகுதியில் உள்ள Hesse மாநிலத்தின் முக்கிய நகரமான கல்ஸெல் நகரில் மாத்திரம் அன்று நடைபெறவில்லை. பிறிதொரு தினத்தில் அது பெருமெடுப்பில் அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இன்று அதே கல்ஸெல் நகரத்தின் மையப்பகுதியில், கிரேக்க நாட்டின் ஏதென்ஸ் நகரில் அமைந்திருந்த வரலாற்று

முக்கியத்துவமான பார்த்தெனன் (Parthenon) என்ற ஆலயத்தின் மாதிரி வடிவமைப்பில் ஒரு தற்காலிக கட்டிடத்தை வடிவமைத்து நிர்மாணித்துள்ளார் ஆர்ஜென்ரீனியக் கலைஞரான மார்த்தா மினுஜின் (Marta Minujin). கட்டிடக் கட்டுமானப்பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் (Scaffolding) உலோகக் குழாய்களைப் பொருத்தி பார்த்தெனன் ஆலய வடிவமைப்பு நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. பத்திரிகைத் தணிக்கை, எழுத்துச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தி இந்தக் கலைப் படைப்பை இவர் இவ்வாண்டின் (2017) Documenta 14 கலைத் திருவிழாவில் காட்சிப்படுத்தும் நோக்கில் உருவாக்கியுள்ளார்.

இக்கட்டிடப் படைப்பின் முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், கட்டிடத்தின் சுவர்கள், தூண்கள் அனைத்தும் புத்தகங்களால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்பதாகும். அதுவும் வெறும் புத்தகங்கள் அல்ல. உலக நாடுகளில் பல்வேறு அரசாங்கங்களால் காலம் காலமாகத் தடைசெய்யப்பட்ட நூல்களைக் கொண்டே இக்கட்டிடம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளமை பிரமிப்பூட்டுவதாயுள்ளது. அன்று ஜேர்மனியில் தடைசெய்யப்பட்ட, எரித்து மறைக்கப்பட்ட 2000க்கும் அதிகமான நூல்களுடன், இன்று இஸ்லாமிய உலகினால் தடைசெய்யப்பட்ட சல்மான் ருஷ்டியின் நூல்கள் உள்ளிட்ட ஏராளமான நூல்கள் தேர்வுசெய்யப்பட்டு இக்கட்டிடத்தில் பிளாஸ்டிக் பைகளில் பாதுகாப்பாக இடப்பட்டு கட்டிடத்தில் ஒவ்வொன்றாகப் பொருத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆர்ஜென்ரீனியக் கலைஞர் மார்த்தா மினுஜினுக்கு இக்கலைப் படைப்பு புதியதொன்றல்ல. இதனையொத்த கலைப்படைப்பினை இதற்கு முன்னரும் இவர் துணிச்சலுடன் உருவாக்கியிருக்கிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தனது தாய்நாடான ஆர்ஜென்டீனாவில் 1976 முதல் 1983 வரை அமுலிலிருந்த சர்வாதிகார இராணுவ ஆட்சியின்போது தடைசெய்யப்பட்டிருந்த நூல்களைப் பயன்படுத்தி ஆர்ஜென்ரீனாவின் தலைநகரான புவனொஸ் அயர்ஸ் (BuenosAires)இல் பார்த்தெனன் ஆலயத்தின் மாதிரி வடிவமைப்பில் காட்சிப்படுத்தியிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 19 டிசம்பர் 1983அன்று, அந்நாட்டில் ஜனநாயக ஆட்சி மீளக்கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு வாரத்திலேயே இக்கலைவடிவம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுவிட்டது. மேலும், கண்காட்சியின் பின்னர் அங்கு பொருத்தப்பட்ட அனைத்து நூல்களையும் ஆர்ஜென்ரீனியர்கள் எடுத்துச்செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டிருந்தது.

தணிக்கை என்பது என்றுமே நிரந்தரமானதல்ல- அவற்றையாரோ ஒருவன் உலகின் எங்கோ ஒரு கோடியில் ஆவணப்படுத்தி வைத்திருக்கும் வரையில். இது ஈழத்தமிழர்களுக்கும் பொருந்தும். ஈழத்தமிழரின் போராட்டக் காலத்தில் வன்னியில் தோன்றிய

நூல்கள் அனைத்தையும் இன்றைய அரசியல் சூழலில் சுதந்திரமாக காட்சிப்படுத்த முடியாதபோதும் எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக, பேணிப்பாதுகாக்கும் முயற்சியில் தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் பிரதான நூலகங்கள் இணைந்து முன்வருவது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். இன்றைய சூழலில் போர்க்காலப் பிரசுரங்கள் ஆவணங்கள், நூல்கள் என்பவற்றைச் சேகரிப்பதும் பாதுகாப்பதும் ஆபத்தான பணியாக நூலகர்களும், நூலக நிர்வாகிகளும் நினைப்பதில் நியாயமுண்டு. அவற்றை புகலிட நாடுகளில் உள்ள தமிழ் அமைப்புகள் இணைந்து இலங்கைக்கு வெளியே பாதுகாத்து வைப்பதென்பது கடினமானதல்ல. அதற்குத் தேவை சமூக அக்கறையே. யாரோ ஒருவர் எங்களுக்கான வரலாற்றாவணங்களை பாதுகாத்து வைத்திருக்கக்கூடும் என்ற ஊகமே எங்கள் பலரிடம் உள்ளது. அதனாலேயே கையிலுள்ளவற்றையும் இழந்து நிற்கின்றோம்.

இலங்கையின் தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் செயற்படும் நூலகங்கள் அனைத்தும் தமது இரவல் வழங்கும் பிரிவிலும் உசாத்துணைப் பிரிவிலும் உள்ள போர்க்காலப் பிரசுரங்கள், சஞ்சிகைகள், மலர்கள், எமது போர்க்கால வரலாறு பற்றிப் பின்னாளில் வெளிவந்த நூல்கள் மற்றும் அறிக்கைகள் என்பவற்றை தனியாகப் பிரித்தெடுத்து தீவிர கவனத்துடன் பாதுகாக்க வேண்டும். தமது பாதுகாப்புக்கு அவை அச்சுறுத்தல் எனக்காண்போர் அவற்றை பல்கலைக்கழக சுவடிப்பிரிவுக்கு வழங்க முன்வரவேண்டும். இதற்கான வழிமுறைகளை ஆராயவேண்டும். ஏற்கெனவே இழந்துவிட்ட எமது சொத்துக்களையிட்டு கவலைப்படுவதுடன் எமது கடமை முடிந்துவிடவில்லை. இப்போது கைவசமுள்ளவற்றையாவது புத்திசாலித்தனமாகப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினரின் பார்வைக்குக் கையளிக்கும் பெட்டகங்களை நாம் உருவாக்கவேண்டும். இதுவொரு காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

நன்றி:

ஞாயிறு தினக்குரல் (கொழும்பு), 30 ஜூலை 2017: (சண்டே பிளஸ் பக்கம் 13) ப.13

வெற்றிமணி 25 ஆவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர்(ஜேர்மனி). செப்டெம்பர் 2019: ப.03-04.

வெற்றிமணி (ஜேர்மனி) ஓசை 281, ஜனவரி 2020: ப. 07,09.

ஈழத்துத் தமிழ் நூலியல் உலகில் சிறப்பு மலர்கள், ஆண்டு மலர்களுக்கான வழிகாட்டிகள் மற்றும் சுட்டிகளின் பயன்பாடு

இலங்கையிலே தமிழ் மொழியிலான வெளியீடுகளில் பெருநூல், சிறுநூல், சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் வரிசையில் சிறப்புமலர்களும் முக்கிய இடத்தினை வகிக்கின்றன. பெரியோரைக் கௌரவிக்கும் நோக்குடனும், சமய வழிபாட்டுத் தலங்களில் கும்பாபிஷேகம், தேரோட்டம், மற்றும் சிறப்பு நிகழ்வுகளைப் பதிவாக்கும் நோக்குடனும், மகாநாடுகளையும் நிறுவனங்களின் வெள்ளி, வைர, பொன் விழாக்களை நினைவு கூரும் நோக்குடனும், பருவ வெளியீடுகளான சஞ்சிகைகளின் வருடாந்த இதழ்களாகவும், சிறப்பிதழாகவும் இன்னும் பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தமும் காலத்துக்குக் காலம் சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றில் சில வெறும் விளம்பர மலர்களாக மலர்ந்து வாடிவிடும் அதே வேளையில் பல வாடாமலர்களாக நிலைத்து நின்று கற்றோருக்கும் மற்றோருக்கும் பயன்படும் வகையில் பயனளித்து வருகின்றன.

இம்மலர்களைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வைக்கும் முயற்சிகள் பெருமளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பொதுசன நூலகங்களிற் கிடைக்கும் ஓரிரு மலர்களையும் சஞ்சிகைகளாகக் கருதி காலத்துக்குக் காலம் ஏலத்தில் விற்றுத்தீர்க்கும் வழக்கமே இன்று இலங்கையில் காணப்படுகின்றது. விதிவிலக்காக சில பிரதான நகரசபைப் பொது நூலகங்களிலும் கல்வி நிறுவனங்களிலும்

கணிசமான அளவு சிறப்பு மலர்கள் தனிப்பிரிவாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றனவாயினும் இவை முழுமையான அல்லது முழுமையை நோக்கியதொரு தொகுப்பாகக் காணப்படாமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. மேலும் இம்மலர்களுக்குள்ளே அடங்கிக் கிடக்கும் கட்டுரைகளை கண்டுபிடிப்பதற்கு வசதியாக எந்தவொரு சுட்டியும் காணப்படுவதில்லை. ஆய்வாளர் தனக்குக் கிடைத்துள்ள நேரம், முன்னறிவு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இத்தகைய மலர்களின் பக்கங்களைப் புரட்டிப்பார்த்தே கட்டுரைகளை கண்டெடுக்க முடிகின்றது. பெரும்பாலும் முன்னைய ஆய்வாளர் பயன்படுத்திவிட்டு தனது ஆய்வின் உசாத்துணைப் பிரிவில் குறிப்பிடும் கட்டுரை ஆக்கங்களுக்காக சிறப்பு மலர்களை, ஆண்டு மலர்களை நாடும் இளம் ஆய்வாளர்களை அதிகமாக நாம் கண்டுவருகின்றோம்.

மேலும் குறித்ததொரு மலரில் வெளிவந்த கட்டுரையைத் தேடி ஒரு வாசகர் பல இடங்களிலும் அம்மலரை விசாரித்து அலைய வேண்டியுள்ளதை ஒரு நூலகராக நான் அனுபவித்து நொந்த கணங்க ளுமுண்டு. "பல இடங்களிலும்" என்று இங்கு நான் குறிப்பிடுவது நூலகங்களை மாத்திரமல்ல. நூலகங்களை விடத் தனியாரிடமே இத்தகைய சிறப்பு மலர்கள் பாதுகாப்பாகத் தங்கிவிடுவது வழக்கம். குறிப்பாக ஒரு மலரை வெளியிடுவதில் பங்களிப்புச் செய்யும் அனை வரும் தத்தம் பிரதிகளை தமது தனிப்பட்ட நூற்சேர்க்கையில் வைத்துப் பேணுவது இயல்பே. ஆதலால் ஒரு வாசகன் தன் தேவையின் அவசியம், அவசரம் கருதி அதிக பிரயாசையுடன் தேடுதல் வேட்டையில் இறங்க வேண்டி நேரிடுகின்றது. அவனுக்கு வழிகாட்டியாக எவ்வித உசாத்துணை சாதனங்களையும் நாம் வழங்க முற்படுவதில்லை.

சிறப்பு மலர்களில், சஞ்சிகைகளின் ஆண்டு மலர்களில் உள்ள பல கட்டுரைகள் பயனுள்ளவை. பண்பாடு, பிரதேச வரலாறு, கோவில்கள், நிறுவனங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், பெரியோரின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் போன்ற இன்னோரன்ன பல விடயங்களை அங்கு காணமுடிகின்றது. தனி நூலொன்றில் வெளிவர முடியாத, ஆனால் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல சிறு தகவல்கள் இத்தகைய சிறப்புமலர்களில் சிறு கட்டுரைகளாகப் பொதிந்து கிடக்கின்றன. பெரியோர்கள் தமிழறிஞர்கள் பலரின் அனுபவக்குறிப்புகள் அவர்கள் மூலமாகவே எழுதப்பட்டு பழைய சிறப்பு மலர்களில் காணப்படுகின்றன. மேலும் ஒரு கோவில் மலரை உதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொண்டால் அக்கோயில் தொடர்பானதும் கோயிலை

அண்டிய பிரதேச வரலாறு, மக்களின் பண்பாட்டுக் கோலங்கள் அனைத்தும் அவற்றுக்கு நெருக்கமான அந்த வரலாற்றுடன் தொடர்பு பட்ட மக்களின் வாயிலாகவே அம்மலர்களில் வெளிக்கொணரப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். சமூகவியல், நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் எவருக்கும் பெருவிருந்தான உசாத்துணை மூல நூலாக இம்மலர்கள் அமையக்கூடியன.

கனடாவில் பெப்ரவரி மாதத்தில் பிரசுரமாகிவரும் தமிழர் தகவல் சிறப்பிதழை மற்றுமொரு நல்ல உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். தனது 25ஆவது ஆண்டு மலரை வெற்றிகரமாகக் கடந்த ஆண்டு பெப்ரவரி 2016இல் “இளந்தோப்புச் சுவடாக” வெளியிட்ட வரலாற்றுப் பெருமைமிக்கது தமிழர் தகவல். ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளிவந்துள்ள பெரும்பாலான கட்டுரைகள் கனேடிய புலம்பெயர் வாழ்வியலை துலாம்பரமாகப் பதிவுசெய்துவந்திருக்கின்றன. ஈழத் தமிழர்களின் கனேடியப் புலம்பெயர்வு முதல் இன்றைய கனேடியத் தமிழர்களின் உருவாக்கம் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகள் அவை என்றால் மிகையாகாது. தத்தமது ஆய்வுக்காக இவற்றைத் தேடிவரும் ஆய்வாளர்களுக்கு “தமிழர் தகவல்” எத்தகைய சுட்டிகளை அல்லது கட்டுரை வழிகாட்டிகளை பதிவுசெய்து வைத்திருக்கின்றது என்பது கேள்விக்குரியதாகும். இத்தகைய வழிகாட்டிகளே தமிழர் தகவலை பரந்த வாசிப்புத் தளத்திற்கு எதிர்காலத்தில் கொண்டுசெல்லும் “வாகனங்கள்” என்பதை நாம் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். 25 ஆண்டு மலர்களிலும் வெளிவந்த சுமார் 2500 கட்டுரைகளும் காலக்கிரமத்தில் துறைசார் பகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்டு தனி நூலுருவில் வெளியாகி அனைத்துத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகங்களிலும், உசாத்துணைப்பிரிவுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பதே எனது வேணவாவாகும்.

எமது பிரதேசங்களில் கற்றோர் அனைவரும் தமது கருத்துக்களை நூலுருவில் கொண்டுவரும் வாய்ப்புள்ளவர்களாக இல்லை. சிலர் வாய்ப்பிருந்தும் விமர்சனம் கருதி நூலுருவில் அவற்றை விட்டுச்செல்ல விரும்பாத நிலையும் சிலர் நூல்களில் முதலீடு செய்வதற்கு அஞ்சும் நிலையும் இன்று காணப்படுகின்றது. இத்தகையோரின் கருத்து களுக்குக் களமமைத்துக் கொடுக்கும் சாதனமாகவும் சிறப்புமலர்கள் பணியாற்றுகின்றன. பிரபல்யமான தமிழறிஞர்கள் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் பலரின் சிற்றாய்வுக் கட்டுரைகள் கூடச் சுருக்கமான முறையில் சிறப்புமலர்களில் தான் முதலில் கருக்கொண்டுள்ளன.

இத்தகைய அரிய பல விடயங்களைத் தாங்கித் திட்டமிட்டு மிகுந்த பொருட் செலவுடனும் பல பெரியோர்களின் அயராது உழைப்பின் வெளிப்பாடாகவும் வெளிவரும் இந்தச் சிறப்பு மலர்களுக்கு இதுவரை நடந்து வந்ததென்ன? சொற்ப பிரதிகளை அச்சிட்டு (பெரும்பாலானவை இலவச விநியோகத்தின் நிமித்தம் அச்சிடப்படும் பாரம்பரியம் உள்ளமையால்) அபிமானிகளுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் விழாவொன்றில் அவற்றை விநியோகித்து, அனைத்து மலர்களும் தீர்ந்துவிட்ட நிலையில், சிறப்புமலர் வெளியீட்டு முயற்சி கைகூடிய மன நிறைவுடன் அடுத்த கருமத்தை ஆற்றச் சென்றுவிடும் மலர் வெளியீட்டுக் குழுக்களை எம்மிடையே நாங்கள் காண்கின்றோம். தாம் சிரமத்தின் மத்தியில் வெளியிட்ட ஒரு சிறப்பு மலர் உரியவர்களைச் சென்றடைந்தனவா என்று கூட அவர்கள் சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. வர்த்தக விளம்பரங்களைத் தம் செல்வாக்கின் மூலம் சேகரித்து அவ்விளம்பரத்தினைப் பிரசுரிப்பதற்காகப் பெற்றுக் கொண்ட வருமானத்தினைக் கொண்டு சிறப்பு மலரினை வெளியிட்டுக் கையும் கணக்கும் சரியென்று கணக்கு வைக்கும் மலர்வெளியீட்டுக் குழுக்களும் நம்மிடையே இல்லாமலில்லை.

சிறப்புமலர்களை இலவசமாக விநியோகிக்கும் பாரம்பரியம் இன்று மங்கி வருவது ஆரோக்கியமானதொன்றாகும். அவை வெளியிடப்பட்டதன் பயனைப் பூரணமாகப் பெறும் வகையில், கல்வி நிறுவன, பொதுசன நூலகங்களில் பாதுகாக்கும் பொருட்டு இலவசமாகப் பிரதிகளை அனுப்பி வைப்பதையிடும் நாம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தனி நபர்களிடம் சென்றடையும் சிறப்பு மலர்கள் பலரின் கைகளை அடைந்து பயனளிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுவதில்லை. சகல சிறப்புமலர்களும் அவை வெளியிடப்படும் பிரதேச நூலகங்களில் வைப்பிடப்படவேண்டும் என்ற எழுதாச் சட்டம் ஒன்று இலங்கையில் அவசியமாகும்.

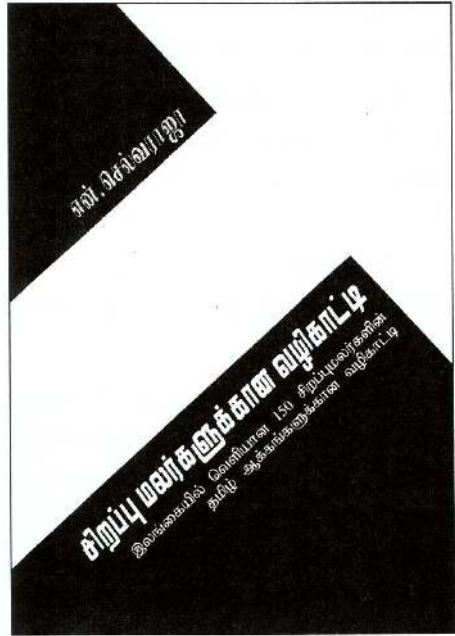
பருவ வெளியீடுகளைப் பிரசுரிக்கும் பத்திரிகையாளர்கள் தத்தமது சஞ்சிகையில் வெளியான ஆக்கங்களுக்கான சுட்டி அல்லது வழிகாட்டியொன்றைத் தயாரித்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் தத்தமது சஞ்சிகைகளின் ஆண்டு மலர்களில் பிரசுரித்தால் அவர்களது சஞ்சிகையின் வாழ்நாளை நீடிக்கலாம் அல்லவா?

இன்று இணையத்தளத்தின் பாவனை அதிகரித்திருக்கும் வேளையில் ஈழத்துச் சஞ்சிகையாசிரியர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து கூட்டு

முயற்சியிலாவது தத்தமது சஞ்சிகைகளிலும், ஆண்டு மலர்களில் வெளியாகும் கட்டுரைகளுக்கான சுட்டிகளை கூட்டு முயற்சியில் தயாரித்து தரவேற்றம் செய்து வந்தால் உலகளாவிய ரீதியில் ஆய்வாளர்களைக் கவர்ந்திழுக்கவும் முடியும்.

எமது சிறப்பு மலர்கள் நூலகத்தில் முக்கிய இடத்தை வகிக்க வேண்டுமாயின் அவற்றை நாடிச் செல்லும் வாசகர்களும் அதிகரித்தல் வேண்டும். ஒரு நூலை அதிகமானவர்கள் நாடிச் செல்கையில் நூலகருக்கும் அந்நூலின்பால் அதிக அக்கறை ஏற்படும் வாய்ப்புண்டு. வாசகரை மலரின்பால் ஈர்க்க நாம் என்ன செய்யலாம் என்ற சிந்தனையின் வெளிப்பாடே சிறப்பு மலர்களில் இடம்பெறும் கட்டுரைகளுக்கான முறையான வகுப்பாக்கம் செய்யப்பட்ட சுட்டிகள் (Index) தொகுக்கப்பெற்று வெளியிடப்படவேண்டும் என்ற எனது கருத்தியலாகும்.

பல்வேறு சிறப்பு மலர்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டி தயாரிக்கப்பட்டு பலரிடமும் அது போய்ச் சேரும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தினால் சிறப்பு மலர்களின் ஆயுளை அதிகரிக்கலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பின் பயனாக ஒரு தொகுப்பு முயற்சியை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினேன். அக்கால கட்டத்தில் என்னை நாடியவர் "சட்டர்டே ரிவியூ" பத்திரிகையின் ஆசிரியர் திரு காமினி நவரத்தினா அவர்களாவார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வார இதழாக 30.1.1982 இலிருந்து வெளிவந்த "சட்டர்டே ரிவியூ" பத்திரிகை ஆசிரியராகவிருந்த திரு காமினி நவரத்தினா அவர்களின் வேண்டு கோளின்பேரில் தயாரித்து அப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்திக்கட்டுரைகள், முக்கிய செய்திகளுக்கான வழிகாட்டியொன்றை தயாரித்து வழங்கியிருந்தேன்.

முதல் நான்கு ஆண்டுகளுக்குமான இந்தக் கட்டுரை வழிகாட்டி தொடர்ந்துவந்த ஐந்து இதழ்களில் நடுப் பக்கத்தில் தனியாகப் பிரித்தெடுத்துவைக்கும் வகையில் தனியாக பக்க இலக்கமிடப்பட்டு பிரசுரமாயிற்று. (An Index to the Saturday Review, Sri Lanka: Volume 1 - 4 (1982-1985), Saturday Review , 8.11.1986, 15.11.1986, 22.11.1986, 29.11.1986 and 6.12.1986). அதன் வெளியீட்டின் பின்னர் அந்தப் பத்திரிகையின் பழைய பிரதிகளைத் தேடி ஆசிரியருடன் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து பலர் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை பின்னர் ஒருநடவை அவர் என்னிடம் தெரிவித்தார். அதன் பயனாக அடுத்த ஆண்டுக்கான வழிகாட்டியையும் தயாரித்துப் பெற்றுக்கொண்டார். அதுவும் அவரது பத்திரிகையில் பிரசுரமாயிற்று. (An Index to the Saturday Review, Sri Lanka: Volume 5, Saturday Review, 14.3.1987, 21.3.1987 and 28.3.1987.).

லண்டனில் வாழும் வேளையில் இலங்கையில் வெளியான 150 சிறப்பு மலர்களில் வெளிவந்த ஆக்கங்களுக்கான வழிகாட்டியாக ஒரு வழிகாட்டி நூலை வெளியிட்டிருந்தேன்.

(சிறப்பு மலர்களுக்கான வழிகாட்டி: தொகுதி 1. என்.செல்வராஜா. உடத்தலவின்ன: சிந்தனை வட்டம், இல.14, உடத்தலவின்ன மடிகே 1வது பதிப்பு, ஏப்ரல் 2007. 302 பக்கம், விலை: ரூபா 500, அளவு: 21x14.5 சமீ., ISBN: 955-8913-59-6.).

மொத்தம் 2202 பதிவுகளைக் கொண்ட இத் தொகுதியில் சகல பதிவுகளும் இயலுமானவரையில் பாடவாரியாகப் பிரிக்கப் பட்டிருந்தன.

கட்டுரைகளின் பாடப் பிரிவுகளுக்கேற்ப அவற்றுக்குத் தொடரிலக்கம் வழங்கியிருந்தேன். ஒவ்வொரு பாடத்தின் கீழும் அத்துறை சார்ந்து எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளை அவற்றின் ஆசிரியர் பெயர் அகரவரிசை ஒழுங்கில் ஒழுங்குபடுத்தியிருந்தேன். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட துறைகளைச் சார்ந்து ஒரு கட்டுரை எழுதப்பட்ட வேளையில் அக்கட்டுரை பெரிதும் சார்ந்த துறையின் கீழ் பிரதான பதிவைத் தந்து அது தொடர்பான பிற துறைகளின் கீழ் "மேலும் பார்க்க" என்னும் குறிப்பும் சேர்க்கப்பட்டு அக்கட்டுரைக்கான முதற்பதிவின் தொடரிலக்கமும் வழங்கியிருந்தேன். தமிழ் நூலியல்துறையில் சிறப்பு மலர்களுக்கான வழிகாட்டி உருவாக்கம் என்பது புது முயற்சியாகவே கருதப்படுகின்றது.

மேற்கண்ட நூலில் என்னுரையில் ஒரு வேண்டுகோளையும் பதிவுசெய்திருந்தேன். “பல்வேறு துறைகளிலும் பேரறிவு படைத்த பல தமிழறிஞர்களின் ஆக்கங்களை ஒரு சாதாரண நூலகரான நான் பகுத்துத் தொகுத்து வெளியிடுவதென்பது எவ்வகையிலும் பூரணமானதாக அமையாது என்பதை நான் தெளிவாக அறிவேன். இம் முயற்சியில் ஆர்வமுள்ள எவரும் இனி வருங்காலத்தில் தொகுப்பு முயற்சியொன்றை மேற்கொள்ள விளையும் வேளையில், இந்நூலில் உள்ள குறைகளைக் களைந்து நிறைகளை ஏற்று இப்பணியைத் தொடர்வார்கள் என நம்புகின்றேன்” என்று எனது எதிர்பார்ப்பை வெளியிட்டிருந்தேன். எனது நம்பிக்கை இன்றுவரை நம்பிக்கையாகவே வாழ்கின்றது. என்றாவது ஒரு நாள் எமது அறிவுசார் சமூகம் விழித்தெழுந்து புத்துக்கத்துடன் தேடல்களைத் தொடர முனையும் போது பெரும்பாலான இந்த மலர்கள் பாதுகாக்கப்பெறாது, எம்மிடமிருந்து நிரந்தரமாகப் பிரியாவிடைபெற்றிருக்கலாம். தாமதமின்றி நாங்கள் விழித்தெழுந்து எமது படைப்பாக்கங்களின் பாதுகாப்பையும், அதன் நீண்ட இருப்பையும் உத்தரவாதப்படுத்தும் வழிமுறைகளைக் கண்டறியாது போனால் எதிர்காலச் சந்ததியினர் இருட்டறையில் கறுப்புப் பூனையைத் தேடும் நிலைமையே ஏற்படும். அந்த நிலைக் குள்ளாகக் கூடாது என்பதே எனது ஏக்கமாகும்.

நன்றி:

தமிழர் தகவல்: இளவேனில் சுவடு (கனடா), பெப்ரவரி 2017

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்தியப் புத்தகக் கண்காட்சியும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புலகமும்

யாழ்ப்பாணத்தில் 2017க்கான நல்லூர்த் திருவிழா தொடங்கிவிட்டது. அதற்காகவே காத்திருந்த எம் புலம்பெயர் தமிழர்களும் யாழ்ப்பாணப் படையெடுப்பைத் தொடங்கிவிட்டார்கள். முன்னெப்பொழுதுமில்லாத அதிக அளவில் வெளிநாட்டுப் பிரஜைகள் நல்லூரில் தமிழ்க் கலாச் சாரத்தைப் பேணி, நல்லூரானிடம் பக்தி சிரத்தையுடன் சென்று வருகிறார்கள் என்று பத்திரிகைச் செய்திகள் வேறு. ஐரோப்பிய, கனேடிய, அமெரிக்கத் தமிழர்களின் இரண்டாவது தலைமுறையினரின் இனம் மதம் மொழி கடந்த குடும்ப உறவுகளின் எண்ணிக்கையின் விகிதாசாரம் இனிமேல் வருங்காலங்களில் நல்லூர்த் திருவிழாக்களில் வெளிப்படையாகத் தெரியவரும். எனது கட்டுரை அது தொடர்பானதல்ல. இது நல்லூரில் கொடியேறியுள்ள வேறொரு “சீரியசான” விசயம் பற்றியது.

12.8.2017 அன்று முதல் நல்லூர்த் திருவிழாவையொட்டி யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் ஆதரவில், புத்தகக் கண்காட்சியும் விற்பனையும் களைகட்டத் தொடங்கியுள்ளது. 21ம் திகதிவரை இது இடம்பெறப்போகின்றது. இதிலென்ன விசேஷம் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு மலிவு விலையில் வகை தொகையின்றி புத்தகங்கள் தேர்வுசெய்து வாங்கிக்கொள்ள முடிகின்றது. சிவசங்கரியும், லட்சுமியும் சுஜாதாவும் பாலகுமாரனும்

தெணியானையும் செங்கைஆழியானையும் அகஸ்தியரையும் யோ.கர்ணனையும் விட மலிவாகக் கிடைப்பார்கள் அல்லவா?

உண்மைதான். 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஸ்ரீலங்கா புத்தக சாலையும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையும் வேறும் சில புத்தகசாலைகளும் நல்லூர்க் கொடியேற்றத்துடன் நல்லூர் வீதியில் கடைவிரிப்பதை நாம் மலரும் நினைவுகளாக அறிவோம். போர்க்காலச் சூழலில் புத்தகக் கலாச்சாரம் காணாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுது மீண்டும் நல்லூரடியில் தொடங்கியிருப்பது மகிழ்ச்சியே.

ஆனால் எம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டும் விடயம் என்னவென்றால், இவ்வாண்டு இருபதாயிரம் நூல்களுடன் தமிழகத்தின் தென்னிந்திய புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் சங்கம் (The Booksellers and Publishers Association of South India BAPASI) யாழ்ப்பாண மாநகரசபையின் அனுமதியுடனும், யாழ். இந்திய துணைத் தூதரகத்தின் ஆசீர்வாதத்துடனும் இந்தப் புத்தக விற்பனைச் சந்தையை நடத்தியிருப்பதுதான். புத்தகச் சந்தையை எமது வட மாகாண முதலமைச்சர் சீ.வீ.விக்கினைஸ்வரன் அவர்கள் திறந்துவைத்து இந்தியத் தமிழ்நூல்களின் நேரடி விற்பனையை யாழ்ப்பாணத்தில் தொடக்கிவைத்து தென்னிந்தியப் பதிப்பாளர்களின் நெஞ்சில் பாலை வார்த்திருப்பதுடன் ஈழத்துப் பதிப்பாளர்களின் அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிவிட்டுள்ளார். கண்காட்சி முடிந்ததும் எஞ்சிய நூல்கள் திரும்பிப் போகவா போகின்றன. முன்னாள் யாழ்ப்பாண ஆளுநர் சந்திரசிரி க்ரியாவின் தமிழ் அகராதியின் 3000 பிரதிகளை அனைத்து நூலகங்களின் தலையிலும் கட்டிவிற்ற கதையை நாம் மறக்கமுடியுமா?

இருபதாயிரம் தமிழ் நூல்களை இந்த மண்ணில் இறக்கி தமிழகத்தின் புத்தகச் சந்தை வாய்ப்பை வரவேற்றிருக்கும் மாகாண அரசோ, யாழ்ப்பாண மாநகரசபையோ, யாழ். இந்திய துணைத் தூதரகமோ நலிந்துசெல்லும் ஈழத்தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களின் வளர்ச்சிக்கு உரமூட்டும் திட்டங்கள் எதையாவது முன்னெடுத்ததாக தகவல்கள் இல்லை. வடக்கு மாகாணசபையின் அதிகாரத்தின்கீழ் ஆரம்பம் முதலே நூலகசேவைகள் இருந்தும், அதனை வளர்த்தெடுக்காமல், கிடைக்காத உரிமைகளையிட்டு குறைகூறியதைத் தான் கடந்த காலங்களில் நாம் கண்டோம்.

வடக்கு மாகாண அரசு, குறைந்தபட்சம் ஒரு சில ஆயிரம் நூல்களையாவது சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சிக்கு இவ்வாண்டு

அனுப்பிவைத்து ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகளினதும், பதிப்பாளர்களினதும் நெஞ்சில் பாலை வார்க்க முன்வரவேண்டும் என்பது ஒரு சாமானியனின் வேணவாவாகும். இந்தியாவின் இறக்குமதிக் கொள்கை மாநில மொழிப் புத்தகங்களின் (குறிப்பாகத் தமிழ்மொழிப் புத்தகங்களின்) இறக்குமதிக்கு கட்டுப்பாடு விதித்திருப்பதை அனைவரும் அறிவோம். அதனை மாற்றியமைக்கும் வேண்டுகோள்களை இராஜதந்திர முறைப்படி யாழ்ப்பாண இந்திய துணைத்தூதரின் வாயிலாக முன்னெடுக்கலாம் அல்லவா?. ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் நலன் பற்றியே சிந்தித்து செயலாற்றிவரும், துணைத்தூதர் இதைக்கூடவா செய்ய முன்வரமாட்டார்?

யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் சுற்றாடலில் அதன் அருகாமையிலேயே பாரிய கலாச்சார மையத்தைக் கட்ட இந்திய அரசிற்கு அனுமதி வழங்கிய யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, தனித்துவமான யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்குள்ளேயே ஒரு இந்திய மூலையை (Indian Corner) உருவாக்கவும் அனுமதி வழங்கியிருக்கின்றது. இந்தப் பின்னணியிலேயே இப்பொழுது யாழ். மண்ணில் இருபதாயிரம் நூல்களுடனான தமிழகப் புத்தகச் சந்தையும் நல்லூர் மண்ணில் கால்பதித்துள்ளது. தொடர்ந்தும் ஆண்டுதோறும் தாங்கள் வந்து செல்வோம் என்ற நம்பிக்கையையும் எமக்கு அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்பாளர்கள், ஆசிரியர்/வெளியீட்டாளர்களின் நூல்களுக்கு தமிழகத்தில் சந்தை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவர்களது நெஞ்சிலும் பாலை வார்க்க முடியுமே.

2013இல் ஜூலை 20-21 காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் 41ஆவது இலக்கியச் சந்திப்பு நடைபெற்ற வேளையிலும் தமிழ்ப் புத்தகத் திருவிழாவொன்றை "கிரீன் கிளாசிக் எக்ஸ்போர்ட்டர்ஸ்" என்ற வர்த்தக நிறுவனத்தின் வாயிலாக நடத்துவதற்கு தென்னிந்திய புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் சங்கம் முயற்சிசெய்திருந்தது. அவ்வேளையில் "செந்தமிழன்" சீமான், வைக்கோ உள்ளிட்ட பல தமிழக அரசியல் வாதிகள் அதனை அரசியலாக்கி எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பியிருந்தார்கள். இலங்கையிலிருந்து "தமிழ்க் கலை இலக்கியப் பேரவை" என்ற அமைப்பு பபாசி அமைப்பினருக்குத் தமது எதிர்ப்பையும் தெரிவித்திருந்தார்கள். ஒன்றுபட்ட பேரெழுச்சிக்குப் பணிந்த தென்னிந்திய புத்தகப் பதிப்பாளர்கள் சங்கம் அன்று தமது புத்தகக் கண்காட்சியை யாழ்ப்பாணத்தில் ரத்து செய்திருந்தார்கள். இன்று 2017இல்

தமிழகத்தில் மாத்திரமல்ல இலங்கையில் கூட எந்தவொரு தமிழ்ப் பதிப்பாளரும் இந்தக் கண்காட்சி பற்றி அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. மஹிந்த ராஜபக்ஷவிற்குப் பின்னரான இலங்கையின் அரசு மாற்றம் அவர்களை மெளனிக்கச்செய்திருக்கலாம். அல்லது இதைவிட வேறு முக்கிய "சோலி" தமிழக தமிழ்த் தேசியவாதிகளுக்கும், எங்கள் ஈழத்துப் பதிப்பாளர்களுக்கும் இருந்திருக்கலாம்.

அமரர் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க இரண்டாவது தடவை பிரதமராக ஆட்சிக்கட்டில் ஏறிய 1970-1977 காலகட்டம் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புத்துறையின் வசந்தகாலமாகும். 1972இல் அவர் கொண்டுவந்த இறக்குமதிக் கொள்கை, இந்தியாவிலிருந்து தமிழ் நூல்கள் சஞ்சிகைகள் இலங்கை வருவதைக் கட்டுப்படுத்தியது. இக்காலகட்டத்தில் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புலகம் வீறுகொண்டு எழுந்தது. இலங்கையில் உருவான தமிழ் நூல்கள் சஞ்சிகைகளுக்கான இடைவெளியை நிரவுவதற்காக பல சிறு சஞ்சிகைகள் துணிச்சலுடன் தொடங்கப்பெற்றன. வீரகேசரி நிறுவனத்தின் நூல் வெளியீடு சுமார் 75 பிரசுரங்களைத் தொட்டதும் இக்காலகட்டத்தில்தான். 1977வரை இருந்த ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிநிலை அரசு மாற்றத்துடன் ஐக்கியதேசியக் கட்சியின் வருகையுடன் நின்றுபோனது.

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புத்துறையை இன்று உற்றுநோக்கும் எவரும் அதன் கீழ்நோக்கிய சரிவுப் பயணத்தைக் கவலையுடன் நோக்குவார்கள். 1000 பிரதிகள் அச்சடிக்கும் துணிவற்று 200-300 பிரதிகளுடன் தமது நூல்களை அச்சிட்டு திருப்தியடைந்து கொள் பவர்களை இங்கு நாம் காண்கிறோம். இலங்கையில் அச்சிடுவதைவிட தமிழகத்தில் அச்சிடுவதால் அதிக வாசகரைச் சென்றடையும் வாய்ப்பு உள்ளது என்ற "மாயமான்" கனவில் ஏங்குபவர்களையும் எம்மிடையே காணமுடிகின்றது.

எம்மவரை இந்திய நூல்களையும் இந்தியப் பதிப்பாளர்களையும் நாடிச் செல்லத்தூண்டும் கலாச்சாரத்தை வளர்த்துவிட்டவர்கள் எமது எழுத்தாளர்களும் பதிப்பாளர்களுமே. தமக்கிடையேயான கொள்கைரீதியான வேறுபாடுகளை ஒருபக்கமாக வைத்துவிட்டு தாமும் ஈழத்தின் சிறு பதிப்பாளர்கள் தான் என்று ஒற்றுமையாகக் குரல்கொடுக்க இன்றுவரை அவர்களால் முடியவில்லை. இலங்கையில் தமிழ்ப் பதிப்புலகத்தின் எதிர்காலத்தை மையப்படுத்தி ஒரு தொடர் கருத்தரங்கையாவது எம்மால் நடத்தி எம்மவரிடையே விழிப்புணர் வினை ஏற்படுத்த முடியவில்லை. சிறுகதைச் சிறப்பிதழ், கவிதைச் சிறப்பிதழ் என்பனவற்றை காலம்தோறும் நடத்தும் சிறுசஞ்சிகை

களாவது ஈழத்துப் பதிப்புலகச் சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு உள்ளூர் பதிப்பாளர்களிடையே ஒரு சிந்தனையை விதைத்திருக்கலாம். எதுவுமே செய்யாமல் தமக்கென குரல்கொடுக்கக்கூடிய ஒரு அதிகார பூர்வ மையத்தை உருவாக்கி அதன் வழியாக தமிழ்ப் பதிப்புலகம் தொடர்பான தேசிய பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடாமல் காலத்தைக் கடத்திவந்திருக்கிறோம் என்பது கசப்பானதொரு உண்மை.

இன்று ஈழத்தின் நூல்வெளியீடுகளின் நிலை என்ன என்பதை விபரிக்கத் தொடங்கினால் அது இந்தக் கட்டுரையை மேலும் நீட்டி விடும். ஒரு முக்கிய விடயத்தை மாத்திரம் தேவை கருதி இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். ஈழத்தின் நூல்வெளியீடுகள் உரிய விநியோகத் திட்டங்கள் இல்லாது சொந்த மாவட்டத்துக்குள் முடங்கிக் கிடக்கின்றன. ஒரு நூலை ஆவலுடன் வெளியிடும் ஒரு படைப்பாளி, அதனை விநியோகிப்பதற்கு நண்பர்களையும், வெளியீட்டு விழாக்களையும் மாத்திரமே நம்புகின்றார். அச்சடித்த நூல்கள் அதன்பின்னர் விநியோகிக்கப்படாமல் தேங்கிக் கிடக்க, அந்த எழுத்தாளர் தனது அடுத்த நூலை வெளியிடவே தயங்குகின்றார். சில முதுபெரும் படைப்பாளிகள் தங்கள் படைப்புக்களை நூலுருவில் காணாமலே வாழ்வை முடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன?

அரசு இயந்திரத்தின் பதிப்புத்துறை சார்ந்த செயற்பாடுகள் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தைச் சார்ந்ததாகவே அமைகின்றன. அவர்களால் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களும் ஏகமனதாக பெரும்பான்மை யினரின் நன்மையை அனுசரித்ததாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. சிங்களப் பதிப்பாளர்களுக்கு இலங்கைக்கு அப்பால் போட்டிச் சந்தை என்பதே இல்லை. அதனால் அரசின் இறக்குமதிச் சட்ட திட்டங்கள், தீர்மானங்கள் என்பன அவர்களைப் பாதிப்பதில்லை. அவர்கள் தங்களை வலுவாக ஒழுங்கமைத்துக்கொண்டு வெற்றிகரமாக பதிப்பகங்களை இயக்குவதுடன், வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தினை சர்வ தேச ஆதரவுடன் கட்டியெழுப்பிச் செல்கிறார்கள்.

தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களின் நிலை வேறு. அண்டை நாட்டின் போட்டிச் சந்தைக்கு ஈடுகொடுக்கவேண்டியவர்கள் அவர்கள். தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களின் குரல் அவர்களை எட்டவேண்டுமானால் "இலங்கைத் தமிழ்ப் பதிப்பாளர் சங்கம்" ஒன்று ஐக்கிய உணர்வுடன் உடனடியாக உருவாக்கப்படவேண்டும். இலங்கையில் அப்படி எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒருமித்த குரலை ஒங்கி

ஒலிக்கச் செய்யுமளவுக்கு எங்கள் பதிப்பாளர்களிடையே ஒற்றுமை இல்லை. இதற்குக் காரணம் தமிழில் ஒன்றிரண்டு பதிப்புத்துறை ஜாம்பவான்களைத் தவிர ஏனையோர் பெரும்பாலும் சமய, சமூக, இலக்கியத்துறைசார்ந்த அமைப்புகளாகவோ பதிப்பாளர்களாகவோ தான் இயங்குகிறார்கள். அனைவரும் தமது கொள்கைப் பற்றுக்கேற்ப தனித்தியங்கும் சிறுகுழுக்களாகவே இயங்குகிறார்கள். இவர்கள் தமது கொள்கைகளை ஒருபக்கம் வைத்துவிட்டு பதிப்பாளர்கள் என்ற ஒரு குடையின் கீழ் ஒன்று சேர்ந்தால்தான் ஈழத்துப் பதிப்புலகிற்கு விமோசனம் கிட்டும்.

இன்று இலங்கையில் நூல்களின் விலை நிர்ணயம் அல்லது நூல் இறக்குமதிக்கான பணமாற்று வீதத்தை நிர்ணயிப்பவர்களாக இலங்கை புத்தக விற்பனையாளர் சங்கம் (Sri Lanka Book Sellers Association) இயங்குகின்றது. இலங்கையில் இறக்குமதியாகும் நூல்களின் விலை நிர்ணயத்தை 3.75 சதவீதமாக நிர்ணயித்திருப்பவர்கள் இவர்களே. அதாவது 100 இந்திய ரூபாவுக்கு இறக்குமதி செய்யப்படும் ஒரு இந்திய நூலை 375 ரூபாவாக இலங்கையில் விற்பனை செய்யலாம் என்ற இன்றைய விலை நிர்ணயம் இவர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டதே. (இந்த சதவிகிதம் இந்நூல் வெளியிடப்படும் 2021 இல் 4.5 வீதமாகிவிட்டிருக்கிறது). இந்த அதி உயர் விலை நிர்ணயத்தால், இலங்கையின் தமிழ் நூல் இறக்குமதி செய்து விற்கும் வியாபாரிகள் இந்திய நூலை இங்கு இறக்குமதி செய்து விற்பதால் அதிக லாபம் அடைகின்றனர். இந்த விலை நிர்ணயத்தால், இலங்கைப் படைப்பாளியின் உள்ளூர் நூல்களை விற்பனை செய்வதால் கிடைக்கும் லாபத்தை விட இந்திய நூல்களை இறக்குமதி செய்வதால் கிடைக்கும் லாபம் அதிகமாகும். அதனால்தான் பிரபல நூல்விற்பனையாளர்களின் வர்த்தக நிலையங்களின் மேல்தட்டுகளையும் முன்னணி இறாக்கககளையும் தமிழகத்தின் ஜனரஞ்சகங்கள் ஆட்கொள்கின்றன. ஈழத்துப் படைப்பாளியின் நல்ல நூல்கள் கூட எங்கோ ஒரு மூலையில் தூசுடன் தூங்குகின்றன.

இலங்கை புத்தக விற்பனையாளர் சங்கம் இறக்குமதியாகும் நூல்களின் விலை நிர்ணயத்தை 3.9 இலிருந்து 3.25 சதவீதமாகக் குறைத்தாலே எம்மவரின் நூல் விற்பனையில் நல்ல மாற்றத்தைக் காணலாம். காரணம், தமிழக நூல்களின் விற்பனையின் நிகரலாபத்தை விட உள்ளூர் நூல்களின் விற்பனையின் நிகரலாபம் உடனடியாகவே அதிகமாகிவிடும். இதன் காரணமாக காலக்கிரமத்தில் லாபநோக்கத்தையே குறியாகக் கொண்ட எமது முன்னணி புத்தக

வியாபாரிகளின் பார்வை ஈழத்துப் படைப்பாளிகளின் நூல்களை நோக்கித் திரும்பும். இலங்கை புத்தக விற்பனையாளர் சங்கத்தில் இந்த வேண்டுகோளை தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களின் சார்பில் இன்று முன்வைக்கும் தகுதியில் உள்ள ஒன்றிரண்டு தமிழ் நூல் இறக்குமதி யாளர்கள் கூட இதனை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. அதனால் இலங்கைத் தமிழ் புத்தக வெளியீட்டாளர், விற்பனையாளர் சங்கம் ஒன்றின் உருவாக்கம் முக்கியமாகப்படுகின்றது.

இன்று ஈழத்துத் தமிழ்ப் புத்தகச் சந்தையின் முக்கிய வாடிக்கையாளராக கல்வி அமைச்சே இருக்கின்றது. ஆண்டுதோறும் பாடசாலைகளுக்கு தலா ஒரு லட்சம் ரூபா வரையில் நூல் கொள்வனவுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்றது. அதே வேளை பாடசாலைகளுக்கான நூல் கொள்வனவில் இந்திய நூல்கள் மற்றும் உள்ளூர் நூல்கள் கொள்வனவு செய்யப்படவேண்டிய விகிதாசாரம் பற்றி எதுவுமே பேசப்படவில்லை. இதனால் பாடசாலைகளுக்கான நூல் கொள்வனவாளர்கள் அதிகப்படியான இந்திய நூல்களை வாங்குகிறார்களே யொழிய ஈழத்துப் படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை.

தமிழ்ப்பதிப்புச் சூழலைப் பாதிக்கும் விடயங்களையிட்டு சிந்தித்து அதனை உரிய கல்வி நிர்வாகத்திடம் வலியுறுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாததால் தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் அனைத்துப் பாடசாலை நூல்கொள்வனவிலும் அதிகளவில் பயிற்சிப் புத்தகங்களும், அடுத்ததாக இந்திய வெளியீடுகளும் இறுதியாக இடம் இருந்தால் சில ஈழத்துப் படைப்புகளுமாகவே கொள்வனவு செய்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. பாடசாலை நூலகங்களில் பயிற்சிப் புத்தகங்களுக்குத் தடைவிதிக்கும் கொள்கையொன்றை மாகாண அரசு முன்வைக்குமிடத்து, மறைமுகமாக ஈழத்துப் பதிப்புலகச் சூழலை அது மலர்விக்கும்.

பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் வருடம் தோறும் செப்டெம்பர் மாதம் நடைபெறும் சர்வதேச புத்தகக் கண்காட்சிகளில் பாடசாலைகளின் நூல்கொள்வனவு தந்திரோபாயங்களையும் கொமிஷன் சர்ச்சைகளையும் நேரில் காணலாம். பாடசாலைக்கான நூல் கொள்வனவாளர்களின் அக்கறையின்மையும் ஈழத்தின் தமிழ்ப் பதிப்புலகத்தின் வீழ்ச்சிக்குத் துணைபோகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை கண்காணித்து, அதிகாரபூர்வமாக அவற்றை உரிய அமைச்சகங்களுக்கு அறிவிப்பதற்காகவேனும்

ஒற்றுமையுடன் இயங்கும் ஒரு தமிழ்ப் பதிப்பாளர்களுக்கான அமைப்பு வேண்டும்.

இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் இருபதாயிரம் நூல்களுடனான நூற்சந்தை (கண்காட்சி?) எமக்கு ஒரு அபாய மணியை ஒலிக்கவைத்துள்ளது. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புலகின் ஒற்றுமையின்மை எதிர்காலத்தில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழகத்தின் நூற்சந்தையை விரிவாக்கும் வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு எவ்வித போராட்டமுமின்றியே வழங்கும். தமிழகத்தின் பதிப்பகங்களின் கிளைகள் ஈழமண்ணில் வேரோட இது வழிவகுக்கும். அதற்குத் தயாராக எம்மிடையே சில பிணாமிகள் ஏற்கெனவே உருவாகியிருக்கக்கூடும். யார் கண்டார்கள்?

ஈழமண்ணில் அன்றொரு இதமான, ஆரோக்கியமான பதிப்புலகச் சூழல் இருந்ததை நாங்கள் அறிந்திருப்போம். ஆறுமுக நாவலரின் சைவப்பிரகாச அச்சியந்திரசாலை, வண்ணார்பண்ணையிலிருந்து தமிழகத்தின் சிதம்பரம் வரை வரலாறு படைத்திருந்தது. 1954இல் உருவான இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் நடத்திய எழுத்தாளர் கூட்டுறவுப் பதிப்பகம், சைவ பரிபாலன சபை, குரும்பசிட்டி சன்மார்க்க சபை, சிறீலங்கா புத்தகசாலை, திருமகள் பதிப்பகம், சரஸ்வதி புத்தகசாலை, யாழ்.கூட்டுறவு தமிழ் நூற் பதிப்பகம் என ஒரு பட்டியலே உள்ளது. கொழும்பில் இயங்கிய கலாநிலையம் அகத்தியர் ஆரூடம், பெரியசந்திர சேகரம், புலிப்பாணி முனிவர் ஜாலத் திரட்டு என இந்திய சோதிட நூல்களை இலங்கையிலேயே அச்சிட்டு விற்பனை செய்த காலமும் ஒன்றிருந்தது.

மீண்டும் ஒரு பொற்காலத்தை உருவாக்க, அறிஞர் அப்துல் கலாம் சொன்னது போல கனவு காண்போம். எமது ஒற்றுமையால் கனவுகள் கைகூட்டும்.

நன்றி:

தேசம்நெற். இணைய இதழ் 13.08.2017

ஒரு லண்டன் கடிதம்

எனது அன்புக்கும், மதிப்புக்கும் உரிய சிவா அறிவது,

நேற்றைய தினம் (3.4.2017) உங்கள் சந்திப்பு நிகழ்விற்கு எனது வரவை ஏற்றிருந்தமைக்கு முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்நிகழ்வு பற்றி நீங்கள் தொலைபேசியில் அறிமுகப்படுத்திய வேளையில் லண்டன்வாழ் புகலிடத் தமிழரில் இரண்டாம் மூன்றாம் தலைமுறையினருக்கும் மூத்த (முதலாவது) தலை முறையினருக்கு மிடையே தலைமுறை இடைவெளி அதிகம் காணப்படுவதாகவும், இவ்விடைவெளியைக் குறைக்கவும், இளம் தலைமுறையினரை ஒரு தளத்தில் சந்திக்கவைப்பதன் மூலம், அவர்கள் ஈழத்தமிழரின் சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றுத் தகவல்களை அறிந்துகொள்ளவும் அதைப் பற்றி விவாதிக்கவும், ஒரு செயற்படுதளம் இல்லாமல் இருப்பதாகவும் இருவரும் பேசிக்கொண்டோம். எதிர்காலத்தில் அவர்களிடையே தாயகத்தின் செயற்றிட்டங்கள் பற்றிய புரிதலையும் ஈடுபாட்டினையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் தகவல்களை வழங்கவும் ஏற்றதான ஒரு அமைப்பின் உருவாக்கத்திற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிதலே நீங்கள் ஒழுங்குசெய்த சந்திப்பின் நோக்கம் என்பதாகப் புரிந்து கொண்டே அங்கு பிரசன்னமாகியிருந்தேன். எனது கருத்து ரையும் அத்தகையதொரு இலக்கினை நோக்கியதாகவே இருக்கலாம் என்று கருதியிருந்தேன்.

ஆனால் அந்நிகழ்வில் உங்கள் அறிமுக உரையின்போது அரசியல், அறிவியல் என இரு வேறு விடயங்கள் பேசப்பொருளாக

இருக்கப் போகின்றன என்பதை உணர்ந்ததால் என்னால் அங்கு சொல்லவந்த கருத்தை முழுமையாகச் சொல்ல இயலாது போயிற்று. நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு சில கருத்துக்களை எனது அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாக வெளியிட்டிருந்தேன். அது சிலவேளைகளில் சுய புகழ்ச்சியாகப் பார்க்கப்பட்டிருக்குமோ என்ற கவலையும் பின்னர் என்னுள் கிளம்பியிருந்தது.

மேலும் “இலங்கைத் தமிழ் அரசியல்” பற்றிய புரிதல் எனக்கு ஆழமாக இல்லை என்பதை வெளிப்படையாகவே நான் கூறிக் கொள்வதுண்டு. முடிந்தவரையில் கட்சி அரசியல், இயக்க அரசியல் என்பவற்றுடன் என்னை எப்பொழுதும் இனம்காட்டிக் கொள்ள இலங்கையில் இருந்தபோதும், இங்கு வந்த பின்னரும் கூட விரும்புவ தில்லை. அதனால் தான் என்னால் ஐபீசியிலும், தேசத்திலும் சம காலத்தில் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முடிந்துள்ளது. ஏனெனில் என் வாழ்நாட் பணியாக நான் மேற்கொண்டுவரும் ஆவணப்பணிகள் எவையும், இத்தகைய அரசியல் பக்கச் சார்புகளால் தூய்மையற்ற னவாக அல்லது நேர்மையற்றனவாய் சிலரால் பிரச்சாரம் செய்ய வாய்ப்பேற்படுவதை நான் விரும்பியதில்லை.

நேற்றைய நிகழ்வில் மாத்திரமல்ல லண்டனில் நடைபெறும் எத்தகைய அமைப்புரீதியான கூட்டங்களுக்கும் பின்னணியில் ஏதோவகையில் இலங்கையின் கட்சிசார் அல்லது இயக்கம்சார் அரசியல் நுழைந்து விடுகின்றது.

அரசியல் இல்லாது அறிவியல்ரீதியில் மக்களிடையே சிந்தனையையும் கருத்துக் களையும் விதைப்பதையே நான் பெரிதும் விரும்புகின்றேன். இக்கடிதத்தின் ஆரம்பப் பந்தியில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள அந்தச் செயற்றிட்டத்திற்கு இது மிக முக்கியமானது. தமக்கு விருப்பமான அரசியலுக்குள் அல்லது பிற அறிவியல்களுக்குள் மக்கள் நுழைந்து விரிவான தேடலின்பாற்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை சுயமாக எடுத்து அதன் அடிப்படையில் செயலாற்ற அல்லது விவாதிக்க ஏற்றதொரு அறிவுத் தேடலுக்குள் அவர்களை உட்படுத்துவதையே நான் என் வாழ்நாட் பணியாகக் கருதுகின்றேன். மேடைப் பேச்சுகளாலும், கட்டுரைகளாலும், ஈழத்தமிழரிடையே வாசிப்புப்பழக்கம் குறைந்து விட்டது என்று ஒப்புக்குப் பேசியும் எழுதியும் விட்டு ஒதுங்கிவிடுவதை நான் என்றுமே விரும்பியதில்லை. வாசிக்காதவரை விருப்புடன் வாசிக்கவைக்க வேண்டுமாயின்

அவரது வாசிப்புக்குத் தீனி வேண்டும். மலிவு விலையில், அறிவுசார் நூல்களை இலங்கையிலிருந்து வரவழைத்து அவர்களின் பார்வைக்கு வைத்து அவர்களை அவற்றை எடுத்து வாசிக்கத் தூண்டினால் எம்மவரிடையே வாசிப்புப்பழக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்ற தெளிவான, எளிமையான கொள்கையே என்னுடையது.

எமது சந்திப்புக்கள், விரிந்த சமூக அறிவியல் பார்வையை மக்களிடையே கொண்டுவரத் தடையாக இந்த அரசியல் அலசல்கள் இருப்பதை ஆழ்ந்து கவனித்தால் புரிந்துவிடும். லண்டனில் இலங்கையின் கட்சி/இயக்க அரசியல் பற்றிப் பேசாமல் தமிழ் மக்கள் இல்லை என்ற கோணத்தில் நாம் தொடர்ந்து சிந்தித்தால் இளைய தலைமுறையினரை நாம் என்றுமே கவரப் போவதில்லை. அவர்கள் “பிரிச்சிட” பற்றி பெரிதும் விவாதிப்பவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான பூர்வமான விவாதமேடைகளை அவர்கள் பள்ளிவாழ்க்கையிலும் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையிலும் கண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் “யாழ்ப்பாண மாகாண அரசு” பற்றியோ “கோப்பாபிலவு மக்களின் பிரச்சினைகள்” பற்றியோ அவர்கள் அதிகம் அலட்டிக்கொள்வதில்லை. அவை பற்றிய பின்புலத்தை பெறும் வாய்ப்பினை பெற்றோர்கள் அவர்களுக்கு தமது அன்றாட குடும்ப சந்திப்புகளில் ஆரோக்கியமாக வழங்குவதில்லை. அதற்கான ஞானமும் பெரும்பான்மையோருக்கு இருப்பதில்லை. இது தான் யதார்த்தம்.

முதலாவது தலைமுறையினராகிய நாம் தான் இந்த மண்ணில் கால் பதித்தது முதல் “இலங்கை வாழ்க்கையை இங்கேயும் வாழ்ந்திட” பிடிவாதமாக முயன்றுகொண்டு இருக்கிறோம். எமது மக்களிடையே புகுந்த மண்ணின் (பிரித்தானியாவின் அன்றாட அவசியமான) செய்திகளை தமிழில் எடுத்துச்செல்லும் தமிழ் ஊடகங்களில் ஒன்றையேனும் உதாரணப்படுத்த என்னால் முடியவில்லை. பக்கச்சார்பற்ற உலக அரசியலை எமது மக்களின் வீட்டுத் தொலைக்காட்சிகளிலோ, வானொலிப்பெட்டிகளிலோ கேட்க வாய்ப்பினை ஊடகங்கள் தருவதில்லை. ஏப்ரல் 6ம் திகதி புதிய வரிவிதிப்புகளில் என்ன மாற்றம் நிகழ்ந்துள்ளன, பிரிச்சிட்டின் சாதக பாதகங்கள் பற்றி அவர்கள் சிந்திக்கத் தயாராக இல்லை. ஊடகங்கள் மற்றொரு தளத்தில் அவர்களைக் கவர “மானாட மயிலாட”, “நீயா நானா” போன்ற நிகழ்ச்சிக

ளையும் தமிழக தொலைக்காட்சி சீரியல்களையும், செய்திகளையும் தான் எமது வீட்டு முன்னறைகளுக்குள் கொண்டுவந்து கொட்டுகின்றன. இதனை எங்களால் வெற்றிகொள்ள இன்றுவரை முடியவில்லை.

புகலிடத்தில் எம்மவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் அடிப்படை நான்கு இலக்குகளினை எவ்வகையிலும் அடைவதையே தம் வாழ்நாட் பேறாகக் கருதிவருகிறார்கள்.

1. சுயமாக வருந்தி உழைத்தோ அரசாங்கத்தையும் வங்கிகளையும் சுரண்டியோ காசுசேர்த்து லண்டனிலோ புறநகர்ப் பகுதிகளிலோ வீடுகளை வாங்கித் தள்ளுவது, உயர் தரக் கார்கள் எனத்தாம் நினைக்கும் பீளம்.டபிள்யூ, மேர்க், பென்ட்லி என இரண்டாம் தர விலையிலாவது வாங்கி வீட்டின் முன் நிறுத்திக்கொள்வது,
2. பிள்ளைகளை அரசாங்க பாடசாலைகளில் அல்லாது பிரைவேற் பாடசாலைகளில் அல்லது கிரமர் பாடசாலைகளில் தள்ளி விடுவது- பிள்ளைகளின் விருப்பு வெறுப்புக்கு ஏற்பவல்லாது, தமது ஆசைக்காக அவர்களை வைத்தியர்களாகவோ அல்லது இஞ்சினியர்களாகவோ உருவாக்கித் தம் சமூக அந்தஸ்தை அறிவுள்ளவர்களாக உயர்த்திக்கொள்வது,
3. இலங்கையில் உள்ளதுபோல மூன்று வேளை தமிழ்ச் சாப்பாட்டுடன், தமிழ்க்கலை கலாச்சார சமய நிகழ்ச்சிகளை கொண்டாட்டங்களாகவே நடத்தி தாயகத்தில் வாழத்தவறிய வாழ்க்கையை இங்கே வாழ்ந்து மகிழ்வது,
4. நேர முகாமைத்துவத்துக்கு-நேரம்தவறாமைக்கு கடுகளவும் முக்கியத்துவம் கொடாமல் தூக்கத்துக்கு முன்னுரிமை வழங்குவது.

இந்த நான்கு நோக்கங்களுக்கு மத்தியில் புனிதமான குடும்ப உறவுகளையும், அறிவார்ந்த சிந்தனையின் விரிவினையும், தமது பிள்ளைகளுடனான ஆரோக்கியமான தொடர்பாடல்களையும் தொலைத்துவிட்டு வேடதாரிகளாக நிற்கும் சராசரி ஈழத்தமிழர்களை நாம் மாற்ற முயற்சிப்பது மிகுந்த சிரமத்தைத் தரும் பணியாகும். ஆனால், இந்த நான்கு இலக்குகளையும் முக்கிய நோக்காகக் கொள்ளாத ஒரு சிறு ஈழத்தமிழ்ச் சமூகமும் எம்மிடையே உள்ளனர். இவர்கள் பெரும்பான்மையான முன் சொல்லப்பட்டவரிடையே

மௌனிகளாகவும், ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் (சாதியத்தால் அல்ல), எம்மிடையே மௌனமாக இயங்கிக்கொண்டுள்ளார்கள். இந்த எல்லைப் பிராந்திய மக்களைத்தான் நாங்கள் எமது திட்டத்தின் முதற் பயனாளிகளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

அறிவியல் உலகில் சமூக விஞ்ஞானம் பத்து பெரும் பிரிவுகளை உள்ளடக்குகின்றது என்கிறார் மெல்வில் டூவி. சமூகவியல் புள்ளி விபரவியல், அரசியல், பொருளாதாரம், சட்டம், பொது நிர்வாகமும் இராணுவ நிர்வாகமும், சமூகப் பிரச்சினைகளும் சமூக சேவைகளும், கல்வி, வர்த்தகம்- தொடர்பாடல்- போக்குவரத்து, பண்பாடு- பழக்க வழக்கம்- நாட்டாரியல் என இவை அனைத்தும் சமூகவிஞ்ஞானத்துக்குள் அடங்குகின்றன. சமூக விஞ்ஞான அறிவியலில் நாங்கள் இந்த “அரசியல்” என்ற ஒன்றைப் பற்றி மாத்திரம் தான் எங்கும் பேசிவருகின்றோம். அது மாத்திரம்தான் நாம் வாழ வழிசொல்கிறது என்று கருதுகின்றோம். இதனால் மற்ற அனைத்து அறிவியல் துறைகள் பற்றிய சிந்தனைகளிலிருந்தும் அந்நியப்பட்டு விடுகின்றோம்.

ஆனால் இந்த அரசியல் இலங்கையில் நேர்மையாக இடம் பெறுவதில்லை என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அங்கு அது கௌரவமாக இடம்பெறுவதில்லை. ஆகமொத்தம் சிக்கலான இந்த உள்நாட்டு அரசியலுக்காக எத்தனை நாட்களை எத்தனை மனித நேரத்தை வீணடிக்கின்றோம். நான் அன்றைய நிகழ்வில் குறிப்பிட்டிருந்ததைப் போல “ரிமோட் கொன்ட்ரோலில்” இலங்கை அரசியல் காய்நகர்த்தல்களையும் கருத்து மாற்றங்களையும் இங்கிருந்து மேற்கொள்ள முடிகின்றதா? எமது ஆத்ம திருப்திக்காக கதைத்துவிட்டு வீடு திரும்பிவிடுகின்றோம். அரசியலுக்கென்று ஏற்கெனவே இருக்கும் அமைப்புகளில் பொருத்தமான ஒன்றைத் தேர்ந்து அதில் இணைந்து செயற்பட வேண்டும். புதிதாக ஒரு அமைப்பு வேண்டியதில்லை. மக்களை விழிப்பூட்டும் வரையில் அது சாத்தியமற்றதே.

எமது புதிய அமைப்பின் நோக்கம் மிக முக்கியமானது. அது இளம் தலைமுறையினர் தொடர்பானது. அவர்களது பூர்வீகம் பற்றி அறியாமலேயே எம்மை இழந்து எதிர்காலத்தில் ஏதிலிகளாக நிற்பதைத் தவிர்ப்பது. இன்னும் ஒரு 20 ஆண்டுகளில் ஈழத் தமிழன் என்றால் யார் என்பதை மூன்றாம் நான்காம் தலைமுறைக்குச் சொல்லித்தர இரண்டாம் தலைமுறைக்கு வழிகாட்டிச் செல்வது.

இங்கு தான் முதலாம் இரண்டாம் தலைமுறையினரிடையே “அறிவியல்” ரீதியான புரிதல்களை வளர்த்தெடுக்க வேண்டியது முக்கிய கடமையாகின்றது.

பொது நிகழ்வுகளில் அதிகமாகத் தம்மை இனம்காட்டிக்கொள்ளும் விளிம்புநிலை தமிழ் மக்களை இனம்கண்டு அவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தை சிறுகச் சிறுக அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். தமிழில் அறிவியல் நூல்களை அவர்களிடையே கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். வாசிப்பு ஒரு போதை மாத்திரை போன்றது. தொற்றிக் கொண்டால் இலகுவில் வெளியேற விடாது. தாம் சார்ந்தவர்களையும் துணைக்கு இழுத்துக்கொள்ளும் பண்பு வாசிப்பில் உள்ளது. இவ்வாறு சிறு தீப்பொறிகளை தனித்தனியாகப் பற்றவைப்பதன் மூலம்தான் பெருமெடுப்பில் அறிவுத் தீயை எம்மவரிடையே ஓரளவாகுதல் பற்றவைக்க முடியும். இதற்கு கடந்த காலங்களில் மிகுந்த சிரமங்களுக்கு இடையில் குடும்ப சமேதராக நான் மேற்கொண்டு வரும் புத்தகச் சந்தை என்ற தனி மனித முயற்சி பல அனுபவங்களையும் ஆரோக்கியமான நம்பிக்கையையும் என்னிடம் வளர்த்துள்ளது.

சிறிய வாசகர் வட்டங்களை லண்டனிலும் புறநகர்களிலும் உங்கள் நட்புவட்டத்தினரின் உதவியுடன் நிறுவி தாம் வாசித்ததை பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு வழங்கினால் படிப்படியாக எமது முதல் தலைமுறையினர் அறிவுபூர்வமான உரையாடல்களை மேற்கொள்ளப் பழகிக்கொள்ளவாய்ப்பினை அளிக்கமுடியும். அவர்கள் வாயிலாக அவர்களது பிள்ளைகளுடனான தலைமுறை இடைவெளியை குறைக்கும் முயற்சிகளை படிப்படியாக மேற்கொள்ள முடியும்.

சிவா, நான் குறிப்பிடும் மொழியில், “புத்தகச் சந்தை” யென்றதும் புத்தக வியாபாரமாக அதைக் கருத வேண்டாம். இன்றைய நூல் வெளியீட்டு விழா முறைகளை அறவே வெறுப்பவன் நான். அது வெறும் விழாவே தவிர அந்த நூலை வெளியீட்டு விழாவில் வாங்கு வோரில் முகமனுக்காக வாங்குவோரே அங்கு அதிகம் என்பதை நாங்கள் அனைவரும் அறிவோம். நூலை விமர்சனம் செய்பவர்கள் நூலைப் பார்க்காமலே விமர்சனம் செய்யும் வல்லவர்கள்.

இதற்கு மாற்றாக புத்தகச் சந்தைகளில் குறித்த சில புத்தகங்கள் பற்றி அங்கு வருவோரிடம் அளவளாவுவேன். அவர்களுக்கு எனது செய்திகள் புதினமாக அமையும். ஆர்வத்துடன் வாங்கிச் செல்வார்கள்.

சிலர் வேறும் பல தகவல்களைக் கேட்டறிவார்கள். தரமான நூல்கள் அவர்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காக 600 தலைப்புகளில் 2000க்கும் அதிகமான பிரதிகளை வாங்கி வீட்டில் குவித்து வைத்திருக்கிறேன். பெரும்பாலும் இவை அறிவியல் நூல்கள்.

இப்பொழுது தொலைபேசியில் உரையாடித் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி, வீட்டுக்கு நேரில் வந்து அல்லது தபால் மூலமாக நூல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அளவிற்கு ஒரிரு புது முகங்களை அடையாளம் கண்டிருக்கின்றேன். இது என்னை ஆர்வத்துடன் இம்முயற்சியில் இயங்கவைக்கின்றது. என்னை ஒரு "புத்தக வியாபாரியாக"க் கருதுவோரும் உள்ளனர். இவர்களையிட்டு நான் கவலைப்பட்டால் எனது புனிதப்பயணத்தில் களைப்புற்று விடுவேன்.

எனது அனுபவங்களைப் பயன்படுத்தி முதலாம் தலை முறையினரிடையே அறிவார்ந்த சிந்தனைகளை (அரசியல் ஆய்வு உள்ளிட்ட) பொது சமூகவியலில், வரலாற்றில், மொழியியலில், சமயத்தில் என பல்வேறு துறைகளிலும் பெற்றுக்கொள்ள வழி செய்யலாம். வாசகர் வட்டங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் நூல் கொள்வனவில் சிக்கனத்தையும் ஒரு வகையில் பேண முடியும். தம்மிடையே இரவல் பெற்று வாசிக்கும் வழக்கத்தையும் அங்கத்த வர்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதனால் சிறு குடும்ப நூலகங்களையும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். புதியநூல்களை அவரவர் விருப்புக்கேற்ப இலங்கையிலிருந்து தரமான நூல்களைப் பெற்று வழங்கும் பொறுப்பினை நானே ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆரம்பத் திட்டமாக கிழக்கு லண்டனில் ஒரு முன்னோடி வாசகர் வட்டத்திற்கு ஒரு நூல்வங்கித் திட்டத்தை நாம் அமைத்துக் கொடுக்கலாம். (நூல் வங்கித்திட்டம் இலங்கையில் வட மாகாண சனசமூக நிலையங்களுக்கான சம்மேளனத்தின் 300 வாசகசாலை களின் நூல்வாசிப்புத் திட்டத்திற்காக நான் 1986இல் உருவாக்கியது. போர் உருக்குலைத்த அறிவியல் திட்டங்களுள் இதுவும் ஒன்று).

இவை பற்றியும் வேறு பல அறிவுசார் விடயங்கள் பற்றியும் நீங்கள் விரும்பினால் தொடர்ந்தும் என்னுடன் உரையாடலாம். எனது இந்தக் கடிதத்தை அது அர்த்தமுள்ள செய்திகளைத் தாங்கிய ரூப்பதாக நீங்கள் கருதியிருந்தால், உங்கள் நட்பு வட்டத்தில் பகிர்ந்துகொள்ளலாம்.

அறிவுசார் விவாதங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்தத் தயாரான, விவாத மேடையில் மாற்றுக் கருத்தாளர்களை எதிரிகளாகவும் சமூக விரோதிகளாகவும், இன விரோதிகளாகவும் காண முற்படாத அறிவார்ந்த சமூகமொன்றை எம்மத்தியில் உருவாக்காத வரையில் அரசியலாயினும் சரி, பிற அறிவியல்கள் எவையாயினும் சரி நாங்கள் சிலர் கூடிப் பேசிப் பிரிவதாகவே அமைந்துவிடும். அறுவடைக்கு முன்னரே பயிர் அழிவுற்றுவிடும். இதற்கான பொறுப்பினை அறிவின் வசப்படாத ஒரு சமூகத்தில், தம்மை முட்டாள்களாக அறிந்து கொள்ளாத முட்டாள்களுக்கு மத்தியில் இருக்கும் பேசாமடந்தைகளான அறிவுஜீவிகளாக இருந்துவரும் நாம் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவ்விடயத்தில் நீங்கள் அனுப்பிவைத்த செய்தியில் குறிப்பிடப்பட்ட ஜெயமோகனின் பதில் பொருத்தமானதே.

அதே செய்தியில் ஞானம் ஆசிரியர் கொழும்பு புத்தகச் சந்தை பற்றிக் குறிப்பிட்ட கருத்தும் கவனிக்கத் தக்கதே. எமது சமூகம் தாம் உணர்வுகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதை தன்னளவில் உணராத வரையில் அவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்களே. ஒரு சிறு மாற்றம். அந்த அடக்குமுறை பெரும்பான்மை அரசியல்வாதிகளால் அவர்களுக்குத் திணிக்கப்பட்டது அல்ல.

தங்கள் அன்புள்ள
என். செல்வராஜா

இணைப்பு:

“ஞானம்” சமீபத்திய இதழின் தலையங்கம் கொழும்பு பண்டாரநாயகா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மண்டபத்தில் கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சி பற்றியது. அதில், “அக் கண்காட்சிக்கு உள்ளே போக முடியாதளவிற்கு கூட்டம் முண்டியடித்தது. பிரபல தமிழ்ப் புத்தக வியாபார நிலையங்கள் அங்கு கடை விரித்திருந்தன. ஆனால் மிகமிகக் குறைவாகவே தமிழர்கள் அங்கே வந்தார்கள். கொழும்பின் தமிழ்பேசும் மக்கள் தொகை கிட்டத்தட்ட நாற்பது சதவிகிதம். ஆனால், புத்தகக் கண்காட்சிக்கு வந்தவர்களில் இரண்டு சதவிகிதம் கூட தமிழர்கள் அல்ல. தமிழ்பேசும் இளைஞர்கள் அநேகமாக புத்தக நிலையங்களுக்கு வரவேயில்லை எனலாம். மாறாக சிங்கள விற்பனை நிலையங்களில் எள் போட்டால் எள் விழாத கூட்டம். அதுவும் சிறுவர்கள், இளைஞர்கள். அவர்கள்

நூல்களை ஆவலோடு வாங்கிச் சென்றபடியே இருந்தார்கள். பிறமொழி இலக்கியங்களும், புகழ்பெற்ற உலகப்படைப்புகளும் உடனுக்குடன் சிங்கள மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுக் கிடைக்கின்றன. 2009 தொடக்க ஆறு மாதத்தில் மட்டும் 120 உலக இலக்கிய நூல்களின் மொழியாக்கங்கள் சிங்கள மொழியாக்கத்தில் வெளியாயின. அவை பெருமளவில் விற்பனையாகின்றன” என அத் தலையங்கத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இதனைப் பற்றி பிரபல இந்திய தமிழ் எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் தனது இணையதளத்தில் குறிப்பிடும்போது “இந்த நிலையில் எப்படித் தரமான இலக்கியங்கள் தமிழில் வெளிவரும்” என ஆதங்கப்பட்டு எழுதினார். அதற்குப் பின்னூட்டமாக ஈழத்தமிழர் ஒருவர் “மூன்று லட்சம் தமிழர்கள் முள்வேலிகளுக்குள் அடைபட்டிருப்பதற்கு குரல் கொடுக்காத ஜெயமோகன், தமிழ்ப் புத்தகங்கள் விற்பதில்லை என்று புலம்புவது சமூகத்தின் மீதான அக்கறை அவருக்கு இல்லை என்பதையே காட்டுகிறது” என எழுதியிருந்தார். -- அதற்கு ஜெயமோகன் அளித்த பதில்:

“பல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு வெள்ளையன் போய் அங்கிருந்த மக்களினத்தை முற்றாக அழித்தான் ஏன் என்றால், அந்த இனம் தேங்கிப்போய் இருந்தது. தமிழினத்தைத் தேங்க வைத்தது உங்களைப் போன்ற “உணர்ச்சி மூடர்கள்”. இலங்கைத் தமிழினத்தின் அழிவிற்கு நீங்களும் பொறுப்பு. ஒரு சமூகம் எப்பொழுது தர்க்கபூர்வமாகவும், வரலாற்றுப் பூர்வமாகவும், யோசிக்கிறதோ, அப்போதுதான் அது சரியான முடிவுகளை எடுக்கும் சரியானவற்றை ஏற்கும் சரியான திசையை தேர்ந்தெடுக்கும். நீங்கள் அறிந்தது உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளை துப்பும் பொதுப் பிம்பங்களை மட்டுமே - உங்களைப் போன்றோர் மற்றவர்களை விலைகொடுக்க வைப்பீர்கள்- சிந்திக்க விடமாட்டீர்கள்”.

ஆவணஞானி குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம்

ஈழத் தமிழரின் ஆவணக்காப்பாளராகத் திகழ்ந்த குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்கள் எம்மை விட்டுப்பிரிந்து ஓராண்டு கண்பொழுதில் கழிந்துவிட்டது.

ஈழத் தமிழரின் நூற்றாண்டுக்கால வரலாற்றை, அதற்கான வரலாற்றுத் தரவுகளை ஆவணப்படுத்தும் ஒரு புனிதப் பணியினை, பிரம்மாண்டமானதொரு சேவையை, தனியொருவராக நின்று கடந்த 45 வருடங்களாக இவர் எம்மினத்துக்காகச் செய்துவந்துள்ளார் என்பதை நாம் இவ்வளையில் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

அமரர் குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினத்தின் தேடல் பணி 1956 முதல் பலத்த சிரமத்தின் மத்தியில் தொடங்கியது. 1958, 1977, 1983 ஆகிய காலகட்டங்களில் இடம்பெற்ற இன வன்முறைகளின் காரணமாக அவரது சேகரிப்புகள் பாரிய அச்சுறுத்தல்களை கண்டியில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் எதிர்கொண்டன. ஈற்றில் அவற்றை பலத்த சிரமத்தின் மத்தியில் வடபகுதிக்குக் கொண்டு வந்து, குரும்பசிட்டியில் இருந்த அவரது இல்லத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்ததுடன், அங்கிருந்தபடியே தன் தேடல்களையும் ஆவணப்பதிவுகளை தேடித்தேடிச் சேகரித்தார். இந்திய இராணுவம் வட கிழக்கை ஆக்கிரமித்திருந்த வேளையிலும் அவருக்கு இவ்வாவணங்களால் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. எந்தவொரு நிறுவன உதவியுமின்றி தனிமனித முயற்சியாக வேலை செய்யும்போது,

பாரிய சந்தேகங்கள் பாதுகாப்புத் தரப்பில் ஏற்படுவதில் வியப்பேதும் இருக்கவில்லை. ஒரு தனிமனிதனாக வெற்றிகரமாக அவற்றைச் சமாளித்தவர் குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்கள்.

இந்திய இராணுவம் வடபுலத்தில் முகாமிட்டிருந்த காலகட்டத்தில் 1989ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதத்தில் "ஈழத்து நூல், சஞ்சிகை, ஓவிய, சிற்ப கண்காட்சி" ஒன்றினை உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளர் திரு சுந்தரம் திவகலாலா அவர்களின் தலைமையில், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் ஒழுங்குசெய்திருந்தார்கள். அக்கண்காட்சியில் குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்களுக்கு தனியானதொரு பிரிவு ஒதுக்கப்பட்டு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அக்கண்காட்சியின் தொண்டர்களுள் ஒருவராக இருந்த எனது தொடர்பு அக்காலகட்டத்திலேயே அவருக்கு நெருக்கமாயிற்று. அன்று முதல் தொகுப்புப்பணியில் அவ்வப்போது கைகொடுத்து வந்துள்ளேன். என்னுடனான அவரது கடிதத்தொடர்புகள் இறுதிவரை நீடித்துவந்தது.

1989இல் நடத்தப்பட்ட கண்காட்சியானது, குரும்பசிட்டி இரா. கனகரத்தினம் அவர்களின் பணியை வடபுலம் மாத்திரமல்லாது முழு இலங்கைக்கும் எடுத்துக்கூறியிருந்தது. குரும்பசிட்டியில் இயங்கிய அன்னாரது ஆவணக் காப்பகம், பின்னர் யுத்தத்தின் தீவிரத்தினால் ஏற்பட்ட உள்ளகப் புலப்பெயர்வுகளின் காரணமாக 1990களில் கண்டிக்கு மாற்றப்பட்டது. அங்கும் அவரால் நீண்டகாலம் இயங்கமுடியவில்லை. ஒருநாள் இரவு அவரது இல்லத்தில்

விடுதலைப் போராளிகளின் ஆவணக்காப்பகம் இயங்குகின்றதென்ற வதந்தியின் காரணமாக, அவரது சேர்க்கைகள் தீக்கிரையாகும் ஆபத்தை அவரது ஆவணக் காப்பகம் கண்டி, முல்கம்பொலையில் சந்தித்தது. அயலவர்களின் உதவியால் அன்றைய அசம்பாவிதம் அதிர்ஷ்டவசமாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

இதன் காரணமாக, தனது சேர்க்கைகளுடன் வன்னியை நாடவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு அமரர் குரும்பசிட்டி இரா. கனகரத்தினம் உள்ளாகினார். அங்கும் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச்செல்வனின் ஆதரவுடன் வன்னியில் இவரது சேகரிப்பு பாதுகாக்கப்பட்டதும், 02.11.2007 அன்று அவரது அகால மரணத்தின் பின்னர், ஏற்பட்ட நெருக்கடி நிலையின் காரணமாக எஞ்சியிருந்த ஆவணங்களை வன்னியில் கைவிட்டு, ஆயுதப்போராட்டம் மெளனிக்கப்படும் சில வாரங்களுக்கு முன்னதாகவே நீரிழிவு நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த அவர் துணைவியாருடன் தமிழகம் சென்று அகதி அந்தஸ்து கோரியதும் அமரர் குரும்பசிட்டி கனகரத்தினம் அவர்களின் வாழ்வின் இறுதிக்காலத்தில் நிகழ்ந்த சோக நிகழ்வுகளாகும்.

குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்கள் திருச்சியில் வாழ்ந்த அக்காலகட்டத்தில் 2011இல் நான் தமிழகம் சென்றிருந்த வேளையில், ஒரு தடவை அவரது இல்லத்துக்குச் சென்று அவரைச் சந்தித்து வந்தேன். அங்கும் தனது தள்ளாத வயதிலும், தமிழகத்தில் இருந்து பத்திரிகை நறுக்குகளைச் சேகரித்துப் பாதுகாக்கும் பணியிலேயே அவர் ஈடுபட்டுவந்திருந்ததை கண்ணில் நீர்பனிக்கக் கண்டுவந்தேன்.

சில காலத்தின் பின்னர் அவரது துணைவியாரும், அவரைத் தொடர்ந்து இவரும் இலங்கை திரும்பி, கண்டியிலேயே தனது இறுதிக்காலத்தைச் செலவிட்டதாக அறிகின்றேன்.

குரும்பசிட்டி கனகரத்தினம் அவர்கள், ஆவணங்களைச் சேகரிப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது நவீன தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி அவற்றை மைக்ரோ பில்மிங் முறை மூலம் நுண்படச் சுருள்களாக மாற்றியும் வந்திருந்தார். இது வரை 60 வீதமான சேகரிப்புகளை இப்படியாக நுண்படச் சுருள்களாக்கி விட்ட இவர், எஞ்சிய 40 வீதத்தை செய்து முடிக்க நிதி உதவியை நாடி புகலிடத் தமிழர்களின் ஆதரவை எதிர்பார்த்து உலகளாவிய பயணங்களையும் மேற்கொண்டுவந்திருந்தார். இவற்றில் ஒரு தொகுதியை யுனெஸ்கோ நிறுவனம் இவரிடம் கொள்வனவு செய்து சுவிட்சர்லாந்தில் உள்ள தனது ஆவணக் காப்பகத்தில் பேணிவரும் செய்தியையும் ஒரு தடவை அவர் என்னிடம் கூறியிருந்தார்.

ஒரு நூற்றாண்டு (1890-2011) இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு: மைக்ரோ பில்ம்களில் (நுண்படச் சுருள்களில்), என்ற தலைப்பில் குரும்பசிட்டி இரா. கனகரத்தினம் அவர்கள், திருச்சியிலிருந்து உலகத் தமிழர் ஆராய்ச்சி மையத்தினூடாக ஜூலை 2012. இல் ஒரு கையேட்டினைத் தயாரித்து உலகத்தமிழர்களிடம் தபாலில் அனுப்பிவைத்திருந்தார். தான் ஈழத்தமிழர் தொடர்பான பத்திரிகை நறுக்குகளையும், சிறு நூல்களையும் புகைப்படங்களையும் மற்றும் காகித ஆவணங்களையும் சேகரித்துப் பாதுகாத்து அவ்வப்போது காட்சிப்படுத்தி வந்த வரலாற்றை அதில் சுருக்கமாகப் பதிவுசெய்திருந்தார். 1956 முதல் தனது வாழ்நாள் தேடல் பணியைத் தொடங்கிய இவர் தன் வாழ்வின் இறுதிவரை அதனை நிறுத்தவில்லை. 1889இலிருந்து விரிந்துசெல்லும் இவரது இடையறாத இத்தனை மனித முயற்சியின்பாற்பட்ட ஆவணப்படுத்தல் வேலைத்திட்டத்திற்கு நிதிவசதியைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நடவடிக்கையின் ஒரு அங்கமாகத் தனது பணிகளை புகைப்பட மற்றும் எழுத்தாவண உதவியோடு

இந்நூலில் விரிவாகப் பதிவுசெய்திருந்தார். அவரைப் புரிந்துகொண்டு, அவர் எதிர்பார்த்திருந்த நிதியுதவியை அவரின் வாழ்நாளின் இறுதிவரை அவருக்கு எம்மினம் வழங்கி உற்சாகப்படுத்தாது கள்ளமெளனம் காத்துவந்ததையும் இங்கே நாம் வேதனையுடன் பதிவுசெய்தாகவேண்டும்.

1981இன் யாழ் நூலக அழிப்பை கையறுநிலையில் நாம் எதிர்கொண்டது போலல்லாமல், எதிர்காலத்தில் தமிழர்கள் வாழும் நாடெங்கிலும் தனது சேகரிப்பின் பிரதிகள் பேணிப்பாதுகாக்கப்படும் வகையில் சென்றடைய வேண்டும் என்று கருதிய அமரர் கனகரத்தினம் தனது பணிக்கு நிதி உதவி செய்ய முன்வரும் அமைப்புக்களையும், தனிநபர்களையும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் தேடிக்கொண்டே இருந்திருக்கிறார். இலங்கையில் வெளிவந்த ஏறத்தாள 1000 சஞ்சிகைப் பிரதிகள் இவரிடம் பாதுகாப்பில் இருந்தன. அதுபோல புகலிடத்திலிருந்து வெளிவந்த ஏராளமான சஞ்சிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. 7500க்கும் அதிகமான பத்துறைக் கட்டுரைகளும் 4000க்கு மேற்பட்ட கார்ட்டுன் சேகரிப்புகளும் கூட இவரிடம் இருந்தன. இவற்றின் மூலங்கள் இப்போது வன்னி மண்ணில் புதையுண்டு போய்விட்டன.

தமிழருக்கு ஒரு தேசிய காப்பகம் உருவாக வேண்டும். அது உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களுக்கு ஒரு காப்பரணாக அமையவேண்டும் என்ற வேணவாவுடன் வாழ்ந்தவர் இந்த ஆவணஞானி. இலங்கைத் தமிழர்கள் மாத்திரம் என்றில்லாமல், உலகளாவிய தமிழர்களின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் பேணும் வகையில், தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தைத் தொலைத்துவரும் பன்னாட்டுத் தமிழர்களின் பூர்வீகங்களையும், வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும் சிறு நூல்களாகவும், நேர்காணல்களாகவும் வெளியிட்டு உலக அரங்கில் அவர்களது இருப்பினை அறியச் செய்துவந்தவர் அமரர் குரும்பசிட்டி கனகரத்தினம்.

அலை கடல்களுக்கு அப்பால் தமிழர் என்ற இவரது நூல்கண்டி, முல்கம்பொலவிலுள்ள இவரது இல்லத்திலிருந்து ஜனவரி 1973இல் வெளிவந்திருந்ததை பலரும் அறிவர். கடல்கடந்து தமிழர் வாழும் டிரினிட்டாட், டொபேக்கோ, மாட்னிக், தென்னாபிரிக்கா, பீஜி ஆகிய நாடுகள் பற்றிய விவரணங்களை கட்டுரை வடிவில் "செய்தி" வார இதழில் தொடராக வெளியிட்டிருந்தார். அத்தொடரில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளே இந் நூலுருவாகவும் வெளியாகியது.

குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்கள் தனிமனிதராக நின்று உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தினை நிறுவியிருந்தார். இதற்கான எண்ணக்கரு 1974-ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டின்போது இவரது சிந்தையில் உதித்தது. தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு வருகைத்தந்திருந்த உலகப் பிரமுகர்களுக்கு யாழ்ப்பாணம் ஹோட்டல் பரடைலில் இவ்வமைப்பின் தேவைபற்றி அமரர் கனகரத்தினம் எடுத்துரைத்தார். இறுதியில் பேராசிரியர் சாலை இளந்திரையன் இவ்வமைப்பின் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். இந்நிறுவனத்தின் நிறுவுநரான கனகரத்தினம், அதன் பொதுச் செயலாளராகவும் பணியாற்றினார். இவ்வமைப்பின் அதிகாரபூர்வ ஏடாக “உலகத் தமிழர் குரல்” என்ற சிற்றேடுதொன்றை முதலில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பின்னர் தமிழகத்திலிருந்தும் இவர் நடத்திவந்தார்.

இறியுனியன் தீவில் எங்கள் தமிழர் என்ற நூலை தெல்லிப்பழைப் பிரதேசத்திலுள்ள குரும்பசிட்டி மண்ணிலிருந்து பெப்ரவரி 1979இல் வெளியிட்டிருந்தார்.

சென்னையில் இடம்பெற்ற உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்க மாநாட்டின்போது தமிழகச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் வைத்து ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட நேர்காணலின் எழுத்துவடிவம் இது. இறியுனியன் தீவைச் சேர்ந்த திரு.வீ.தேவகுமாரன் அவர்களை குரும்பசிட்டி இரா.கனகரத்தினம் அவர்கள் விரிவாக நேர்காணல் ஒன்றின் வழியாக உலகத்தமிழர்களுடன் இணைத்திருக்கிறார். இறியுனியன் தீவில் குடியேறிய தமிழர்கள், அவர்களது சமூக வரலாறு, தற்போதைய நிலை, அங்கு தமிழ் வளர்ச்சிக்கான பணிகள் என்பன போன்ற பல விடயங்களை இந்நேர்காணல் வாயிலாக பதிவுசெய்திருக்கிறார். இவ்வாறே மொறிஷியஸ் தீவில் எங்கள் தமிழர் என்ற நூலில் மொறிஷியஸ் தீவில் வாழும் தமிழர்கள் பற்றிய தகவல்களை அத்தீவைச் சேர்ந்த பெரியார் திரு. மா.தங்கணமுத்து அவர்களுடனான நேர்காணல் ஒன்றின் மூலம் 1980இல் ஆவணப்படுத்தியுள்ளார்.

பன்னாட்டுத் தமிழர் பற்றிய தேடல்களைத் தன் வாழ்நாட் பணியாக மேற்கொண்டிருந்த அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள், புலம்பெயர்ந்து திருச்சியில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒரு குடையின்கீழ் உலகத் தமிழினம் என்ற தலைப்பில் மற்றொரு நூலையும் வெளியிட்டிருந்தார். திருச்சி, உலகத் தமிழர் ஆராய்ச்சி மையத்தின்

வெளியீடாக, ஆகஸ்ட் 2012இல் வெளிவந்திருந்த இந்நூல் உலகத் தமிழர் நிலை பற்றி விரிவான தகவல்களைத் தருகின்றது. தமிழகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை ஆகிய நாடுகளுக்கும் அப்பால் கரீபியன் தீவுகள் வரை விரிந்து பரந்து, மறைந்து கிடக்கும் தமிழ் உலகம் பற்றிப் பேசும் ஆவணஞானியார், உலகத் தமிழர்களை ஒரு அமைப்பின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், மறந்துவரும் அவர்களின் தாய்மொழியான தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் அவர்களிடையே மீண்டும் பரவ வழிசெய்யவேண்டும் என்றும் இந்நூலில் வலியுறுத்தியிருந்தார். சிங்கப்பூர், மலேசியா, பர்மா, அந்தமான்-நிக்கோபார், ரினிடாட் மற்றும் டுபாக்கோ, மார்த்தினிக், குவாட்லோப், ஷிசெல்ஸ், பீஜித் தீவுகள், தென்னாபிரிக்கா, இலங்கை, மொரிஷியஸ், நியூனியன், இந்தோனேசியா, நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் பற்றியும், குறிப்பாக மலேசியா - அனந்தகிருஷ்ணன், அமெரிக்க கோடல்வரர் இராஜரத்தினம், பாடகி மாதங்கி அருட்பிரகாசம் ஆகியோர் பற்றியும் இந்நூலில் தனது தனிப்பட்ட கருத்துக்களைப் பதிவுசெய்திருந்தார்.

குரும்பசிட்டி கணகரத்தினம் அவர்கள் தனது பாரிய சேகரிப்பில், புகழ் பூத்த பெரியார்கள் வரிசையில் வண. தனிநாயகம் அடிகள், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி, ஆறுமுக நாவலர், சுவாமி விபுலானந்தர், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை,

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கைலாசபதி, இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன், அறிஞர் எப்.எக்ஸ்.சி. நடராஜா, சில்லையூர் செல்வராஜன் என்று சுமார் 29 தலைப்புக்களின் கீழ் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களின் வரலாற்றுக் கட்டுரைகளை பத்திரிகைகளில் இருந்து வெட்டி எடுத்து தனியாக ஒட்டி, தனது தொகுப்பில் சேகரித்து வைத்திருந்தார். அத்துடன் புகழ்பெற்ற சமயத் திருத்தலங்களான திருக்கோணேஸ்வரம், முன்னேஸ்வரம், கதிர்காமம், மற்றும் இலங்கையின் இதர ஆலயங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளும், தமிழகக் கோயில்களின் வரலாற்றுப் பின்னணிகள் தொடர்பான கட்டுரைகளும், இலங்கையின் தமிழ் பேசும் சமூகங்கள், இலங்கை, தமிழகத் தொல்லியல் ஆய்வுகள், இலங்கை, தமிழக இலக்கிய வளர்ச்சி, சிங்கள மக்கள், மொழி பண்பாடு, சரித்திர வளம், சிங்கள தமிழர் தொடர்புகள், தமிழர்களின் கலைகள், தமிழர் பண்பாடு, உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழர் பற்றிய நாடளாவிய ரீதியிலான தகவல்கள் கொண்ட கட்டுரைகள் உள்ளிட்ட 168 தலைப்புகளில் சேகரிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் இவரிடம் ஆவணமாக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்துள்ளன.

தேசாபிமானி, இந்துசாதனம், சன்சோனி கொமிஷன் அறிக்கை, ஈழகேசரி, தனிநாடு, காங்கிரஸ், கேசரி, தினமுரசு, சரிநிகர், விடுதலை, tribune, சுதந்திரன், Tamil Culture ஆகிய பத்திரிகைகளின் பிரதிகள் நுண்படச்சுருள்களாக இவரிடம் இருந்தன.

குரும்பசிட்டி கனகரத்தினம் அவர்கள் இளவயதில் இலங்கை தமிழரசுக்கட்சியின் ஆரம்பகாலத் தொண்டனாக வாழ்ந்தவர். அக்கட்சியின் ஆரம்பகால ஆவணக் காப்பகம் இவரிடமே கையளிக்கப்பட்டிருந்தது. அதனை வளர்த்தெடுக்கும் பணியையும் இவர் தானாக ஏற்றுக்கொண்டிருந்தார். தன் வாழ்வின் இறுதிவரை அப்பணியை மேற்கொண்டுவந்திருக்கிறார்.

தந்தை செல்வாவின் மேல் கொண்ட தீவிர பற்றின் வெளிப் பாடாகத் தனது ஆவணச் சேர்க்கைகளிலிருந்து மூன்று தனி நூல்களைத் தொகுத்திருந்தார். முதலாவதாக, 25,00,000 மக்கள் தலைவர் என்ற தலைப்பில் டிசம்பர் 1959இல் கண்டியிலிருந்து இதனைத் தொகுத்திருந்தார். கொழும்பு சுதந்திரன் அச்சகம் இதனை அச்சிட்டிருந்தது. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியின் நிறுவுநர் சா.ஜே. வே.செல்வநாயகம் அவர்களின் அரசியல் வாழ்க்கை பற்றிய நூலாக, சமஷ்டிக் கட்சி அமைத்து, வடக்கு கிழக்கு மலையக

மக்களை ஒன்றிணைத்து, அவர் பெருந்தலைவரான வரலாற்றையும் அவரது அரசியல் நோக்குகளையும், கருத்துகளையும் இத்தொகுப்பு பதிவுசெய்திருந்தது. இவற்றை பல்வேறு உரைகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுத்து இந்நூலில் தொகுத்து வழங்கியிருந்தார்.

தமிழரசுத் தந்தை என்ற தலைப்பில் குரும்பசிட்டி இரா. கனகரத்தினம் அவர்கள் மற்றுமொரு நூலைத் தொகுத்து ஜூன் 1960இல் வெளியிட்டிருந்தார். தமிழரசுக் கட்சித் தலைவர் தந்தை செல்வா அவர்களின் வாழ்வியல் பணிகள் பற்றிய செய்திகளையும், அவ்வப்போது அவர் உதிர்த்த முக்கிய கருத்துக்களையும் திரட்டி முன்னைய நூலின் தொடர்ச்சியாக சா.ஜே.வே.செல்வநாயகம் அவர்கள் பற்றிய மேலும் சில குறிப்புகளுடன் இந்நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

செல்வாவின் சிந்தனைகள் என்ற தலைப்பில் 1977இல் தந்தை செல்வா பற்றியதாக கண்டியிலிருந்து மற்றொரு நூலையும் இவர் எழுதித் தொகுத்திருந்தார். பல்வேறு உரைகளின் வழியாக தந்தை செல்வா அவர்கள் உதிர்த்த கருத்துக்களின் தொகுப்பாகவே இந்நூல் அமைந்திருந்தது. தீண்டாமை, மலையகத் தமிழர் பிரச்சினை, ஒப்பந்தங்கள் தரும் பாடம், அரசியல் நிர்ணய சபையில், காங்கேசன் துறை காட்டும் பாதை, தமிழ் ஈழம், தமிழ் ஈழத்தின் பொருளாதாரம், பேச்சு வார்த்தைகள், திரு அமிர்தலிங்கம் காலத்துள் தமிழ் ஈழம், இளைஞர் கரங்களில் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறேன் என்ற தலைப்புக்களின் கீழ் தந்தை செல்வாவின் சிந்தனைச் சிதறல்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

இவ்வாறு தன் வாழ்நாட்பணியொன்றினை மேற்கொள்ள, எம்மினத்தின் வரலாறு காக்கவெனப் புறப்பட்ட ஒரு தமிழ் மகனை எதிர்காலம் மறந்துவிடாமல் நினைவுகூர வைப்பதுடன், இவரது பெயரால் ஒரு அறக்கட்டளையை நிறுவி, அவரது சேகரிப்புகளைத் தேடிப்பெற்று ஈழத்தின் முக்கிய தமிழியல் நூலகங்களில் பாதுகாக்க எதிர்காலத்தில் முயற்சி செய்வோமாக. இதுவே அன்னாருக்கு நாம் செய்யும் கைங்கரியமாகவிருக்கும்.

நன்றி:

ஞாயிறு தினக்குரல், 26 ஜூன் 2016: (சமூகப்பார்வை B6) ப.46.

ஆவணஞானி அமரர் குரும்பசிட்டி இரா.கனகரட்ணம் நினைவுப் பகிர்வு. புஷ்பா கனகரட்ணம் (தொகுப்பாசிரியர்). 1வது பதிப்பு, 2017. ப.80-89.

பிரதேச வரலாற்று மூலங்களில் தீவகம் ஓர் அறிமுகம்

பிரதேச வரலாறு ஒரு அறிமுகம்

“பெற்றதாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வானினும் நனி சிறந்தனவே” என்பது பாரதியார் வாக்கு. மானிடவாழ்வில் தாய்க்கே முதலிடம் வழங்கப்படுகின்றது. முற்றும் துறந்த முனிவர்களும் தாயைப் போற்றியுள்ளனர். அத்தகைய தாய்க்கு அடுத்தபடியாகப் போற்றப்படவேண்டியது ஒருவர் பிறந்த நாடாகும். தேசப்பற்று, ஊர்ப்பற்று, நாட்டுப்பற்று எல்லோருக்கும் இருக்கவேண்டிய ஒன்றாகும். ஆனால் அப்பற்று மற்றைய இனத்தவரையோ மற்றைய ஊரவர்களையோ துன்புறுத்துவதாகவும் தாழ்த்துவதாகவும் அமைந்துவிடக் கூடாது என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

ஒரு நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை நாம் அறிந்துகொள்ள உதவும் வழிகளுள் பிரதேச வரலாற்றாய்வுகள், இடப்பெயர் ஆய்வுகள் என்பன முக்கியமானவை. இவ்வாய்வுகள் மொழியியல், வரலாறு, தொல்பொருளியல், நிலவியல், சமூகவியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளின் ஆய்வுகளுக்கும் வழிகாட்டுகின்றன. மக்களின் நாகரீகம், பண்பாடு ஆகியவற்றை அறியவும் இவ்வாய்வு துணைசெய்கின்றது.

பல்லாண்டு காலமாக ஊரின் சிறப்புப் பற்றிக் கூறும் வழக்கம் தமிழ்மொழியில் இருந்து வந்துள்ளதை நாம் காண்கிறோம். “பட்டினப் பாலை”, “மதுரைக் காஞ்சி” முதலிய சங்ககால நூல்கள் நகரங்கள்

பற்றிக் கூறுவனவாகும். ஊரின் அமைப்பு, மக்களின் தொழில்வளம், பழக்க வழக்கங்கள், பண்பாட்டுச் சிறப்பு ஆகியவை பற்றிய பல செய்திகளை இந்நூல்கள் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. சிறிலக்கிய வகைகளான ஊர் விருத்தம், ஊர்வெண்பா என்பனவும் ஊரின் வரலாறு பற்றிக் கூறுவனவாகும். பாட்டுடைத் தலைவன் வாழ்ந்த ஊரின் சிறப்பினை பத்து ஆசிரிய விருத்தங்களால் சிறப்பித்துப் பாடப்பெறுவது ஊர்விருத்தம் என்பார்கள். ஒரு ஊரினைப் பத்து வெண்பாக்களால் சிறப்பித்துக் கூறுவது ஊர் வெண்பா எனவும் அறியப்படுகின்றது.

ஈழத்தமிழர்களின் புலப்பெயர்வால் விளைந்த அலைந்துழல்வு (Nostalgia) வாழ்க்கை தருகின்ற துயரத்திலிருந்தும், ஏக்கத்திலிருந்தும் எம்மைத் தற்காலிகமாகவேனும் ஆறுதல் படுத்துவது நாம் சார்ந்த ஊர் பற்றி அவ்வப்போது எமக்குக் கிடைக்கும் செய்திகளாகும். எமது இனத்துவ அடையாளங்களை நமது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு விட்டுச்செல்ல உதவுவதும் இத்தகைய பிரதேச வரலாற்று நூல்களே. எமது பாரம்பரிய தமிழ் ஊர்ப்பெயர்களே திட்டமிடப்பட்டு திரிக்கப்படுவதையும், அவை முன்னைய சிங்களக் குடியேற்றங்களாக இனவழிப்பு நோக்கில் பிரச்சாரம் செய்யப்படுவதையும் கண்டு மனம் வெதும்புவதை விட எமது பிரதேசத்தின் வரலாற்றை ஆவணமாக பதிவுசெய்வதன்மூலம், உறுதியானதொரு வரலாற்றுத் தடத்தினை எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு விட்டுச்செல்ல வேண்டும் என்ற உறுதியை நாம் எடுத்தேயாக வேண்டும்.

கடந்த 2017 மே மாதத்தில் இலங்கை சென்றிருந்தேன். அங்கு தொலைக்காட்சிச் செய்தி வாசிக்கும் தமிழ் பேசும் இஸ்லாமிய ஒளிபரப்பாளர் நந்திக் கடலை “நந்திக்கடால்” என்று உச்சரிப்பதையும் அழகான “முல்லைத்தீவு” “முலதிவ்” ஆக மாறிவருவதையும் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்தேன். வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் பெயர்கள் சிங்களமயமாக்கப்படும் அவலத்தை தமிழர்களே கூச்சமின்றி இரசிப்பதும் வேதனையாக இருந்தது. இப்படித்தான் முன்னர் அனுராதபுரம், புத்தளம், சிலாபம், உடப்பூர், நீர்கொழும்பு என்று பல ஊர்களிலும் இருந்த தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் முழுமையாகச் சிங்களமயமாக்கப்பட்டு இன்று அப்பிரதேசங்களில் ஆங்காங்கே வாழும் தமிழ் தலைமுறைகள் அதுவே ஊரின் பெயர்களாக ஏற்றுக்கொண்ட அவலம் நிகழ்ந்தது. இப்பொழுது அது வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பையும் எட்டிவிட்டது. இத்தகைய இக்கட்டான

நிலையில் நாம் எமது பாரம்பரியப் பிரதேசங்களின் வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இவ்வேளையில், தாம் வாழ்ந்த மண்ணின் பிரதேச, சமூக வரலாறுகளைத் தம் சந்ததியினர் அறிந்துகொள்ளவென வழங்கி விட்டுச் சென்ற நம் முன்னோர்களின் தீர்க்கதரிசனத்தை எண்ணி வியக்கவேண்டியுள்ளது. மண்மணம் மறவாத அத்தகைய படைப்புக்கள் பல இன்றும் எம்மை நாம் இழந்துவிட்ட அந்தக் காலத்துக்கு எம்மை மீண்டும் அழைத்துச்சென்று இது தானடா நீ வாழ்ந்த மண் என்று முகத்தில் அறைந்து சொல்கின்றன. அதுவும் எம்மைப் புளங்காகிதமடையச் செய்கின்றன.

தாம் பிரிந்துவந்த மண்ணின் நினைவுகளை பிரதேச வரலாறுகளாகப் பதிவுசெய்யும் நடைமுறை புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் மத்தியிலும் நீண்டகாலமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அதே வேளை உள்ளக இடப்பெயர்வுகளால் தாம் இழந்த மண் பற்றிய துயரப் பதிவுகளை மேற்கொண்டு வரலாறாக்கும் பணிகளும் அண்மைக் காலத்தில் தாயகத்தில் முனைப்புப்பெற்று வந்திருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் பிரதேச வரலாறென்பது வளர்ந்துவரும் ஒரு ஆய்வுப்பரப்பாக மாறிவிட்டதெனலாம்.

இன்று நமது புகலிடங்களில் உருவாக்கப்பட்டு இயங்கிவரும் கோவில்கள் கூட, தாயகத்துக் கோயில்களின் நினைவுகளைத் தாங்கியே இயங்குவதை ஆழ்ந்து அவதானிக்கமுடிகின்றது. ஆங்காங்கே உருவாக்கப்பட்டு, ஆண்டுதோறும் சந்திப்பு நிகழ்வுகளை மேற்கொண்டு கூடிப் பேசிப் பிரியும் ஊர்ச் சங்கங்கள் கூட, பிரதேச வரலாற்றின் கூறுகளாகவே அமைகின்றன. அவை அவ்வப்போது வெளியிடும் மலர்களும் அவ்வப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுப் படிமங்களாகவே காணப்படுகின்றன. பாடசாலை பழைய மாணவர் சங்கங்களும் இந்த வகைக்குள் அடங்குகின்றன.

இன்று ஈழத்தமிழர்களால் ஆங்காங்கே பதிவுசெய்யப்பட்டுவரும் பிரதேச வரலாற்றுக் கூறுகளைத் தொகுத்துப் பகுத்துப் பார்ப்பதே ஒரு வரலாற்று ஆவணமாகி விடும். அத்தகையதொரு விரிந்த தேடலுக்கு முன்னோடியாக, தனிப்பட்டசில பிரதேச வரலாற்றுக் கூறுகளை இனம்காண ஆய்வாளர்களுக்கு உதவும் வகையில் இந்தக் கட்டுரை அமைகின்றது.

இக்கட்டுரையில் குறிப்பாகத் தீவகம் பற்றி ஈழத்தில் இதுவரை எழுந்தவையும், என் பார்வைக்குக் கிட்டியவையுமான நூல்களையே பயன்படுத்தியிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு இயலிலும் குறிப்பிடப்பட்ட நூலின் நூலியல் விபரம், வாசகரின் ஆய்வுத்தேடலுக்கான விரிவான வகையில் ஒவ்வொரு இயலின் இறுதியிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வாசகர்கள் தாமறிந்த நூல்கள் எவையேனும் இவ்வாய்வில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படாமல் விடுபட்டிருப்பின் அந்நூல்களின் பிரதியொன்றை எனக்கு அனுப்பிவைக்குமிடத்து, அவற்றை நான் தொகுத்துவரும் நூல்தேட்டம் தொகுதியில் ஆவணப்படுத்திவைக்க முடியும். அதன் வாயிலாக எதிர்காலத்தில் அந்த நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் ஆய்வாளர்களிடம் சென்றடையும் வாய்ப்பினையும் ஏற்படுத்தித்தர முடியும்.

தீவகம் பிரதேச வரலாறு கூறும் சில நூல்கள்

பிரதேச வரலாறு என்பதை ஒரு பிரதேசத்தின் புவியியல் மற்றும் பண்டைய வரலாறு என்ற குறுகிய எல்லைக்குள் அடக்கிவிட முடியாது. மண்ணின் வரலாறு என்பது அந்த மண்ணின் மக்களின் வரலாறும் தான். அந்த மண்ணின் மைந்தர்களின் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள், வழிபாட்டு வழக்கங்கள், வழிபாட்டிடங்களின் தொன்மை வரலாறு, அவர்கள் ஆக்கிய இலக்கியங்கள், அம்மக்களின் வழிவழி வந்த நாட்டார் இலக்கியங்கள், அந்த மண்ணில் வாழ்ந்து புகழ்பூத்தவர்களின் வரலாறு, அந்த மண்ணில் எழுந்த கல்வி கலாச்சார நிறுவனங்கள், மரம் செடி கொடிகளின் சிறப்பு என ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாறு எல்லையற்று விரியும்.

ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள முற்படுவோர், அப்பிரதேசம் பற்றி அதுவரை எழுந்த நூல்களை முதலில் தமது தேடலின் வழியாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அந்த நூல்கள், சிறப்பு மலர்கள் என்பன அப்பிரதேசம் பற்றிய விரிவானதொரு தகவல் தளத்தை ஆய்வாளனுக்குக் காட்டும். கூறியது கூறலிலிருந்து அவனைக் காப்பாற்றும்.

அவ்வகையில் தீவகம் பற்றி எழுந்த பொதுவான வரலாற்றுத் தகவல்களைக் கொண்ட நூல்கள் பற்றி இந்தக் கட்டுரையில் ஓரளவு அறிந்துகொள்ளலாம். முதலில் தீவகம் பற்றிய விரிவான அறிமுக மொன்றைத் தெரிந்துகொள்வோம்.

சப்த தீவுகள் எனவும் தீவகம் எனவும் குறிப்பிடப்படுபவை இலங்கையின் வட மாகாணத்தில், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தென் மேற்குத் திசையில் அமைந்துள்ள ஏழு தீவுகளே ஆகும். "சப்த" என்னும் சொல் சமஸ்கிருத மொழியில் ஏழு என்னும் பொருளைக் கொண்டது. எனவே ஏழு தீவுகளுக்கு இப்பெயர் வழங்கி வருகின்றது. அந்த ஏழு தீவுகளும் வேலணைத்தீவு (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் லைடன் தீவு எனவும் சங்க இலக்கியங்களில் சூசை எனவும் வழங்கினர்), புங்குடுதீவு (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் மிடில்பேர்க் எனவும் சங்க இலக்கியங்களில் கிரவுஞ்சம் எனவும் வழங்கினர்), நயினாதீவு (பண்டைய காலத்தில் மணிபல்லவம், மணிபல்லவத் தீவு, சம்பு எனப் பலவாறாக வழங்கப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஹார்லம் என வழங்கினர்), காரைநகர் (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அம்ஸ்டர்டாம் எனவும் சங்க இலக்கியங்களில் சாகம் எனவும் வழங்கினர்), நெடுந்தீவு (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் டெல்ப்ட் Delft எனவும் சங்க இலக்கியங்களில் புட்கரம் எனவும் வழங்கினர்), அனலைதீவு (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ரொட்டர்டாம் எனவும் சங்க இலக்கியங்களில் கோமேதகம் எனவும் வழங்கினர்), எழுவைதீவு (ஒல்லாந்தர் காலத்தில் Ilha Deserta எனவும் சங்க இலக்கியங்களில் இலவு எனவும் வழங்கினர்) என்பவையாகும்.

இவற்றுள் வேலணைத் தீவு, புங்குடுதீவு, காரைநகர் ஆகியவை தரைவழிப் பாதைகள் மூலம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய நான்கு தீவுகளான எழுவைதீவு, நெடுந்தீவு, நயினாதீவு, அனலைதீவு என்பவற்றுக்கு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து கடல்வழிப் போக்குவரத்துத் தொடர்பு மட்டுமே உண்டு.

இவை தவிர யாழ் குடாநாட்டை அண்டியுள்ள சில மனிதர் வாழாத தீவுகளும், கச்சதீவும் இதற்குள் அடங்குவதில்லை. பல தனித் தீவுகளாகப் பிரிந்து பல தீவுகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறு பிரிந்த தீவுகளாக மண்டைதீவு உட்பட, 1974 ஆம் ஆண்டு கச்சத்தீவு ஒப்பந்தப்படி இந்தியாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் கச்சத்தீவு வரை சிறிய தீவுகள் யாழ் தீபகற்பத்தில் அமைந்துள்ளன. ஆகவே ஏழு தீவுகள் என்ற பதம், அதன் பெயரின்வழி கருத்தியல் சிக்கலை உருவாக்குகின்றன என்ற வாதமும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ் குடாவில் காணப்படும் பிற தீவுகள் சிறு தீவு, குருசடித்தீவு, கண்ணன் தீவு, காரைதீவு (வேலணை), குறிகட்டுவான், நடுத்தருட்டி

அல்லது நடுவுத்துருத்தி, பாலை தீவு, பாறை தீவு, புளியந்தீவு, தொரட்டப்பிட்டி, காக்காரத்தீவு என்பனவாகும்.

தீவகம் பற்றிய பொதுவான சில பிரதேச வரலாற்று நூல்களை நாம் காண முடிகின்றது. 1990இல் பேராசிரியர் வி.சிவசாமி அவர்கள் ஒரு நூலை தீவகம்: ஒரு வரலாற்று நோக்கு என்ற தலைப்பில் எழுதியிருந்தார். வேலணை, புங்குடுதீவு, நெடுந்தீவு, நயினைதீவு, அனலைதீவு, எழுவைதீவு, காரைதீவு (காரைநகர்) ஆகியவற்றின் வரலாறு சிறு நூலுருவில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. பேராசிரியர் விநாயகமூர்த்தி சிவசாமி (1933-2014) யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் இளைப்பாறிய பேராசிரியரும், தமிழறிஞருமாவார். இவர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் புங்குடுதீவில் இறுப்பிட்டி என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். தனது ஆரம்பக் கல்வியை புங்குடுதீவிலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் பெற்று, 1955 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமக்கிருதம், தமிழ், வரலாறு ஆகிய துறைகளில் பட்டம் பெற்றார். 1961 இல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் பாளி, இந்திய வரலாறு ஆகியவற்றுடன், சமக்கிருதத்தில் சிறப்புப் பட்டமும் பெற்றார். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் 1958 முதல் 1974 வரை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இடையில் 1962 முதல் 1965 வரை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் 1974 இல் ஆரம்பிக்கப் பட்ட போது, சிவசாமி அதன் ஆரம்பகால விரிவுரையாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார். சமஸ்கிருதத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய சிவசாமி, வரலாறு, இந்து நாகரிகம் ஆகிய பாடங்களையும் கற்பித்தார். இவரது பார்வையில் தீவகம் பற்றிய விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்கள் பல இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

தீவகம்: வளமும் வாழ்வும் என்ற நூல் கலாநிதி கா.சுகபாலன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு, யாழ்ப்பாணம், தீவகக் கோட்டக் கூட்டுறவு ஒன்றிய வெளியீடாக 1994இல் வெளியிடப்பட்டது. கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட காலம் தொடக்கம் மக்கள் நடமாட்டமுடைய தானதும், மேல்நாட்டார் இலங்கைத் தீவைக் கைப்பற்றிய போதெல்லாம் அவர்களின் கணிசமான கவனத்தை ஈர்த்ததுமான தீவகப் பகுதியின் வளத்தையும் வாழ்வையும் பிரதேசப் புவியியல் ஆய்வாகப் பதிவுசெய்துள்ள நூல் இதுவாகும். தீவகத்தின் அமைவிடம், வரலாற்று நோக்கு, குடித்தொகைப் பண்புகள், அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, போக்குவரத்து, அபிவிருத்திக்கான உபாயங்கள்,

இன்றைய நிலை என்று 9 இயல்களில் இந்நூல் விரிந்துள்ளது. இலங்கை அரசின் சாகித்திய விருதுபெற்ற இந்த நூல், வடக்கு கிழக்கு மாகாணசபையால் வழங்கப்படும் சிறந்த நூலுக்கான பரிசையும் பெற்றிருந்தது.

புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த கலாநிதி கா.சுகபாலன், தனது ஆரம்பக் கல்வியை புங்குடுதீவு சித்தி விநாயகர் வித்தியாலயத்திலும், நுவரெலியா ஹோலி ட்ரினிட்டி கல்லூரியிலும், உயர் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்று பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் புவியியல் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டவர். தனது முதுமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்களை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் மேற்கொண்டு, புவியியல்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி, பின்னர் பேராசிரியராக இளைப்பாறியவர்.

தீவகம்: பல்துறை நோக்கு என்ற தொகுப்பு நூல் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தின் புவியியற்றுறையினால் 2000 ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இந்நூலையும், பேராசிரியர் கா.சுகபாலன் அவர்களே பதிப்பித்துமிருந்தார். தீவகம் பற்றிய பல்வேறு தலைப்புக் களில் அமைந்த ஆறு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. தீவகம்: ஒரு வரலாற்று நோக்கு (பேராசிரியர் வி.சிவசாமி), தீவகம்: நீர்வளம் (பேராசிரியர் செ.பாலச்சந்திரன்), தீவகம்: மக்களும் மதமும் (பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம்), தீவகம்: இடப்பெயர்கள் (பேராசிரியர் இ.பாலசந்தரம்), தீவகம்: சமூக, பொருளாதார மாற்றங்கள் (பேராசிரியர் கா.சுகபாலன்), தீவகம்: நூற்றொகை விபரங்கள் (கலாநிதி வே.இ.பாக்கியநாதன்) ஆகியவையே அந்த ஆறு கட்டுரைகளுமாகும்.

தீவகம் போலவே சப்த தீவு என்ற தலைப்பிலும் ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளது. தீவகன் என்ற புனைபெயரில் திரு. சதாசிவம் சேவியர் இதனை 1979இல் கொழும்பிலிருந்து வெளியிட்டிருந்தார். சதாசிவம் சேவியர் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எழுத்தாளர், சமூகத் தொண்டர். இவரது தந்தை சேவியர். இவர் நாவலர் பாடசாலை, யாழ் இந்துக் கல்லூரி, சென்பற்றிக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் கல்வி கற்றார். உலகில் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்று பயண நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். ஆரம்பத்தில் தீவகன் என்ற புனை பெயரில் இவர் எழுதிய சப்ததீவு நூலை தீவகம் பற்றிய முன்னோடி நூலாகக் கொள்வர்.

பல மேன்மைகள் கொண்ட சப்ததீவுகள் பற்றிய வரலாற்றுண்மைகள் பொதிந்த கட்டுரைகளினதும் கவிதைகளினதும் வாழ்த்துரைகளினதும் தொகுப்பே இதுவாகும். திரு. சதாசிவம் சேவியர் தீவகம் பற்றிய பல்வேறு கருத்துக்களையும் இந்நூலில் திரட்டித் தந்துள்ளார். சப்ததீவு என்ற நூல் பின்னாளில் 1995இல் கனடாவில், டொரன ரோவிலிருந்து இரண்டாவது பதிப்பாகவும் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினதும் அதன் அயலில் அமைந்துள்ள தீவுகளினதும் தோற்றம் என்ற நூல் 2001இல் S.T.B. இராஜேஸ்வரன் அவர்களால் எழுதி வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இந்நூல், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினதும் அதன் அயலில் அமைந்துள்ள தீவுக்கூட்டங்களினதும் பௌதீகப் பின்னணி, மேற்படி பிரதேசத்தின் தோற்றம், கட்டமைப்பு பற்றிய கருத்துக்கள், அண்மைக்கால நிலவுருவாக்க செயன்முறைகள் - சிறப்பாக கடல்மட்ட மாறுதல்களுடன் தொடர்பானவை, பிளித்தோசின்-கொலோசின் கால கடல்மட்ட மாற்றமும் இலங்கையின் கடல்மட்ட மாற்றமும், இலங்கையின் வடகரையோரப் பகுதிகளும், யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டினதும் அதன் அயலில் அமைந்துள்ள தீவுக் கூட்டங்களினதும் தோற்றம் தொடர்பாக முன்வைக்கப்படும் கருத்துக்கள் ஆகிய ஆறு இயல்களில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

தென் இந்திய இலங்கை புவியோட்டமைப்பியல் பற்றி இதுவரை வெளிவந்த ஆய்வு முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்படி பிரதேசத்தின் அமைப்பியல் (Structure) பற்றிய விளக்கத்தையும், இந்திய இலங்கைச் சூழல்களில் குறிப்பாகத் தென்னிந்திய-வட இலங்கைச் சூழல்களில் இறுதியாக நிகழ்ந்த (கொலோசின் காலம்) கடல்மட்ட மாற்றங்களின் விளைவால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய செயன்முறைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு இப்பிரதேசத்தின் தோற்றம் பற்றிய விளக்கத்தையும் இந்நூல் தருகின்றது. தென்னிந்தியாவிலும் தென் இலங்கையிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கடல்மட்ட மாற்றம் குறித்த ஆய்வுகளை எமது பிரதேசத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும்பொழுது அவை எமது பிரதேசத்தின் கடந்தகாலம் பற்றிப் புதிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துபவையாக உள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புவியியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரான கலாநிதி இராஜேஸ்வரனின் மூன்றாவது புவியியல் நூல் இதுவாகும்.

தீவகம் பற்றிய மேற்கூறிய நூல்களைவிட மேலும் சில நூல்களில் தீவகத்தின் ஆளுமைகள் பற்றிய பரவலான தகவல்களைக் காணமுடிகின்றது.

மண்மறவா மனிதர்கள் என்ற நூல் வி.ரி.இளங்கோவன் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று பாரிசிலிருந்து 2001இல் வெளியிடப்பட்டு, 2011இல் மீள்பதிப்பையும் கண்டது. இலக்கியவாதியான வீ.ரீ.இளங்கோவன் புங்குடுதீவைச் சேர்ந்தவர். அசலகேசரி என்ற புனைபெயரிலும் எழுதிவருபவர். மூலிகை என்ற சஞ்சிகையையும் சிலகாலம் நடத்தியவர். சமூகத் தளத்தில் பணியாற்றிய, பணியாற்றும் ஆளுமைகள் பற்றிய அறிவை இளம் தலைமுறையினரிடம் தொற்ற வைக்கும் முயற்சியாக இந்நூல் இளங்கோவனால் வெளியிடப்பட்டது.

மூத்த கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் என்.சண்முகதாசன், எழுத்தாளர் டானியல், கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராஜன், பத்திரிகையாளர் வீ.சின்னத்தம்பி, ஈழத்துத் தமிழ்ச் சுருக்கெழுத்தின் தந்தை சி.இராமலிங்கம், அச்சக வித்தகர் செம்மல் சுப்பிரமணியம், மருத்துவக்கலையில் இலக்கியத் தமிழ்க்கண்ட வித்தகர் விஸ்வபாரதி, மக்கள் தொண்டன் சர்வோதயம் க. திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் பற்றி முதலாவது பதிப்பில் இடம்பெற்ற கட்டுரைகளுடன் இரண்டாவது பதிப்பில் மேலதிகமாக, பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் ஆர்.ஆர். பூபாலசிங்கம், பத்திரிகையாளர் ஆர். சிவகுருநாதன், நிர்வாகி சி.சடாட்சர சண்முகதாஸ், வித்துவான் சி.ஆறுமுகம், வித்துவான் பொன் அ.கனகசபை, பண்டிதர் வீ.வ.நல்லதம்பி, கலாநிதி க.சிவராமலிங்கம், திருமதி வேதவல்லி கந்தையா, கவிஞர் சு.வில்வரத்தினம் ஆகியோர் பற்றிய முக்கிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் கட்டுரை வடிவில் இரண்டாவது பதிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

1999 இல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இசை நாடககூத்து மூத்த கலைஞர் வரலாறு என்ற நூல் செல்லையா மெற்றாஸ்மயில் அவர்களால் எழுதப்பட்டு 1999இல் வெளியிடப்பட்டது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் 1999இல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இசை நாடக கூத்துக் கலைஞர் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இந்நூலில் தேடிப் பெறப்பட்டுத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நாடகக் காட்சிப் படங்களும், புகைப்படங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணம், நல்லூர், கோப்பாய், உடுவில், சண்டிலிப்பாய், சங்கானை, தெல்லிப்பழை, வடமராட்சி (கரவெட்டி), பருத்தித்துறை, மருதங்கேணி, சாவகச்சேரி, வேலணை, நெடுந்தீவு, ஊர்காவற்றுறை,

பளை ஆகிய பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் இத்தொகுப்பு இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மிக அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்த யாழ்ப்பாணப் பெட்டகம்: தொகுதி 1: ஆளுமைகள் என்ற நூலிலும் தீவகத்தின் ஆளுமைகள் சிலர் இடம்பெற்றுள்ளனர். மார்க்கண்டு அருள்சந்திரன் அவர்களின் முயற்சியால், யாழ்ப்பாணப் பெட்டகம்-நிழலுருக் கலைக்கூடம், வன்னி நம்பிக்கை நிதியம் என்ற அமைப்பு டிசம்பர் 2016இல் இந் நூலை 338 பக்கங்களில் வெளியிட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டுருவாக்கத்துக்கு முன்னின்றுழைத்த 650 பெருமக்களை இனங்கண்டு அவர்களை துறைசார் பிரிவுகளுக்குள் அடக்கி அருள்சந்திரன் இவ்வாவணத்தைத் தொகுத்திருக்கிறார். அவ்வகையில் பொதுவியல், சமயமும் தத்துவமும், சமூகமும் வரலாறும், அறிவியலும் தொழில்நுட்பமும், மொழியும் இலக்கியமும், கலையும் பொழுதுபோக்கும், ஆகிய பிரிவுகளுக்குள் அனைவரையும் அடக்கி யாழ்ப்பாணத்தின் மறைந்த ஆளுமைகளை புகைப்படங்களுடன் பதிவுசெய்துள்ளார். கிளிநொச்சி மாவட்ட கலாசார அலுவலராகப் பணியாற்றும் மா.அருள்சந்திரன் அரங்கியல் துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரதேச வரலாற்றில் கோவில்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் முக்கியமானவை. குறித்த பிரதேச மக்களின் பண்பாடு, கலாசாரம், சமய நம்பிக்கை போன்றவற்றை மாத்திரமல்லாமல் அப்பிரதேச வரலாற்றுக் கூறுகள் பலவற்றையும் அவ்வப் பிரதேசத்துக் கோவில் வரலாறுகளில் பொதிந்திருக்கக் காணமுடிகின்றது. அவ்வகையில் தீவகத்தின் கோவில்களின் வரலாறு பற்றிய தகவல்களைக் கொண்ட சில நூல்களையும் இங்கு பார்ப்போம்.

முன்னதாகக் குறிப்பிட்ட நூலின் இரண்டாவது தொகுதி யாழ்ப்பாணப் பெட்டகம்: வணக்கஸ்தலங்கள் என்ற தலைப்பில் 200 பக்கங்களில் மார்க்கண்டு அருள்சந்திரன் அவர்களால் டிசம்பர் 2016 இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டின் அடித்தளமாக இயங்கும் வணக்கஸ்தலங்களின் தகவல்களைக் கொண்ட ஆவணமாக இந்நூல் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. விநாயகர் கோயில்கள், அம்மன் கோயில்கள், சிவன் கோயில்கள், முருகன் கோயில்கள், வைஷ்ணவக் கோயில்கள், நாகதம்பிரான் கோயில்கள், சிறுதெய்வ கோயில்கள், கத்தோலிக்க தேவாலயங்கள், அமெரிக்கன்

இலங்கை மிஷன் திருச்சபைகள், மெதடிஸ்த திருச்சபைகள், இலங்கை திருச்சபைகள், விகாரைகள், பள்ளிவாசல்கள், சமாதிக் கோயில்கள், ஆகிய தலைப்புகளில் வணக்கஸ்தலங்கள் பற்றிய சுருக்க வரலாறு புகைப்படங்களுடன் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன. தீவகத்தின் சமயஸ்தலங்களும் இப்பதிவில் காணப்படுகின்றன.

தீவகத்தின் வணக்கஸ்தலங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் மேலும் சில நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. முக்கியமாக, ஈழத்துத் திருக்கோயில்கள்: வரலாறும் மரபும் என்ற பெயரில் வசந்தா நடராசா அவர்கள் 2003இல் கனடாவிலிருந்து 408 பக்கம் கொண்ட பாரிய தொகுப்பொன்றை 1வது தொகுதியாக வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூலில் ஈழத்தின் 24 கோவில்களின் வரலாற்று மரபு தனித்தனி இயல்களாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தது. முன்னேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம், கோணேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், ஈழத்துச் சிதம்பரம், கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரம், தெல்லிப்பழை துர்க்கை அம்மன், நல்லூர் கைலாசநாதப் பிள்ளையார், இணுவில் பரராசசேகரப் பிள்ளையார், கதிர்காமம், சங்கரத்தை வீரபத்திரர், வண்ணை நாச்சிமார் கோவில், மட்டுவில் பன்றித் தலைச்சி கண்ணகை அம்மன், வற்றாப்பழை கண்ணகை, மட்டக்களப்பு நாகதம்பிரான், பளை நாகர்கோவில், வண்ணை வரதராசப்பெருமாள், துன்னாலை வல்லிபுர ஆழ்வார், வெருகல் சித்திரவேலாயுதர், மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி, செல்வச்சந்தி முருகன், நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் ஆகிய கோவில்களுடன் தீவகத்தின் நயினை நாகபூஷணி, அனலைதீவு ஐயனார் ஆகிய கோவில்கள் பற்றிய வரலாறும் மரபும் பற்றிய பல்வேறு தகவல்கள் இந்நூலில் விரிவாக ஆவணமாக்கப் பட்டுள்ளன.

தொடர்ந்து இந்நூலின் இரண்டாம் பாகம், ஈழத்துத் திருக்கோயில்கள் வரலாறும் மரபும் பகுதி 2 என்ற தலைப்பில் சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுர வெளியீடாக 2008இல் வெளிவந்தது. இவ்விரண்டாம் பாகத்தில் மேலும் 16 கோவில்களின் விபரங்கள் விரிவாகத் தனித்தனி இயல்களாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில், கலட்டி வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் (புங்குடுதீவு, யாழ்ப்பாண மாவட்டம்), பெரியபுலம் சங்கரநாதர் மகா கணபதிப் பிள்ளையார் ஆலயம் (அனலைதீவு, யாழ்ப்பாணம்), மாணிக்கப்பிள்ளையார் கோவில் (அட்டன், மலையகம்), கோட்டைமுனை வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவில் (மட்டக்களப்பு), பள்ளிக் குடியிருப்பு சித்தி

விநாயகர் ஆலயம் (மூதூர், திருக்கோணமலை), சம்பில் துறை சம்புநாதேஸ்வரர் சிவாலயம் (சுழிபுரம், யாழ்ப்பாணம்), கந்தளாய் சிவன் கோவில் (திருக்கோணமலை), முத்துமாரி அம்பாள் ஆலயம் (திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்), இணுவில் சிவகாமி அம்மை ஆலயம் (யாழ்ப்பாணம்), பண்டாரபுலம் மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயம் (யாழ்ப்பாணம்), சம்பூர் பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம் (திருக்கோணமலை), ஸ்ரீ வீரமாகாளி அம்மன் ஆலயம் (வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்), உகந்தைமலை முருகன் கோயில் (மட்டக்களப்பு), தேவபுரம் கதிர்வேலாயுத சுவாமி திருக்கோவில் (சரவணை, யாழ்ப்பாணம்), சந்திரசேகர வீரபத்திரசுவாமி கோவில் (உடுப்பிட்டி), தெகிவளை ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் (கொழும்பு) ஆகிய 16 திருத்தலங்களின் மகிமை பற்றி வரலாற்றுக் குறிப்புகளுடன் இந்நூல் பதிவுசெய்கின்றது.

மேலும் ஈழத்துச் சிவாலயங்கள் என்ற நூலை வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள் திருக்கேதீஸ்வரம் ஸ்ரீமத் சபாரத்தினம் சுவாமிகள் தொண்டர் சபை வெளியீடாக 2006இல் வெளியிட்டிருந்தார். வசந்தா வைத்தியநாதன் இலங்கையில் நன்கு அறியப்பட்ட சைவவித்தகர். இவர் வானொலியூடாகவும் பிரசங்கங்கள் செய்பவர். திருவிழாக்களின் நேரடி வானொலி வர்ணனைகளிலும் பங்குபற்றுபவர். மாவட்டரீதியாக வகைப்படுத்தப்பட்ட ஈழத்தின் 95 சிவாலயங்களின் வரலாறும் தகவல்களும் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன. இந்நூல் ஆராய்ச்சித் திறனும், எழுத்தாண்மையும் கொண்டு ஆய்வாளர்களினால் ஆக்கப்பெற்று வித்துவான் அருள்மொழியரசி திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்றது. ஈழத்துச் சிவன்கோவில்களின் வரலாறு மாத்திரமின்றி, கோவில்சார் சமூகப்பணிகளையும் இந்நூல் பதிவுசெய்கின்றது. தீவகத்தின் சிவாலயங்களும் இவரது தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இடப்பெயர் ஆய்வுகள், குறித்த பிரதேச வரலாற்றைச் செழுமைப்படுத்த உதவும் மூலாதார நூல்களாகும். இடப்பெயர் ஆய்வு என்பது, இடங்களின் பெயர்கள், அவற்றின் தோற்றம், பொருள், பயன்பாடு, வகைப்பாடு என்பவை பற்றி ஆய்வு செய்யும் துறையாகும். இது பொதுவான எல்லா வகையான பெயர்களையும் பற்றி ஆராயும் பெயராய்வுத் துறையின் ஒரு பகுதியாகும்.

இடப்பெயர் என்பது ஒரு ஊர், பிரதேசம், புவி மேற்பரப்பில் உள்ள ஒரு பகுதி அல்லது ஒரு செயற்கை அம்சத்தைக் குறிக்கக்கூடும்.

ஒரு நிலப்பகுதியை இன்னொரு பகுதியிலிருந்து வேறுபடுத்து வதற்காகவே இடப்பெயர்கள் உருவானதாகக் கருதப்படுகின்றது. சில பண்பாடுகளில், இத்தகைய இடப்பெயர்கள், பெரும்பாலான அல்லது எல்லாப் பெயர்களும் உள்ளூர் மொழியில் ஒரு பொருளைக் கொண்டிருக்கும். இத்தகைய பொருள் பொதிந்த பெயர்கள், அவ்விடங்களோடு தொடர்புடைய மக்களின் வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் விளக்குகின்ற தன்மை வாய்ந்தவை. இதனால், இடப்பெயர் ஆய்வானது, வரலாறு, மொழியியல், தொல்லியல் போன்ற துறைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது.

இடப்பெயர்கள் ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றுப் புவியியல் குறித்துப் பெறுமதி வாய்ந்த விளக்கங்களைத் தரவல்லவை. 1954ல் எஃப். எம். போவிக் கே என்ற அறிஞர், இடப்பெயர் ஆய்வு குறித்துக் கூறியபோது, "இவ்வாய்வுகள் தொல்லியல் மற்றும் வரலாறு சார்ந்த கண்டுபிடிப்புக்களையும் மொழியியல் விதிகளையும் பயன்படுத்துவ துடன், அவற்றை மேம்படுத்துவதற்கும், சோதனை செய்வதற்கும் உதவுகின்றன" என்றார். இடப்பெயர்கள் இனக் குழுக்களின் குடியேற்றங்களின் பரம்பற் கோலங்களைக் காட்டுவதோடு நில்லாது புலப் பெயர்வுகளின் காலத்தை அறிந்துகொள்வதிலும் உதவுகின்றன.

அந்த வகையில் ஈழத்து இடப்பெயர் ஆய்வு: யாழ்ப்பாண மாவட்டம் என்ற நூல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறை விரிவுரையாளராகவிருந்த கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம் அவர்களால், கனடா தமிழர் செந்தாமரை வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக ஏப்ரல் 2002இல் வெளியிடப்பட்டது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் இடப் பெயர் ஆய்வு பற்றிய ஆசிரியரின் முழுமையான தொகுப்பு இதுவாகும். இவ்வாய்வின் சிறு பகுதி இடப்பெயர் ஆய்வு: காங்கேசன் கல்வி வட்டாரம் (1988), வடமராட்சி தென்மராட்சிக்கான இடப் பெயர் ஆய்வு (1989) என்பன யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடப்பெற்று மிகுந்த பாராட்டைப் பெற்றிருந்தது.

1956 முதல் 2008 வரை இலங்கையில் இடம்பெற்ற விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் இடம்பெற்ற ஆக்கிரமிப்பு, மற்றும் அரச படுகொலைகள் எண்ணிலடங்காதன. தீவகமும் இதற்கு விதிவிலக்காக இருக்கவில்லை. இலங்கையின் வட கிழக்குப் பகுதிகளில் இக்கால கட்டத்தின் படுகொலைகளை ஆவணப்படுத்திய ஒரு நூலில் (நெடுந்தீவு) குமுதினி படகு விபத்து உள்ளிட்ட பல சம்பவங்கள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தமிழினப் படுகொலைகள் 1956-2008 என்ற தலைப்பில் வடகிழக்கு மனித உரிமைகள் செயலகம் NESOHR. தொகுத்திருந்த இந்நூல் சென்னை, மனிதம் வெளியீடாக, 2009இல் 384 பக்கங்களில் வெளிவந்திருந்தது.

1956 முதல் 2008 வரையிலான அரைநூற்றாண்டுக் காலகட்டத்தில் ஈழத்தமிழர்களின்மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட இனப்படுகொலைகள் இப்பாரிய ஆவணத்தில் விரிவாகப் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. 160க்கும் மேற்பட்ட படுகொலைகளின் சம்பவ விபரிப்பு, பாதிக்கப்பட்ட டோரின் புகைப்படங்கள், படுகொலைச் சம்பவங்கள் இடம்பெற்ற பிரதேசங்களின் வரைபடங்கள், வீடுவீடாய் எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள், படுகொலைக்கு உட்பட்டோரின் பெயர், வயது, தொழில் போன்றவை மிக விரிவாக அட்டவணைப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. 2009 இல் அயர்லாந்து- டப்ளின் நகரில் நடைபெற்ற படுகொலைகள் குறித்த மகாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆவணத்தின் தமிழ் நூல்வடிவம் இதுவென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலின் நம்பகத்தன்மையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் வகையில், இலங்கையில் இந்திய இராணுவம் நிலைகொண்டிருந்த காலப்பகுதியாகிய ஜூலை 1987- மார்ச் 1990 காலப்பகுதியில் நடந்த மனிதப்படுகொலைகள் பற்றிய எவ்வித தகவல்களும் இந்நூலில் சேர்க்கப்படவில்லை. 116ம் பக்கத்தில் காணப்படும் 54வது பதிவு 29.5.1987இல் அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தில் இலங்கை இராணுவத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்ட செல்வீச்சு பற்றியதாக உள்ளது. 120ஆவது பக்கத்தில் தொடரும் 55ஆவது பதிவு, 23.5.1990இல் சத்துருக்கொண்டான் ஸ்ரீலங்கா ராணுவத் தாக்குதலுக்குள்ளாகிய கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் படுகொலைகளை பற்றி விபரிக்கின்றது. ஆக, இந்திய இராணுவ காலத்தில் பொதுமக்கள் மீதான தாக்குதல்களோ, அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட எந்தவொரு படுகொலையோ பதிவுக்குள்ளாக்கப்படவில்லை. இத்தகைய திட்டமிட்ட தவிர்ப்புகளால் இந்நூலின் பூரணத்துவம் பற்றிய நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வியலை நிறைவுசெய்யும் வகையில் சுவையானதொரு கவிதை நூல் பற்றியும் குறிப்பிடவேண்டும். ஊர்ப்பெயர் உட்பொருள் விளக்கம் என்ற நூல் மல்லாகத்திலிருந்து 1923 இல் வெளிவந்த அரியதொரு இடப்பெயர் தொடர்பான நூலாகும். இது யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் ஸ்ரீமத் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களின்

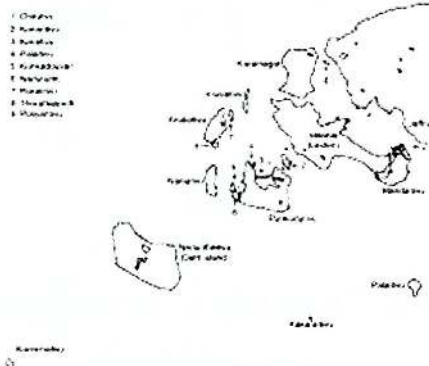
மாணாக்கர் யாழ்ப்பாணத்து மாதகல் ஸ்ரீ இ.நமசிவாயம்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பெற்று நூலாசிரியரின் மகனான இந்துசாதனம் ஆசிரியர் நம. சிவப்பிரகாசம் அவர்களால் உரையெழுதப்பெற்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மூல நூல் 1923இல் வயாவிளான் ஜயசிறி சாரதா பீடேந்திரசாலையில் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்திருந்தது. இலங்கையின் ஊர்ப்பெயர்களை குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் ஊர்ப்பெயர்களைத் தொடர்புபடுத்தியமைத்து கட்டளைக் கலித்துறைகளில் சைவ சமய உட்பொருளைப் பொதிந்து வைத்துள்ளார். இத்தகைய 27 செய்யுள்களை சிலேடைப் பொருளில் நாமாந்திரிதை வகையில் அமைத்து அழகார்ந்த கவிதை நூலாக ஆக்கியுள்ளார்.

உதாரணத்துக்கு ஒரு செய்யுள் (8வது செய்யுள்):

நாரந்தனையுடையான் பூநகரியினண்ணுடையான்
 நேருஞ்சன்னாகமுடையானைச் சாவகச்சேரிதூரி
 வேர்வந்தளவெட்டி பச்சிலைப் பள்ளிவிளாங்குளம்போய்ச்
 சேரும்படிசெலக் காரைக்காலாள்வகையிற் சிக்கினனே.

இதில் நாரந்தனை, பூநகரி, சன்னாகம், சாவகச்சேரி, அளவெட்டி, பச்சிலைப்பள்ளி, விளாங்குளம், காரைக்கால் ஆகிய ஊர்ப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றபோதிலும், ஆழ நோக்கில் இச்செய்யுளின் பொழிப்பு,

“கைலாசபதியாகிய சிவபெருமான் பக்திவலையில் அகப்படுவாரன்றி அகங்காரமுடையார் கண்களுக்குத் தோற்றமாட்டார்” என்பதாகும்.

இச்செய்யுளின் பிரிப்பு பின்வருமாறமையும்:

நாரந்தனை உடையான் - திருப்பாற் சமுத்திரத்தையுடைய மகாவிட்டுணுவும், பூநகரியில் நண்ணுடையான் -தாமரைப்பூவாகிய கோயிலையுடைய பிரமதேவரும், தேரும் சுன்னாகம் உடையானை- ஆராயப்படுகின்ற வெள்ளியங்கைலாசமலையைக் கோவிலாகவுடைய சிவபிரானை, சாவகச்சேரி துர் மரணத்தை அகத்தே கொண்டிருக்கின்ற ஊர்கள் எவ்விடத்தும் தேடி, வேர் வந்து அளவெட்டி- எல்லை யெட்டியதன் நிமித்தம் வேர்வைகொண்டு களைத்து, பச்சிலைப்பள்ளி விள் ஆங் குளம்போய்ச் சேரும்படி செல்ல-மகாவிட்டுணுவும் பிரதம தேவரும் முறையே பசிய ஆலிலைச் சயனத்தையும் பூக்களாலருகின்ற தாமரை வாவியையுமடைய, காரைக்காலாள் கையில் சிக்கினேன்- அடியார்க்கெளியனாகிய சிவபெருமான் முதிர்ந்த அன்பையுடைய காரைக்கால் அம்மையார் கையிற் சிக்கி அப்பெருமாட்டிக்குத் தரிசனங் கொடுத்தார் என்ற கருத்தினை இச்செய்யுள் வழங்குகின்றது.

இந்நூலில் 3வது செய்யுளில் ஊர்காவற்றுறை (ஊராத்துறை), 4வது செய்யுளில் பண்ணை, 8வது செய்யுளில் நாரந்தனை, 11வது செய்யுளில் களபூமி, கோவளம், 12வது செய்யுளில் மண்டைதீவு, 13வது செய்யுளில் கச்சைதீவு, 15வது செய்யுளில் காரைதீவு, 20வது செய்யுளில் கரம்பொன், 21வது செய்யுளில் வேலணை, 25வது செய்யுளில் நெடுந்தீவு, என தீவகத்தின் ஊர்ப்பெயர்களும் ஆங்காங்கே செய்யுள்களில் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

புங்குடுதீவு பிரதேச வரலாறுகூறும் சில நூல்கள்

முன்னைய கட்டுரையில் தீவகம் பற்றிய தகவல் மூலங்களைக் கொண்ட பொதுவான சில பிரசுரங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். இக்கட்டுரையில் புங்குடுதீவைப் பற்றிய பிரதேச வரலாற்று ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள விரும்பும் ஆய்வாளர்களுக்கு உதவியாக இதுவரை வெளிவந்த சில பிரசுரங்கள் பற்றிய தகவல்களை பதிவு செய்துள்ளேன். இது ஒரு முழுமையான பதிவல்ல. இன்னும் பல நூல்கள் பதிவு செய்ய இடமுள்ளது. இக்கட்டுரை ஒரு அறிமுகமே என்பதைக் கவனத்திற் கொள்க.

புங்குடுதீவு இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தென் மேற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஏழு தீவுகளில் ஒன்றாகும். யாழ் நகரில் இருந்து செல்லும் 18 மைல் நீளமுள்ள பெருஞ்சாலையின் மூலம் இத்தீவு யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. குடாக்கள், முனைகள் என்பன அமையப்பெற்ற இத்தீவின் சுற்றளவு 21 மைல்கள் ஆகும். இது கிழக்கு மேற்காக 5.5 மைல் நீளமும், வடக்கு தெற்காக 3 மைல் அகலமும் கொண்டு தோற்றமளிக்கின்றது. இத்தீவானது வேலணை வாணர் பாலத்தினால் இணைக்கப்பட்டதன் மூலம் இங்குவாழும் மக்கள் பெரும் பயனைப் பெற்றுள்ளார்கள். குறிகட்டுவான், கழுதைப்பிட்டி போன்ற துறைகள் மூலம் மற்றைய தீவுகளுடனான தொடர்புகளை புங்குடுதீவு கொண்டுள்ளது. இங்கு விவசாயமும் கால்நடை வளர்ப்பும் கடல் வளத்தின் மூலம் மீன்பிடிப்பும் வாழ்வாதாரங்களாகும்.

புங்குடுதீவு என்ற பெயர் தோன்றியமைக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. பொன்கொடு தீவு என்ற பெயர் மருவிப் புங்குடு தீவாயிற்று என்று ஒரு கர்ணபரம்பரைக் கதை உண்டு. மேலும் அக்காலத்தில் புங்கை மரம் நிறைந்த காடாக இவ்விடம் இருந்த மையால் புங்குடுதீவு என பெயர் பெற்றதாகவும் கதைகள் உண்டு. தமிழ்நாட்டில் உள்ள “பூங்குடி” என்னும் ஊர்ப் பெயரை புங்குடு தீவுடன் தொடர்பு படுத்திய பெயர் விளக்கமும் கூறப்படுவதுண்டு. இஸ்லாமியரின் படையெடுப்பு தமிழகத்தில் ஏற்பட்டபோது அங்குள்ள பூங்குடி மக்கள் படையெடுப்பாளர்களது கொடுமையில் இருந்து தம்மைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவல நிலையில் இங்கு தப்பி ஓடிவந்து குடியேறியதால் இத்தீவுக்கு “பூங்கொடி” “திருப்பூங்கொடி” எனும் பெயர்கள் வழங்கப்பெற்றதாயிற்று என்றும் குறிப்பிடப் படுகின்றது. இந்த வகையில் பூங்கொடித் தீவு, காலப்போக்கில் புங்குடுதீவு என மருவியதாயிற்று என்பர் ஒருசாரார்.

இத்தீவானது ஏனைய தீவுகளுக்கு மத்தியில் காணப்பட்டமையால் ஒல்லாந்தர் இதற்கு “மிடில்பேர்க்” எனப் பெயரிட்டனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். மேலும் ஒல்லாந்தரால் கடலில் குளித்தெடுத்த சங்குகளை கொண்டுவந்து பதம்பிரித்து பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட இடமாகவும் இது அமைவு பெற்று விளங்குகின்றது. இதனால் இதற்கு சங்குமாவடி என்று பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். இங்கு புளியடித் துறை, கழுதைப்பிட்டித்துறை, குறிகட்டுவான் துறை, மடத்துவெளித் துறை எனும் நான்கு துறைகள் காணப்படுகின்றன. ஒல்லாந்தரால் கட்டப்பட்ட வெளிச்சவீடு ஒன்றும் இங்கு அமைந்துள்ளது. பெருங்கப்பல்களும், செழித்த வாணிபமும் அக்காலத்தில் இருந்தமையால் நடுக் கடலில் கப்பல்கள் சென்று திரியும் இராக் காலத்திலே கப்பல்கள் திசை மாறாது கரையை சேர்வதற்கு துணையாக கடற்கரைப் பட்டினத்தில் 35 அடி உயரமுடையதாக இவ்வெளிச்ச வீட்டை அமைத்துள்ளனர்.

புங்குடுதீவு பற்றிய வரலாற்றுப் பின்புலத்தை விளக்கும் வகையில் அமைந்த கலாநிதி கா.குசபாலன் அவர்களின் புங்குடுதீவு கிராமம்: அன்றும் இன்றும் என்ற நூலையே இங்கு முதலாவதாகப் பதிவுசெய்ய முனைந்துள்ளேன். 2003இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட நூல் இதுவாகும். வரலாற்றுக்காலம் தொட்டு பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு நிலைகளில் சிறப்புற்று விளங்கிய

தீவு புங்குடுதீவாகும். 1952வரை பெருநிலப் பகுதிக்கான தொடர்பு கடல்வழிப் பாதையாக இருந்தது. வாணர் பாலம் அமைக்கப்பட்ட பின்பே தரைவழிப் பயணத் தொடர்பு சாத்தியமாயிற்று. இந்தத் தொடர்பு இக்கிராமத்திற்கு பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு ரீதியில் விருத்தியடையும் வாய்ப்பைத் தந்தது. 70களைத் தொடர்ந்து இன விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஏனைய தமிழர்வாழ் பிரதேசங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இத்தீவு மக்கள் ஈடுபட்டனர். 1987இல் இந்தியப் படை யாழ். குடாநாட்டை முற்றுகையிட்ட போதும், 1990இல் இலங்கை இராணுவத்தினர் லைடன் தீவை முற்றுகையிட்ட போதும் அப்பிரதேச மக்களின் பாதுகாப்புப் பிரதேசமாக விளங்கியது புங்குடுதீவாகும். இயற்கை வாய்ப்புக் குறைவான போதிலும், மனிதவள விருத்தியினால் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டுரீதியில் வளர்ச்சி கண்ட புங்குடுதீவுக் கிராமம், 1991ம் ஆண்டிலிருந்து 90 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்ட மக்களை இழந்து கட்டிடத் தொகுதிகளுடன் கூடிய இயற்கைத் தாவரப்போர்வையினால் மூடப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. தற்போது இப்பிரதேசத்தில் ஓரளவு முன்னேற்றம் காணப்படுகின்ற போதிலும் 90க்கு முற்பட்ட நிலையைக் காண்பது கடினமாகும். இந்நிலையில் 2003 காலகட்டத்தில் இந்நூல் புங்குடுதீவு கிராமத்தின் பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு வரலாற்றை மீட்டுப்பார்க்க உதவுகின்றது.

புங்குடுதீவு பற்றிய தகவல் பெட்டகமாக அமைந்துள்ள மற்றொரு நூல் புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும் என்ற நூலாகும். 300 பக்கங்களில் தம்பிஐயா தேவதாஸ் அவர்கள் தொகுத்த இந்நூல் கொழும்பு, புங்குடுதீவு அபிவிருத்திச் சங்கத்தினால் 2006இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. புங்குடுதீவின் கோவில்கள், பாடசாலைகள், சமயப் பெரியார்கள், வர்த்தகர்கள், கல்வியியலாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், ஊடக வியலாளர்கள், துறைசார் விற்பன்னர்கள், சமூக அமைப்புகள் என்று பல்வேறு வரலாறுகளையும் புகைப்பட ஆவண உதவியுடன் இந்நூலில் தேவதாஸ் அவர்கள் பதிவாக்கியுள்ளார். புங்குடுதீவின் கதை, பெயர் வந்த காரணம், நிர்வாகம், தொழில்கள், போன்ற 24 தலைப்புகளில் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. நூலாசிரியர் புங்குடுதீவு 11ம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்-சிங்கள சினிமா தொடர்பான பல நூல்களை எழுதியவர். ஊடகத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டவர் என்பதற்கப்பால் தான் பிறந்த மண் என்ற வகையில் தீவகத்தின் பால் அதீத பற்றுக்கொண்டவர்.

மேற்கண்ட இரு நூல்களையும் தவிர புங்குடுதீவின் பிரதேச வரலாற்றை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கும் நூல்கள் எவையும் வெளிவந்திருப்பதாகத் தகவல் இல்லை. புங்குடுதீவு பற்றி பல்வேறு ஆய்வுக்கட்டுரைகள், ஆய்வேடுகளிலும் ஊடகங்களிலும் அவ்வப்போது தலைகாட்டுகின்றன. இவை அனைத்தையும் சேர்த்துத் தொகுத்து ஒரு நூலுருவில் வெளியிட்டாலே புங்குடுதீவு பற்றிய முழுமையை நோக்கியதானதொரு வரலாற்று நூல் கைக்கெட்டிவிடும்.

புங்குடுதீவுக்குட்பட்ட கிராமங்களாக மடத்துவெளி, ஊரதீவு, வல்லன், மாவுதிடல், வீராமலை, கிழக்கூர், முருக்கடி, கண்ணகிபுரம், பெருங்காடு, சங்கத்தாகேணி, குறிகட்டுவான், இறுப்பிட்டி, கேரதீவு, வரதீவு, சிவலைப்பிட்டி, ஈசா முனை, பல்லதீவு, அரியநாயகன் புலம் ஆகியவை அமைந்துள்ளன. இங்கு பரவலாக 21 மதவழிபாட்டிடங்கள் உள்ளன. அனைத்தும் தாயகத்திலும், புலம்பெயர்ந்தும் வாழும் தீவக மக்களின் நிதி உதவிகளுடன் செழிப்புற்று வளர்ந்து வந்துள்ளன.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கொருமுறை ஈழத்துச் சைவ ஆலயங்களில் கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவதுண்டு. அவ்வேளைகளில் சில கோவில்கள் கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு மலர்களை வெளியிடுவதுண்டு. இவை பரவலாக விநியோகிக்கப்படாமையால் ஆய்வாளர்களின் கைகளை அல்லது நூலகங்களைச் சென்றடைவதில்லை. அவ்வாறு வெளிவந்து என் கைக்கெட்டிய சில மலர்களை உதாரணத்திற்கு இங்கு குறிப்பிடலாம்.

புங்குடுதீவு மேற்கு அரியநாயகன் புலம் ஸ்ரீ வீரகத்தி விநாயகர் ஆலய கும்பாபிஷேக மலர் அவற்றில் ஒன்றாகும். 2004இல் வெளிவந்த இம்மலர், இறுப்பிட்டி-அரியநாயகன் புலத்தில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள விநாயகரின் பேரில் வெளியிடப்பட்டது. இம்மலரை சிறப்புற வடிவமைத்துத் தொகுத்தளித்தவர்கள், இவ்வூரைச் சேர்ந்தவர்களும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக புத்தி ஜீவிகளுமான கலாநிதிகள், கா.குகபாலன், ந.பேரின் பநாதன் ஆகியோருமாவர். இந்து சமய மரபில் கணாபத்திய வழிபாட்டு முறைகளும் அதன் சிறப்புக்களும் (ம.பாலகைலாசநாத சர்மா), திருவாசகத்தில் சைவசித்தாந்தக் கோட்பாடுகள் (மா.வேதநாதன்), சமய வாழ்வில் ஒழுக்கம் (நா.ஞானகுமாரன்), இந்து சமயக் கல்வியின் தாற்பரியம் (சுகந்தினி ஸ்ரீ முரளிதரன்), இந்திய தத்துவத்தில் பத்தியும் முத்தியும்: ஒரு நோக்கு (ஸ்ரீரதிதேவி கமலராஜன்), திருக்கைலாய

ஞானபரம்பரை வரலாற்றுத் தேவையும் பணியும் (ம.இரகுநாதன்), ஆகிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளுடன், பிள்ளையார் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசம்: ஒரு சமூக, பொருளாதார, வரலாற்று நோக்கு என்ற தலைப்பில் ந.பேரின்பநாதன் எழுதிய ஆய்வும், மேற்படி கோவில் வரலாறு உட்பட பல்வேறு தகவல்களும், புகைப்படங்களும் இம்மலரில் இடம்பெற்றிருந்தன.

புங்குடுதீவு அருள்மிகு கண்ணகை அம்மன் என வழங்கும் ஸ்ரீ இராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஆலயம் மகா கும்பாபிஷேக மலர் 30.03.2005 அன்று வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இம்மலரின் பதிப்பா சிரியராக தம்பிஐயா தேவதாஸ் பணியாற்றியிருந்தார். இம்மலரின் உள்ளடக்கம் கட்டுரைப் பகுதி, திருப்பணியாளர்கள் என இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைப் பிரிவில் இராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாள் மேல் எழுந்த திருவூஞ்சல் (சி.ஆறுமுகம்), புங்குடுதீவு அருள்மிகு கண்ணகை அம்மன் என வழங்கும் ஸ்ரீ இராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாள் ஆலய வரலாறு (சின்னத்தம்பி கோபால பிள்ளை), புங்குடுதீவுக் கோயில்களும் பண்பாடும்: ஓர் வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம் (வி.சிவசாமி), புங்குடுதீவு என்ற பெயர் எப்படி வந்தது (தம்பிஐயா தேவதாஸ்), தீவகம்- வரலாற்று நோக்கு (கா. குகபாலன்), சக்தி வழிபாடும் சாக்த தந்திரங்களும் (மா.வேதநாதன்), அறிவே தெய்வம் (முருக.வே.பரமநாதன்), மன்னார் முதல் மாத்தறை வரையில் பழம்பெரும் ஈஸ்வரங்கள் (த.மனோகரன்), மனம் போல வாழ்வு (தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி), இலங்கையில் சிறுதெய்வ வழிபாடு பெறும் முக்கியத்துவம் (கி.புண்ணியமூர்த்தி), தெய்வீக வாழ்வு (நா.சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்), கலைகள் (த.இலங்கேஸ்வரன்), தெய்வீகத் திருத்தலங்கள் (கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்), இலங்கையில் இந்து சமயம் (கி.லக்ஷ்மண ஐயர்), கண்ணகியம்மன் கதை (நாகமணி சண்முகம்), கடவுளைக் காண்போமா? (ஈழத்து சிவாநந்தன்), மலர் மலர் (மு.கனகசபாபதி), தேர் ஓடியது (சி.முத்துக்குமாரு) ஆகிய 18 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருப்பணியாளர்கள் என்ற பிரிவில் திருவிழா உபயகாரர்கள், தர்மகர்த்தாக்கள், பழைய நிர்வாக சபையினர், நடப்புக்கால நிர்வாக சபையினர், கும்பாபிஷேக புனர்நிர்மாண செயலணிக் குழு, 2005ஆம் ஆண்டிற்கான கும்பாபிஷேக ஒழுங்குபடுத்தல் குழு, வெளிநாட்டில் வாழும் ஆலய கும்பாபிஷேகப் பிரதிநிதிகள், Committee Members of the Paripaalana Sabai and Trustees ஆகிய 8 பட்டியல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

புங்குடுதீவு கிழக்கு, இத்தியடிப்புலம் அருள்மிகு நாச்சிமார் தேவஸ்தான புனராவர்த்தன மஹாகும்பாபிஷேக சிறப்பு மலர் 2010. புங்குடுதீவு கிழக்கு, இத்தியடிப்புலம் அருள்மிகு நாச்சிமார் தேவஸ்தான வெளியீடாக 23.08.2010இல் நடைபெற்ற கும்பாபிஷேக நிகழ்வின்போது வெளியிடப்பெற்றது. ஆசியுரைகள், வாழ்த்துச் செய்திகள் ஆகியவற்றுடன், இத்தியடிப்புலம் நாச்சிமார் ஆலய வரலாறும் சக்தியின் பெருமையும், புங்குடுதீவில் நாச்சிமார் வழிபாடு, பிரதோஷ மகிமை, சிந்தனைத் துளிகள், தோத்திரப் பாமாலைகள், நிர்வாகசபை அங்கத்தினர் விபரம், கணக்கறிக்கை 2010 ஆவணி தொடக்கம் 2011 புரட்டாதி வரை, நன்றியுரை ஆகிய பத்து விடயங்களை இம்மலர் உள்ளடக்குகின்றது.

புங்குடுதீவில் ஸ்ரீ கணேச மகா வித்தியாலயம், கமலாம்பிகை கனிஷ்ட மகா வித்தியாலயம், புங்குடுதீவு மகா வித்தியாலயம், சண்முகநாதன் கனிஷ்ட மகா வித்தியாலயம், சுப்பிரமணிய மகளிர் மகா வித்தியாலயம், ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் மகா வித்தியாலயம், திருநாவுக்கரசு வித்தியாலயம், பெருங்காடு அ.மி.பாடசாலை, குறிகட்டுவான் அ.மி.த.க.பாடசாலை, இறுபிட்டி அ.மி.த.க. பாடசாலை, இறுபிட்டி அரியநாயகன்புலம் அ த க வித்தியாலயம், சந்தையடி ரோமன் கத்தோலிக்க வித்தியாலயம், ராஜேஸ்வரி வித்தியாலயம், துரைச்சாமி வித்தியாலயம், பராசக்தி வித்தியாலயம் ஆகிய கல்வி நிறுவனங்கள் இயங்கி வருகின்றன.

இப்பாடசாலைகளின் வெள்ளிவிழா, பவள விழா, வைரவிழா போன்ற சிறப்பு நிகழ்வுகளின்போது விழாவின் முக்கிய அம்சமாகச் சிறப்பு மலர்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை சம்பந்தப்பட்ட பாடசாலைகளின் மூலம் வெளியிடப்படுவதுடன், தாயகத்திலும் புகலிடத்திலும் இயங்கும் அவ்வப் பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சங்கங்களின் மூலமும் இத்தகைய சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்படுவதுண்டு.

இங்கு உதாரணத்திற்குச் சில பாடசாலை மலர்களை குறிப்பிடலாம். கணேசதீபம்: யாழ். புங்குடுதீவு, ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலயம் நூற்றாண்டு மலர் 1910-2010 என்ற சிறப்பு மலர் மேற்படி பாடசாலையின் மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினரால் மார்ச் 2010இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

3.3.1910இல் அமரர் வ.பசுபதிப்பிள்ளை அவர்களால் தாபிக்கப் பட்டு, 3.3.2010 அன்று தனது நூற்றாண்டு விழாவைக்காணும் புங்குடுதீவு கணேச மகா வித்தியாலயத்தின் நினைவு மலர் இதுவாகும். 210 மாணவர்களையும் (இருபாலாரும்) 16 ஆசிரியர்களையும் கொண்டியங்கும் இப்பாடசாலையின் தற்போதைய அதிபராக எஸ். கே.சண்முகலிங்கம் பணியாற்றுகின்றார். வாழ்த்துரைகள், நினைவுச் சுவடுகள், கவிதைக்களம், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் ஆகிய ஐந்து பெரும்பிரிவுகளில் அடங்கும் இம்மலரில் நினைவுச்சுவடுகள்- பாடசாலையின் வரலாற்றைப் பல்வேறு ஆவணக்கட்டுரைகளின் வாயிலாகவும் பழைய மாணவர்களின் அனுபவக்கட்டுரைகளின் வாயிலாகவும், புகைப்படத் தொகுப்பின் வழியாகவும் வழங்குகின்றது. கவிதைக்களம் 11 கவிதைகளையும், சிறுகதைக்களம்- நாவேந்தன் (சுடலை ஆண்டி), நாகேசு தர்மலிங்கம் (குங்குமப் பொட்டு) ஆகியோரின் கதைகளையும் அடக்குகின்றது. கட்டுரைகள் என்ற பிரிவில் புங்குடுதீவுக் கல்விப்பாரம்பரியம் அன்றும் இன்றும் (கா. குகபாலன்), புங்குடுதீவிலே நிலவிவரும் சமய பண்பாட்டு மரபுகள்- ஒரு நோக்கு (வி.சிவசாமி), மனித விழுமியக் கல்வியும் அதன் தேவையும் (குமாரசாமி சோமசுந்தரம்), புதுயுகமும் அதை நோக்கிய மாற்றங்களும் (மு.தளையசிங்கம்), பல்கலைக்கழக ஆய்வு நெறி முறைகள் (கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்), இலக்கியமும் மொழித்திறன் வளர்ச்சியும் (த.துரைசிங்கம்), கல்வி உளவியல் ஆசிரியர் தொழிலுக்கு முன்னர் வழங்கப்படவேண்டியதன் அவசியம் (தர்மலிங்கம் ஸ்ரீகரன்), படைப்பாற்றல் பற்றிய சில கருத்தோட்டங்கள் (சோ.சந்திரசேகரம்), சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி: ஒரு நோக்கு (புலவர் பூங்குன்றன்), மனித உரிமைகள் கல்வி: வழிகாட்டியா அல்லது வாழ்க்கையா (வி. ரி.தமிழ்மாறன்), செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே (இ.க.சிவ ஞானசுந்தரம்), கற்றலை அற்புதமாக்குதல் (மு.பொன்னம்பலம்), யான் கண்ட புங்குடுதீவு (குல சபாநாதன்), பூகோளமயமாக்கல் சூழலில் அறிவுருவாக்கம் (வி.எஸ்.இந்திரகுமார்), யாழ்ப்பாணத்தின் குடும்ப அமைப்பு ரீதியான மாற்றம் (ந.சசிகுமார்), சாதி-தமிழினச் சாபக்கேடு: ஒரு திறந்த மடல் (சிவஞானசுந்தரம் பகிராஜ்), தீவகம் ஒரு வரலாற்று நோக்கு (வி.சிவசாமி) ஆகிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்று மலரைச் சிறப்பிக்கின்றன.

முன்னைய மலர் போன்றே புங்குடுதீவு மகாவித்தியாலயம், வெள்ளிவிழா மலர் 1975இல் கு.இராசரத்தினம், சி.பரமானந்தராசா

ஆகியோரை இணை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவந்திருந்தது. மேற்படி நூல் கைவசம் இல்லாததால் அந்நூலின் உள்ளடக்கம்பற்றிய தகவல்களை இங்கு பதிவுசெய்ய முடியவில்லை.

பூவரசம்பொழுது 2002: புங்குடுதீவு கல்விக்கூடங்களின் சிறப்பு மலர் என்ற மலர், கனடாவில் இயங்கும் புங்குடுதீவு பழைய மாணவர் சங்கத்தினால், டிசம்பர் 2002இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. கலாநிதி ந.பேரின்பநாதன், ந.தர்மபாலன் ஆகியோர் மலர்க்குழுவினராக இயங்கிச் சிறப்புற இம்மலரை வெளியிட்டிருந்தார்கள். 07.12.2002 கனடாவில் டொரன்ரோ மாநிலத்தில் புங்குடுதீவு பாடசாலைகளின் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் கனடாக் கிளையினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பூவரசம்பொழுது 2002, கலைவிழாவின் போது வெளியிடப்பட்டது. ஆசிச் செய்திகளுடன், புங்குடுதீவு பாடசாலைகள் பற்றிய விரிவாக கட்டுரைகளும், தீவகம் தொடர்பான - குறிப்பாகப் புங்குடுதீவு தொடர்பான கட்டுரைகளும் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கல்விவள நிறுவனங்கள், சமய நிறுவனங்கள் மற்றும் தனிமனித நிறுவனங்களும் புங்குடுதீவை வளம்பெறச் செய்திருந்தன. இங்கு தனிமனித நிறுவனமாக இலக்கியவழி நின்று இயங்கிய ஒருவர் கவிஞர் சு.வில்வரத்தினம். இவர் தொழில்நிலை காரணமாகத் திருக்கோணமலையில் பின்னாளில் வாழ்ந்தபொழுதிலும், தீவக மண் பற்றியே அதிகம் சிந்தித்தவர், எழுதியவர்.

புங்குடுதீவில் பிறந்து வளர்ந்து அந்த மண்ணின் பெருமையை உலகறியச் செய்த கவிஞர் சு.வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகள் பெரும்பாலும் தன் மண்ணின் கதை சொல்வதாகவே அமைந்து வந்துள்ளது. திருக்கோணமலையில் அவர் வாழ்ந்த காலங்களில் காலத்துயர் என்ற கவிதைத் தொகுதியை 1995இல் வெளியிட்டிருந்தார்.

அக்டோபர் 1992 இல் யாழ்ப்பாணத் தீவுகள் சிறைப்பிடிக்கப் பட்டது முதல் இவர் தன் குடும்பத்துடன் இணையத் துடித்த அந்த எட்டு மாத காலத்துயர் இங்கு கவிதைகளாகியுள்ளன. தமிழ்பேசும் மக்களின் சமகாலத் துயர்களையும், வடபகுதி மக்களின் புலப் பெயர்வின் அவலங்களையும் தொடரும் இன்னல்களையும் கவித்து வத்தோடு அவர் பதிவு செய்துள்ளார். வில்வரத்தினம், ஈழத்தின் இலக்கிய சிந்தனையாளராகிய மு. தளையசிங்கத்தின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்டவர். இவருடைய கவிதைகள் அனைத்தும் உயிர்த்தெழும்

காலத்துக்காக என்ற தொகுதியாக 2001 இல் வெளியானது. மரணத்துள் வாழ்வோம் தொகுதியிலேயும் இவரது சில கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. Lutesong and Lament: Tamil Writing from Sri Lanka தொகுதியிலே இவரது கவிதை ஒன்று ஆங்கில வடிவிலே வெளி வந்துள்ளது. தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் உறுதியான பற்றுக்கொண்ட கவிஞரான இவர் தனது கவிதைகளில் அதற்கே முதன்மை இடத்தை வழங்கி வந்தார். இவர் கவிதைகளையும் பாடல் களையும் மேடையில் சிறப்பாகப் பாடும் வல்லமை பொருந்திய வரும் கூட. வில்வரத்தினம் இடம்பெயர்ந்து 1991 ஆம் ஆண்டு முதல் திருகோணமலையில் வாழ்ந்து வந்தார். அங்குள்ள கல்வித் திணைக்களத்தில் பணியாற்றி னார். 2 பிள்ளைகளின் தந்தையான இவர் சிறிது காலம் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த பின்னர் கொழும்பில் டிசம்பர் 9, 2006 அன்று தனது 56வது வயதில் காலமானார்.

சு.வில்வரத்தினம் எமக்கு விட்டுச்சென்றுள்ள மற்றுமொரு கவிதைத் தொகுதி காற்றுவழிக் கிராமம் என்பதாகும். யுத்த காலத்தில் சிதைக்கப்பட்ட ஈழத்தின் கிராமங்களின் பதிவை உள்வாங்கிய ஆவணமாக இக் கவிதைத் தொகுப்பு அமைகின்றது. 18.10.1991 அன்று வடக்கின் தீவுகள் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. வாழ்விடத்தை விட்டும் மக்கள் பெயர்த்தெடுக்கப்பட்டனர். இதன் பின்னரான தீவுகளின் அவல இருப்பை நிழற் படங்களாக்கி நம்மை ஈர்த்து துயர் கிளர்த்துபவையாக இக்கவிதைகள் அமைந்திருந்தன. இந்த அவல இருப்பின் அனுதாபத்துக்குரிய பங்காளியாய், சலிக்காதவராய், எதிர்கொண்டவராய் நம்மால் தரிசிக்கப்படுகிறவர் அமரர் சு.வில்வரத்தினம். இதனால் தான் ஓர் யுத்தகாலத்தில் சிதைக்கப்பட்ட கிராமங்களின் பதிவை உள்வாங்கிய ஆவணமாய் இத்தொகுதியை நம்மால் பார்க்க முடிகின்றது. நிகழ்கிற வரலாற்றைத் தவிர்த்து எழும் அதிமனோரதிய சோடனைகளே வாழ்வனுபவம் என நம்பவைக்கும் முரட்டுப் பிரயத்தனங்களின் முன்னே சு.வில்வரத்தினம் போன்ற வர்களின் கவிதைகள் தனித்து நிற்கின்றன. வாழ்க்கையைப் பேசுகிற கவிதைகள் என்ற வகையில் இத்தொகுப்பு மிகுந்த கவனத்திற்குரியதாகிறது. இவரது இந்த நூல் கவிதைத் தொகுதி விபவி சுந்திர இலக்கிய அமைப்பின் 1995 ஆம் ஆண்டிற்கான சிறந்த கவிதை நூலுக்கான விருதினை பெற்றுக் கொண்டது.

புங்குடுதீவு கிராமத்தின் நலன்புரிச் சங்கங்கள் புலம்பெயர்ந்த தேசம்தோறும் இயங்கிவருகின்றன. அவையும் காலத்திற்குக் காலம்

ஆண்டு நிகழ்வுகளை ஒழுங்குசெய்து நிதி சேகரிப்பில் ஈடுபட்டு தாயகத்தின் வேலைத்திட்டங்களுக்கு உதவி வருகின்றன.

அவ்வகையில் பிரித்தானியா, புங்குடுதீவு நலன்புரிச் சங்கம், 2005 இல் ஒரு மலரை வெளியிட்டிருந்தது. புங்குடுதீவுக் கவிஞர் வில்வரத்தினத்தின் காற்றுவழிக்கிராமம் என்ற நூலின் பெயரையே தமது ஆண்டு நிகழ்விற்கும் வழங்கி “காற்றுவழிக் கிராமம் 2005” என்ற விழாவை லண்டனில் நிகழ்த்தியிருந்தார்கள். அவ்வேளையில் வெளியிட்ட சிறப்பு மலர் காற்றுவழிக் கிராமம் 2005 என்பதாகும். சின்னத்துரை கிருபானந்தவேல் தலைமையில் லண்டனில் புங்குடுதீவு நலன்புரிச் சங்கத்தார் 2005இல் தமது ஆண்டுவிழாவை கொண்டாடினர். தாயகத்தின் பல்வேறு தீவக சமூகநல வேலைத் திட்டங்களுக்கும் நிதிவழங்கும் நோக்கம் கொண்ட இவ்வமைப்பால் வெளியிடப்பட்ட இந்தச் சிறப்பு மலரில் புங்குடுதீவு நலன்புரிச் சங்கத்தின் பணிகளும், இவ்வமைப்பினால் பயன்பெற்ற தீவக அமைப்புகளின் வாழ்த்துரைகளும் பல்வேறு நிகழ்வுப் புகைப்படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. புங்குடுதீவின் பிரதேச வரலாறு பற்றிய ஆய்வுகளை முன்னெடுக்கும் ஆய்வாளர்கள், கடல்கடந்த நிலையில் தாயக மண்ணுக்கு வளம் சேர்க்கும் இத்தகைய அமைப்புகளின் வரலாற்றையும் அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

புங்குடுதீவின் வரலாற்றுடன் பின்னிப்பிணைந்த ஒரு சமூக சேவை அமைப்பு புங்குடுதீவு வட மாகாண சர்வோதய இயக்கமாகும். தொண்டர் திருநாவுக்கரசு அவர்களால் தாபிக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பின் பணிகள் எண்ணிலடங்காதவை. 1983களில் கலாநிதி ஏ.ரீ. ஆரியரட்ணவின் தாய்ச் சங்கத்திலிருந்து பிரிந்து சுயமாக இயங்கிய இவ்வமைப்பின் அமைப்பாளர் தொண்டர் க.திருநாவுக்கரசுவின் நினைவாக ஜேர்மனியில் 2003இல் உருவாக்கப்பட்ட சமூகசேவை அமைப்பே புங்குடுதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு சர்வோதய நற்பணி ஒன்றியமாகும். இவ்வமைப்பு ஆண்டுதோறும் கிராமிய பூபாளம் என்ற நிகழ்வினை ஜேர்மனியில் நடத்திவருகின்றனர்.

புங்குடுதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு சர்வோதய நற்பணி ஒன்றியம் ஜேர்மனியில் என்னெப்பெற்றால் பிரதேசத்தில் 3.10.2015 அன்று நடத்திய கிராமிய பூபாளம் கலைமாலைப்பொழுது நிகழ்வில் சிறப்பு மலரொன்று கிராமிய பூபாளம் 2015 என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. மேற்படி நற்பணி ஒன்றியத்தின் பல்வேறு தாயகப் பணிகள் பற்றிய புகைப்படங்களுடன் கூடிய நிகழ்வு அறிக்கை

கைகளுடன், ஆசியுரைகள், கட்டுரைகள் என்பனவும் உள்ளடக்கப் பெற்று இம்மலர் வெளிவந்துள்ளது. புங்குடுதீவுப் பிரதேசம் பற்றிய விரிவான கட்டுரையொன்றும், வட மாகாண சர்வோதய இயக்கத்தின் யாழ் மாவட்டப் பணிகள் பற்றிய கட்டுரையொன்றும், இந்நூலில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

அடுத்த ஆண்டு வெளிவந்த கிராமிய பூபாளம் 2016 சிறப்பு மலர் 1.10.2016 அன்று நடத்திய கிராமிய பூபாளம் கலைமாலைப் பொழுது நிகழ்வில் வெளியிடப்பெற்றதாகும். மேற்படி நற்பணி ஒன்றியத்தின் பல்வேறு தாயகப் பணிகள் பற்றிய புகைப்படங்களுடன் கூடிய நிகழ்வு அறிக்கைகளுடன், ஆசியுரைகள், கட்டுரைகள் என்பனவும் உள்ளடக்கப்பெற்று இம்மலர் வெளிவந்துள்ளது. புங்குடுதீவுப் பிரதேசம் பற்றிய தமது மனப் பதிவுகளைத் தாங்கிய பல புலம்பெயர்ந்தோரின் கட்டுரைகளையும் இம்மலரில் காணமுடிகின்றது.

இவ்வாறே பிரான்ஸ் நாட்டில் உள்ள புங்குடுதீவு மக்களால் 2001இல் தொடக்கப்பட்டு, பத்தாவது ஆண்டில் காலடி பதிக்கும் வேளையில் புங்குடுதீவு மக்கள் ஒன்றியம் ஒழுங்கு செய்த கலை மாலை நிகழ்ச்சியில் வெளியிடப்பட்ட சிறப்பு மலர் தென்னங்கீற்று 2011 என்ற மலராகும். ஒன்றிய உறுப்பினர்களின் வாழ்த்துச் செய்திகளுடன் சில கட்டுரைகளும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. புலம்பெயர்ந்த எம்மவர் பண்பாட்டு வாழ்வியலில் வழக்கொழிந்து வரும் சொற்பதங்கள் (வி.ரி.இளங்கோவன்), மழைநீரைச் சேமித்தல் (சுப்பையா சஸ்பாநிதி), இலங்கைத் தீவின் ஆதிகால வரலாறு (கந்தையா தேவமனோகரன்) ஆகிய கட்டுரைகள் இம்மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ்த் தினப் போட்டிகளில் வெற்றிபெற்ற மாணவர்கள் தொடர்பான செய்திகளும் புகைப்படங்களும் மேலதிகமாக இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்த அமைப்பினரால் 2013இல் தென்னங்கீற்று கலைமாலை 10வது கலைமாலைச் சிறப்புமலர் ஒன்று ஒக்டோபர் 2013இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. புங்குடுதீவு மக்கள் ஒன்றியத்தின் பிரான்ஸ் அமைப்பின் 12ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட 10ஆவது கலை மாலை நிகழ்வின்போது வெளியிடப் பெற்ற மலர் இதுவாகும். புங்குடுதீவு வரலாறு, அடுத்த தசாப்தத்தில் புங்குடுதீவு, பெரியவாணரும் சின்னவாணரும், வாணர் தாம்போதி, ஆகிய கட்டுரைகளுடன் மண்ணின் மைந்தர்கள் 2013 என்ற சிறப்புக் கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளது. இதில் புங்குடுதீவுப் பிரமுகர்களான

தியாகு வாத்தியார் (வை.குமாரசுவாமி), சட்டத்தரணி எஸ்.கே. மகேந்திரன், ஆசிரியர் இலங்கையர் கனகசபை அரியரெத்தினம், ஆசிரியை மோகனசுந்தரம் மகாலெட்சுமி, மு.தளையசிங்கம், அ.ந.தம்பிராசா, கிராமசேவையாளர் தளையசிங்கம், தபால் ஊழியர் தியாகராஜா, ஆசிரியர் சு.யோ.பூராசா, நவரெத்தினம் பாலசுப்பிரமணியம், வெலிச்சோர் கந்தசாமி, ஏ.பசுபதி, கந்தையா திருநாவுக்கரசு, ஆசிரியர் க.ஐயாத்துரை, தம்பிராசா சங்கரராசா, நாகலிங்கம் பாலச்சந்திரன், தம்பையா விநாயகமூர்த்தி, கோபாலபிள்ளை மணிமாறன், செல்லத்தம்பி அதிபர் (வேலுப்பிள்ளை கதிர்காமர்), வித்துவான் பொன். அ.கனகசபை, சின்னத்தம்பி குமாரதால், கந்தையா சண்முகலிங்கம், பரநிருபசிங்கம் பாலசுப்பிரமணியம், அதிபர் தில்லையம்பலம் சதாசிவம், ஏ.சிவலிங்கம், கு.வி.செல்லத்துரை, வித்துவான் சி.ஆறுமுகம், சு.வில்வரெத்தினம், ஆசிரியர் இ.க.செல்வரத்தினம், ஆசிரியர் இராமலிங்கம் குலசேகரம்பிள்ளை, கண்ணையா மாஸ்டர் (அ.க.கந்தையா), அதிபர் ச.சொக்கலிங்கம், ஆ.நமசிவாயம், ஆசிரியர் கந்தையா ஐயாத்துரை, அதிபர் சு.சபாரத்தினம் ஆகியோர் பற்றிய பெறுமதிவாய்ந்த வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

யாழ் மாவட்ட சர்வோதய இயக்கத்தின் அமைப்பாளரான சமூகத் தொண்டர் கந்தையா திருநாவுக்கரசு (01.03.1939-03.10.2001) அவர்களின் மறைவையொட்டி வழங்கப்பட்ட இரங்கல் செய்திகளும் நினைவஞ்சலிகளும், அன்னாரின் சமூக வாழ்க்கைப்பாதையை ஆவணப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த புகைப்படத் தொகுப்பும் கொண்ட நினைவஞ்சலி மலர் திரு மலர்: தொண்டொன்று தொடர்ந்த காதை என்ற தலைப்பில் ததுரைசிங்கம் அவர்களால் தொகுக்கப்பெற்று 2001இல் புங்குடுதீவு 03, வட இலங்கை சர்வோதய அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டது.

திரு. வி.ரி.இளங்கோவன் அவர்களால் மண்மறவா தொண்டர் என்ற தலைப்பில் மற்றொரு நூல், பிரான்ஸ்: ஐரோப்பிய கீழைத்தேய தொடர்பு மையத்தின் மூலம் அதே காலப்பகுதியில், கார்த்திகை 2001 இல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. புங்குடுதீவில் தலைமையகத்தைக் கொண்டு இயங்கிய வடமாகாண சர்வோதய இயக்கத்தின் அமைப்பாளரான அமரர் கந்தையா திருநாவுக்கரசு பற்றிய அஞ்சலி நூல் இதுவாகும். பேராசிரியர் சி.க.சிற்றம்பலம், சி.காராளபிள்ளை, கலாசிதி க.தேவமனோகரன், க.மகாலிங்கம், செ.நடனசபாபதி,

ஏ.வேணுகோபாலன், பேராசிரியர் வி.சிவசாமி, கலாநிதி கா.சுகபாலன், மாவை சேனாதிராஜா, கலாநிதி ஏ.ரி.ஆரியரத்தினா போன்றோரின் அஞ்சலிக் குறிப்புகளைக் கொண்டதாக இத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

அமரர் க.திருநாவுக்கரசின் மறைவின் பின்னர் அவ்வமைப்பினை இயக்கிவரும் சமூக சேவகி பொன். ஜமுனா அவர்களின் சேவைநலன் பாராட்டும் வகையில் பொன்விழா மலர்: வட இலங்கை சர்வோதய அறங்காவலர் சமூக சேவகி பொன். ஜமுனா அவர்களின் சேவை பாராட்டு விழா என்ற இதழ், கலாநிதி கா.சுகபாலன் அவர்களை மலராசிரியராகக் கொண்டு செப்டெம்பர் 2008இல் சர்வோதய அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. வட மாகாண சர்வோதய சங்கம், புங்குடுதீவில் அமரர் கந்தையா திருநாவுக்கரசு அவர்களால் 23.7.1972இல் தாபிக்கப்பட்டதன் பின் தன் 18ஆவது வயதில் 1978இல் தன்னையும் சர்வோதய அமைப்பில் இணைத்துக்கொண்டு, சர்வோதய அமைப்பின் நிர்வாகப் பொறுப்பாளராகத் தன் பணியைத் தொடர்ந்தவர் பொன்னம்பலம் ஜமுனாதேவி. 3.10.2001இல் அமைப்பாளர் க.திருநாவுக்கரசுவின் அமரத்துவத்தை அடுத்து அமைப்பின் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்று தனது மண்ணுக்குத் தன்னாலான சேவையினை சர்வோதயக் குடும்பத்துடன் இணைந்து ஆற்றி வருகின்றார். அவரது சமூக சேவையின் பல்பரிமாணத்தையும் சர்வோதய அமைப்பினதும் அதன் தாபகர் திருநாவுக்கரசுவினதும் வரலாற்றையும் பல்வேறு பிரமுகர்களின் பார்வையில் இம்மலர் பதிவுசெய்கின்றது.

வடமாகாண சர்வோதய அமைப்பில் இக்கட்டுரையாளர் நூலகராகப் பணியாற்றிய வேளையில் கிராமங்கள் தோறும் கிராமிய நூலகங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வினை உருவாக்கும் திட்டமொன்றை சர்வோதய அமைப்பு மேற்கொண்டிருந்தது. அவ்வேளையில் நூலகவியலாளர் என்.செல்வராஜா அவர்களால் எழுதப்பட்ட கிராம நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்கான வழிகாட்டி 1989இல் சர்வோதய அமைப்பினரின் முத்தமிழ் நிதிய வெளியீடாக புங்குடுதீவில் வெளியிடப்பட்டது. அமரர் க.திருநாவுக்கரசு வடமாகாண சர்வோதய இயக்கத்தின் அமைப்பாளராக இருந்த காலகட்டத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சர்வோதய கிராமோதயத் திட்டத்தின்கீழ் யாழ்ப்பாண மாவட்ட சர்வோதய இல்லங்களில் அமைக்கப்பட்ட கிராம நூலகங்களின் பொறுப்பாளர்களுக்கு உகந்ததாக எளிய நடையில் எழுதப்பட்ட கிராம நூலகப் பராமரிப்புத் தொடர்பான கைநூல் இதுவாகும்.

சமூக அமைப்புகளின் வரையறுக்கப்பட்ட நிதிவளத்துடன் நூலகங்களை நடத்தவேண்டிய தேவையுள்ள நூலக நிர்வாகிகளுக்கு ஏற்றவாறு திட்டமிடப்பட்ட இக்கைந்நூல், கிராமிய மட்டத்தில் செயற்படும் நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் எளிமையான அடிப்படை நடைமுறைத் தகவல்களைக் கொண்டிருந்தது.

அமரர் க.திருநாவுக்கரசு போலவே புங்குடுதீவின் மண்ணின் மைந்தர்கள் பலர் அம்மண்ணில் தமது ஞானத்தால் அம்மண்ணின் பெருமையை நிலைநாட்டிவந்திருக்கிறார்கள். அவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவரான தவசீலர் சதானந்த சுவாமிகள் 6.5.1896இல் புங்குடுதீவில் பிறந்தவராவார். அகவை 87இல் 30.1.1983இல் அமரத்துவம் அடைந்தவர். இவர் சுவாமி சிவானந்தரைக் குருவாகக் கொண்டவர். அவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றுத் துறவுபூண்டவர். சப்த தீவுகளின் தெய்வநெறிக்கழகத்தை வழிநடத்தியவர். இத்தகைய பெருமைமிக்க இவ்வான்மீகவாதியின் அடியார்களுள் ஒருவர் புங்குடுதீவு மத்தியைச் சேர்ந்த திரு.சபா சிவாநந்தன். சுவாமிகள் தானே எழுதிவைத்திருந்த அருள்மொழிகளைத் தேடிப் பெற்று திரு. சபா சிவாநந்தன் (கு.ச.நந்தனார், தாட்சாயணி என்ற பெயர்களிலும் இவர் எழுதிவருபவர்.) சுவாமி சதானந்தர் நற்போதனை என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலைத் தொகுத்துள்ளார். ஒன்ராரியோ: ஆத்மஜோதி நிலையம், இந்து சமயப் பேரவை இந்நூலை ஜனவரி 2002இல் பதிப்பித்து உலகளாவியரீதியில் வெளியிட்டு பொன்கொடுதீவு மண்ணின் ஆன்மீகப் பெருமையை உலகறியச் செய்திருந்தது.

இலங்கையின் புங்குடுதீவுப் பகுதியில் பிறந்த மற்றொரு மண்ணின் மைந்தரான மு.தளையசிங்கம் இளம் வயதிலேயே சிந்தனையாளராகவும் சமூகப் போராளியாகவும் அறியப்பட்டவர். ஆரம்பத்தில் இவர் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். அக்காலத்திலேயே புனைகதைகளையும் இலக்கிய விமர்சனங்களையும் எழுதினார். பின்னர் மெய்யியல் ஆய்வுகளை நோக்கிச் சென்றார்.

மார்க்சிய ஈடுபாடுள்ளவராக இருந்த தளையசிங்கம் பின்னர் விநோபா பாவேயின் சர்வோதய இயக்கத்துப் போராளியானார். 1966ல் மு.தளையசிங்கம் தனது ஆன்மீக குருவான ஸ்ரீ நந்தகோபால கிரியை இரத்தினபுரியில் சந்தித்தார். அது அவரை அரவிந்தரை நோக்கிக் கொண்டுவந்தது. இவ்வேளையில் அவர் புங்குடுதீவு

மகா வித்தியாலயத்திற்கு மாற்றலானார். 1968 ல் சர்வோதய இயக் கத்தை ஆரம்பித்து தனது சமூகப் பணிகளைப் பரவலாக்கும் கருவியாக அரசியலைப் பிரயோகிக்கும் நோக்கத்தில் குறுகிய கால அரசியற் பிரவேசம் ஒன்றைச் செய்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காக கடுமையாக உழைத்தார். 1971ல் புங்குடுதீவு கண்ணகையம்மன் கோவிற்கிணற்றில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் நன்னீர் பெறும் பொருட்டு இவர் நடத்திய போராட்டத்தின்போது காவந்துறையினரால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டார். பின்னர் நோய்வாய்ப்பட்டு 1973ம் ஆண்டு மறைந்தார்.

அமரர் மு.தளையசிங்கம் 1956முதல் அவர் மறைந்த 1973வரை தொடர்ந்து எழுதிவந்திருக்கிறார். அவரது சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் அனைத்தும் இன்றும் பேசப்படுகின்றன. மு.தளையசிங்கம்: ஒரு அறிமுகம் என்ற நூலினை தமிழக எழுத்தாளர் சுந்தரராமசாமி, மு.தளையசிங்கத்தின் சகோதரர் கவிஞர் மு. பொன்னம்பலம் ஆகியோர் 1985இல் தமிழகத்தில், கோவையில் வெளியிட்டிருந்தார்கள். புங்குடுதீவின் மைந்தன் தளையசிங்கத்தின் மேன்மையை, அவரின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தனிச்சிறப்பை தமிழக முன்னணி எழுத்தாளர் திரு சுந்தர ராமசாமி, 1982இல் கோவை, இலக்கு மகாநாட்டில் வாசித்த தளையசிங்கத்தின் பிரபஞ்ச யதார்த்தம் என்ற கட்டுரை வாயிலாக இந்நூலில் அறிமுகப்படுத்து கின்றார். தளையசிங்கத்தின் சகோதரர் மு.பொன்னம்பலம் இன் னொரு கோணத்தில் தமையனாரின் பின்னணியை மெய்யுள் பற்றி ஒரு மெய்யுள் என்ற தலைப்பில் மு.தளையசிங்கத்தின் மெய்யுள் என்ற நூலுக்கு 1974இல் எழுதிய முகவுரைவாயிலாக வெளிப்படுத்து கின்றார். இவ்விரண்டு கட்டுரைகளையும் கொண்டதாக மு.தளைய சிங்கம்: ஒரு அறிமுகம் என்ற நூல் அமைகின்றது.

தளையசிங்கம் போலவே தனிநூல் வழியாக அறிமுகப்படுத்தப் பெற்ற மற்றுமொரு புங்குடுதீவின் மைந்தன் நாவேந்தனாவார். ஈழத்து இலக்கியத்துக்கு ஐந்து தசாப்தங்களாகப் பங்களித்த திரு நாவேந்தன் அவர்களது மறைவையொட்டி (10.7.2000) வெளியான தமிழறிஞர்களின் அஞ்சலிகள், அவர் பற்றிய பிற அறிஞர்களின் நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்ட செய்திகள் போன்றவை நாவேந்தன் நினைவலைகள் என்ற நூலில் வி.ரி.இளங்கோவன் அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நாவேந்தனின் பேச்சுத் திறம், இலக்கியப்

பங்களிப்பு, சிறப்புப் பண்புகள் என்பன இக்குறிப்புக்களில் நினைவு கூரப்பட்டுள்ளன.

நாவேந்தன் யாழ்ப்பாண மாவட்டம், புங்குடுதீவில் பிறந்தவர். பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராகி சட்டமுதற் தேர்வில் சித்திபெற்று முதலாந்தர அதிபராகப் பதவியில் உயர்ந்தவர். அரசியல் அரங்கிலும் இலக்கிய உலகிலும் தனக்கெனத் தனியான தமிழ் நடையைக் கொண்டிருந்தார். தமது பதினைந்தாவது வயதில் இந்து சாதனம் மூலம் எழுத்துத் துறையில் புகுந்த நாவேந்தன் தமிழ்க் குரல், சங்கப்பலகை, நாவேந்தன், நம்நாடு ஆகிய இதழ்களை நடத்தினார். ஆம்பலூர் அருணகிரிநாசர், பண்டிதர் பரசுராமமூர்த்தி, காண்டபன், நக்கீரன், தீப்பொறி, ததீஜி ஆகிய பல புனைப்பெயர்களில் விமர்சனங்களை எழுதியுள்ளார். தினகரன், வீரகேசரி, சிந்தாமணி, விவேகி, கலைச் செல்வி, உதயன், உதயதாரகை ஆகிய இதழ்களில் இவரது சிறுகதைகள் பல வெளிவந்தன. எனினும் சுதந்திரனிலேயே அதிகமான சிறுகதைகளையும் நாடகங்களையும் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். தமிழகத்திலிருந்து வெளியான தென்றல், உமா, கலைமன்றம், அறப்போர், தென்றல் திரை, சாட்டை, மணிமொழி ஆகிய இதழ்களில் இவரது படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. தமது இறுதிக்காலத்தில் இவர் எழுதிய "மரியாள் மகதலேனா" என்னும் குறுங்காவியத்தை தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாழ்ப்பாணம் அத்தியட்சாதீனம் வெளியிட்டது. சமுதாய அவலங்களையும் சாதாரண மக்களின் பிரச்சினைகளையும் மூடத்தனங்களையும் தீண்டாமையையும் கருப்பொருள்களாகக் கொண்டே இவர் தனது சிறுகதைகளைப் படைத்தார். இவர் அநேகமான கட்டுரை நூல்களையும் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபையின் பிரதி மேயராகவும் சிலகாலம் பதவி வகித்தவர் நாவேந்தன். இலங்கை தமிழரசுக் கட்சி நடத்திய பல்வேறு போராட்டங்களிலும் பங்குபற்றியவர். சிங்கள ஸ்ரீ எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலீடு பட்டு ஒருவார காலச் சிறைத் தண்டனையையும் அனுபவித்தவர். சிறையிலிருந்து வெளிவந்ததும் அவர் எழுதி வெளியிட்ட "சிறீ அளித்த சிறை" என்னும் நூல் அரசியல் தலைவர்கள் பலரதும் பாராட்டுக்குள்ளானது. யாழ். இலக்கிய வட்டம் நாவேந்தன் நினைவாக ஆண்டு தோறும் ஈழத்தில் வெளியாகும் சிறுகதைத் தொகுதிகளுக்குள் சிறந்ததெனத் தெரிவு செய்யப்படும் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு நாவேந்தன் விருதினை சிலகாலம் வழங்கிவந்தது.

தீவகத்தின் சமூக வரலாற்றில், குறிப்பாக புங்குடுதீவின் சமூக இலக்கிய வரலாற்றில் பெயர் பொறித்த பலர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இன்றும் மண்ணின் பெயரைப் பெருமைப்படுத்தி வருகிறார்கள். இவ்வியலில் குறிப்பிடப்பட்டவர்கள் அவர்களுள் மாதிரிக்குச் சிலரே. இவர்கள் பற்றி பெருமெடுப்பில் நூல்கள் வெளிவராதது வேதனைக்குரியது. ஈழத்தில் பிரதேச வரலாற்று நூல்கள் அண்மைக் காலத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் வேகத்தில் புங்குடுதீவு பற்றியோ அந்த மண்ணின் மைந்தர்கள் பற்றியோ வெளிவந்த நூல்கள் மிகக்குறைவானவையே. புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த பலரும் வர்த்த கர்களாக உலகளாவியரீதியில் இயங்குவதால் எழுத்துத் துறையில் அவர்களது ஈடுபாடும் பங்களிப்பும் மிகவும் வரையறுக்கப் பட்டது. கோவில்களுக்கும் பிற சமூக நிறுவனங்களுக்கும் உதவுவ துடன் தமது கடமையை முடித்துக்கொண்ட திருப்தியை அடைந்து விடுகிறார்கள். தங்களால் தம் மண்பற்றி சிந்திக்கவும் எழுதவும் முடியாவிட்டாலும் கூடத் தான் சார்ந்த சமூக அமைப்புக்களின் ஊடாக நிதி உதவிகளை வழங்கிப் பல்கலைக்கழகச் சூழலில் வாழும் தீவக மாணவர்கள் மட்டத்திலாவது தீவகம் சார்ந்த எழுத்துப் பணிக்கு ஊக்கமளிப்பது ஒன்றும் கடினமானது அல்ல.

நன்றி:

கிராமிய பூபாளம் 2017- சிறப்பு மலர். (புங்குதீவு தொண்டர் திருநாவுக்கரசு சர்வோதய நற்பணி ஒன்றியம், யேர்மனி). 30.09.2017: ப.21-34.

**தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகளும்
தமிழின் பெருமை பேசும் மாநாடுகளும்
காலத்தின் தேவை என்ன?**

இது தனிநாயகம் அடிகளாரின் நூற்றாண்டுக் காலம். தாயகத்திலும் தமிழகத்திலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் இது தொடர்பான மாண்பு நயப்பு விழாக்கள் தமிழ் விழாக்களாக ஏராளமான பணச்செலவில் இடம்பெற்று வருகின்றன. அதன் பேராளர்களாக பெரும் பணச் செலவுடன் தமிழ் ஆர்வலர்களும் அறிஞர்களும் நாடுகடந்து இங்கும் அங்குமாகப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரவாரமாக இவ்வாண்டில் தமிழ் ஆராயப்படும் தமது இனம் மொழி கலாச்சாரம் பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டும் அரங்கு களில் உரையாற்றிவிட்டு நாடு திரும்புகிறார்கள்- வீடு திரும்புகிறார்கள். ஆடம்பரமான இம்மாநாடுகள் உண்மையில் தமிழுக்கு நன்மையைச் செய்கின்றனவா அல்லது அவலை நினைத்து உரலை இடிக்கும் கதைதானா என்ற கேள்வி இன்று பலரது மனதிலும் எழுந்து நிற்கின்றது.

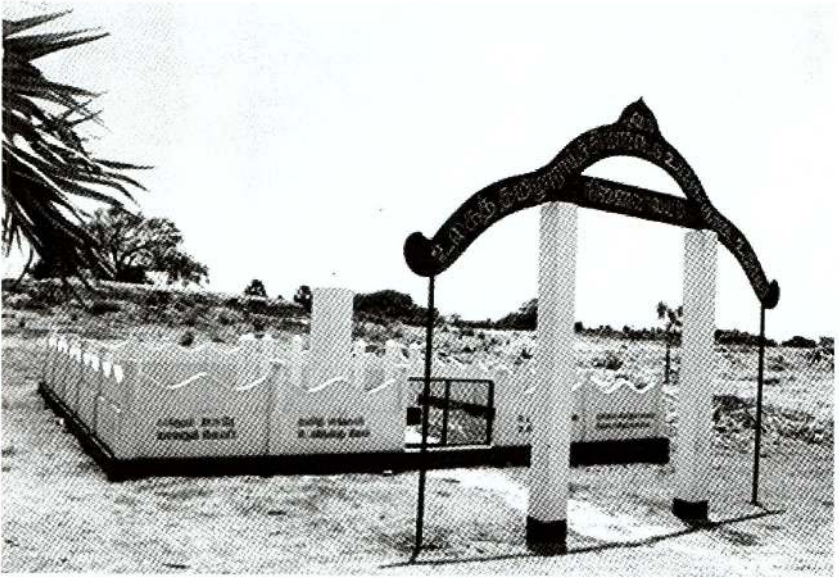
உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு என்பது உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் தமிழை ஆய்வுசெய்யும் பன்னாட்டறிஞர்களையும் இனம் கண்டு, ஒருங்கிணைத்து அவர்கள் தனித்துவமாக மேற்கொண்டுவரும் தமிழாராய்ச்சியை ஒருமுகப்படுத்தவும், கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்ளவும், மேலும் வளப்படுத்தவும் உதவும்நோக்கில் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளாரின் முயற்சியின் பெறுபேறாக 1964இன் ஜனவரி மாதத்தில் 7ம் திகதி புதுடில்லியில் நடந்த 26ஆவது

அகில உலக கீழைத்தேயக் கல்வி ஆய்வாளர் மாநாட்டின்போது உருவாக்கப்பட்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று என்பது இன்று வரலாறாகிவிட்டது. இம்மன்றத்தினால் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு இரு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடத்தப்பட்டு ஆய்வின் முடிவுகள் தமிழறிஞர்களிடையே வெளிப்படுத்தப்பட்டு, அவை விவாதிக்கப்பட்டு மீளாய்வு செய்யப்பட்டு தமிழ் ஆய்வுகள் செப்பனிடப்படும் புத்தாய்வுகளுக்கு வித்திடப்படும் செழுமைமிக்கதொரு வளர்ச்சியை தமிழ் உலகம் கண்டுகளிக்கும் என்று அன்று தமிழறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார் கனவு கண்டிருந்தார். அவரது கனவு நனவானதா என்பதை காலம் இன்று சொல்கின்றது. தூய தமிழ் ஆராய்ச்சி படிப்படியாக ஒரு அரசியல் மேடையாக ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வரலாற்றை முதலில் பார்ப்போம்.

முதலாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, பல்வேறு தமிழ் மாநாடுகளுக்கும் முன்னோடியாகி நின்று வரலாறு படைத்து வந்துள்ள மலேசியாவின் கோலாலம்பூர் நகரில் 1966இல் நடந்தேறியது. அதனைத்தொடர்ந்து இரண்டாவது மாநாடு 1968இல் சென்னையில் நடைபெற்றது. அதற்கு முன்னதாக 1967இல் தமிழகத்தில் பாரிய அரசியல் வெற்றியைப்பெற்றிருந்த அறிஞர் அண்ணாவின் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தின் வெற்றிவிழாவாகவும் இம்மாநாடு அமைந்துவிட்டமையை பின்னாளில் தூய தமிழ்ஆராய்ச்சிக்காக உருவாக்கப்பட்ட தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் அரசியல் கலப்பிற்கும், அரசியல்வாதிகளின் ஆதிக்கத்துக்கும் உட்பட்டுவிட்டமையை நாம் அனுபவபூர்வமாக கண்டறிந்து கொண்டோம். பின்னாளில் தனிநாயகம் அடிகளார் François Gros அவர்களின் துணையுடன் மூன்றாவது மாநாட்டினை அரசியல்வாடையின்றி பாரிசில் 1970இல் நடத்திவைத்து அதனைத் தூய்மைப்படுத்த முனைந்தார்.

ஆயினும் யாழ்ப்பாணத்தில் 1974இல் நடந்தேறிய மாநாடு அன்றைய சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக்காலத்தில் கொழும்பிலா-யாழ்ப்பாணத்திலா நடத்துவது என்ற இழுபறியுடன் தமிழர் இனப்பிரச்சினையை உலகறியச்செய்யும் மறைமுக அரசியல் நோக்குடன் இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பெற்று பதினொரு தமிழர்களின் உயிர்ப்பலிக்கும் அதன்பின்னரான ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தின் எழுச்சிக்கும் வழிகோலியது.

ஐந்தாவது மாநாடு 1981இல் மீண்டும் தமிழகத்தில் - மதுரையில் நடைபெற்றது. அவ்வேளையில் மற்றொரு தேர்தலை எதிர்கொண்டிருந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், முதல்வர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் தலைமையில் தமது அரசியல் வெற்றிக்குத் துணையாக இம்மாநாட்டைத் தமிழர் மாநாடாக கோலாகலமாக நடத்திமுடித்தது. இம்மாநாட்டின் பிரதிநிதிகளாக ஆய்வாளர்களைவிட உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளே அதிகளவில் பிரசன்னமாயிருந்தனர் என்பதை மாநாட்டு மலரின் புகைப்பட ஆல்பம் இன்று எமக்குக் காட்டுகின்றது.

1987இல் மீண்டும் கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற ஆறாவது மாநாடு தனிநாயகம் அடிகளாரின் புனித நோக்கினை முன்னெடுக்கும் கனவுடன் அரசியல் கலப்பற்று நடந்து முடிந்த முதலாவது தமிழா ராய்ச்சி மாநாட்டிலிருந்து மிகவும் வித்தியாசமானதொரு பரிமாணத்தில் நடைபெற்றிருந்ததை 1966 இல் நடந்த முதலாவது மாநாட்டையும் மீண்டும் 1987இல் அதே மண்ணில் பெருந்தொகையான தமிழக மலேசிய தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் பங்கேற்புடன் நடைபெற்றிருந்த ஆறாவது மாநாட்டையும் ஒப்புநோக்கினால் எளிதில் புரிந்துகொள்ளலாம்.

ஏழாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு 1989இல் மொரீஷியஸ் நாட்டின் மோகா (Moka) நகரில் இடம்பெற்றது. கல்வித்துறையில் செழுமைமிக்க மோகா மாவட்டத்தில் தான் மகாத்தா காந்தி நிறுவனமும் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. புலம்பெயர்ந்தோரிடையே தமிழின் எதிர்கால அடையாள அழிவுக்கு பீஜித் தீவுகளுக்கு அடுத்தபடியாக உதாரணமாக எம்மவரால் அடிக்கடி எடுத்தாளப்படும் நாடு மொரிஷியஸ். மொரிஷியஸ் தமிழ் இன மக்களின் தமிழ் மூலத்தை மீள்கட்டு மானம் செய்து தமிழுணர்வுட்ட இம்மாநாடு

அங்கிருந்த தமிழர்களுக்கு உதவியிருக்கின்றது என்பதில் உண்மையில்லாமல் இல்லை. மொரிஷியஸ் நாட்டில் நடந்தேறிய தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டிலே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவரே பின்னர் அந்நிறுவனத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றும் Dr. Noboru Karashima அவர்களாவார்.

இவரது தலைமையிலேயே எட்டாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு தமிழகத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 1995இல் நடைபெற்றது. இரண்டு லட்சம் பேர் வரை பங்கேற்ற இம்மாநாட்டின் நிறைவுதினம் வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்படும் அதேவேளையில், இம்மாநாட்டில் பங்கேற்கவிடாது ஈழத்துத் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காகத் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட வரலாறும் துர்அதிர்ஷ்டவசமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுவிட்டது. இந்நிகழ்வு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடுகள் தமிழ் ஆராய்ச்சியைவிட அரசியல் அபிலாஷைகளுக்கான களமாக ஏற்கப்பட்டுவிட்டதை வெளிப்படையாகப் பறைசாற்றியது.

இந்தப் பின்புலத்தில் தான் ஒன்பதாவது தமிழாராய்ச்சி மாநாடு கோயம்புத்தூரில் அரங்கேற்றம் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

2009இல் கலைஞர் கருணாநிதி தனது ஆட்சியின் போது, முள்ளி வாய்க்காலில் சிந்தப்பட்ட குருதியின் ஈரம் காய்வதற்கு முன்னதாகவே ஒன்பதாவது அனைத்துலகத் தமிழா ராய்ச்சி மாநாட்டை கோலா கலமாக கோயம்புத்தூரில் 2010இல் நடத்துவ தற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொள் ளும் வகையில் அதற்கான அனுமதி யைக்கோரி, மேற்படி தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு அமைப்பின் தலைவராக

இன்றிருக்கும் Dr. Noboru Karashima (படத்தில் உள்ளவர்) அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார். தூய நோக்குடன் சர்வதேச கல்வி யாளர்களாலும் மொழியியலாளர்களாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டிய தமிழாராய்ச்சியை அரசியல் நலனுக்காகவும், தனிப்பட்ட வரின் சமூக இருப்பிற்கான குறுக்குவழியாகவும் பயன்படுத்தப்படுவதை கலாநிதி நொபொரு கராஷிமா முற்றாக மறுத்துவிட்டார். மேலும் கலைஞர் குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவுக்குள் ஒரு சர்வதேச அறிஞர்கள் பங்கேற்கும் மாநாட்டை நடத்தமுடியாது எனவும் அவர் அறுதியிட்டுக் கூறிவிட்டார். அதன் விளைவாக தன் முயற்சியில் சற்றும் சளைக்காத அம்புலிமாமா வேதாளக்கதையின் நாயகன் போல, கலைஞர் அவர்கள் தமிழ் செம்மொழி மாநாடாகத் தனது தமிழ் விழாவை கோலாகலமாக நடத்தி முடித்தார். மாநாட்டின் எந்தவொரு அரங்கமும் தனிநாயகம் அடிகளாரின் நினைவையே ஏற்படுத்தாமல் அமைப்பாளர்கள் பார்த்துக்கொண்டார்கள். சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் அனைத்தும் மட்டுமல்லாது, பங்கேற்ற அறிவுஜீவிகளும் இலங்கையில் அந்நாளில் கொழுந்துவிட்டெரிந்த தமிழரின் இன வழிப்பு நடவடிக்கைகள் பற்றி மூச்சுக்கூட விடாதபடி சீ பீ ஐ வெளிப்படையாகக் கண்காணித்து வந்தது. கலைஞர் கருணாநிதி ஒன்பதாவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை கோயம்புத்தூ ரில் தனது அரசியல் இருப்புக்கான களியாட்ட நிகழ்வாக உருமாற்றி 2010இல் அரங்கேற்ற முனைந்த இச்செயற்பாடானது இன்று உலக அரங்கில் பிழையான செய்தியையும் உற்சாகத்தையும் பல தமிழ் விழா அமைப்பாளர்களுக்கு வழங்கிவிட்டது என்று கருதமுடிகின்றது.

அன்று தமிழாராய்ச்சி மாநாடு என்ற வித்தை ஊன்றிவைத்த தனிநாயகம் அடிகளாரின் நோக்கத்தை இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதனை எவ்வகையிலும் ஈடுசெய்யாத தமிழ் விழாக்களும் தமிழாராய்ச்சி விழாக்களும் அவரது பெயரில் சுயநல நோக்கம் கொண்ட அரசியல்வாதிகளாலும், சமூக சேவகர்களாகத் தம்மை வரிந்துகொண்டவர்களாலும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக மேடையேற்றம்பெறுகின்றன என்பது கசப்பானதொரு உண்மையாகும்.

இந்நிலையில் லண்டனிலும் பாரிய முன்னெடுப்புடனும் பெரும் பணமுதலீட்டுடனும் சில தனிநபர்களால் தமிழ்மாநாடொன்று நடத்திமுடிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாநாட்டின் அடுத்த கட்ட நகர்வு என்ன என்பதை பொறுத்திருந்து தான் பார்க்கவேண்டும்.

இன்று புலம்பெயர்ந்த வாழ்வியலில் பல்வேறு தமிழ் ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுத்தேவைகளுக்காக அணுகப்பட்டவன் என்ற நிலையிலும், தமிழின் ஆய்வுக்கான நிரந்தரக் கட்டமைப்பொன்று எதிர்காலத்தில் இந்த மண்ணில் அவசியம் என்ற கனவினைக் கொண்டவன் என்ற வகையிலும் அதற்கான ஆவணச்சேகரிப்பிலும், பதிவிலும் என் வாழ்வையும் பொருளாதாரத்தையும் எவ்வித சுயநல நோக்கமும் இல்லாமல் எம்மினத்தின் எதிர்காலத்துக்காக வழங்கி வருபவன் என்பதாலும் சில கருத்துக்களை முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். இக்கருத்துக்கள் இலங்கை, இந்தியாவுக்கு அப்பால் உள்ள தமிழ் ஆய்வு நிறுவனங்களுக்கும், தமிழ் உணர்வாளர்களுக்கும் பொருந்தும் என்றாலும், நான் வாழும் லண்டன் மாநகரையே உதாரணத்துக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றேன்.

லண்டன் மாநகரில் 40க்கும் அதிகமான தமிழ்ப்பள்ளிகள் உள்ளன. முப்பதுக்கும் அதிகமான தமிழர்களுக்கான சைவ, கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் உள்ளன. நூற்றுக்கும் அதிகமான சமூக நல நிறுவனங்கள் உள்ளன. இவற்றினிடையே பெயரளவிலேனும் தமிழ் ஆய்வுக்கான ஒரு நிறுவனமோ, தமிழ் அறிவியல நூலகமோ, நல்ல தமிழ் நூல்களைத் தேர்ந்து வாங்கி வாசிக்க ஒரு புத்தகக்கடையோ இல்லை என்பது முதலில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும்.

இத்தகைய நிறுவனங்கள் லண்டன் வாழ் தமிழ்மக்களிடையே இயங்கிவருகின்றபோதிலும் இவ்வமைப்புகளால் தமிழ்மொழியின் பயன்பாட்டையோ, தமிழரின் பண்பாடுபற்றிய அடிப்படை

அறிவையோ, தமிழரின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைப் பற்றிய சிந்தனைகளையோ இரண்டாம் தலைமுறையினரிடையே எடுத்துச் செல்லவும் நிலைநிறுத்தவும் முடியவில்லை. இத்தனை பாடசாலைகள் இங்கு இயங்குகின்ற போதிலும் அதே பாடசாலைத் தமிழ் விழாக்களில் அல்லது திருமணம், பிறந்தநாள் விழா மற்றும் குடும்ப சந்திப்புகளில் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரியும் குழந்தைகள் பேசும் மொழியை உற்று நோக்கினால், தமிழ்ப்பள்ளிகளின் செயற்திறனின் குறைபாடு புரிந்துவிடும். எமது இரண்டாம் தலைமுறையினரிடையே அழிந்துவரும் தமிழ் மொழியின் பேச்சுமொழிப் பயன்பாட்டின் தீவிரம் குறைந்து தமிழ் மொழி பேச்சுமொழியாகவாவது நீண்டநாள் வாழ நடைமுறைச் சாத்தியமான என்ன நடவடிக்கைகளை இத்தமிழ்ப்பள்ளிகளின் வாயிலாக இதுவரை எடுத்திருக்கிறோம் என்றால் திருப்திகரமான பதில் கிடையாது.

சைவ சமயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், லண்டன் கோயில்கள் மூன்றுவேளை பூசையுடன், மூன்றுவேளை உணவுப்பொதிகளையும் வழங்கி எம்மிடையே அட்சயபாத்திரங்களாக விளங்குகின்றன. இதற்கிடையே அகாலவேளையில் உணவுகேட்டுச்சென்ற மனவலுக்குன்றிய ஒருவரை உதைத்துத்தள்ளிய செய்திகளும் காதுக்கெட்டாமல் இல்லை. இந்நிலையில் இக்கோயில் நிர்வாகங்களினால் தமது கண்களுக்கு முன்னே நடக்கும் மதமாற்றங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்ததா? குறைந்தபட்சம் கோயில்களுக்கு வரும் பக்தர்களின் குழந்தைகளிடையேயாவது தமிழ்க்கலாச்சாரத்தையும் பணியையும் போதித்து அவர்களை அமைதியான வழிபாட்டுமுறைக்கு உட்படுத்த முடிகின்றதா? தாயும் தந்தையும் வழிபாடு செய்ய அவர்களைச்சுற்றி ஓடியாடி ஜிம்னாஸ்டிக் செய்யும் குழந்தைகள் கோயில் வளாகத்திலேயே பக்தர்களை வெறுப்பேற்றும் காட்சிகள் இன்றளவில் தடுக்கப்பட்டதா? இந்நிலையில் கோயில்கள் தமது சமய கலாச்சார நோக்கங்களில் வெற்றிபெறவில்லை என்றே பொதுவாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.

எம்மையும்மீறி எமது இல்லங்களுள் நுழைந்துவிட்ட பல்லினக் கலாச்சாரம் பற்றி நாம் கவலை கொள்வதில்லை. பெரிய பிரித்தானியாவே பல்லினக் கலாச்சாரத்தை வரவேற்கும் போது அங்கு வாழத் தீர்மானித்துவிட்ட தமிழர்களால் அதை தவிர்த்துவாழ முடியாது என்ற வாதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், தமிழ் மொழியைப் பற்றிய அறிவையும், தமிழர் பண்பாடு அதன் கலாச்சாரம் பற்றிய அருமை பெருமைகளை என்றாவது ஒருநாள் அறிந்துகொள்ள

விரும்பும் எமது அடுத்த தலைமுறையினர் எங்கே போவார்கள். எதிர்காலத்தில் கோயில்களும், தமிழ்ப்பள்ளிகளும் நிலைத்து நின்று தமிழ் வளர்க்கப் போவதில்லை. அவை இன்றைய முதலாம் தலைமுறையினரின் ஆத்மதிருப்திக்காக அமைந்தவை. ஆழமான சமூக உணர்வோ சமூகச் சிந்தனையோ அற்ற வெறும் பதவிமோகங்களுக்கும், உள்ளகச் சண்டைகளுக்கும் ஆட்பட்டுப் பொருளீட்டும் அமைப்புக்களாகவே இவ்வமைப்புகளின் செயற்பாடுகளைக் கருதவேண்டியுள்ளது.

அதனால் தான் இவை எவற்றுக்கும் வாய்ப்புத் தராத, பயன்படாத, வர்த்தக நோக்கத்துக்கு இடம்கொடுக்கமுடியாத நூலகங்களும், வாசிக சாலைகளும், லாபமீட்டமுடியாத புத்தகச் சந்தைகளும், தமிழாய்வு நிறுவனங்களும் இன்றளவில் எமது சமூகத்தில் ஒரு பொருட்டாகக் கருதப்படவில்லை. ஆங்காங்கே ஒன்றிரண்டு தனி மனிதர்கள் இதனைப்பரிந்து தமிழ்ச் சமூகம் எதிர்நோக்கவுள்ள எதிர்கால ஆபத்தை உணர்ந்து செயற்பட்டாலும் அவர்களுக்கு எவ்வித பொருளாதார ஆதரவினையும் இந்தப் புலம்பெயர் சமூகம் வழங்காது அவர்களை தனியாளாக நின்று சமூகச் சூமையைத் தாங்கவிட்டு வேடிக்கைபார்க்கின்றோம்.

இத்தகைய சமூகப் பின்புலத்தில் நின்றுதான், தனிநாயகம் அடிகளாரின் பெயரில் தமிழ் வளர்க்க முனையும் எம்மவரின் முயற்சிகளை உற்றுநோக்கவேண்டியுள்ளது. தமிழ்ப்பற்றிய மேலோட்டமான கட்டுரைகளையும், அரைத்தமாவையே அரைக்கும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதுவதைத்தவிர எமது புத்திஜீவிகளுக்கு புகலிடங்களில் பயன்பாடற்று அழிந்துசெல்லும் தமிழ்மொழியிலும், சிதைந்துசெல்லும் தமிழர் கலை கலாச்சாரங்களையும் ஆய்வுசெய்யவும் அதனால் ஏற்பட்டுவரும் பாரிய பிறழ்வுகளையும் தீவிரமாக ஆய்வுசெய்து சமூக விழிப்புணர்வினைத்தூண்டும் வகையில் எழுதவும் என்ன மூலவளம் இங்கே காணக்கிடைக்கின்றது? அரைத்தமாவையே அரைத்து எழுதப்படும் சங்க இலக்கியஆய்வுகளால் மட்டும் தமிழ் வாழ்ந்து விடுமா என்ன? தமிழர் பண்பாட்டைக்காட்டும் ஊர்திகளால் மட்டும் தமிழ் அறியாத தமிழ்ச்சிறார்களின் மனதில் தமிழ் உணர்வு தான் தோன்றிவிடுமா? ஒரு களியாட்டவிழாவை அல்லது கோயில் தேர்த்திருவிழாவில் இடம்பெறும் தேரோட்டத்தை இங்கு லண்டன் தெருக்களில் நின்று கண்டுகளிக்கும் பன்னாட்டு பார்வையாளர்களைப் போன்ற நிலைமைதானா இத்தகைய பெரும்பண்செலவில் மேடை

யேற்றப்படும் தமிழ் மாநாடுகளின் முடிவிலும் ஏற்படப்போகின்றது? ஒருவேளை - சமூகத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டு நிற்கும் சில "பெரியமனிதர்கள்" இத்தகைய விழாக்களால் மேடையின் மத்திக்குத் தற்காலிகமாகத் தருவிக்கப்படலாம். இது எமது புகலிடத் தமிழரின் வளர்ச்சியிலும் வாழ்விலும் என்ன பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திவிட்ட போகின்றன?

இன்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களுக்கும், தமிழ் பற்றிய-தமிழ் கலாச்சாரம் பண்பாடு பற்றிய தேடலை எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்போகும், அவர்களது பின்னைய தமிழ் தெரியாத தமிழ்த் தலைமுறையினருக்கும் இம்மாநாடுகள் என்ன முதுசொத்தை விட்டுச்செல்லப்போகின்றன என்பது பற்றி நாம் தீர்க்கமாகச் சிந்திக்கவேண்டிய தருணமிது. பெரும் எடுப்பில், அதிக பணச் செலவிலும், உடல் உழைப்பிலும் ஆங்காங்கே நடாத்தப்பட்டுவரும் இம்மகாநாடுகள் எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்காவது பயன் தருமா என்பதுதான் எம்முன் எழவேண்டிய முக்கிய கேள்வியாகும். நாம் வாழும் பல்லினச்சமூகத்தில் தமிழர் அல்லாதவர்களிடையே தமிழர் யார்? அவர்களது பண்பட்ட கலாச்சாரம் -பண்பாடு என்ன என்பதை அழுத்தமாக இம்மாநாடுகள் கொண்டுசெல்லுமா என்பதைப் பற்றியும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். இதற்கு விடை ஆம் என்றால் எவ்வகையில் அத்தகைய பயன் விளையப்போகின்றது? தமிழில் எழுதப்பெறும் மாநாட்டுக் கட்டுரைகளைக்கொண்ட சிறப்பு மலர்கள் மாத்திரம் தமிழை புகலிடத்தில் வாழவைக்கப்போவதில்லை. தமிழ் பற்றித் தமிழரே தமிழர்மத்தியில் பேச இத்தகைய பெரும் எடுப்பில் பெரும்பணச்செலவுடன் முயற்சிசெய்யவேண்டியதில்லை. அதற்கு ஒரு சிறிய தமிழ் ஆய்வுப் பட்டறை போதுமானது.

இன்று எமக்குத் தேவையானது தமிழையும் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை - பண்பாட்டையும் பன்னாட்டாரும், எம்மிடையே உருவாகி வளரும் தமிழ் தெரியாத தமிழ்த் தலைமுறையினரும் அறிந்துகொள்ள ஏதுவான தொரு ஆவணக்களஞ்சியமாகும். எதிர்காலத்தைப்பற்றிச் சிந்தித்து, அதன் போக்கினை அலசி, தீர்க்கதரிசனத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதொரு பணி. அதுவும் அரசியல்வாதி களாலும், வர்த்தகச் சமூகத்தினராலும், சமூக அந்தஸ்தை நாடி நகரும் பிரகிருதிகளாலும் அன்றி, புத்திஜீவிகளால் மாத்திரம் முன்னெடுக்கப்படவேண்டிய முக்கியமான செயற்திட்டம் இது.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்த ஒவ்வொரு தேசத்திலும், ஆய்வாளர்களுக்கு உரிய ஆவணங்களை வழங்கும் உசாத்துணை நூலகத்துடன் கூடிய இவ்வாவணச்சாலைகளை தனியானதொரு நிரந்தரமான கட்டிடத்தில் பேணப்பட்டு இன்றைய ஆய்வாளர்களுக்கும் எதிர்காலத்தில் தவிர்க்கமுடியாது உருவாகப்போகும் தமிழ் தெரியாத தமிழர் தலைமுறைக்கும் எமது புலம்பெயர்வு பற்றி மாத்திரமல்லாது அதற்கான காரணங்கள் வரலாறுகள் கலாச்சாரங்கள் என்பவற்றினை அறிந்துகொள்ள வசதியான சுவடிகள், ஆவணங்கள் தமிழ் ஆங்கில மற்றும் அந்தந்த நாட்டுத் தேசிய மொழிகளில் பேணப்படவேண்டும்.

இத்தகைய நாடுவாரியான தமிழ் மொழி ஆவணக்காப்பகத்தில் தமிழர்கள் மாத்திரமல்ல "தமிழியல் கற்கும் அனைத்துலக ஆய்வாளர்களுக்கும் ஈழத்தமிழர் யார், அவர்களது கலாச்சாரம் பண்பாடு பழக்கவழக்கங்கள் என்ன என்பது பற்றி அறிந்துகொள்ளவும், அறிவியல்பூர்வமாக அவற்றை ஆய்வுசெய்யவும் பல்கலைக்கழகத் தொடர்புகளினூடாக நவீன வசதிகள் செய்யப்படவேண்டும். இத்தகைய ஒத்த சிந்தனையுடன் உருவாக்கப்படும் அமைப்புகள் தமக்குள் ஒரு இணைப்பினை ஏற்படுத்தி, தத்தமக்கிடையே அறிவுசார் தொடர்பாடலை ஏற்படுத்தும் வகையில் இணைப்பினை ஏற்படுத்தி ஒரு பாரிய வலையமைப்பை தூய தமிழாய்வு நோக்கத்துடன் உருவாக்கவேண்டும்.

இத்தகைய சிந்தனைப்போக்கினை தமிழ் உணர்வாளர்களிடம் எழுப்ப -விரும்பியோ விரும்பாமலோ இன்று ஆங்காங்கே தனிநாயகம் அடிகளாரின் பெயரில் அவரது அடிப்படை ஆய்வகச் சிந்தனையினை கடுகளவும் கருத்துக்கெடுக்காமல் நடாத்தப்பெற்றுவரும் "சர்வதேச" தமிழ் மாநாடுகள் வழி சமைக்குமாக இருந்தால் அது இம்மாநாடுகளின் வெற்றியாகக் கருதலாம். சுவர் இருந்தால் தான் சித்திரம் வரையலாம் என்று ஒரு முதுமொழி எம்மிடையே உண்டு.

... இது நாள் வரையில் பாதமிதியாத் தளங்களின் மீதும்

கன்னிச் சுவடுகள் பதிப்போம் - இனி

எதிர் வரு நாளில் பதிந்து பதிந்தவை பாதைகளாகப் புதுயுகத் தடங்கள் விதிப்போம்.

நன்றி: தேசம்நெற் இணையத்தளம் 2014.

மோகனாங்கி : வெளிச்சத்துக்கு வந்துள்ள ஈழத்தவர் படைப்பிலக்கியம் ஒன்று

மோகனாங்கி என்பது தமிழில் எழுதப்பட்ட முதலாவது வரலாற்றுப் புதினமும் ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்ட இரண்டாவது புதினமும் ஆகும். ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்துக்கு சுமார் நூற்றுநாற்பது ஆண்டுக்கால வரலாறுண்டு. சித்திலெப்பையினால் எழுதப்பட்டு 1885ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட அஸன்பேயுடைய கதையே ஈழத்தின் முதல் நாவலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்நூல் சென்னையில் வெளியிடப்பட்டது. அஸன்பேயுடைய கதை வெளிவந்து பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர் 1895இல் திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை (1865-1902) எழுதிய "மோகனாங்கி" என்ற நூல் வெளியாயிற்று.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தவர்கள் அரும்பங்காற்றியவர்களாக இருந்துள்ளார்கள். அந்தக் காலத்திற்குரிய அறிஞர்களில் ஒருவராகக் குறிப்பிடப்படும் தி.த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் மூத்த சகோதரர் ஆவார். தனது பதினைந்தாவது வயதிலேயே தமையனுடன் இந்தியா சென்ற த.சரவணமுத்துப்

பிள்ளை தனது மேற்படிப்பினை சென்னை பச்சையப்பாக் கல்லூரியிலும், பிரசிடென்சிக் கல்லூரியிலும் (பின்னாளில் சென்னை மாநிலக் கல்லூரி என அழைக்கப்பட்டது) கற்றவர். அவர் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியின் கீழைத் தேயச சுவடிகள் நிலையத்தின் பொறுப்பாளராகவும் கடமை யாற்றியவர். 1865 ஆம் ஆண்டு திருகோணமலையில் பிறந்த த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் புலமை மிக்கவராக இருந்ததோடு விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுப் பார்வையைக் கொண்டவராகவும் இருந்தார். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியின் தமிழ்ச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது திருகோணமலை த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஆற்றிய தொடக்க உரையே 1892 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த தமிழ்ப்பாஷை என்கிற ஆய்வுக்கட்டுரையாகும். இது பின்னர் தனிநூலாகவும் வெளிவந்திருந்தது.

மோகனாங்கி என்ற புதினத்தை அவர் எழுதும்போது சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில், கீழைத்தேயச சுவடிகள் நிலையத்தின் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். இக் காலத்தில் இவர் மேற்கொண்டிருந்த வரலாற்று ஆராய்ச்சியே இவரை இந்த வரலாற்று நூலை எழுதத் தூண்டியதாகக் கருதுகின்றனர். பாரதிக்கு முன்னோடியான தத்தைவிடு தூது என்ற பெண்விடுதலை செய்யுளை எழுதியவர் என்ற பெருமையும் இவருக்குண்டு. 1902இல் தனது 37 ஆவது வயதில் இவர் மறைந்துவிட்டார்.

சென்னை இந்து யூனியன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியான மோகனாங்கி என்ற நூல், தஞ்சையிலும், திருச்சியிலும் நாயக்க மன்னர்கள் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தைப் பகைப்புலமாகக் கொண்டது. இவ்விரு பகுதிகளின் ஆட்சியாளரிடையே நிகழ்ந்து வந்த அரசியல் போட்டிகளைப் பின்னணியாகக் கொண்டு இப் புதினத்தின் நிகழ்வுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சொக்கநாதன், மோகனாங்கி என்னும் இருவருக்கிடையேயான காதல் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கூறும் இக் கதையில் இடையிடையே கவிதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. தஞ்சைநாயக்க இளவரசி மோகனாங்கிக்கும் திருச்சிராப்பள்ளி மன்னரான சொக்கநாத நாயக்கருக்கும் இடையே தோன்றிய காதலும் அதனால் மூண்ட போரும் பின்னாளில் இருவரும் இணைவதுமான கதையம்சத்தை இந்நவீனம் கொண்டிருந்தது. 17ம் நூற்றாண்டுத் தமிழர்களின் நாயக்கராட்சியின் பகைப்புலத்தில் காதல், வீரம், சூழ்ச்சி என்பனவற்றை சுவையாக இணைத்து கதை விறுவிறுப்பாகக் கொண்டுசெல்லப்படுகின்றது. சரவணமுத்துப்பிள்ளை எல்லா

முக்கிய கதாபாத்திரங்களையும் பற்றி விரிவாக ஆய்வு செய்ததுடன், வரலாற்று ரீதியாகத் துல்லியமான நிகழ்வுகளுடன் தனது கதாபாத்திரங்களைக் கவனமாகப் பயன்படுத்தி நாவலுக்குரிய அம்சங்களையும் இணைத்து அற்புதமான காந்தர்வ விவாக காதல்கதையை படைத்துள்ளதால் சிறந்த வாசிப்பு அனுபவத்தை மோகனாங்கி வழங்குகிறது. 1895 இல் வெளிவந்த நூல் என்றாலும், தற்கால நாவல்களைப் போன்றே விறுவிறுப்பும் சுவாரசியமும் குறையாத நாவல் இது. வெறும் வரலாற்றுக் கதைப்புத்தகமாக அல்லாமல், இந்நாவலில் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் முதல் அரசியல் விமர்சனங்கள் வரை மிகக்கூர்மையாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. மோகனாங்கி தமிழில் வெளிவந்த முதல் வரலாற்று நாவல் என்ற பெருமைக்கு அப்பால் வரலாற்றைச் சமூக சீர்திருத்தத்தோடு முன்வைத்திருப்பதே அதன் தனிச் சிறப்பு என்பர் ஆய்வாளர்கள்.

“மோகனாங்கி” சில வருட காலத்திலேயே கணிசமான செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது. இதன் காரணமாக, இந்த நாவலின் சுருக்கம், பள்ளிக்கூடங்களில் பாட நூலாகப் படிப்பதற்காக, 1919ம் ஆண்டில் மீளவும் ஒரு உப பாடநூலாக வெளியிடப்பட்டது. இந்தச் சுருக்கப் பதிப்பை, சென்னை எம்.ஆதி அன்ட் கம்பனியார் பிரசுரித்தனர். ஆனால், “மோகனாங்கி” என்றிருந்த நாவலின் பெயர் இந்தச் சுருக்கப் பதிப்பில் “சொக்கநாத நாயக்கர்” என்று மாற்றப்பட்டிருந்தது.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் வரலாற்று நூல் என்ற பெருமையைப் பெற்ற “மோகனாங்கி” வேறும் பல “மறைந்து விட்ட” நூல்கள் போன்று அதன் இருப்பை தமிழ் இலக்கிய, தமிழியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலும், நூல்களிலுமே பதிவுசெய்து வைத்திருந்தது. இந்த நூலைப்பற்றி இலக்கிய ஆய்வுகளில் பல்வேறு இடங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தபோதிலும், நீண்டகாலம் இப்பிரதியைக் கண்ணால் கண்டவர்கள் என்று எவருமில்லாத நிலையே அண்மைக் காலம் வரையில் காணப்பட்டு வந்தது.

இதே நிலைமையே “காவலப்பன் கதை” என்ற நூலுக்கும் இன்றளவில் காணப்படுவது கவலைக்குரியது. காவலப்பன் கதையின் மூல நூலாசிரியர் ஹன்னா மூர். இதன் முதலாவது பதிப்பு, யாழ்ப்பாணம் Religious Society வெளியீடாக, 1856 இல் வெளிவந்ததாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இலங்கை சுப்பிரீம் கோர்ட்டு ரொக்டரும், முஸ்லிம் நேசன் பத்திராதிபருமான சித்தி லெவ்வை மரைக்கார் முகம்மது காசிம் மரைக்கார் அவர்கள் இயற்றிய

அசன்பேயின் கதை ஈழத்தின் முதல் நாவல் என்று இலக்கியவாதிகளால் கருதப்படும் நிலையில், ஈழத்தின் முதலாவது நாவல் என்று காவலப்பன் கதையை குறிப்பிடவேண்டும் என்று மாற்றுக்கருத்தும் உள்ளது. Parley the Porter (பார்லே என்ற சுமைதூக்கி) என்ற ஹன்னா மூர் எழுதிய ஆங்கில நாவலைத் தழுவி எழுதப்பட்டதால் அதை மொழிபெயர்ப்பு நாவல் என்று கருதுவோருமுண்டு. இது எவரது கையிலும் கிடைத்ததாகத் தகவலில்லை.

அதிர்ஷ்டவசமாக அண்மையில் மோகனாங்கி பிரித்தானிய நூலகத்திலிருந்து கண்டெடுக்கப்பெற்று, மீள்பதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளமை இலங்கையின் தமிழ் நாவல் பற்றிய ஆய்வாளர்களுக்கு இனிப்பான செய்தி.

இதன் பின்னணியில் “திருக்கோணமலை வெளியீட்டாளர்கள்” பதிப்பக தாபகர் திரு.க.சரவணபவன் அவர்களும், தீவிரமாக இந்நூலைத் தேடிவந்த சத்தியதேவன் சற்குணம் மற்றும் அருண்மொழி வர்மன் உள்ளிட்ட அவரது நண்பர்களும் இயங்கியிருக்கின்றனர்.

திரு. கனகசபாபதி சரவணபவன் 1980களில் திருக்கோண மலையிலிருந்து ஜேர்மனிக்குப் புலம்பெயர்ந்தவர். 1992இல் முதலாவது ஜேர்மன்-தமிழ் அகராதியை 10 வருடகாலத்துக்குள் அம்மொழியில் தேர்ச்சி பெற்று வெளியிட்டுள்ளார். இதற்கு உதவியாக இவர் கற்றுத்தேறிய பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளர்களும், இவர் ஜேர்மனியில் மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றிய கிளிவ் நகர எல்லைப்பாதுகாப்பு குற்றத்தடுப்புப் பணியகத்தின் ஊழியர்களும் இருந்துள்ளனர்.

1992 இல் இவரது முதலாவது அகராதியான ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி தமிழகத்தில் காந்தளகத்தின் மூலம் அச்சிடப்பட்டு திருக்கோணமலை வெளியீட்டாளர்கள் என்ற நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டாவது பதிப்பு 1995இல் வெளியிடப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதன் பின்னர் 1994இல் தமிழ்-தமிழ் ஜேர்மன் அகராதி அதே வெளியீட்டகத்தினால் தமிழகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இவரது மூன்றாவது அகராதி நூல் டச்சு-தமிழ்-தமிழ்-டச்சு அகராதியாகும். டச்சு மொழி ஆங்கில ஜேர்மன் மொழிக்கும்பத்தைச் சேர்ந்ததும் நெதர்லாந்து, வட பெல்ஜியம் தென்னாப்பிரிக்க நாடுகளில் பரவலாகப் பேசப்படுவதுமாகும். நமது அன்றாடப் பாவனையிலுள்ள

கந்தோர், கேத்தல், போஞ்சி போன்ற சொற்கள் டச்ச்ச சொற்களே. எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் ஜேர்மன்- நெதர்லாந்து எல்லைக்காவல் படையினரின் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றிய அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இந்நூல் மலர்ந்தது. தமிழகத்தில் வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர் செ.கணேசலிங்கம் அவர்களின் பொறுப்பில் இந்நூல் வெளியிடப்பட்டிருந்தது.

சரவணபவனின் நான்காவது ஜேர்மன் தமிழ் அகராதி நூல் 1008 பக்கங்களில் 2000ம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. முன்னைய மூன்று நூல்களையும் விட இருமடங்கு பக்கங்களுடன், கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் அணிந்துரையுடன் இது வெளியாகியுள்ளது.

அகராதிகளைவிட திரு.க.சரவணபவன் சில காலங்களுக்கு முன்னர் “வரலாற்றுத் திருகோணமலை” என்ற நூலை 2003இலும், “பங்குச்சந்தை வெற்றி வாய்ப்புக்கள்” என்ற நூலை 2004இலும், “காலனித்துவ திருகோணமலை” என்ற நூலை 2010இலும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தற்போது நாடு திரும்பி திருக்கோணமலையில் துணைவியாருடன் வாழ்ந்துவருகின்றார்.

ஜி.யூ.போப் அவர்களின் 1909ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய நூலக நூற்பட்டியல் ஒன்றில் மோகனாங்கி நூல் பற்றிய விபரம் காணப்பட்டதையடுத்து, சத்தியதேவன் அவர்கள் தனது தீவிர தேடலை முடுக்கி விட்டுள்ளார். அவரது ஒத்துழைப்புடன் திரு. க.சரவணபவன் அவர்கள் பிரித்தானியாவுக்குச் சென்று மிகுந்த பொருட்செலவில் இந்நூலை பிரதியெடுத்து நாடு திரும்பி இரண்டாவது பதிப்பாக மீளத் தட்டச்சிட்டு அதனைப் பதிப்பித்திருக்கிறார். துர்அதிரஷ்டவசமாக முதலாம் பதிப்பு 150 பிரதிகள் வரையிலேயே அச்சிட்டு விநியோகிக்க முடிந்துள்ளதென சத்தியதேவனின் வாயிலாக அறியமுடிந்துள்ளது. 31 ஜனவரி 2018 அன்று திருக்கோணமலையில் வெளியீட்டு விழா பல அரசியல் பிரமுகர்கள், புத்திஜீவிகள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இதுவரை காலமும் ஆங்காங்கே சில செய்திகளினூடாக மட்டும் அறியப்பட்டு வந்த மோகனாங்கி இறுதியில் தமிழ் இலக்கிய உலகில் மறு அவதாரம் எடுத்திருக்கின்றது. சில தீவிர தேடல் உணர்வும் தமிழ் உணர்வும் மிக்க சிலரால் இது சாத்தியமாகியுள்ளது. இருப்பினும் இந்நூலின் பிரதியொன்றை இன்றளவில் நூல்தேட்டம் பதிவுக்காகப் பெற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை.

தற்போது இந்நூலின் மூன்றாவது பதிப்பு குமரன் பதிப்பகத்தினரின் மூலம் அச்சிடும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளனர். 2020

ஆரம்பப் பகுதியில் இந்நூல் பரவலான வாசிப்புக்குக் கிட்டும் என்று நம்பலாம்.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நூல்கள் மீள்பதிப்புச் செய்யும் வேளையில் அதனை facimile reproduction எனப்படும் தொலைநகல் அச்சுப் பிரதியாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதே, அந்நூலின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தையும் பெறுமதியையும் பேணும் வழிமுறையாகும். மோகனாங்கியின் இரண்டாவது பதிப்பு அவ்வாறு செய்யப்படவில்லை என்பது கவனத்திற்குரியது. இதே தவறு 1974இல் வெளிவந்திருந்த தமிழரசுக் கட்சியின் வெள்ளிவிழா மலரை, 2000ஆம் ஆண்டு மணிமேகலைப் பிரசுரமாக வெளியிட்ட வேளையில் பதிப்பாளர்களால் மேற்கொள்ளப் பட்டிருந்தது.

ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை இன்று ஆராய்ந்துவரும் “நவீன” ஆய்வாளர்கள் பலர் தமது ஆய்வுகளை ஒரு நூலின் மூலப் பிரதிகளை அணுகாமல் முன்னையோர் அந்நூல்பற்றிக் கூறிச்சென்ற கருத்தை அடியொற்றியே தமது ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றார்கள். இதற்கு மூலகாரணம், எமது படைப்பாக்கங்கள் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை பாதுகாப்பாகப் பேணப்படாமல் கைவிடப்பட்டமையேயாகும். ஈழத்தமிழர்களுக்கென “ஆவணக் காப்பகம்” அல்லது “சுவடிச்சாலை”யொன்றினை பூமிப்பந்தின் ஏதோவொரு மூலையில் சேகரித்துப் பாதுகாத்துவைக்க நாம் தவறி விட்டோம். அன்று எமது மூதாதையர் தமது தேட்டங்களை பெட்டகங்களில் வைத்துப் பாதுகாத்துத் தமது பேரன் பேர்த்தியிடம் கையளிக்க வகைசெய்தனர். இன்று எமது நிலை என்ன? ஒரு எழுத்தாளர் தான் எழுதிய நூலையே தேடி அலைகின்றார். தன்னிடம் அந்த நூலின் பிரதியொன்றுகூட இல்லை என்பதை அவமானமாகக் கருதாமல் பெருமையாகக் கருதும் போக்கை நான் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து நேரடி உரையாடல் அனுபவமாகப் பெற்றுள்ளேன்.

அறியாமையின் பயனாக நூலகங்களையே நாம் சுவடிச்சாலைகளாகக் கருதியதால் ஏராளமான சுவடிகளையும், நூல்களையும் இன்று நாம் இழந்து நிற்கின்றோம். இன்றும் கூட அது பற்றிய சிந்தனையின்றித் திரிகின்றோம். எமது நூலகங்களோ 49 பக்கங்களுக்கு உட்பட்ட பிரசுரங்களை நூலாகக் கருதிப் பேணாமல் Pamphlets எனப்படும் துண்டுப்பிரசுரம் என்ற பிரிவுக்குள் அடக்கி படிப்படியாக அவற்றை இழந்து வருகின்றன. 1970களில் வெளியிடப்பட்ட அரசியல் பிரசுரங்களை (சுதந்திரன் வெளியீடுகள்) எவராவது நூலகங்களில்

கிடைக்கின்றனவா என்று தேடிப்பாருங்கள். அதிகம் ஏன் முப்பதாண்டு விடுதலைப்போராட்ட இலக்கியங்கள் இலங்கையில் எந்த நூலகத்திலாவது பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா?

இந்த நிலை மாறவேண்டுமாயின் எமக்கென சுவடிகள் காப்பகங்கள் (வைப்பகங்கள்) நாடுகள் தோறும் நிறுவப்பெற்று ஈழத்தவரின் நூல்களில் ஒரு பிரதியாவது பாதுகாப்பாகப் பேணப்படவேண்டும். இவை இரவல் வழங்கும் நூலகங்கள் அல்ல - நூல்களைப் பாதுகாத்து வைத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கொண்டுசேர்க்கும் பாதுகாப்புப் பெட்டகங்கள் என்பதை மனதில் இருத்திக்கொள்ளவேண்டும். இதன் முன்னோடி முயற்சியாக லண்டனில் ஐரோப்பிய தமிழ் ஆவணக்காப்பகமும் ஆய்வகமும் என்ற பெயரில் காப்பகம் ஒன்றினை 2009 முதல் பிரித்தானிய அறக்கட்டளையாக நிறுவி இயக்கிவருகின்றேன்.

முன்னர் தமிழர் வாழ்வில் கோவில்கள் இப்பணியை ஆற்றியிருந்ததால் தான் சரஸ்வதி பண்டாரகங்கள் வழியாக எமக்குத் திருமுறைகள் கிட்டின என்பதை மனதில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய வர்த்தகமயப்பட்ட எம்மவரின் கோவில்கள் ஏதாவது செய்கின்றனவா? அதனை அவ்வழியில் சிந்திக்கத் தூண்டும் முயற்சிகளை அறிவுஜீவிகளும் சமூக ஆர்வலர்களும் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

இலங்கையில் மாகாண அரசின் சட்டவரம்பிற்குள் நூலகங்களை நாம் உருவாக்கி அவை பேணப்படலாமேயன்றி எமக்கென "சுவடிகள் காப்பகங்கள்" உருவாக்கப்பட்டு எம்மவரால் பேணப்படுவது சட்டபூர்வமாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் பொறுப்பினை மத்திய அரசு மட்டுமே கொண்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசின் சுவடிக் காப்பகத்திலோ தீவிரமாக இயங்கும் தமிழ்ப் பிரிவும் இல்லை அதற்கான அதிகாரமுள்ள ஒரு உதவி இயக்குநர்கூட தமிழரில் இல்லை. இத்தகவலை வாசிப்பவர்கள் இதன் பின்னாலுள்ள தீவிர அரசியலை விளங்கிக்கொள்வார்களாக.

நன்றி:

தமிழர் தகவல்: இளமதிச் சுவடு, 29ஆவது ஆண்டு மலர் (கனடா), பெப்ரவரி 2020: ப.98-100.

ஞானம், கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை, (கொழும்பு) இதழ் 240, ஒளி 20, சுடர் 12, மே 2020: ப. 29-32.

திபெத்தின் மடாலயச் சுவர்களின் பின்னால் கரந்துறைந்த மாபெரும் பண்டைய நூலகம்

மகா அலெக்சாண்டர் காலத்தில் எகிப்தில் இருந்த அலெக்சாந்திரா நூலகம், இந்தியாவில் முதலாம் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் சிறப்புடன் இயங்கிய நாலந்தா பல்கலைக்கழக நூலகம், பிரித்தானியாவில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் சிறப்புப் பெற்றிருந்த அமெரிக்க காங்கிரஸ் நூலகம், இங்கிலாந்தின் பேர்மிங்ஹாம் மத்திய நூலகம், பொஸ்னியாவின் தலைநகர் சரஜேவோவில் சிறப்புற்றிருந்த தேசிய நூலகம், பொஸ்னிய பல்கலைக்கழக நூலகம், பர்மாவின் அரசவை நூலகம், ஜேர்மனியில் Weimer நகரில் இருந்த அன்னா அமெலியா நூலகம் ஆகிய நூலகங்களுக்கும் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்திற்கும் இடையே ஒரு முக்கிய தொடர்புள்ளது. அலெக்சாந்திரா நூலகம் கிறிஸ்துவுக்கு முன் 48ஆம் ஆண்டிலும், நாலந்தா பல்கலைக்கழக நூலகம் கி.பி.1193 இலும், அமெரிக்க காங்கிரஸ் நூலகம் 1814இலும், பேர்மிங்ஹாம் மத்திய நூலகம் 1879இலும், பர்மாவின் அரசவை நூலகம் 1885இலும், அன்னா அமெலியா நூலகம், 2004இலும், சரஜேவோ தேசிய நூலகம், பொஸ்னிய பல்கலைக்கழக நூலகம் ஆகிய இரண்டும் 1992இலும், எமது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகம் 1981 இலும் தீயில் எரிந்துபோயின. தீயின் எரிதழல்கள் இந்த அறிவுக்கருவூலங்கள் அனைத்தையும் வரலாற்றின் கருகிய பக்கங்களின் வழியாக ஒன்று சேர்த்துள்ளன. பலராலும் கண்டு

கொள்ளப்படாவிட்டாலும்கூட, 1984 செப்டெம்பர் 1ஆம் திகதி எரிக்கப்பட்ட பருத்தித்துறை ஹார்ட்லி கல்லூரியின் பெறுமதிமிக்க நூலகத்தையும் இப்பட்டியலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் எமது அறிவுக் கருவூலமே. கோட்டை இராசதானியின் சேனாதிபதி சப்புமல் குமாரயா யாழ்ப்பாணம் இராசதானி மீது படையெடுத்து வந்தபோது நல்லூர் நாயன்மார்க்கட்டில் இருந்த யாழ்ப்பாண இராசதானியின் தேசிய சரஸ்வதி நூலகம் அது உள்ளடக்கியிருந்த அரும் பெரும் சித்த வைத்திய நூல்களுடன் தீயினால் முற்றாகப் பொசுக்கப்பட்டதைப்போலவே, 1984இல் சிறீலங்கா இராணுவத்தின் கொடுங்கரங்களில் சிக்குண்டு ஹார்ட்லி கல்லூரியின் நூலகமும் எரிக்கப்பட்டது. எப்பொழுதும் வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் எழுதப்படுகின்றது.

அறியப்பட்ட வரலாற்றுக்காலம் முழுவதும் இவ்வாறான நூலகங்களின் எரிப்பும் அழிவும் பதிவுசெய்யப்பட்டுவரும் சோகச் செய்திகளின் மத்தியில் 10000 ஆண்டுக்கால தென்னாசிய வரலாற்றை தன்னகத்தே கொண்டதொரு நூலகத்தை 2003இல் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். காகிதம் கண்டறியப்படாத ஒரு காலத்திலேயே அதனை எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாத்து அழிவிலிருந்து ஆவணப் பொக்கிஷத்தைப் பேணும் பொருட்டு திபெத்தில் ஒரு மடாலயத்தில் 84000 அறிய ஏட்டுச் சுவடிகளுடன் உருமறைப்புச் செய்துவைத்திருந்த நூலகமொன்றே 2003இல் திபெத்தில் ஒரு புராதன மடாலயத்தில் அங்கு வாழும் பௌத்த மதத் துறவிகளால் தற்செயலாகக் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. இச்செய்தி நூலக அழிவுச்செய்திகளையே இதுவரை காலமும் வரலாறாகக் கேட்டும் கண்டும் வந்த எமது மனதிற்கு சற்றே ஆறுதலாக அமைந்துள்ளது.

திபெத் கடல் மட்டத்திற்கு மேல் 4300 மீட்டர் உயரத்தில் உள்ளதொரு நாடு. பௌத்த பெரும்பான்மையினரைக் கொண்ட நாடான திபெத்தில் வழக்கிலுள்ள பிரதானமான நான்கு பௌத்த பிரிவுகளில் சக்யபா பிரிவும் (Sakyapa Sect) ஒன்று. 1073 ஆம் ஆண்டில், திபெத்தின் ஜிங்மாபா பௌத்த பிரிவினைப் பின்பற்றிவந்த கொங்கொக் கெய்ல்போ (Konchok Gyelpo) என்ற திபெத்திய மன்னனால் (1034-1102) தெற்கு திபெத்தில் சக்யா மடாலயம் கட்டப்பட்டது. இவர் சக்திவாய்ந்த அரசகுடும்பமான Tsang Sakya மடாலயத்தின் வழி வந்தவர். இம்மடாலயத்தினர் பின்னர் பெல் சாக்ய (Pel Sakya) என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். அவருடைய மகனும், வாரிசுமான

சக்யா குங்கா நிங்ஃபோ, திபெத்திய பௌத்தத்தின் நான்கு பெரிய பள்ளிகளில் ஒன்றான சக்யா பிரிவை வளர்த்தெடுத்தார் என்பது வரலாறு.

இந்த மடாலயம் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பிரபல்யமாகி இருந்தது. நீண்ட தரைவழிப் பயணம் செய்யும் யாத்திரீகர்களின் இளைப்பாறும் தங்குமடமாக மாத்திரமல்லாது பல பயண இலக்கியங்களின் காப்பகமாகவும் இம்மடாலயம் அமைந்திருந்தது. இம்மடாலயம் நூற்றுக்கும் அதிகமான கட்டடங்களுடன் திபெத்தின் மலைத் தொடர்களில் கம்பீரமாக நீண்டகாலம் நிலைத்திருந்தது. ஒரு கட்டத்தில் 40000 ஏடுகளினதும், பௌத்த மத சின்னங்களினதும், சிறந்த ஓவியங்களினதும், பௌத்த கட்டிட வளர்ச்சியின் விளை நிலமாகவும் இப்பிரதேசம் இருந்துவந்துள்ளது.

பின்னாளில் அண்டை நாடான சீனாவின் கலாச்சாரப் புரட்சியின் போது கம்யூனிசத்தின் விரிவாக்க முயற்சியின் பயனாக மடாலயத்தின் பல கட்டிடங்கள் அழிவுற்றன. அங்கிருந்த ஆவணங்களும் எதிரிகளால் தேடித்தேடி அழிக்கப்பட்டன. இக்காலகட்டத்தில் இமயமலைச்சாரலில் அமைந்திருந்த பல திபெத்திய பௌத்த மடாலய நூலகங்களில் காணப்பெற்ற பெறுமதி மிக்க திபெத்திய பௌத்த ஓவியங்கள், ஓலைச்சுருள்கள், பௌத்த கலாச்சார சிற்பங்கள் என்பனவும் சூறையாடப்பட்டும், அழிக்கப்பட்டும் இல்லாமலாக்கப்பட்டதாக நம்பப்பட்டது. சீனாவில் மாசேதுங் காலத்தில் கூட (1966-1976) மிகுந்த அச்சத்துடன் திபெத்திய பௌத்த மடாலயங்கள் இப்பிரதேசத்தில் இயங்கிவந்துள்ளன.

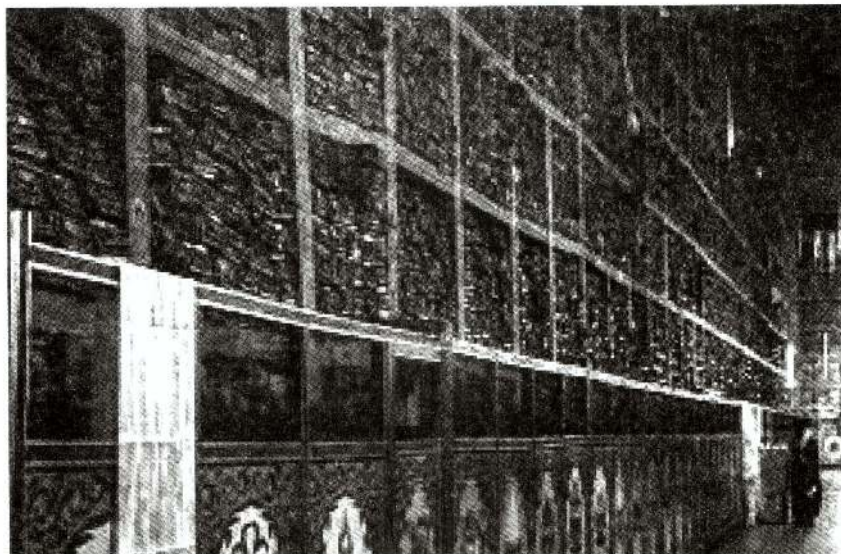
இந்நிலையில் 2003இல் சாக்ய மடாலயத்தின் பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் சுவரில் சில பழுதுபார்க்கும் வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன. அதற்காக 11 மீற்றருக்கும் அதிகமான உயரம் கொண்ட அந்த பிரதான மண்டபச் சுவரின் ஒரு பகுதியை அகற்றிப் புனரமைக்கும் பணியைத் தொடங்கிய வேளையில் அந்தச் சுவருக்கும் அப்பால் அந்த ஒன்றுகூடல் மண்டபம் ஒடுக்கமான ஒரு சுற்றுப் பாதையைக் கொண்டிருப்பதாக பொறியியல் வல்லுநர்களுக்கு சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. மிகக் கவனமாக மண்டபச் சுவரில் சிறிய தொரு பகுதியை நீக்கி அதன் வழியாகக் கடந்து மண்டபச் சுவரின் மறுபுறம் இருந்த ஒடுக்கமான அந்தச் சுற்றுப்பாதையில் கால் பதித்த அவர்களுக்கு பேரதிசயம் ஒன்று காத்திருந்தது. சாக்ய மடாலயத்தின்

தெற்கு திபெத்தில் சக்யா மடாலயம்

பதப்படுத்தப்பட்ட பத்ரா ஓலைச் சுவடிகள்

சக்யா மடாலய பிரதான மண்டபத்தின் பின்னால் இருந்த புதையல்.

ஏடுகள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்ட மரப்பெட்டிகள்.

பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் சுவர்களுக்கு அப்பால் 60 மீற்றர் நீளமானதும் 10 மீற்றர் உயரமானதுமான பாரிய மரத்தட்டுகளில் பத்திரமாகச் சுருட்டி பெட்டிகளில் வைத்து அடுக்கப்பட்டிருந்த நூற்றாண்டுத் தூசியுடன் கூடிய எண்பதாயிரம் ஆவணச் சுருள்கள் கொண்ட பெட்டிகள் அவர்களின் கண்களை விரியச் செய்தன. ஒவ்வொரு நீள்சதுரமான பெட்டியின் உள்ளேயும் சராசரி ஆறடி நீளமும் 18 அங்குல அகலமும் கொண்டதும் சுருள்கள் காணப்பட்டன. அவை 1000 ஆண்டுகால அறிவுலக வரலாற்றை சுமார் இருநூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆக்கிரமிப்பாளர்களிடமிருந்து பொத்திப் பாதுகாத்து வைத்திருந்துள்ளன. இங்கு காணப்பெற்ற பல நூல்கள் இரும்புப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி பாதுகாப்பாக மட்டை கட்டப்பட்டும் உள்ளன. நூல் கட்டுமானத்தில் இரும்பின் பிரயோகம் திபெத்திய நாகரிகத்தில் இருந்துள்ளதென்பதை இது எடுத்துக் காட்டுவதாயுள்ளது.

அச்சுருள்களில் முக்கியமான வரலாற்றாவணமாக கரைகளில் வண்ண அலங்கரிப்புகளுடன் கூடிய 20 தொகுதிகள் கொண்ட பெரு நூல் அங்கிருந்த மடாலய பௌத்த அறிஞர்களை துள்ளிக்குதிக்க வைத்தது. ஆம் முன்னைய படையெடுப்புகளின்போது அழிந்து விட்டதாகக் கருதப்பட்டு வரலாற்றாசிரியர்களால் அடிக்கடி ஏக்கத்துடன் குறிப்பிடப்பட்டுவந்த திபெத்திய பௌத்த நூலும் அங்கு இருந்துள்ளது. ஆறடி நீளமும் 18 அங்குல அகலமும் கொண்ட பக்கங்களைக் கொண்ட பத்ரா இலைகள் (Patra leaves) எனப்படும் இவ்வோலைச்சுருள் தொகுதியின் முதல் நான்கு தொகுதிகளிலும் புத்த பகவானின் 1000 ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள நூல்களின் ஒவ்வொரு பக்கத்தினதும் கரைகள் மிக அழகான வர்ண அலங்கரிப்புகளுடனோ தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட வையாகவோ காணப்பட்டுள்ளன. இன்று பத்திரிகைத்தாளின் வருகையால் பல பிரதிகளில் புத்தகங்களைக் கண்டு பழக்கப்பட்ட நாங்கள், பத்திரிகைத்தாளையே பயன்படுத்தும் முன்னர் முன்னோரால் ஏட்டுருவில் பனை ஓலைச்சுவடிகளில் எழுதப்பட்ட நூல்களைப்பற்றி சற்று அறிந்திருந்தால் இலகுவில் இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ளத் துணைபுரியும்.

பப்பைரஸ் (Papyrus) எனப்படுகின்ற ஒருவகைக் கோரைத் தண்டிலிருந்து எகிப்தியர்கள் சுமார் 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உண்டாக்கிய காகிதம் போன்ற பொருளை எழுதுவதற்குப்

பயன்படுத்தினர். கோரைத் தண்டின் பகுதியை மெல்லிய கீற்றுகளாகச் சீவி, அடுத்தடுத்தும், ஒன்றின் மேல் ஒன்றாகக் குறுக்காவும் ஒட்டி உலரவைத்தனர். பின்னர் யானைத் தந்தம் அல்லது சங்கு கொண்டு அழுத்தித்தேய்த்துக் கோரைத் தானை வழுவழப்பாக்கினர். நாணலைக் கூர்மையாகச் செதுக்கி எழுதுகோலாகப் பயன்படுத்தினர். சிவப்பு மையும், கறுப்பு மையும் கொண்டு எழுதினர். பப்பைரலைச் சுருள்களாகச் சுற்றி நூல்கள் தயாரித்தனர். இத்தகைய நூல்கள் சில 45 மீட்டர் நீளம் வரை இருந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். பின்னாளில் பத்திரிகைத்தாள்களுக்கு “பேப்பர்” என்ற பெயர் வரக்காரணமே இந்த பப்பைரஸ் தான். அதற்கு முன்னர் பதப்படுத்தப்பட்ட விலங்குகளின் தோலிலும், களிமண் தகடுகளிலும் ஆவணங்களை எழுதிப் பாதுகாத்திருந்தனர் என்பது வரலாறு.

பத்திரிகைத்தாளின் அறிமுகத்தின் பின்னர் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அச்சியந்திரத் தொழில்நுட்பத்தின் பின்னர் ஒரு நூலின் பல பிரதிகள் அச்சிடக்கூடியதாக இருந்தது. அதற்கு முன்னர் வழக்கிலிருந்த நூல்கள் ஒன்றிரண்டு பிரதிகளே காணப்பட்டன. அதனால் அவற்றை வாசிப்பவர் பின்னர் வாய்வழிப் பிரசங்கங்களின் மூலமே தமது கருத்துக்களை மக்களிடையே பரவச்செய்தார்கள். இதனால் மூல நூல்கள் பிரதியெடுக்கப்படாவிட்டால் இலகுவில் அழிந்தொழிந்து போகும் சாத்தியக்கூறுகள் காணப்பட்டு வந்துள்ளன. முன்னர் நாம் கண்ட அலெக்சாந்திரா நூலகம், சரஸ்வதி மகாலயம், நாலந்தா போன்ற நூலகங்கள் அழிக்கப்பட்டதால் அவை தாங்கியிருந்த அறிவியல் செய்திகளும் எளிதில் வாசகரின் பார்வையிலிருந்து ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப அகற்றிவிடுவதில் வெற்றிகொள்ள முடிந்துள்ளது. இன்றுள்ள அச்ச ஊடகங்களின் பல பிரதிகள் அச்சிடும் கலாச்சாரத்தின் காரணமாக நூல்களையும் நூலகங்களையும் எரிப்பதால் வரலாற்றை மாற்றி எழுத ஆக்கிரமிப்பாளர்களால் முடியாதுள்ளது.

இந்தப் பின்புலத்திலிருந்து தான் இன்று மனிதகுலத்தின் கைகளுக்குத் தரப்பட்டுள்ள திபெத்தின் 84000 அரிய நூல் பிரதிகளின் பெறுமதியையும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பிட வேண்டும். அதன் நிரந்தர இருப்பினை டிஜிட்டல் வடிவத்திற்கு மாற்றி அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும் நடவடிக்கைகளை அவர்கள் படிப்படியாக மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். திபெத்தின் அமைவிடம்,

சக்யா மடாலய பிரதான மண்டபத்தின் பின்னாலும்
சுற்றிவருகின்றன மரத்தட்டுகள்.

11 மீற்றர் உயரம் கொண்ட புத்தக ராக்கைகள் ஒருபறம், மடாலய
பிரதான மண்டபத்தின் புறச் சுவர்கள் மறுபுறமும் கொண்டதாக
அமையும் சுற்றுப்பாதை.

அந்நாட்டு அரசாங்கத்தின் பொருளாதார வளம், நவீன தொழில் நுட்பத்தின் பயன்பாடு என்பன இந்த வேலைத்திட்டத்தின் விரை வினை கட்டுப்படுத்தும் காலணிகளாக இருக்கின்றன.

இங்கு கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களும் பிற ஆவணங்களும் எமக்கு திபெத்திய மொழியில் மாத்திரமல்லாது சம்ஸ்கிருதம், மொங்கொலிய மொழி உள்ளிட்ட இந்திய மொழிகளிலும் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது. முழுமையான ஆய்வின்போது இன்னும் பல அதிசயங்களை நாம் எதிர்காலத்தில் சந்திக்கக்கூடும். கீழைத்தேய மருத்துவம், பௌத்த தத்துவம், திபெத்திய பயணிகளின் பயணக்குறிப்புகள், வரலாறு, அளவையியல் (Logic), விலங்கு வேளாண்மை, விவசாயம் எனப் பல விடயங்கள் சார்ந்தும் இந்நூல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதுவரை திபேத்தின் அறிவியல் வரலாற்றின் வழியாக அறியப்பெற்ற பல அறிஞர்களாலும், இன்றளவில் அறியப்படாத புதியவர்களாலும் இவை எழுதப்பட்டுள்ளன என்கிறார்கள். கண்டெடுக்கப்பட்ட இந்த ஓலைச் சுவடிச் சுரங்கத்தில் இதுவரை ஆய்வுசெய்த வரையில், 21 தொகுதிகளில் அடங்கியுள்ள சமஸ்கிருத சுத்திரங்கள் காணப்படுவதாக ஒரு ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பண்டைய கீழைத்தேய பயணிகளால் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் இருந்து பண்டமாற்றாகக் கொண்டுசெல்லப்பட்ட ஏடுகளும் அங்கு இருக்கலாம். யார் கண்டார்?

வரலாற்றாய்வாளர்கள் இன்னுமொரு தகவலையும் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்த நூல் சேர்க்கை, கிறிஸ்தவர்களின் வத்திக்கான் புனித நகரில் நிலக்கீழ்ச் சுரங்கங்களுடன் கூடியதாக 1475இல் அமைக்கப்பட்ட அப்பொஸ்தலர் நூலகம் (Apostolic Library) போன்று பேரரசர் குப்ளாய் கானின் அறிவுறுத்தலின் பேரில் திபெத்திய பௌத்த மதகுருக்களால் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். 84000 ஆவணங்களையும், ஏராளமான வர்ண ஓவியங்களையும், சிற்பங்களையும் அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் கொண்டுசென்று சேர்ப்பதற்கு தனியொரு மடாலயத் துறவிகளால் முடிந்திருக்குமா என்ற இயல்பான சந்தேகமும் எழுகின்றது. மேலும் அங்கு காணப்பட்ட சில ஓவியங்களின் படி, நடைபாதையாக மடாலயத்தை நாடி வரும் யாத்திரிகர்கள் தம் பொதிகளில் ஏட்டுச் சுருள்களை காவிக்கொண்டு மலையேறிச் செல்லும் காட்சிகள் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்விடத்தில் மடாலய நூலகங்கள் பற்றிய சுவாரஸ்யமானதொரு வரலாற்றுத் தகவலையும் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். ஆரம்பகாலத்தில் உலகெங்கும் நூலகங்கள், சுவடிக் காப்பகங்கள் என்பன மடாலயங்களிலேயே பேணப்பட்டும் பாதுகாக்கப்பட்டும் வந்துள்ளன. இந்தியாவில் திருஞான சம்பந்தர், சுந்தரர், திருநாவுக்கரசர் ஆகிய மூன்று தேவார முதல்வர்களும் சிவபெருமானைப் போற்றிப் புகழ்ந்து, அவரது திருத்தலங்களுக்கெல்லாம் விஜயம் செய்து, இறைவனைத் தரிசனம் செய்து, பல்லாயிரக்கணக்கான தேவாரப் பாடல்களைப் பாடிவந்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் மறைந்த பின்னர், பல வருடங்கள் கழிந்தபோது, அந்த விலை மதிப்பில்லாத ஏட்டுச் சுவடிகள் எங்கே இருக்கின்றன என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. பல இடங்களிலும், பலரும் தேடி அலைந்தும் அந்த இனிய தேவாரப் பாடல்களை யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இந்நிலையில் "அந்த ஏட்டுச் சுவடிகள் யாவும், தில்லைச் சிதம்பர நடராஜர் திருக்கோயிலில், ஓர் அறையில் தேவார முதல்வர்கள் மூவரின் திருக்கர முத்திரையுடன் வைக்கப்பட்டுள்ளன" என்ற அரிய தகவலைப் பெற்ற நம்பியாண்டார் நம்பி அவற்றை இராஜராஜ சோழ மன்னனின் பணிப்பின் பேரில் பக்திப்பாடல் இசைத்து மீட்டதாக சைவசமய வரலாறு கூறுவதிலிருந்து இது புலனாகின்றது.

கீழைத்தேய மடாலயங்களில் அக்காலங்களில் படியெடுப்போர் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் மூல ஏடுகளை பிரதிபண்ணி வழங்கும் பணியை அக்காலங்களில் மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். இவர்களின் பணியகங்கள் மடாலயங்களை அண்டியே காணப்பட்டு வந்திருந்தன. போக்குவரத்து வசதியற்ற மலைப்பிரதேசங்களின் வழியாக பாதயாத்திரையாக வரும் அயலூர் வாசிகளுக்கு மடாலயங்களிலே தாகசாந்திக்கும், உணவுக்கும், தங்கிச்செல்வதற்கும் வசதிகள் செய்து தரப்பட்டிருந்தன. உணவு விடுதிகளும், ஹோட்டல்களும் இல்லாத அந்தக் காலத்தில் அன்ன சத்திரங்களையும் மடாலயங்களையும் நம்பியே யாத்திரீகர்கள் இருந்துள்ளனர். நீண்ட தூரப் பயணிகள் தமது தற்காலிக தங்குமிடமாகவும் அவர்களது பயணப்பொதிகளை பாதுகாத்து மீள்வழங்கும் சேவை வழங்குநராகவும் மடாலயவாசிகள் இருந்துள்ளனர். இந்நிலையில் மடாலயங்களில் தங்கிச்செல்லும் பயணிகளின் சுமைகளை பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அதே வேளையில் அவர்கள் அப்பால் சென்றதும் அவர்கள் திரும்பி வருவதற்கிடையில்

அவர்களது பொதிகளைக் குடைந்து அவற்றில் உள்ள ஏடுகளை, அட்சரம் பிசகாமல் தாம் தயாராகப் பதப்படுத்தி வைத்திருக்கும் ஏடுகளில் எழுதிவைத்துக்கொண்டு மூல ஏட்டை மறுபடியும் பயணிகளின் பொதிக்குள் சந்தேகம் ஏற்படாத வகையில் வைத்து விடுவார்கள். சில திறமையான படியெடுப்பாளர்கள், தமது அசாத்திய திறமையின் காரணமாக, மூலநூலை பிரதியுடன் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியாதவாறு தத்ரூபமாகப் படியெடுத்தபின், மூலநூலைத் தாம் வைத்துக்கொண்டு பிரதியையே உரியவரின் பொதியில் வைத்து விடுவதும் உண்டு. இப்படியாக நூல்களை படியெடுத்துச் சேர்த்துப் பாதுகாத்த மடாலயங்களே எமக்கு தலைமுறை தலைமுறையாக அறிவைக் கடத்திவந்துள்ளன என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. 16ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சக் கலையின் அறிமுகத்துடன் எம்மிடையே இந்த படியெடுப்பவர்களின் தொழில் ஈய அச்சக் கோப்பாளர்களின் (Type Setting) தொழிலால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. இன்று கணினி யுகத்தில் அச்சக் கோப்பாளரின் பணியை எம் அனைவரதும் விரல்கள் பிரதியீடு செய்து அவர்களையும் இல்லாதொழித்துவிட்டன.

2003இல் சாக்ய மடாலயத்தின் பிரதான ஒன்றுகூடல் மண்டபத்தின் பின்னால் கண்டறியப்பட்ட இந்த முதுசொம் நீண்டகாலம் வெளியுலகிற்குத் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை. 2015இல் தான் அங்கிருந்த 84000 ஏடுகளும், 26 வகையான சுவரோவியங்கள், மட்பாண்டக் கலைவடிவங்கள், இசைக்கருவிகள் உள்ளிட்ட பல உபகரணங்கள், புராதன சிற்ப, கலை வடிவங்கள் என்பனவும் இதுவரை இனம்காணப்பட்டு டிஜிட்டல் தொழில்நுட்ப முறையில் 21ஆம் நூற்றாண்டுக்கேற்ற வகையில் வடிவமாற்றம் செய்யும் பணி தொடங்கப்பெற்றுள்ளது. இன்றளவில் இப்பணிகள் மிகவும் பாதுகாப்பான முறையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. வரலாற்றுரீதியில் தமக்கு எதிரான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களிடமிருந்தும், மற்றவர்களை தமக்கு மேலான கலாச்சார வளர்ச்சி கண்டவர்களாகக் காணச் சகிக்காத சுயநலவாதிகளின் அழிவுக் கரங்களிலிருந்தும் ஆயிரம் ஆண்டு வரலாறு கூறும் தமது முதுசொங்களை பாதுகாக்கவேண்டியவர்களாக அம்மடாலயத்தினர் உள்ளனர். நிரந்தரமானதும், எளிதில் அழித்துவிட முடியாததுமான ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டினை மேற்கொள்ளும் வகையில் திபெத்தின் மலைகளுக்கிடையே தமது பெரும் பணிகளை அடக்கி வாசிக்கவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கு உள்ளது.

ஸ்பெயினிலிருந்து புறப்பட்ட ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் கரங்களில் சிக்குண்டு "பிசாசின் வேலை" என்ற போலிக் கருத்தை முன்வைத்து ஏஸ்தெக்ஸ் (Aztecs) மக்களின் புனித நூல்கள் தேடி அழிக்கப்பட்ட வரலாறு நாம் அறிந்ததே, ஆப்கானிஸ்தானில் இன்று இஸ்லாமிய மதவெறியர்களால் வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்ட ஆப்கானிஸ்தானின் புராதன சிற்பங்கள் பற்றியும் நாம் அறிவோம்.

ஈழத்தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் சுவடுகளே இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்துடன் எழுதப்படாத தணிக்கை விதிகளைச் சிரமேற்கொண்டு எம்மவரின் போராட்ட கால நூல்களையே இன்றைய நூலகங்களிலிருந்தும், சமூக ஊடகங்களிலிருந்தும் படிப்படியாக ஒதுக்கிவைக்கும் நிலைமையை நன்கறிந்திருக்கும் எமக்கு சமூக விரோதிகளினதும் பௌத்த எதிர்ப்பாளர்களினதும் கைகளுக்கும் கண்களுக்கும் அகப்பட்டுவிடாமல் 300-400 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த சாக்ய மடாலயத்தின் நூல்களை பாதுகாப்பதென்பது மிகவும் சிரமமான பணியாக இருக்கின்றதென்கிறார்கள், அங்கு பணியாற்றும் ஆய்வாளர்கள். 21ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியிலாவது இந்த அறிவுப் புதையலில் என்னென்னவெல்லாம் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன என்ற முழுமையான விபரம் உலகிற்குப் பகிரங்கப்படுத்தப்படலாம் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். நிதியுதவியை அள்ளிக்கொடுக்க முன்வரும் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நிறுவனங்களின் உதவிகளின் பின்னால் தொக்கிநிற்கும் கட்டுப் பாடுகள் இந்த கீழைத்தேய மடாலயத்தினரை பிச்சை வேண்டாம் நாயைப்பிடி என்ற நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

நன்றி:

(26.04.2021 எங்கட புத்தகங்கள், மலர் 1, இதழ் 4 ஜூலை 2021)

Revitalizing National Library Services through Regional Library and Documentation Centers (RLDCS) - Sri Lankan Perspective

Author 1:

Name : Nadarajah Selvarajah
 Affiliation : European Tamil Documentation and
 Research Centre
 Address : 14, Walsingham Close,
 Luton, IU2 7AP,
 United Kingdom
 Telephone : +44 7817402704
 E-mail : noolthettam.ns@gmail.com

Author 2:

Name : Kalpana Chandrasekar
 Affiliation : University of Jaffna, Jaffna,
 Sri Lanka
 Address : Main Library,
 University of Jaffna,
 Jaffna, Sri Lanka
 Telephone : 021 2222970
 E-mail : kchandrasekar@univ.jfn.ac.lk

National libraries are funded mostly from public funds, open to the public and act as an archive of information resources produced within the country or region concerned. With these basic characteristics national libraries perform diverse of functions. In this regard, National Library of Sri Lanka (NLSL) also instigated several initiatives to cater the needs of the public at large. This study examined the reach of its services to the people in the Tamil speaking areas of the country and proposed appropriate measures to improve the situation.

In order to acquire materials produced within or about the country for the National Library, *legal deposit legislation* has enforced since 1976. However, it receives literally less number of publications from the Tamil speaking areas, which is evident from its collection and Sri Lanka National Bibliography published by the NLSL. With regard to publication, since 1984 NLSL assisting the authors to publish their work through *Publication assistance project* with the objectives of improving the quality and standard of publications, making quality local publications freely available and promoting reading habit. In addition, it acquires theses and dissertations authored by Sri Lankan scholars and researchers written in the context of Sri Lanka. Further, it has simplified the process of getting the ISBN, ISSN, ISMN and CIP for publications. However, awareness regarding these programs among writers and publishers of the Tamil speaking areas is limited. In connection to libraries, National Library of Sri Lanka is considered as the apex body in the country. However, regarding public, school, departmental and special libraries, it confined the activities to monitoring them at national level and conducting Continuous Professional Development (CPD) programmes for library personnel.

These observations revealed that services of the NLSL have not been adequately reached the public in the Tamil speaking areas of the country. Lack of representation of Tamil community at the decision making level, shortage of Tamil speaking staff in the work force and insufficient efforts to conduct advocacy programmes in

these regions are identified as major drawbacks in relation to NLSL. This situation developed may be due to the civil war prevailed in the Tamil speaking areas for 30 years (1980-2009). On the other hand, writers and publishers of Tamil speaking areas are reluctant to contact the NLSL due to lack of awareness and language barrier. As such, NLSL collection and publications fail to reflect the actual status of the Tamil publications of Sri Lanka.

Hence, it is proposed to develop regional centers of NLSL at Tamil speaking regions (Northern and Eastern Provinces) to overcome the lapses in documenting Tamil publications and to create awareness with regard to its services. This venture could be undertaken in collaboration with Provincial councils of the regions. As an authoritative documentation center for regional publications, steps should be taken to incorporate Diaspora literature as well, which constitute a significant amount of the Sri Lankan Tamil publications, in the present scenario. Moreover, this **Regional Library and Documentation Centre (RLDC)** should act as an Archive with regard to rare materials, ola leaves and hand written manuscripts related to the region. In this regard, efforts should be taken to amalgamate the units of archives existing in the region (e.g., Universities, Jaffna Public library, etc.) via Union cataloguing system. Further, with the support of advanced technologies, initiatives need to be taken by the RLDCs to preserve such archival materials from deterioration. Besides, RLDCs should function as a coordinating centre for the NLSL, through which the general public of the region could be made aware and benefited with the services provided by the NLSL. Further, RLDCs can organize book fairs locally as well as in foreign countries, to provide opportunities for the writers and publishers of the region to market their publications. Thus, it is envisaged that establishing RLDCs would help to resolve the difficulties encountered in documenting regional publications and extending the services of NLSL to the Provinces.

Keywords: *National libraries, National Library of Sri Lanka, Sri Lanka*

Revitalizing National Library Services through Regional Library and Documentation Centers (RLDCS) – Sri Lankan Perspective

Mr.N.Selvarajah

(Founder, European Tamil Documentation and Research Centre, London)

Dr. Mrs . Kalpana Chandrasekar

(Senior Assistant Librarian, University of Jaffna, Sri Lanka)

Introduction

National libraries have special responsibilities, often defined in law, within a nation's library and information system. These responsibilities vary from country to country but are likely to include:

the collection via legal deposit of the national imprint (both print and electronic) and its cataloguing and preservation

the promotion and support the local writers by ways of publishing their literary and academic works, providing grants and acting as the National ISBN, ISSN and ISMN Agencies

the provision of central services (e.g., reference, bibliography, preservation, lending) to users both directly and through other library and information centres;

the preservation and promotion of the national cultural heritage; acquisition of at least a representative collection of foreign publications;

the promotion of national cultural policy; and leadership in national literacy campaigns.

In Sri Lanka all these services are provided by the 'National Library and Documentation Services Board of Sri Lanka', which is based in the capital city of Colombo.

The aim of this study is to examine the reach of Sri Lanka national Library's services to the people in the Tamil speaking areas of the country with special reference to the people within Northern Provincial Council, and propose appropriate measures to improve the situation.

Aims and Objectives of the NLSL

The Aims and objectives of the National Library of Sri Lanka includes:

1. provision of leadership for libraries of all categories, establishing, developing and maintaining a complete National Collection of written, printed and non-print media published in Sri Lanka or abroad.
2. establishing and maintaining of Bibliographic and Documentation services.
3. Encouraging the utilization of Information Technology for library and information services throughout the country.
4. Organising human resources and promoting physical resources for the development of libraries in all nine provinces of Sri Lanka.
5. Organizing library and information services which also respect the cultural identity of different groups in the society.
6. Encouraging the local publication of books and the promotion of reading among Tamils and Sinhalese.
7. Promoting the co-operation of institutions and organizations at a national, regional and international level in relation to the library and information field.
8. Providing resources and organizing services needed for academic research activities.

It is regrettable that due to avoidable and unavoidable circumstances most of these aims and objectives have not been reached amongst the Tamil nationalities in the North and East of Sri Lanka.

Challenges facing the National Library

The aims and objectives of the national libraries have not reached the north and east of Sri Lanka adequately. Many of their facilities are unknown to most of the Tamils in these areas. For example, 'encouraging the local book publication and promotion of reading amongst Tamils and Sinhalese' is one of the objectives. However the support of Tamil book publications are limited to close proximity—that is Colombo and Hill Country based Tamil speaking writers.

'Establishing and maintaining of Bibliographic and Documentation services' is one of the major tasks of the National Library. Since 2002, the Co-author (N.Selvarajah) has been working on a compilation of an annotated bibliography of Sri Lankan Tamil Publications in Sri Lanka and Abroad until 2018 he has published 13 volumes of this bibliography titled 'Noolthettam (translated to *Book Trove*). Each volume contained 1000 annotated entries. Each volume has approximately 500 to 600 pages. So far 13000 Tamil books have been documented in Noolthettam, and the number continues to grow. If one were to compare the contents of 'Noolthettam' bibliography, with the Tamil Section of the Ceylon National Bibliography, one can identify that a vast number of Sri Lankan Tamil publications, which were published abroad, have been missed out in the National Library. Many of these books have never reached Sri Lankan soil.

Providing leadership training for libraries of all categories in the North is very limited. Table 1 shows the list of Libraries in the North that need support and guidance. In a paper submitted by Co-Author (Kalpana) to the University of Nebraska-Lincoln (Chandrasekar, Kalpana, 'Public Libraries in Jaffna District, Sri Lanka-Challenges' (2013). *Library Philosophy and Practice* (e-journal). 957. website: <http://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/957>) various challenges faced by public libraries in the Jaffna District were identified. Insufficient funding and inadequate infrastructure facilities, poor collection of electronic resources and use of IT, dearth of professional and personal competencies among library

staff, poor participation in continuing professional development (CPD) programs, lack of interest and motivation from authorities and poor library co-operation are all examples of such challenges faced. Due to the long term hostile situation and the lack of a two way communication, National Library of Sri Lanka has carried out its development activities within it's easy reach.

Identifying the Barriers which limit the services to Tamils in the North and East

Despite the fact that Tamil and Sinhala are official languages in Sri Lanka, not one person out of the thirteen members in the Board of Directors of the National Library of Sri Lanka is Tamil. Out of seven Senior Management staff force (ie. Chairman, Director General, three Directors and two deputy Directors) no one is Tamil. Out of fifteen Divisional Heads, none of them are Tamils. The whole Country's 3,135,770 Tamils are represented by a handful of (less than ten) Tamil speaking staff; most of them are clerical and help desk personnel and have no decision making powers. This is a great drawback to the National Library's overall services to the country on the whole.

This has made the dissemination of vital information across the Tamil communities in the North (as well as East) extremely difficult. There are two examples to show how the valuable time and money is spent on Research/Surveys and Reports by the National Library Services in recent years:

In 2014, NLSL published a survey entitled 'Readership Survey of School Children in Sri Lanka'. The main objective of this study was to investigate the reading habits of students in Sri Lanka. This survey covered 17 districts of 7 provinces, 500 schools and 10664 students were interviewed. Unfortunately this survey completely ignored the North and East of Sri Lanka. How can we take the findings of this survey as authentic and accurate, when most of the Tamil speaking districts such as Jaffna, Kilinochchi, Mannar,

Mullaitivu, Vavuniya, Batticaloa and Trincomalee districts were completely missed out?

National Libraries are the authoritative institution of a nation and are regarded as highly dependable and trusted all over the world. National Library Publications are used in implementing various Policy Making, Training and Development programmes without questioning its credibility. It is very important that we collect data responsibly and genuinely.

In 2015 NLSL published a National Directory of Writers (in Sri Lanka). It documented 1664 writers as the Sri Lankan national writers; of which only 94 Tamil and 46 Muslim writers were documented. This directory did not portrait the whole proportion of Tamil /Muslim writers, because the compilers picked most of the information from the previous two year's ISBN application forms. Most of the Tamil writers from North and East don't consider applying a ISBN number for their publications. It is disappointing that no questionnaire was freely distributed in the North and East. It should be mentioned that Noolthettam has listed over 1200 Tamil and Muslim writers in its 13 volumes so far. Out of 1200 Tamil writers, only 140 names were picked and documented in the National Directory of Writers.

The Sri Lankan Tamils' perspective is that, the goal of maintaining a complete National Collection of written, printed and non-print media published in Sri Lanka or abroad has not been met so far due to geographical limitation. Table 2 shows the span of Sri Lankan Tamil's expatriation all over the continents. This is only a collective statistical information as no other authoritative published data was available. The purpose is only for comparison. According to this data, at least 1,045,846 Sri Lankan Tamils live in Diaspora communities. This is equivalent to one third of the total Sri Lankan Tamil population. It can therefore be assumed that a considerable number of publications by Diaspora Tamils are published and printed

in India and other countries. Many of them will never reach the Sri Lankan booksellers. Most of the Authors, by their own wish and will, donate a few copies to their preferred libraries. There are no such depository facilities to collect and preserve these copies in the National Library. Without a proper channel to obtain these books, the National Library will not be able to build up a complete collection of Tamil books on their own.

Need for an urgent solution (Regional National Libraries for North)

From the above details, we can easily come to a conclusion that the National Library's Services are not reaching the North and East, due to the language barrier and unavailability of Tamil staff in the management decision-making levels.

The 'Provincial Library Development Project' was initiated in 1990 in order to decentralize the National Library's services. Uva, Central, North Central, and Sabaragamuwa Provinces have successfully set up Regional Libraries in their Provinces. It is also notable that Uva Provincial Library Services Board currently runs its own district central library, Computer library, Library of the Uva province, mobile library service and hiring of auditorium and lecture hall facilities all managed by the Uva Provincial Government.

Proposal for a pilot Project in the North

In order to serve the people of North, the Northern Provincial Council with some modifications should establish similar Regional National Libraries. The Aims and objectives of the Regional National Libraries in North should have some unique responsibilities. As the population of Tamil speaking people are high in this area, Regional Library for the Northern Region should design its aims and objectives to benefit the Tamil-speaking people of Sri Lanka.

It is obvious that the National Library will be able to transfer parts of its activities and projects to the Provincial National

Library of the North. It is also notable that the historic Jaffna Public Library already successfully carries out the activities of the Uva Provincial National Library. After the Jaffna Public Library was burnt down in June 1981, it was renovated and restarted its services again in 1984, with the generous financial support of the whole community. Since then the Jaffna Municipal Council has changed it's membership policy. Until such time the Jaffna Public Library, was serving the public within the limits of Jaffna Municipality. To become a member, one should prove that he or she is a resident within the Jaffna Municipal Council limits. During 1984, the admission policies changed so that anyone could be a member within Jaffna Peninsula.

When a Regional National Library is setup in the North, it will cover the Jaffna, Kilinochchi, Mannar, Mullaitivu and Vavuniya Districts. Table 3 will show those Libraries that should be covered by the Regional National Library of Northern Province. According to the latest data (2010), we have at least 1014 Libraries to look after in this region.

In the North the community centres are playing a vital part in the Rural Library services. During 1987, before the up rise of the Liberation movements in North, there were around 338 community centre libraries in the Jaffna District alone. (Selvarajah,N. (1989) "யாழ்ப்பாண மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களும் அவற்றின் நூலக நடவடிக்கைகளும் in கிராம நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும். Selvarajah,N. (1st ed.).Ayothy Library Services, Anaicoddai, Jaffna.) Due to the military activities in the region, these community Centre libraries were either destroyed or terminated their services completely.

Recent statistics show (Table 4) that in 2012 we were able to identify 907 community centres in the Jaffna District alone, and of which 80 community centres have Rural Library facilities. This figure is believed to be much more in 2018, due to the Government's

re-development programmes and Diaspora Tamils' financial support. The proposed Regional National Library will have to support these community centre libraries in addition to the other conventional libraries.

Aims and objectives of the Regional National Library for Northern Province (RNLN)

1. Provision of leadership for libraries of all categories in the region.
2. Establishing, developing and maintaining a complete National Collection of written, printed and non-print media published by Sri Lankan Tamils home and abroad. This can also be supported by a Union Catalogue of the special collections currently preserved in Jaffna Public Library (CC/PR-Ceylon Collection / Permanent Reference), Colombo Tamil Sangam (SL/PR-Sri Lanka Collection/Permanent Reference) and European Tamil Documentation and Research Centre, London (SC/SL- Special Collection Sri Lankan Tamils).
3. Establishing and maintaining of Bibliographic and Documentation services. It has to be noted, that the Noolthettam –An annotated Bibliography of Sri Lankan Tamils home and abroad, has already been started by N.Selvarajah (Co-author) in 2002 and its 13th volume is due in 2019. This compilation may be continued by the RNLN once it is ready to pursue.
4. Encouraging the utilization of Information Technology for library and information services throughout the Region. The diaspora Tamil community can be approached for their financial and technical support on individual library basis.
5. Organising human resources and promoting physical resources for the development of libraries in the region. It is notable that in 2013 there were 239 library professionals with a basic

qualification in Diploma in Library and Information Science SLLA. Most of them have BA, BSc, MSc, MSSc, Mphil, MLS, Post Graduate Diploma in Library and Information Science, Masters in Teacher Librarianship and Associateship of SLLA. Among these professionals, we can identify 20 Tamil and 5 Muslim professionals. It is obvious that these 20 Tamil library science professionals are scattered all over the country. Most of them are attached to university libraries. (Source: Directory of Library Professionals in Sri Lanka.(2013).National Library and Documentation Centre.Colombo).This group of 25 library professionals are not merely enough to provide a better library services management in the Northern and Eastern Provinces. RNLN have an urgent task ahead to identify and select a handful of non-graduate professionals with sound library experience and train them further to be good managers of the libraries in our region.

6. Promotion of reading amongst children and adults. ‘Regular Reading’ programmes to be introduced to pre-school, primary, and secondary school teachers so that they will understand the essence and importance of the reading experience, before they pass it onto their students. It is to be noted that in developed countries the most important selection criteria for teachers and librarians is their reading skill. ‘Regular Meet the Writer’ programmes should be organised by the RNLN in order to bring the readers and writers to the same platform.
7. Incentives and financial support should be provided to local writers. Once a Regional National Library is up and running, it can create a network of book distribution facility via its Library members. This will then ease the burden from the authors and publishers’ book marketing problems and will let them overcome it and as a result concentrate on developing new writing skills with a sense of peace. RNLN with the support of

other organisations and NGO's can organize book exhibitions and sale events on a regular basis, with proceedings being used to invest into the RNLN.

7. Promoting the co-operation with institutions and organizations at national, regional and international level related to library and information field. The National Library can also run its seminars through the Regional National Library with the support of the resources from locals.
8. Providing resources and organize services needed for academic research activities. In a period of time, RNLN will be able to build and develop it's own collection of valuable materials, audio-visual documents, electronically preserved materials such as e-books and documents pertaining to specialised local history, culture and personalities. All these could form a four dimensional resource to a researcher local or foreign.

Conclusion

In order to carry out the project first of all the Provincial Government should formulate a Project team. This team should not be influenced by any political or influential social elements.

The team will then prepare the concept notes, project proposals, budget and all other necessary documents in order to submit as a cabinet paper and be approved by the Chief Minister.

The Provincial Government will then acquire a building (on a temporary basis) within the Northern Province. Based on this temporary office, the team will then develop policies and procedures in relation to the activities of the centre. The third phase will be recruitment of human resources and providing a technical training facility to the Recruits.

Following this, it will be important to develop the infrastructure facilities and acquire suitable office and library furniture and

equipment to carry out the work effectively. Acquiring regional publications and forming the initial collection of the Regional National Library of Northern Province will follow afterwards.

Once a collection is formed, research units follow to facilitate academics and research Scholars. Promotional activities and meeting with universities, teacher training college, special library and school library visits will happened in this stage.

The team will have to organize and conduct CPD programs, training sessions, research conferences, etc. This will involve collaborating with educational, professional, government & non-governmental organizations in the region and nationwide.

It is believed that the awareness of the International Standard Book Numbers (ISBN) is very limited among Tamil Writers in the North. The National Library of Sri Lanka is legally responsible for issuing ISBN, ISSN Numbers to the publishers. RNLN can obtain ISBN/ISSN Numbers in blocks and take the responsibility to issue them to the local writers in the Northern Province.

Once we have laid out the firm foundation, the Regional Library Activities can be gradually implemented and reevaluated occasionally.

Annexures:

Table 1: Existing Library Services in the North of Sri Lanka

Category	North	East	Whole Island
Departmental Libraries	0	0	34
University Libraries	5	6	58
School Libraries	888	972	9623
Public Libraries	115	139	1180
Pirevena Libraries	0	20	712

Teacher training College Libraries	4	4	30
Technical College Libraries	2	5	37
Special Libraries	0	0	65
Total	1014	1146	11739

(Source: Statistical Handbook on Libraries in Sri Lanka, 2010. National Library)

Table 2: Population of Sri Lankan Tamil Home and Abroad

Country	Population (person)	Source
Sri Lanka	3,135,770	Census 2012
Australia	73,161	Census 2016
Canada	200,000	
Denmark	7,000	
France	125,000	
Germany	50,000	
Italy	25,000	
Netherlands	20,000	
Newzealand	3,000	
Norway	10,000	
Sweden	2,000	
Switzerland	40,000	
United States	190,685	Census 2013
United Kingdom	300,000	
Outside Sri Lanka	1,045,846	

(Source: Wikipedia- Keyword 'Tamil Population by Nation')

Table 3: Libraries in Northern Province (2010)

Library Category	Jaffna	Kilinochchi	Mannar	Mullaitivu	Vavuniya	Total
Public Libraries	58	10	16	12	19	115
School Libraries	410	95	94	103	186	888
University Libraries	4				1	5
College of Education Libraries	1					1
Teacher training College Libraries	4					4
Technical College Libraries	1					1
Total	478	105	110	115	206	1014

(Source: Statistical Handbook on Libraries in Sri Lanka 2010, National Library and Documentation Centre)

Table 4: Number of Public Libraries, Community Centres and CC with Library Facilities (2012)

Local Authority	Region	Public Libraries	Community Centres (CC)	CC with Library Facilities
Municipal Council	Jaffna	06	72	10
Urban Council	Chavakachcheri	03	22	-
Urban Council	Point Pedro	01	16	02
Urban Council	Valvettithurai	01	16	01
Pradesa Sabai	Neduntivu (Delft)	02	12	-
Pradesa Sabai	Islands South	05	50	05
Pradesa Sabai	Island North	04	28	-

Pradesa Sabai	Karainagar	02	13	02
Pradesa Sabai	Nallur	03	44	-
Pradesa Sabai	Valikamam South West	04	83	08
Pradesa Sabai	Valikamam West	04	84	10
Pradesa Sabai	Valikamam South	03	57	14
Pradesa Sabai	Valikamam North	04	53	08
Pradesa Sabai	Valikamam East	05	120	03
Pradesa Sabai	Chavakachcheri	06	90	02
Pradesa Sabai	Vadamarachchi SW	03	80	10
Pradesa Sabai	Point Pedro	03	67	05
Total		60	907	80

Source: ACLG, Jaffna and Dept. of Local Government, Jaffna

Bibliography

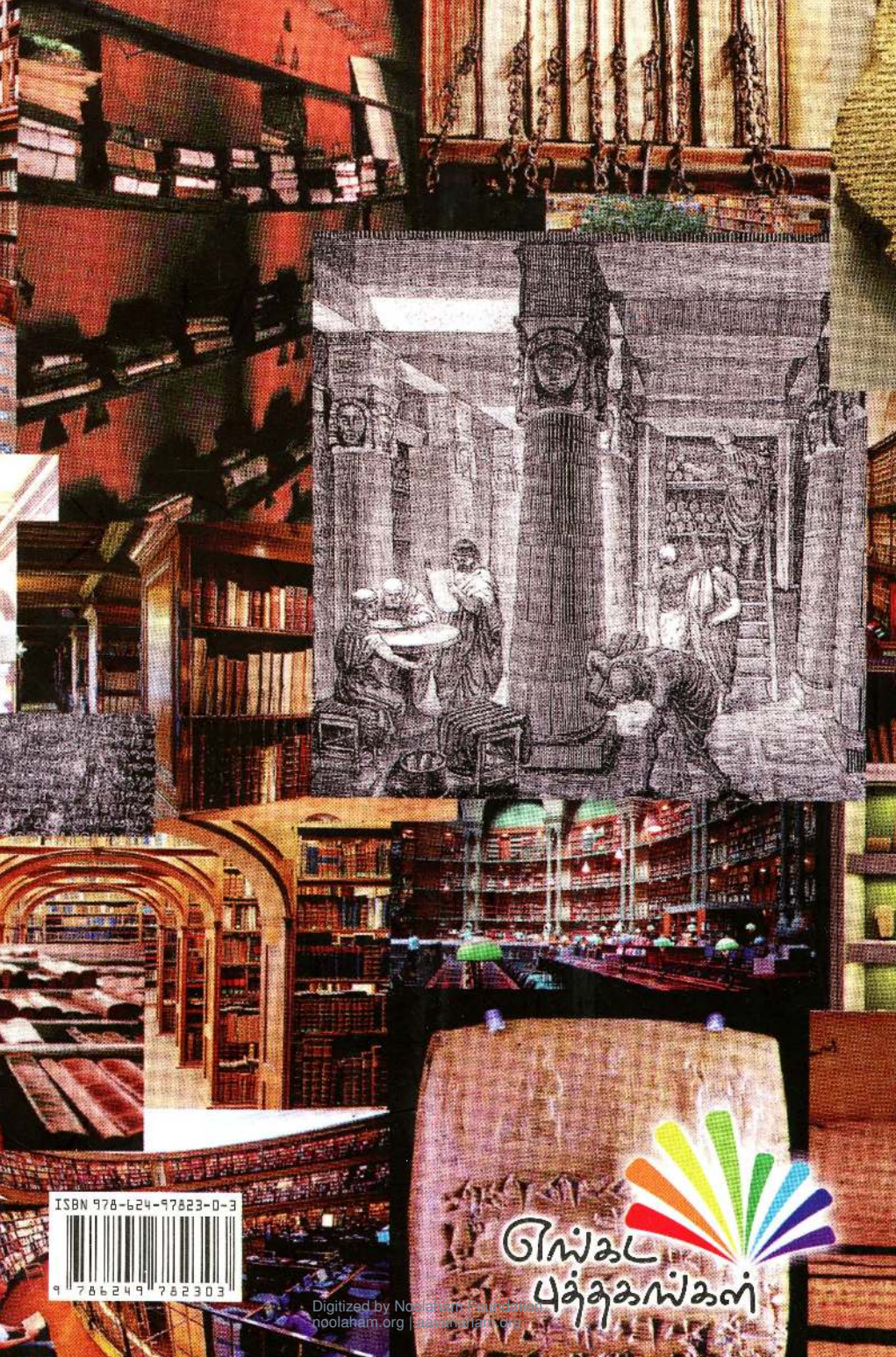
- Chandrasekar, Kalpana, 'Public Libraries in Jaffna District, Sri Lanka-Challenges' (2013). Library Philosophy and Practice (e-journal). 957. website: <http://digitalcommons.unl.edu/libphilprac/957>
- National Library and Documentation Services Board. (2010). Directory of Libraries in Sri Lanka. (1st ed.). National Library and Documentation Services Board, Sri Lanka: Colombo).
- National Library and Documentation Centre. (2013). Directory of Library Professionals in Sri Lanka. (1st ed.). National Library and Documentation Centre, Sri Lanka: Colombo).
- National Library and Documentation Services Board. (2014). Readership Survey of School Children in Sri Lanka. (1st ed.). National Library and Documentation Services Board, Sri Lanka: Colombo).
- National Library and Documentation Centre. (2010). Statistical Handbook on Libraries in Sri Lanka (1st ed.). National Library and Documentation Centre, Sri Lanka: Colombo.
- National Library and Documentation Services Board. (2015). The National Directory of Writers. (1st ed.). National Library and Documentation Services Board, Sri Lanka: Colombo).

Selvarajah,N. (1989) "யாழ்ப்பாண மாவட்ட சனசமூக நிலையங்களும் அவற்றின் நூலக நடவடிக்கைகளும் in கிராம நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும். Selvarajah,N. (1st ed.). Ayothy Library Services, Anaicoddai, Jaffna.)

Selvarajah,N. (2018) 'வட கிழக்கில் பிராந்திய நூலகச் சிந்தனைகள் in ஞானம் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை. Gnanam (issue No. 211,November 2017) pp.22-26. Sri Lanka: Colombo.

**Reprinted from: National Library Research Symposium 2018: Proceedings
23.10.2018: pp13-24.**

தமக்கென்றொரு நாடில்லாதிருந்த யூதர்கள் கூட ஆரம்பத்தில் தாம் சிதறி வாழ்ந்திருந்த நாடுகளிலெல்லாம் தமது முதுசொங்களை எதிர்காலத் தலைமுறைகளுக்காகப் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்தார்கள். பின்னாளில் இஸ்ரேலின் உருவாக்கத்தின் பின்னர் அவை தமக்கானதொரு தேசிய நூலகமாக அங்கே கட்டியெழுப்பப்பட்டன. அதேவேளை உலகப்பந்தில் தாம் வாழும் நாடுகளிலெல்லாம் தமது வரலாற்றை இன்றும் ஆவணமாகப் பேணிவருகின்றார்கள். கட்டிடம் கட்டியபின் தான் நூல்களைச் சேர்க்கத் தொடங்க வேண்டும் என்ற கருத்தியலை நம்மவர்கள் இன்றும் கொண்டிருப்பதால் தான் எமது முதுசொங்களை படிப்படியாக இழந்து கொண்டிருக்கிறோம். அண்மைக் காலங்களில் கூட பலம்பெயர்ந்த தமிழரின் உதவியுடன் ஏராளமான பணச் செலவில் தாயகத்தில் சனசமூக நூலக கட்டிடங்களைக் கட்டிவிட்டு அதில் வைப்பதற்காக நூல்களை அன்பளிப்பாக வழங்கும்படி விளம்பரப் படுத்தியிருந்ததை அவதானிக்க முடிகின்றது. நூலகம் என்றதும் கட்டிடம் ஒன்றே எமது மனதில் முதலில் எழுகின்றது. நாம் விழித்தெழும் காலம் வந்துவிட்டது. அழிந்து செல்லும் எமது ஆவணங்களை முதலில் பாதுகாக்க வழிகளை கண்டறிய வேண்டும். நூலகங்களுடன் ஆவணக் காப்பகங்களையும் பேணிவரவேண்டும். இல்லா விட்டால் எதிர்காலத்தில் கட்டிடம் இருந்தாலும் அதில் பாதுகாக்க ஆவணங்கள் எதுவும் இராது. நூல்கள் மட்டும்தான் ஆவணங்கள் அல்ல. எம்மிடையே இயங்கிவந்த சமய, சமூக நிறுவனங்களின் அறிக்கைகள், ஆவணங்கள் கூட பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவையே. எதிர்காலத்தில் அந்த வரலாற்றாவணங்களை எங்கே தேடுவோம்?

ISBN 978-624-97823-0-3

9 786249 782303

ബിബി
പുസ്തകങ്ങൾ